

## HISTORIK

Esbo IF 100 år

Från landsbygdsförening i Esbo socken  
till storförening i Esbo stad





# HISTORIK



**Esbo IF 100 år**

---

**Från landsbygdsförening  
i Esbo socken  
till storförening i Esbo stad**

---

**Göran Ekegren**

© Texter och fotografier: Esbo IF

ISBN

Layout: Mikael Rehn / Leo Graphics

Tryck: Oy Nord Print Ab, Helsingfors 2016

# Innehåll

Till läsaren.....	7
1. Förord.....	8
2. Sport i gamla tiders Esbo.....	9
3. Esbo IF åren 1916–1929.....	11
4. Esbo IF åren 1930-1939.....	19
5. Esbo IF krigsåren 1940-1944.....	25
6. Underavdelningar.....	28
7. Sektionerna.....	33
8. Starka ledare.....	51
9. Toppidrottare.....	56
10. Hobby eller jobb.....	62
11. Ekonomi och marknadsföring.....	66
12. Kultur och nöje.....	72
13. Talkoarbete, byggandet, idrottsutrymmen.....	76
14. Information och media.....	85
15. Knatte- och juniorverksamhet, skoltävlingar.....	90
16. Träning, läger och utbildning.....	98
17. Motion och friluftsliv.....	111
18. Arrangemang.....	117
19. Internationella kontakter.....	128
20. Esbo Idrottsförenings ordförande, sekreterare, kassörer och sektionsordförande.....	134
21. Representation i olika organisationer.....	143
22. Utmärkelser.....	147
23. Källor och litteratur.....	155
24. Suomenkielinen yhteenveto.....	156



NIKE

TDK  
CASSETTE

Canon



*Michelle Kwan*

# Till läsaren

Esbo Idrottsförening r.f:s historia börjar den andra juli 1916, då föreningens stiftelseurkund undertecknades på Finns folkhögskola. Ungdomsföreningarna i Esbo och Kyrkslätt hade redan i många år ordnat idrottsverksamhet. Men, under 1910-talet hade det redan uppstått ett behov av att bilda en sk. specialförening för idrott. Det var sedan en grupp idrottsmäniskor som tog tag i saken och kallade samman idrottsintresserade för att bilda en idrottsförening, vars namn blev Esbo Idrottsförening.

Esbo Idrottsförening hade i början endast tre idrottsformer på programmet. Dessa tre var friidrott, skidloppning och terrängloppning. Under årens lopp har sedan grenurvalet ökat. Flera grenar har också kommit och gått, men friidrotten har hållits kvar och vuxit till den klart starkaste och dominerande idrottsgrenen bland föreningens grensortiment.

Även om mycket har hänt under de gångna 100 åren, har föreningens grundläggande mål bibehållits. Verksamheten har från första början varit inriktad på de visa orden "mens sana in corpore sano" = en sund själ i en sund kropp.

Esbo Idrottsförening har i takt med Esbo vuxit från landsbygdsförening i Esbo socken till storförening i Esbo stad.

Denna jubileumsskrift berättar om Esbo Idrottsförenings historia i ord och bild. Vid sidan om föreningens egentliga 100 års historia, tar boken också en titt på Esbos förhistoria gällande idrotten i dåvarande Esbo socken. Trots stora ansträngningar genom att rota i arkiv och genomläsning av dokument, är tyvärr föreningens två första årtionden till en del förhöljda i dunkel. Alla den tidens dokument finns bara inte sparade, men denna jubileumsskrift torde nog kunna ge en någorlunda klar och tillräcklig bild över Esbo Idrottsförenings hela 100-åriga verksamhet.

Jag hoppas att Esbo Idrottsförenings jubileumsskrift ger läsaren en insikt i föreningens fascinerande historia.

Trevlig läsning!

Esbo den 2 juli 2016

*Göran Ekegren*

# Förord

Då jag i slutet av år 2014 startade jobbet med att forska i föreningens arkiv som finns på Fallåker, visste jag inte vad jag hade gett mig in på. I oktober 2014 var det två år kvar till dagen D, alltså 100-års jubileumsfesten. Då jag just blivit pensionerad och min första tanke då jag åtog mig uppgiften att sammanställa föreningens 100-års historik, var att nu har jag tid. Den andra tanken var att, då jag själv varit med så länge i föreningen och handhaft många uppgifter, från idrottandet på 1960-talet till tränare och ledare från 1970-talet, hade jag ju ganska bra perspektiv gällande föreningen. Låt vara, att min långa medverkan i Esbo Idrottsförening har varit till nytta vid genomgången av arkivet på Fallåker och andra källor, men nog har det kommit fram mycket intressant fakta, som åtminstone jag inte hade haft en aning om.

Esbo Idrottsförening har under sin långa verksamhetsperiod på 100 år låtit göra historiker från 1956, då föreningen fyllde 40 år och sedan vart tionde år. Den här är den sjunde historiken. Efter att jag har läst dessa böcker i flera reprints, egentligen redan efter första läsrundan, kunde jag konstatera, att dessa tidigare historikböcker, endast hade skrapat i historien. Många och mycket av föreningens historia har hittills förblivit i arkivens dunkel. Historikerna har främst innehållit intervjuer.

Dessa knappa två år, som jag satt ner på att forska och plita ner och samla in material av olika personer och instanser har varit en arbetsdryg tid. Men jag vill inte klaga. Det har varit mycket givande. För mig har det varit en tid där jag har lärt mig mycket nytt och intressant. Jag är glad över att jag har fått hålla på med detta projekt.

För att återgå till denna historik, "Från landsbygdsförening i Esbo socken till storförening i Esbo stad." måste jag medge, att denna

historikbok som omfattar intressanta fakta om föreningen, inte är närapå fullständig. I en bok på knappa 200 sidor + en resultatbok på över 200 sidor finns det inte möjligheter att föra fram alla viktiga händelser för att inte tala om alla viktiga personer, som verkat i vår kära Esbo Idrottsförening. Till en del är det fast vid det vad undertecknad har prioriterat och av utrymmesskäl är det omöjligt att föra fram allt intressant som hänt. 100 år är en lång tid.

1920-talet har som det redan nämnts om i första historiken från år 1956, varit ett årtionde, som trots febrilt forskande förblivit till en del i mörker. Alla dokument om verksamheten från detta årtionde förblev obekanta också för mig.

Jag vill här tacka Torsten Lindquist som samlat material till denna bok och sammanställt resultatboken och Ulla-Riitta Nordberg för hennes hjälp med finslipningen av texten samt Vesa Mustalammi som bearbetat fotona. Därtill vill jag också tacka redaktionsrådet, 100-års jubileumskommittéen och övriga personer för deras hjälp med redigeringen av denna jubileumsskrift. Ansvar för eventuella brister faller på undertecknad, som har varit ansvarsperson för boken.

Som sammanfattning kan man säga, att Esbo Idrottsförening som växt från en liten landsbygdsförening till en stor förening har levt mycket på sina starka ledare, som under årens lopp har dykt upp med jämna mellanrum.

Hoppas att denna bok ger läsarna rätt bild av Esbo Idrottsförening under 100 år.

Esbo den 2 juli 2016

*Göran Ekegren*

Ordförande  
och ansvarig utgivare av historiken



## Sport i gamla tiders Esbo



*Ivar Ståhle, föreningens första ordförande*

IVAR STÅHLES TEXT I 40-ÅRSHISTORIEN (1956):

När vi går att fira Esbo Idrottsförenings 40-års jubileum måste vi även söka en historisk bakgrund till den idrott som nu växt så starkt i Esbo socken under ledning av denna förening. Idrott i den betydelse som den nu framträder är nämligen "ett barn" som föddes inom ungdomsföreningarna efter 1906. Men långt före denna tid idkades det idrott i Esbo men allt sådant gick under namn av sport. Om jag nämner de olika grenar av sport som förekom, så är skyttesporten den äldsta, så kommer segelsporten och sist travsport. Alla dessa grenar har ett gemensamt, de har alla utgått från det vardagliga livets behov och arbete. Skyttet i skärgården var en nödvändighet för livets uppehåll likasom fisket. Segla måste man för att färdas på sjön. Och på landet var hästen den oundgängliga kamraten såväl när det gällde att bärga en knapp skörd ur den hårda jorden som när det gällde att färdas från ett ställe till ett annat.

Vad var då naturligare än att man ville pröva sina krafter med varandra. Långt före den tid man anordnade tävlingar i någon som helst form sköt man, seglade och körde "i kapp" som det på den tiden hette. Visst ville de gamla skärgårdsborna, som var ivriga säljägare pröva sina krafter med varandra, och hur frestande nära ligger det inte när man är ute och seglar att skota litet hårdare in och försöka gå förbi den båt som ligger närmast till och hur skulle den bonde i forna tiders Esbo vara född som inte hade lust att köra förbi och sedan berätta hur just hans "Pälle" var den bästa i hela socknen. Hur många kyrkfärder t.ex. har inte blivit rena tävlingsresan där det gällde att visa vilken häst man hade och vilken duktig karl man var själv. I alla dessa tre grenar låg alltid tävlingslusten på lur och otaliga äro de historier som under tidernas lopp berättats om "hur man sköt sälen på 100 alnar mitt mellan ögonen" eller man "slada förbi grannens båt som stod alldeles stilla" eller hur "Krackbackens häst blev så långt efter på vägen att man inte ens såg en skymt av den".

Och så en dag, tog någon initiativ till den första tävlingen. När det gällde skytte och segling var det bröderna Geitlin på Moisio i Esbo skärgård som åren omkring 1886 - alltså för ca 70 år tillbaka ordnade de första allmogetävlingarna - som det då hette - för fiskarna i skärgården. Man sköt med de gamla mynningsladade "salabyssorna" och man seglade med den tunga grovt byggda skötbåten med klyvare och storsegel utan gaffel med "spristång". En av de första tävlingarna gick på Tallholmen invid Moisio. Man sköt från lilla Tallholmen till den stora - eller var det tvärtom - på ca 30-40 alnar, det var inte långa sträckor den tiden. Samma

avstånd som man sköt på säl. Från en av de första tävlingarna berättas följande historia. Gamla skomakar Wiik som var en stor spjuver fast liten själv, stod vid tavlan och markerade. Tavlan var ganska stor med en svart prick som föreställde ett runt "sälahuve" och hade dess storlek. Tre skott omfattade tävlan, blev det lika sköt man om. När skytten sköt blev det så stort hål i tavlan, som var ställd på en udde mot sjön, att man såg vattnet på andra sidan. Och så steg gubben Wiik fram. Blev det träff i det svarta så bugade han sig djupt och tog hatten av sig, men var det förbi så vände han sig tvärtom och klappade sig på baken. Därefter förde man protokoll. Från denna början övergick man senare till att skjuta på fri hand på 75 m, tydligen genom påverkan av Sportklubben i Helsingfors, som då började med skyttetävlingar i större omfattning. Redan i slutet av 1800-talet blev det större skyttetävlingar bl.a. i Kyrkslätt och då utdelades vanligtvis en äkta guldmedalj åt vinnaren. Min far vann bl. a. en sådan guldmedalj på Medvastö 1896. Detta var alltså den första början i skytte.

Samtidigt, kanske litet senare började seglingarna med start vid Pentala, precis som nu 70 år senare. Och då liksom nu, var Kytöfjärden tummelplatsen för skarpa duster, där det gällde att styra rätt och passa upp när vinden behagade vara nyckfull ibland. Det var hårda duster även då, och det berättas att när man kom slörande in genom Aisar sundet en båt låg bra framom de andra, när spristången brast och seglet kom ner. Så den båten blev utan pris. Men när så prisutdelningen skedde, och första priset skulle utdelas så steg den fiskarn fram, vars båt havererat och skulle taga priset. När han inte fick det så sade han "att nog skulle jag ha' vunnit, om inte spristången hade brakat i Aisar sundet". Dessa allmogetävlingar går igen ännu denna dag, då fiskarföreningarna anordnar tävlingar för sina medlemmar. Men segelbåten, den gamla trogna vännen i alla väder, är borta och nu är det motorn som för båten till seger.

När den första travtävlingen försiggick, är väl svårt att få reda på, men männe inte man redan före 1900 ordnade tävlingar om vintern nere på Bobäckviken eller Kyrkträsket. Och

rätt tidigt var det väl även, som Emil Löfman på Finns tog itu med travet. Minns vi inte att Emil Ståhle i Morby hade en hästpojka som var känd i hela landet. Och ännu i dag som är, har vi ett synligt bevis på forna tiders stora intresse för denna sport i Köklaks travbana som nu blivit idrottsplan för föreningen. Det var hurtiga tag och ett stort intresse, för att sätta igång med en så stor "historia" som travbanan. När Löfman föll bort hösten 1917 gick det hela tillbaka, men beviset för den goda viljan finns som sagt kvar. Ja, detta om hästar är en alldeles skild historia om vilken det kunde skrivas mycket och roligt.

Att skryta och ljuga litet grand hörde väl till varje hästkarls meriter. Man skulle vara klipsk vid köp och försäljning och ingalunda sätta hästens förmåga "under skäppan". Att höra gamla hästkarlar "rita och berätta" var märkeliga ting.

Och så gick tiden framåt ända till 1906, då som sagt de första ungdomsföreningarna kom till och man tog upp den fria idrotten och skidlöpningen på programmet. Men om allt detta skall en annan penna berätta.

För idrottsmannen av i dag, som har tåg, bussar, bilar och andra medel att förflytta sig snabbt dit han vill, så är det en helt annan värld han befinner sig i. Dåliga landsvägar, häst och kärra och roddbåtar var förr de medel med vilka man sökte sig fram. Jämsides med all annan utveckling har idrotten gått fram och för mej, som varit med sen början, har det varit många glädjestunder när jag läst om hur vår gamla förening gått framåt nästan i alla idrottsgrenar. Mästerskap och goda lagplaceringar har fört föreningen till en av de allra främsta platserna inom vår svenska idrott. Ett långt grundläggande och uppoffrande arbete ligger bakom alla dessa vackra prestationer. Ett stort intresse bland de aktiva och en uppoffrande ledning har visat vad man i Esbo kan prestera om den rätta viljan och andan finnes.

Må det vara mig förunnat att av hjärtat framföra mitt tack, för det som ungdomen gjort och glädjas över hur väl de förvaltad det frö som såddes på gamla traditionsrika Finns en vacker sommardag 1916.

*Ivar Ståhle*

### 3.

## Esbo IF åren 1916–1929

### HUR ALLT BÖRJADE

I början av 1900-talet, speciellt efter Sveaborgsupproret 1906 då föreningsverksamheten fick större frihet, synes idrottslivet i Esbo ha erhållit en fastare grund än tidigare att bygga på.

Ungdomsföreningarna som startades i Esbo år 1906 hade idrott på sitt program redan från starten. Årligen anordnades tävlingar mellan ungdomsföreningarna i trakten. Kandidat- och magistervärdighet i idrott utdelades och man kröntes årets "idrottskung" i Esbo. Från 1912 härstammar även de legendariska sockenkam-

perna mellan Esbo och Kyrkslätt där lokalpatriotismen blomstrade och alla medel såväl tillåtna som i synnerhet otillåtna, utnyttjades för att tillfoga motståndaren nederlag.

Idrotten blev allt mera avancerad och tanken på att bilda en specialförening, vilken inte längre stod under ungdomsföreningarnas förmyndarskap, dök småningom upp. Idrotten behandlades inte styvmoderligt av ungdomsföreningarna, men man ansåg att vidare utveckling inom dessa är omöjlig.



*Kulstötning i början på 1910-talet under en idrottskurs på Finns folkhögskola*

## ESBO IDROTTSFÖRENING GRUNDADES

Våren 1916 diskuterades det i olika repriser om grundandet av en specialförening för idrotten i Esbo. Diskussioner och möten hölls också om bildandet av en idrottsförening som skulle omfatta både Esbo och Kyrkslätt.

Den 20 maj 1916 samlades 14 personer till ett konstituerande möte på Lill-Bass gård i Köklax. Till mötets ordförande valdes Bruno Engman och till sekreterare Paul Fransman. På mötet togs som första punkt upp förslaget till den blivande föreningens stadgar som en kommitté hade uppgjort. Stadgarna godkändes av mötet och beslöts förklara föreningen konstituerad.

Till styrelsen valdes följande: ordförande Hugo Engman, viceordförande Ture Ståhle, sekreterare Paul Fransman, kassör Sigurd Hagman, ledamöter Bruno Engman och Artur Lindgren.

Den 2 juli 1916 samlades man sedan till ett möte på Finns, där Esbo Idrottsförening stiftelseurkund undertecknades. Till föreningens första ordförande valdes Ivar Ståhle. Föreningen registrerades den 28 januari 1933 till r.f., inlämnat till registratet den 9 januari 1933.

Fastän Esbo Idrottsförening hade grundats, fortsatte man också inom ungdomsföreningarna med lokal idrottsverksamhet.

## DET VAR KNAGGLIGT I BÖRJAN

Som det framkommer ur årsberättelsen för Esbo Idrottsförenings första verksamhetsår 1916, som utgavs till årsmötet den 4 februari 1917 på Finns, var verksamheten i början knagglig.

Bl.a. dessa ord skevs ner av ordförande Ivar Ståhle den 4 februari 1917:

*Idrotten på landsbygden som under de senaste åren utvecklats sig med raska steg har även av ungdomsföreningarna upptagits på sitt program. Redan under många år har idrottstävlingar försiggått i socknen nästan alltid anordnats av ungdomsföreningens centralstyrelse i samband med dessa tävlingar har även kandidat- och magisterproven avlagts. Men med åren har denna idrottsrörelse trampat ut barnaskorna. Tävlingsresultaten har ifrån rätt anspråkslösa årligen*



*Två initiativtagare var bl.a. dåvarande folkskolläraren i Träskby skola Emil Lundell (bilden) och läraren vid Finns Folkhögskola Gabriel Biaudet.*

*blivit bättre och med resultaten även intresset för bildandet av en egen idrottsförening som kunde tillvarataga och utveckla idrottsmannen. Det gällde även oss svenskar i Esbo att på idrottsbanan visa att vi följde med vår tid och i den mån vi kan fostra upp kraftiga idrottsmän som kunde delta i Svenska förbundets tävlingar. Det var således en plikt vi hade att fylla och den har även blivit uppfylld.*

*Den 11 juni 1916 sammankallade under-tecknad genom annonser och notiser i tidningarna Kyrkslätt och Esbo idrottsmän till möte å Finns folkhögskola. Mötet hade samlat endast 12 idrottsmän, 10 var från Esbo och två från Kyrkslätt. Det lilla antal intresserade kunde dock inte avskräcka de närvarande. Deltagarna voro samtliga av den åsikten att någonting måste göras för tillvaratagandet av det stigande intresset för idrott å landsbygden. Det beslöts därför att en idrottsförening under namn Esbo Idrottsförening skulle bildas.*

*Styrelse valdes bestående av Ivar Ståhle ordf., John Sjögren sekr., Erik Pettersson kassör. Materialförvaltare Bruno Engman, banmästare Hugo Engman och tidtagare Paul Fransman.*

*I styrelsen därtill Axel Strömberg och Edvin Ablfors.*



*Styrelsen fick i uppdrag att utarbeta stadgar till föreningens möte den 2 juli å Finns folkhögskola. Samtidigt beslöts att tävlingar i kula, spjut, diskus, höjd, längd samt löpningar 100 m och 1500 m. Å mötet den 2 juli å Finns godkändes föreningens stadgar och medlemmar till ett antal av femton inskrevs.*

*Förslag till stadgar för Esbo Idrottsförening skrivna av sekreteraren John Sjögren, underskrivna i Helsingfors 22 juni 1916. Samma dag försiggick de tävlingarna vilka tidigare nämnts, som av medlemmarna omfattats med stort intresse.*

## VERKSAMHETEN UNDER DE FÖRSTA ÅREN

Verksamheten höll sig främst till friidrott på somrarna och skidlöpning på vintern. På våren tävlades det också i terränglöpning.

## SOCKENKAMPERNA

Sockenkamperna utkämpades redan i början på 1900-talet och enligt vissa uppgifter redan i slutet av 1800-talet. Dessa kamper ordnades dock i ungdomsföreningarnas regi av idrottsklubbar underlydande respektive ungdomsförening. Sockenkamperna i Esbo hölls i början vid Finns eller Valhalla och från 1922 på travbanan i Köklax. När kamperna arrangerades i Kyrkslätt hölls de främst vid Ljusdala i Masaby. Sockenkamperna mot Kyrkslätt fortsatte ända till andra världskriget.

## FÖRENINGENS FÖRSTA DISTRIKTSMEDALJÖRER

Föreningens första distriktsmedaljörer var Harald Nyman som vann kulstötningen i DM i Karis år 1917. Hugo Engman blev i samma tävling tvåa i kula. Harald tog också brons i höjdhoppet och Bruno Engman i diskus.

## TÄVLINGS- OCH TRÄNINGSVERKSAMHETEN UNDER 1910-TALET

Klubbävlingar och klubbmästerskap arrangerades, under 1910-talet på gårdsplanen vid Finns och från slutet av 1910-talet likaså vid Valhalla. Dessa övningar och tävlingar hölls i ungdomsföreningens regi. Senare, alltså på 1920-talet kom travbanan med i bilden. Dessa idrottsplaner var mycket anspråkslösa, mycket provisoriskt byggda. Detta att det i Esbo inte

fanns någon hygglig idrottsplan, var ett problem, som figurerade ännu efter andra världskriget.

Då sockenkampen Esbo – Kyrkslätt hölls vid Valhalla 26.8.1917 var planen nylagd, men saknade löpbanor. 100 m löptes på en ojämn ängsväg. Starten på 100 m skedde med näsduk. Samma år i augusti arrangerade Esbo IF vid Valhalla tävlingar mellan ungdomsföreningarna samt klubbävlingar för juniorer max 18 år på Valhalla i september.

## ENDAST EN TÄVLING FINNS REGISTRERAD UNDER ÅR 1918

Sockenkampen vid Ljusdala i Masaby den 15 september var praktiskt taget den enda idrotts händelsen under året 1918. Orsaken vet säkert alla, inbördeskriget 1918 satte stopp för verksamheten, man krigades bröder emellan och idrotten föll i bakgrunden. Verksamheten upptogs sedan igen till sommaren 1919.

## UTDRAG UR ESBO IDROTTSFÖRENINGENS ÅRSBERÄTTELSE FÖR VERKSAMHETSÅRET 1919

*Efter att idrottsarbetet sommaren efter krigsåret 1918 helt och hållet legat nere, återupptogs det sommaren 1919 med förnyade krafter. Ett möte sammankallades till Finns, men närvaro där endast 5 deltagare. Icke desto mindre beslöts där åter sätta fart på sportmännen. Tillsattes så en styrelse bestående av herrar J. Sjögren ordf., G. Pettersson sekr., S. Liljeberg kassör samt P. Fransman, S. Hagman och B. Engman styrelseledamöter. Allas åsikt var den, att en idrottstävling borde föranstaltas fortast möjligt, närmare för att tvinga idrottsmännen till träning. Men först måste sportplanen å Valhalla sättas i gångbart skick. Arbetet härmed upptogs genast. Flera kvällar sågs Köklax sportarna arbeta där av alla krafter och arbetet kröntes med framgång. Planen blev ej blott upptagen i sitt förra omfång, utan t.o.m. litet förstorad. Man började umgås med planen att förlänga ena långsidan med en gång, så att det bleve möjligt att löpa 100 m å planen. Detta stötte dock på så stora svårigheter att tanken lämnades tills vidare.*

Förslag till stadgar

för

E S B O I D R O T T förening.

§ 1.

Föreningens syftemål är dels att genom ändamålsenligt ordnade kroppsövningar befordra utvecklingen av medlemmarnas såväl kropps- som själskrafter, dels och att genom tävlingar, kandidat- och magistertervärdighet samt andra lämpliga medel väcka och sprida intresse för allmän idrott. Även är det föreningens ändamål att utgöra den centrala punkten för de olika ungdomsföreningar som hittills upp tagit idrotten på sitt program, men genom det ringa antalet intresserade medlemmar och bristen på lämpliga ledare icke kunnat nå så långt som avsikten säkerligen ursprungligen varit. Genom samfälliga övningar och större konkurrens skall den nya föreningen försöka sammanföra de hittills från varandra avskilda idrottsmän för att tillsammans nå bättre resultat än förut.

§ 2.

Inträde i föreningen beviljas blott den som vid övnings- eller allmänt möte av någon medlem därtill föreslagits, och som vid omröstning med slutna sedlar på något följande möte erhållit minst  $\frac{3}{4}$  av de avgivna rösterna.

§ 3.

Personer, som på ett eller annat sätt visat intresse för klubben eller med framgång verkat för dess mål kunna inkallas till hedersledamöter. Sådant val verkställas på allmänt möte och bör minst  $\frac{3}{4}$  av de avgivna rösterna vara jakande.

§ 4.

Klubbens förvaltning handhaves av en styrelse, bestående av tio personer, av vilka genom val med slutna sedlar en utses till ordförande, en till viceordf., en till sekreterare, o. en till kassör samt tvänne till revisorer. Övriga funktionärer utses av styrelsen.

På styrelsen ankommer att :  
1. förvalta föreningens kassa och vårda dess övriga tillhörigheter.  
2. handhava överinseendet vid övningarna, samt vaka över ordningen.  
3. avgiva årsberättelse om klubbens verksamhet och förvaltning.

§ 5.

För handläggning av föreningens all

Stadgar per 20.5.1916

Justerat i Köklax den 22 juni 1916, John Sjögren och Harald Silverberg.



angelägenheter hållas arligen två ordinarie möten, det ena i juni, det andra i ~~februari~~ medlet av februari. Extra ordinarie möte får styrelsen utlysa så ofta den anser nödigt eller då minst 1/4 av de under året aktiva medlemmarna därom anhåller.

§ 6.

Vid ~~juli~~ motet bora följande ärenden förekomma:  
a) styrelsens årsberättelse,  
b) revisorernas berättelse,  
gar och medlemsavgift,  
val av styrelse för det ingående verksamhetsåret.

§ 7.

Vid juni mötet bor företagas:  
a) val av två revisorer,  
b) bestämmande av övningstid och plats.

§ 8.

Ändring eller tillägg i dessa stadgar kan icke ske vid samma möte, där förslag därom väckts, utan först på ett kommande möte, och bora därvid minst 3/4 av de närvarande medlemmarna till ändringen samtycka.

Helsingfors, den 22/6 1916

*Johannes*

*[Faint handwritten notes and signatures in cursive script, including the name Johannes.]*

## 1920-TALET

Under så gott som hela 1920-talet existerar Esbo Idrottsförening till stor del endast på pappret. Några sockenkamper arrangerades visserligen, men styrelsemöten och årsmöten förekom endast sporadiskt.

Militära idrotten hade kommit med i bilden. Landsbygdens idrottsverksamhet övertogs under 1920-talet allt mer och mer av Skyddskåren, då den av idrottsföreningen ledda verksamheten låg nere.

Esbo Idrottsförening var nära att upplösas i början av tjugotalet. Orsakerna var säkert flera, en var situationen i Finland, självständigheten år 1917 och inbördeskriget 1918 hade satt sina spår. Dessa händelser kom mycket olägligt ur Esbo Idrottsföreningens synvinkel. Man hade så mycket annat att tänka på i Finland, idrotten kom i bakgrunden.

Den tiden var det flera föreningar som kämpade med samma problem. Det fanns inte glöd kvar efter alla strapatser under och efter krigsåren. En klar ledarbrist kunde skönjas.

## NYA TAG

Föreningens första ordförande Ivar Ståhle tog tag i saken och sammankallade till ett föreningsmöte den 25.1.1922 i Köklax. På mötet ifrågasattes föreningens vara eller icke vara. Beslutet blev att Esbo Idrottsförening startar om, som det framkommer ur protokollet från mötet i januari 1922.

## PROTOKOLL FRÅN ESBO IDROTTSFÖRENINGIS ÅRSMÖTE 25.1.1922 I KÖKLAX

1. Till ordförande för mötet valdes herr Ivar Ståhle, till sekreterare Paul Fransman.
2. På frågan huruvida föreningen skulle fortbestå eller icke beslöts att fortsätta arbetet.
3. Då arbetet under senaste år varit helt och hållet nedlagt, beslöts att börja helt från början som en ny förening.
4. I styrelsen valdes följande personer: Ordf. Ivar Ståhle, sekr. Paul Fransman, viceordf. Harald Nyman, kassör G. Hagman, samt övriga ledamöter Göran Pettersson och Hugo Engman. Som suppleanter, Arthur Lundgren och Ture Ståhle. Revisorer: Elis Ståhle och Magnus Lindgren samt materialförvaltare Olof Fagerström.

5. Ordf. fick i uppdrag att till följande möte utarbeta förslag till nya stadgar

6. Åt styrelsen gavs i uppdrag att ordna förhållandet till S.F.I. och Västra Nylands krets av samma förbund.

7. Årsavgiften bestämdes till Fmk 10:-.

8. Mötet beslöt göra en påstöt hos Esbo ungdomsföreningars centralstyrelse och Esbo Skyddskår, att anordna tävlingar i skidåkning mellan Esbo och Kyrkslätt.

9. En hänvändning till Kyrkslätt ungdomsförening skulle göras av styrelsen i och för erhållandet av senaste sommarens tävlingspris.

10. Ett förslag att inom föreningen bilda en junior avd. Omfattades med intresse och bestämdes medlemsavgiften inom denna avd. till Fmk 5:-.

11. Vidare enades mötet om att hos lärarna i Esbo samtliga folkskolor göra förfrågan huruvida en pokal i skidloppning eventuellt sommaridrott vore önskvärd, och skulle E.I.F. stå för arrangemangen ifall ovannämnda tävlingar komma till stånd.

12. Beslöts att det i mars anordnas skidtävlingar öppna för Esbobor. Styrelsen äger närmare utarbeta program för dessa tävlingar.

13. En soaré skulle av föreningen anordnas den 4 mars, och fick Hugo Engman, Göran Pettersson och Paul Fransman i uppdrag att sköta arrangemangen.

14. Ordf. valdes att representera föreningen vid SFI:s årsmöte.

Köklaks 25 januari 1922, Paul Fransman, sekr.

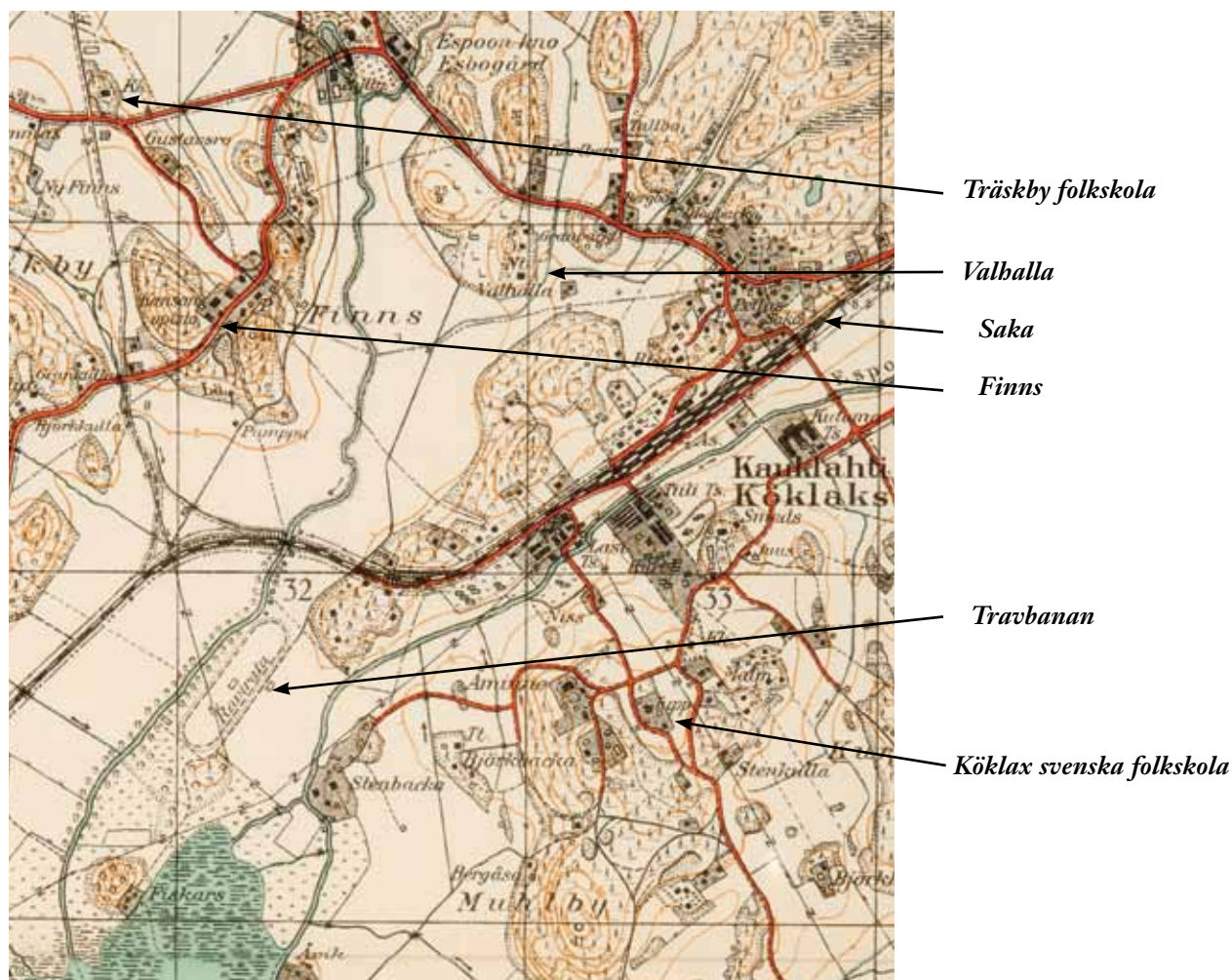
Verksamheten under det påföljande året förflyt sedan i huvudsak enligt uppgjorda linjer. Sedvanliga sexkampen inom socknen och tävling mellan Esbo och Kyrkslätt arrangerades.

På Esbo Idrottsförenings initiativ återstartades också skidtävlingarna mellan Helsinge, Esbo, Kyrkslätt, Ingå och Sjundeå.

Sockenkampen Esbo-Kyrkslätt i Köklax på travbanan hölls 15.9.1922. Esbo vann vandringsprisen i friidrott och i skidloppning.

Esbo Idrottsförening arrangerade för första gången ett distriktsmästerskap år 1923, då föreningen var arrangör för Västra Nylands distrikts av Svenska Finlands Idrottsförbunds (SFI) mästerskapstävlingar i stående hopp. Denna tävling hölls i Köklax folkskola.





Karta över Köklaxområdet. Kartan är från 1920-talet.

Sockenkampen mellan Kyrkslätt och Esbo år 1923 hölls i Masaby vid Ljusdala den 9 september.

#### ÅTERUPPLIVNINGEN AV VERKSAMHETEN

Arbetet i Esbo Idrottsförening återupplivades åter igen år 1924, men möten hölls inte och administrativt låg verksamheten nere. Man kom överens man och man emellan, att nu tränar vi och nu tävlas det på hemmaplan eller så åktes det någon annanstans på tävling.

Sockenkampen gick också av stapeln under år 1924 och man deltog i distriktsmästerskapen representerande Esbo Idrottsförening. Klubb-tävling i 6-kamp hölls på travbanan i Köklax den 16 augusti 1924.

Inga dokument har hittats om den direkta idrottsverksamheten under åren 1925-1926.

Valhalla ungdomsföreningshus i Köklax stod färdig i november 1925. Esbo IF, som redan under 1910-talet hade idrottat på den provisoriska idrottsplanen vid Valhalla fortsatte sin verksamhet i och vid Valhalla ungdomsförenings hus. Flera av Esbo IF:s medlemmar var aktiva medlemmar också inom ungdomsföreningen, bl.a. var flera av föreningens ledare aktiva amatörskådespelare.

Året 1927 finns endast en notis om Esbo Idrottsförening. En klubbkamp hade utkämpats i Masaby den 25 september mellan Esbo IF–Kyrkslätt IF–Grankulla IFK.

Från år 1928 finns omnämnt att sockenkampen mellan Kyrkslätt–Esbo hölls i Masaby den 23 september.

Årsmötet 1929 konstaterade, att ingen bokföring över använda medel år 1928 fanns till

förfogande vid årsmötet. Kassören infann sig inte till årsmötet, likaså inga andra ansvarspersoner från styrelsen. Årsberättelsen var dock gjord. Detta enligt årsmötesprotokollet, men alla dokument saknas.

Esbo Idrottsföreningen tog igen nya tag år 1929. För att hålla bättre reda på föreningens finanser framöver anskaffades det en kassabok för år 1929. Klubbmästerskap arrangerades i terränglöpning vid Valhalla och inomhusmästerskap i stående hopp i Köklax folkskola. Den traditionella 6-kampen hölls på Köklax travbana i slutet av juli. Tävlingen var samtidigt uttagningstävlingar för sockenkampen.

Triangelmatch mellan Esbo–Kyrkslätt–Grankulla hölls 18.8.1929 på Köklax travbana och samtidigt också sockenkampen.

Vi-andan och kassan stärktes med att hålla fem soaréer under året, varav fyra på Valhalla och en i Ladan. Föreningens medlemmar re-

presenterade Esbo IF utomssockens, bl.a. ställde ett lag upp i Grankullatävlingen den 6 oktober. Föreningen hade också representant vid SFI:s distriktsmästerskap i terränglöpning.

Ett klart uppsving i verksamheten kunde skönjas under år 1929. I sockenkampen mot Kyrkslätt förlorade Esbo med endast två poäng. Stafetten vanns dock av Esbo.

En av Emil Halme donerad pokal instiftades som vandringspris i triangelkampen. Tävlingen som hölls den 18 augusti hemfördes av Kyrkslätt.

Året 1929 förde med sig en ny gren inom Esbo Idrottsförening, fotboll för män. Det spelades aktivt fotboll på travbanan i Köklax och matcher spelades bl.a. mot Masaby IK från Kyrkslätt. Ett vandringspris skaffades ”Man-  
nen med läderkulan” som fungerade som vandringspris vid kamperna mot Kyrkslättlaget

## 4.

# Esbo IF åren 1930-1939

### FÖRENINGEN BLEV MÅNGSIDIGARE

#### ESBO IDROTTSFÖRENINGENS MEDLEMSANTAL

Medlemsavgifterna var under största delen av 1930-talet endast 10 mk för herrar och 5 mk för damer. År 1931 hade Esbo Idrottsförening ca 70 medlemmar men år 1933 var det sedan betydligt fler esbobor som betalade medlemsavgiften till föreningen. Intresset gick i vågor, påföljande år var det endast 50 betalande medlemmar. Många fler var nog då också med, men det hade slarvats med inbetalningen av medlemsavgiften. År 1935 var det fortfarande stora problem med att få indrivet medlemsavgiften av de manliga s.k. självskrivna, fast avgiften låg på endast 10 mk.

Föreningens ledning tog aktivt an indrivningen och antalet betalande steg i slutet av 1930-talet till ca 130 personer.

Verksamheten kretsade allt mera kring Valhalla och travbanan i Köklax

Efter att verksamheten under 1910-talet och första hälften av 1920-talet hade ägt rum främst på Finns och från 1920-talet också på travbanan i Köklax blev ungdomslokalen i Valhalla en viktig samlingsplats för föreningens medlemmar. Valhalla stod färdig i november 1925. Esbo Idrottsförening höll därefter oftast årsmötena på Valhalla. Årsmötena var mycket välbesökta, oftast var det mellan 50-70 medlemmar närvarande. Flera av Esbo Idrottsföreningens medlemmar var också aktiva inom



*Valhalla i Köklax.*



ungdomsföreningen. Bl.a. Helge Lönnberg var en aktiv amatörskådespelare och besatte ledarpositioner i båda föreningarna. Styrelsemöten hölls oftast på Café Halme eller hemma hos respektive ordförande.

#### FÖRENINGEN ARRANGERADE FLERA FESTER ÅRLIGEN

Föreningen hade redan under många års tid arrangerat soaréer och andra fester, men på 1930-talet utvidgades utbudet med sommarfester och maskerader. En damkommitté som hade bildats, fungerade som primusmotor för arrangemangen tillsammans med några ivriga herrar. Sommarfesterna innehöll oftast lotteri, dans, pilkastning och tävlingar av olika slag. I samband med årsmötena anordnades också kamratträffar.

Huvudsakliga festplatsen var Valhalla, men också andra platser anlätades, såsom Ljusdala, Masaby ungdomslokalen, Vikingahemmet, Marthagården (Skyddskårshuset i Esbo centrum).

#### AMATÖRTEATER

Notis i tidningen Nyland:

*Teaterpremiär på Valhalla, Esbo Idrottsförening r.f.:s teatertrupp uppförde för första gången lördagen den 21 mars 1933 kl. 20 på Valhalla lustspelet "Per Olsson och hans käring". Pjäsen som inövats under herr Waldemar Woblströms mäterliga regi, var ett rafflande lustspel i tre akter, skrivet av Gustaf av Geijerstam.*

Pjäsens framförande var mycket lyckat och det skrevs om den i flera tidningar, bl.a. i Nyland och i Hufvudstadsbladet. Föreställningar hölls också på Skyddskårshuset i Esbo centrum och på Ljusdala i Masaby.

#### FRÅGAN OM IDROTTSPLAN

Idrottsplansfrågan var på tapeten redan föregående årtionde. Esbo var utan en egentlig idrottsplan, man idrottade på Finns gårdsplan redan från början av sekelskiftet och på 1910-talet igångställdes en provisorisk sportplan på ungdomsföreningens område vid Valhalla i Köklax.

Köklax travbana började också aktivt användas som tränings- och tävlingsplats på 1920-talet. I slutet av 1920-talet användes travbaneområdet mycket aktivt som idrottsplan. Det var främst friidrott som utövades, men fotbollen blev under samma årtionde en mycket populär sport.

Inom föreningen vaknade tanken på att uppköpa ett område för att bygga en egen idrottsplan. En parcell på ca 18 000 m<sup>2</sup> införskaffades av A.B. Köklaks Travbana år 1934 till ett pris av 18 000 mk. Föreningen försökte som talkojobb förbättra planen och få den till en fungerande idrottsplan. Det byggdes bl.a. ett redskapsskjul och runt planen byggdes ett staket av stolpar och järntråd.

Det konstaterades dock efter några år, att byggandet av planen på talkobasis inte lyckas och är ekonomiskt betungande. Därför kontaktades Esbo kommun för att få området hembjudet kommunen, för att sedan kommunen skulle bygga färdigt planen. Planen köptes av kommunen 1940, men planbygget stannade dock upp, mycket på grund av kriget.

#### ORGANISATIONEN, SEKTIONER OCH UNDERAVDELNINGAR "S.K. BYAVDELNINGAR"

Under detta årtionde började föreningens verksamhet att tydligt växa och blomstrade upp på allvar. Främst gällde det friidrotten och fotbollen, som hade en aktiv period inom föreningen från år 1929 till 1937. Tyvärr bröt vinterkriget ut och den blomstrande verksamheten avstannade.

Esbo Idrottsförening hade den tiden två inofficiella "grupper" som kallades Esbobor och Skäribor. Senare på 30-talet fanns det också medlemmar från norra Esbo bl.a. från Gammelgård.

Föreningens ledning konstaterade år 1931, att den gamla sportdräkten var opraktisk. Beslöts att en annan sammansättning skaffas, vit skjorta med den ursprungliga skölden på bröstet, samt röda byxor.



Esbo IF:s klubbmärke (skölden).

För att stärka föreningens vi-anda och enhetlighet skaffades det jubileumsåret 1936 till ära papper och kuvert med EIF:s stämpel.

#### REGISTRERING AV FÖRENINGEN

Efter 16-års verksamhet gjorde äntligen den dåvarande ordföranden i samråd med styrelsen ett förslag till nya stadgar för föreningen vilka också godkändes samt skred till åtgärder för att få föreningen registrerad. Dessa stadgar inskickades i mars 1933 till föreningsregistret.

År 1933 togs upp till diskussion en eventuell indelning i sektioner. Tre år senare beslöt sty-

relsen utse för de två mest verksamma idrotts-grenarna friidrott och fotboll sina egna idrotts-kommittéer som ansvarade för den egna verksamheten. Helge Lönnberg utsågs till ledare för friidrotten och fotbollen sköttes av Birger Illman, Harry Sivén och Helge Fagerström.

Notis i Nyland 16.5.1939 :

*Esbo I.F. startar byaavdelning. Esbo IF hade framgång med sitt å Skyddskårshuset anordnade möte senaste fredag. Ett trettiotal personer hade børsammat kallelsen och ett stort antal ungdomar inskrev sig som medlemmar i föreningen. Till ledare för byavdelningen utsågs herr Arne*



*Esbo Idrottsförenings styrelse uppställd vid en klubbkamp i Masaby i augusti 1934*



*Skyddskårshuset (Marthagården) i Esbo centrum. Esbo Marthaförening övertog huset år 1944 och sålde det till Lindholms Såg 1949*

*Hellstén och till materialförvaltare herr Ossi Sandström. Anmälningar om inträde i idrottsföreningens nya avdelning mottagas av ledaren. Redan i början av sommaren kommer tävlingar att arrangeras för pojkar, antagligen i 3-kamp, varför det är allt skäl för smågrabbarna att så fort som möjligt anmäla sig till träning.*

#### NYA GRENAR TOGS MED PÅ PROGRAMMET

Friidrott och skidning var fortfarande huvudgrenar inom föreningen, men också andra idrottsgrenar idkades.



*Gösta Pettersson leder loppet vi klubbkampen mot Sockenbacka Sport den 6 juni 1937.*

#### Friidrott

Allmänna idrotten (friidrotten) låg tyvärr nere under början av 1930-talet. Det var bestämt att en träningskväll skulle hållas varje vecka, men aktiviteten var verkligen lam.

Vandringspris uppställdes bl.a. av Olle Halme som donerade en pokal, Olle Halmes vandringspokal, som det tävlades om i 6-kamp. Kampen arrangerades på Köklax plan vanligtvis på våren men senare som säsongens sista tävling ännu in på 1990-talet. Kampen bestod av följande grenar: 100 m, längd, kula, höjd, spjut och 1500 m, med seniorredskap.

Orsaken till att friidrotten inte intresserade föreningens medlemmar, låg kanske i att fotbollen som ny sport i föreningen hade övertagit det största intresset bland föreningens utövare. I slutet av 1930-talet då fotbollen hade avslutats började friidrotten på allvar blomstra upp igen och framtiden såg ljus ut för föreningen.

#### Skidning

Intresset för skidåkning var lamt under 1930-talets första hälft, men redan år 1937 var verksamheten mycket aktiv. Det hade kommit upp ett jämt garde av unga skidare med goda utvecklingsmöjligheter. Intresset var stort och träningen sköttes väl.

#### Fotboll

Fotboll var mycket populärt och grenen tog också sin plats i Esbo Idrottsförenings grenurval. Det spelades och tränades aktivt under flera år och spelades regelbundet s.k. pokalmatcher mot Masaby IK. Dessa kamper startades redan år 1929 med en match i Masaby. Första året pokalmatchen hölls på Köklax travbana var år 1931. Senare spelades det också matcher mot andra klubbar. Vandringspris som personer eller firmor donerat fanns tillhanda för varje tävling.

Ur årsberättelsen 1931 (skriven av Olle Halme):

*Knappast har dock intresset mera knutits vid någon sport såsom varit fallet med fotbollen under det gångna året. Hur de bestämmande än försökt dela medlemmarna i A – och B – lag så har lagen dock alltid blivit större än ordinarie. Oräkneliga äro de matcher som under det gångna året blivit utkämpade. Av dessa har föreningen i några fall på ett beundransvärt sätt hedrat sig. Men nederlagen äro icke heller så få, hade dock kanske överhand. Det är att hoppas att föreningen känner sig penningstark nog att kunna engagera en billig tränare. En eller flera gånger i veckan under kommande säsongen. Männe vi inte vid säsongens slut i så fall kunna blicka tillbaka på en mera ärorik sommar än tidigare.*

Citat från ett styrelseprotokoll år 1937:

*Fotbollens fall. Tyvärr så gick det så, att oenighet och brist på ledare utgjorde fotbollens fall. Styrelsen beslöt enhälligt den 6 augusti 1937 att fotbollen slopas från föreningens program Den en gång så lovande fotbollen gick katastrofalt tillbaka. Samtliga matcher förlorades med stor marginal. Esbo Idrottsförening som föregående år segrade i "Färvaserien", hade detta år på grund av slöhet och bristande intresse varit tvungen att återställa pokalen utan att kunna spela turneringen till slut. Var felet till denna motgång stod att söka må envar själv bedöma. Ett är dock*





*Foto av fotbollslaget i början av 1930-talet. Olle Halme (föreningens ordförande 1933) första till vänster i främre raden*

*säkert, med fastare ledning och större intresse hade fotbollen ej behövt bli det sorgliga kapitel den nu är. Styrelsens beslut att helt slopa fotbollen från föreningens program var en fullt motiverad åtgärd.*

Man fortsatte dock spela fotboll i Esbo centrum och i andra byar i Esbo. År 1940 grundades sedan Esbo Bollklubb, som förde vidare den svenskspråkiga fotbollsverksamheten i Esbo centrum med omnejd.

### **Boboll**

Också damerna kom med i verksamheten. Det bildades en damsektion och damerna började spela den av Tahko Pihkala introducerade nya grenen boboll. Man spelade under flera års tid matcher såväl på hemmaplan i Köklax som borta med varierande framgång.

Damerna utövade också friidrott, bl.a. arrangerades en damtävling i löpning 60 m.

År 1933 försökte föreningen aktivt få damer med i verksamheten.

Notis i tidningen Nyland 1933:

*Idrottsintresserade damer ohoj! Alla intresserade damer är välkomna på Esbo IF:s årsmöte söndagen den 5 mars på café Halme. Esbo IF kommer eventuellt att bilda en damsektion.*

Föreningens ajournerade årsmöte den 3 mars 1933 i café Halme beslöt att en damsektion bildas. Till ordförande valdes fröken Svea Fagerström.

Efter det aktiverades bobollsverksamheten under de påföljande åren. Man spelade på den nya idrottsplanen som föreningen iordningsställt på den uppköpta travbanan i Köklax.

Föreningens kvinnliga bollspelare tränade regelbundet en gång i veckan under säsongen 1935. Det spelades en match mot Masaby-töserna, som Esbo-damerna vann med 6-4. Siktet var inställt på matcher mot något Helsingfors lag följande år. Det anskaffades bollar och sällträd. År 1936 donerades en pokal av Rydman och Myhrberg om vilken spelades mellan Masaby IK och Esbo IF. Bobollen fortsatte sedan lite mindre aktivt under de senare åren av 1930-talet och ännu några år in på 1940-talet.

## Orientering

Orienteringen hade på 1930-talet blivit en populär sport i Finland ävensom inom Esbo Idrottsförening. Föreningen höll sina första orienteringstävlingar redan år 1935. Man jobbade med stort intresse och entusiasm, några av orienterarna deltog också i ”större” tävlingar ”utomsockens”, dock med mindre framgång. Orienteringen upptogs officiellt på föreningens verksamhetsprogram år 1937. I brist på egna tränare begärdes instruktörshjälp av specialföreningen IK Örnén.

## Cykling

Notis i tidningen Nyland år 1935.

*Cykelsöndag i Köklax. Cykeltävling för nybörjare i Köklax, dragare Göran Nyholm och Thure Sjöblom, cyklades ca 35 km, Träskby-Bemböle-Veikkola-Träskby. Sex deltagare ställde upp till start.*

Föreningen beslöt år 1936 uppta cykling på programmet. Det ordnades bl.a. en propagandatävling i cykling. Tävlingssträckan ”Hvitträsk runt” mätte cirka 20 km och vanns av storhajen H. Palm med tiden 52 min 30 sek. Inalles deltog 13 cyklister.

Annons i tidningen Nyland år 1936:

*Propagandacykling i samband med en fotbollsmatch, start och mål vid Köklax idrottsplan, Hvitträsk runt, 25 km. Referat från propagandacyklingen vid pingsten, 13 åkare ställde upp,*

## Skoltävlingar

Redan år 1937 arrangerade Esbo Idrottsförening en skoltävling mellan svenska folkskolorna i Esbo vid Köklax Svenska Folkskola. Det tävlades om en nyinstiftad pokal i stafettskidning med femmannalag. Sex lag ställde upp, Lagstad med A+B lag, Köklax med A+B lag, Bemböle och Träskby. Lagstads A lag vann tävlingen.

Föreningens framtid såg ljus ut efter det lyckade och framgångsrika året 1939, men...

Citat från ett styrelseprotokoll i december 1939:

*Under hösten började orosmolnen hoppa sig i öster. Alarmerande rykten tvingade landet till ytterligare beredskapsåtgärder. Årsklass efter årsklass kallades under fanorna och föreningens medlemmar skingrades som agnar för vinden. Där ute i Karelen öde skogar stodo pojkar på post med blicken stadigt och trotsigt riktad mot öster, där himlen mörknade allt mer.*

*Och så, den 30 november brakade ovädret löst och kriget var ett faktum. Kampen blev hård och leden glesnade. Flera av våra kamrater, av föreningens bästa förmågor, offrade sina liv där ute i ödemarken för sitt fosterland, sitt hem och sin förening. En tröst är det dock att veta, att de i sin sista stora kamp fört fosterlandets och föreningens färger med ära.*

*Följande medlemmar rapporterats som stupade: K. Engman, O. Petrell, E. Jokela och M. Pettersson. Dessutom är G. Nyholm anmäld som försvunnen. Minnet av våra kamrater hedra vi bäst genom att oförtrutet fortsätta arbetet för den idrott som legat så varmt om hjärtat.*



# Esbo IF krigsåren 1940-1944

## VERKSAMHETEN UNDER KRIGSÅREN

Under krigsåren 1940-1944 hölls föreningens verksamhet igång. Det var främst juniorerna som idrottade, de äldre var ute i kriget. Tyvärr var det också så, att många av våra aktiva idrottare och ledare stupade under kriget från 30 november 1939 till sommaren 1944.

Efter kriget från sommaren 1944 satte sedan verksamheten inom Esbo IF igång med stor kraft och med till en del nya krafter.

Året 1940 var annorlunda än föregående år, orsaken känner vi alla till. Efter att vapenstilleståndet trätt i kraft den 13 mars 1940 tog det ca två månader innan föreningen kom igång på allvar. Årsmötet hölls det året först i slutet av maj, den 26 maj.

Årsmötet hölls alltså söndagen den 26 maj 1940 på Valhalla. Mötet öppnades av viceordförande Helge Lönnberg som i allvarliga ordalag hälsade de närvarande välkomna och i fortsättningen formade han sitt tal till en hyllning åt de stupade föreningsmedlemmarna, vilkas minne hedrades med en stunds tystnad.

Före detta möte hade det framkommit bl.a. följande notis i tidningen Nyland 2.4.1940

*På söndagen begrovs i Esbo fem stupade fosterlandsförsvarare, nämligen reservfänrik Kurt Engman från Köklax samt reservisterna Arvo Feldt, August Järfström, Albert Salin och Jari Wikman.*

Konstateras kan att Kurt Engman föregående år hade valts till Esbo Idrottsförenings ordförande, så föreningen miste sin ordförande redan i ett tidigt skede av kriget.

Organisatoriskt var verksamheten under krigstidsåren 1940 och 1941 ganska varierande. Inga årsmöten hölls.

I årsberättelsen för åren 1941 och 1942 ingår bl.a. följande:

*Sedan Esbo Idrottsförening senast haft årsmöte har två år förflutit, en tid som i många avseenden varit växlingsrik och skickesediger för vårt land och som satt sin prägel på föreningens verksamhet. Början av året 1941 kännetecknades av en livlig vinteridrottsäsong och vårsäsongen lovade även enbart gott för fortsättningen. Men så kom inryckningen och krigsutbrottet i juni månad, varigenom föreningens verksamhet till största delen avstannade, endast junioridrotten som i någon mån fortsätter.*

Samma var sedan förhållandet år 1942, då föreningens verksamhet främst gick igen i junioridrottens tecken.

I december 1942 beslöts att hälsning till medlemmarna vid fronten skickas via radion eller genom annons i dagspressen.

År 1943 då årsmötet hölls lördagen den 30 januari på Valhalla var det närvarande endast ca 20 medlemmar.

Vid årsmötet i januari 1944 beslöts det, att vid nästa svenskspråkiga vapenbrödraafton i Mässhallen via radion sända en hälsning från årsmötet till kamraterna vid fronterna.

## IDROTTSPLANEN

Idrottsplanen togs igen upp till diskussion år 1940. Esbo Idrottsförening höll ett extra möte den 27.8.1940, där föreningen beslöt erbjuda travbaneområdet där Köklax idrottsplan var belägen till Esbo kommun för samma pris som motsvarade köpesumman.

Notis i tidningen Nyland:

*Går idrottsplanefrågan mot sin lösning? Victorson i tidningen Nyland den 30 augusti 1940. Esbo IF sålde sitt område där Köklax idrottsplan ligger till Esbo kommun, för att få den i tävlingsdugligt skick, enligt vad kommunen lovat. Esbo har saknat en ordentlig idrottsplan där man kan utöva tävlingsverksamhet.*

Notis i tidningen Nyland 28.9.1940

*Idrottsplanefrågan är löst. Idrottsplanefrågan som länge stått på dagordningen i Esbo har numera lösts på ett positivt sätt. Fullmäktige beslöt nämligen på torsdagen att av Esbo Idrottsförening inköpa dess planområde i Köklax för ett pris av något över 18,000 mark för att där inrätta en idrottsplan. Att med nämnda förening avsluta köpet utsågs kommunordförande Gösta Lamroth och idrottsnämndens ordf. Håkan Hakulin. Beslutet som gick i enhällighetens tecken kommer otvivelaktigt att hälsas med glädje bland alla som känner varmt för sporten och ungdomens fysiska fostran. R.H.*

Efter att kommunen hade beslutat köpa området, underskrevs köpebrevet den 23 oktober 1940.

Debatten fortsatte om när kommunen verkligen startar färdigställandet av området till en "riktig" idrottsplan. Bl.a. Helge Lönnberg (sign. Håel), föreningens ordförande och den kommunala tjänstemannen Rainer Holmberg (sign. Victorson) debatterade vilt i tidningen Nyland angående ärendet. Detta fortsatte sedan hela 40-talet, ända tills det att idrottsplanen äntligen stod färdig år 1949.

## **IDROTTSGRENARNA SOM IDKADES UNDER KRIGET**

### **Friidrott**

Som redan tidigare framkommit var föreningens verksamhet under kriget till stor del inriktad på juniorverksamhet. Undantaget var vapenstilleståndstiden, då också våra äldre idrottare fanns tillhanda från fronten.

Klubbmästerskap hölls i terränglöpning och i trekamp samt i 6-kamp, där man tävlade om Olle Halmes pokal. Därtill hölls också klubbmästerskap i individuella grenar. Tävlingarna hölls på Travbanan och vid Skyddskårshuset i Esbo centrum samt terränglöpning och skidlöpning vid Valhalla.

Friidrottarna deltog också förhållandevis aktivt i distriktsmästerskap, sockenkamper och SFI-mästerskap. Dessa arrangerades dock inte alla år.

Sista krigsåret 1944 visade föreningen ett klart uppsving. Juniorerna hade växt till sig. Esbo IF hade slagit sig fram till Västra-Nylands distrikts bästa juniorförening i friidrott bland 15 verksamma föreningar. Dessutom var föreningen tredje bäst i SFI. Seniorerna hade tävlat hemma liksom också vid fronten med fina resultat. Tio nya klubbrekord gjordes detta år av vilka sju var seniorrekord.

### **Damidrott**

Damerna fortsatte spela boboll, med matcher mot Masaby IK, med varierande framgångar.

### **Cykling**

Cykling var fortfarande med på föreningens program under krigstiden. Nämnas kan att vid Västra Nylands DM-tävlingar i cykling i Sjundeå i augusti 1937 deltog B. Pettersson. Han gjorde fint ifrån sig, med att hemföra föreningens första distriktsmästerskap i cykling, genom att segra på 30 km för seniorer. Dessutom belade han 3:e platsen på 100 km och blev fjärde på 10 km.

### **Orientering**

Orienteringen var en gren som definitivt var på uppblomstring under krigsåren. Västra Nylands distrikts mästerskap i orientering arrangerades av Esbo Idrottsförening den 17 oktober 1943 med 30 deltagare. Tävlingarnas start och mål var förlagt till Snettans gård i norra Esbo. Gårdens husbonde, idrotts- och orienteringsintresserade Anders Malmström hade gästvänligt ställt tävlingskansli och bastu till arrangörernas förfogande. DM-orienteringens ansvarsperson var orienteringsexperten Harald Mattsson. Han hade då återkommit till sin hemmaförening, efter en kort ett års visit i IK-32 år 1941.

### **Skidåkning**

Skidlöpningstävlingar hölls under vintrarna vid Valhalla, bl.a. klubbmästerskap och stafettkamper mellan Köklax och Masaby. Förening-

en var också aktiv gällande Riksskidningar och Riksmarscher.

### Värvningar

Värvningar var på 1940-talet ett ofta framtaget ämne i dagspressen och diskussionerna i allmänhet. Stora och bistra skrivelser fanns att läsa om värvningen av idrottare från "landsorten". Bl.a. var Harald Mattsson och Pentti Kivinen i rampljuset. IK-32 försökte aktivt värva dem till sig. Idrottsbladet skrev mycket om "fiskandet" från landsbygden. Senare framkom, att Mattsson & Kivinen flyttade till IK-32 1941. Harald Mattsson flyttade dock följande år tillbaka till Esbo IF, men Kivinen som i det skedet hade bosatt sig i Helsingfors förblev kvar i IK-32.

Föreningens årsmöte 1944 tog saken allvarligt och beslöt att till SFI:s styrelse föra fram ärendet om tillämpning av gällande tävlingsbestämmelser. Beslöt att till SFI:s årsmöte som hölls i Helsingfors 20 februari föreslå herr Rainer Holmberg att framföra ärendet. Detta för att göra slut på den för bygdeidrottens verksamhet hämmande värvningen av landsortspojkar till huvudstadsklubbar.

### NYTT DISTRIKT GRUNDADES

Notis i Nyland 23.5.1944

*Enhällig uppslutning kring tanken om bildandet av ett nytt Mellersta Nylands Distrikt. Representanter för landsortsföreningarna samlades till möte för att dryfta frågan om en ny distriktsindelning av SFI. Rainer Holmberg Esbo IF förde fram förslaget och refererade och belyste behovet av ett eget landsortsdistrikt. Efter livlig diskussion beslöt mötet enhälligt bilda ett Mellersta Nylands Idrottsdistrikt av SFI, med Kyrkslätt i väster och Sibbo i öster. Beslutet förs vidare till SFI för formellt godkännande. Genom sommarfester i Esbo och Kyrkslätt ämnar man lägga den första grunden till det nya distriktets ekonomi.*

### SAMARBETET MED UNGDOMSFÖRENINGEN

Samarbetet med Esbo Västra Ungdomsförening fortsatte som tidigare. Esbo Idrottsförening använde utrymmen i Valhalla och arrangerade idrottsstävlingar i terränglöpning och skidlöpning samt utövade stående hopp och konditionsgymnastik inomhus.

Det goda samarbetet kan påstrykas av en notis i Nyland 4.3.1943:

*Ungdomsarbetet i gång. Ett intensivare samarbete mellan Esbo Västra Ungdomsförening och Esbo Idrottsförening. Ett gemensamt månadsmöte hade redan hållits och fortsättning följer. Konditionsgymnastik skall påbörjas. Esbo IF:s damer startar gymnastikträningar den 8 mars på Finna skola. Juniorerna börjar gymnastisera på Valhalla och träningslänkande startas. På Stadion anordnar SFI inombusträningar alla torsdagar.*

Esbo Idrottsförening anhöll i början av år 1943 av ungdomsföreningen det nedre rummet till klubblokal och fick positivt svar av ungdomsföreningen i slutet av mars samma år.

### FÖRENINGENS KONTAKTER TILL KOMMUNEN

Esbo Idrottsförening hade redan från början bra kontakt med kommunen. Esbo IF:are innehade viktiga positioner inom kommunen liksom också inflyttningsrika personer inom kommunalpolitiken.

Nyland 9.4.1943:

*Esbo Kommuns Idrottsnämnd hade på fredagen sitt första sammanträde varvid till ordförande för 1943 utsågs järnvägstjänsteman Rainer Holmberg och till sekreterare kontoristen Helge Lönnberg. Idrottsnämnden beslöt att, för att främja ungdomsidrotten inom kommunen, hos fullmäktige anhålla om ett anslag stort mk 10,000:-.*

Esbo Idrottsförening har också under senare årtionden haft personer på viktiga poster inom kommunen.

## Underavdelningar

### UNDERAVDELNINGARNA VAR GRUNDEN TILL ETT FRAMGÅNGSRIKT ESBO IF

Föreningens verksamhet var under de första verksamhetsåren nästan enbart i Köklax. Det utövades friidrott vid Finns, skidades vid Valhalla och träningar försiggick också i Köklax folkskola med närområde. Ungdomar idkade idrott också i skärgården och i Gammelgård på ganska provisoriska idrottsområden. På 30-talet var det främst travbanan i Köklax som gällde som tränings- och tävlingsplats. Förutom friidrott spelade herrarna fotboll och damerna boboll.

I slutet av 1930-talet hade entusiastiska kilobor aktiverat sig med i föreningens verksamhet. Bl.a. arrangerades terrängmästerskapen i Kilo.

### UNDERAVDELNINGARNA BILDADES

Esbo Idrottsförenings styrelse med Harald Mattsson i spetsen förde efter kriget en aktiv propaganda för Esbo IF vid ungdomsföreningarnas möten runt om i Esbo. Det fanns ett stort intresse för idrott i byarna och man hade redan på 1930-talet bildat idrottssektioner underlydande ungdomsföreningarna. Tillfället var för Esbo Idrottsförenings del mycket lägligt för att bredda verksamheten till ett större område i Esbo.

Redan år 1939 hölls det ett möte i Esbo centrum för att bilda en underavdelning.

### STADGAR FÖR UNDERAVDELNINGARNA

På styrelsemötet den 12 december 1945 godkändes stadgar för underavdelningarna. Huvudföreningens stadgar ändrades till den del som var behövligt för ändamålet.

Underavdelningarna skötte sin ekonomi separat, med egna medlemsavgifter. Av dessa avgifter erlade sedan underavdelningarna hälften till moderföreningen. Föreningens styrelse beviljade vid behov understöd för avdelningens verksamhet. Verksamheten gick ut på att ordna tränings- och tävlingsverksamhet för unga och äldre. Avdelningarna anordnade även fester för att stärka sin ekonomi.

Underavdelningarna höll gemensamma träningstillfällen och "klubbkamper" sinsemellan samt tävlade mot närliggande föreningar. Exempelvis 1948 mötte Köklax Kamraterna Kaukiahden Pyrintö och Bemböle avdelningen Viherlaakson Veikot. Gammelgård utkämpade redan år 1947 en "klubbkamp" mot Helsing Atlas.

Verksamheten inom underavdelningarna var mycket varierande. Några var mycket aktiva, som t.ex. Bemböle och Köklax. Sedan fanns det flera underavdelningar som hade sina mera aktiva perioder, men verksamheten låg oftast mer eller mindre nere. Detta berodde först på hur aktiva ledarna var på respektive område. I Bemböle fanns entusiasterna Eduard "Bubi" Zukale och i Köklax Nils "Nisse" Lindstedt, så man förstår varför dessa underavdelningar var så aktiva. Träningsplatsernas inverkan kan heller inte förringas.

### TANKEN OM FRISTÅENDE KÖKLAXIDROTT

I slutet av år 1948 diskuterades det aktivt i tidningspressen om att göra byavdelningarna mera fristående och självständigare. Denna tanke kom fram i slutet av 1940-talet, då Rainer Holmberg var ordförande för Köklax Kamraterna. Köklax Kamraterna hade då lite





*Fallåker, huset stod färdigt år 1912, grundreparerades på 1980-talet, samtidigt byggdes Esbo IF:s klubblokal och scenutrymme för Fallåker-teatern.*

tidigare anslutit sig till Esbo Idrottsförening som underavdelning. Köklaxpojarna var klart dominerande inom föreningen och tog så gott som rubb och stubb i t.ex. klubbmästerskapen och var stommen till föreningens klubbtag.

Som tur var upphörde diskussionerna i pressen om splittringen av föreningens underavdelningar i flera självständiga föreningar efter några veckors livliga inlägg. Detta kom senare att bevisa att en idrottsförening som samlar hela kommunens ungdomar ger mera styrka för att klara sig i konkurrensen mot huvudstadens storföreningar.

I Köklax fanns den nybyggda idrottsplanen och i Bemböle ungdomsföreningens lokal Fallåker och den bredvid varande välfungerande provisoriska idrottsplanen, som underavdelningen själv byggt efter kriget. Båda platserna var viktiga samlingsplatser för ungdomarna i respektive underavdelning.

Redan i mitten av 50-talet hade man i Bemböle och Köklax kontakt med närskolorna och det arrangerades skolkamper mellan de svenska folkskolorna.

## UNDERAVDELNINGARNA

Notis i tidningen Nyland 14.3.1939:

*Esbo station, underavdelningen i Esbo centrum startade år 1939. Idrottssektion vid Esbo station. På initiativ av Esbo Idrottsförening sammankallar härmed aktiva idrottsmän samt av idrott intresserade personer instundande torsdag kl. 7 e.m. å Skyddskårshuset för att diskutera frågan om bildandet av en idrottssektion vid Esbo station. Välkomna!*

Notis i tidningen Nyland 16.5.1939:

*Esbo I.F. startar byavdelning. Esbo IF hade framgång med sitt å Skyddskårshuset anordnade möte senaste fredag. Ett trettiotal personer hade hörsammat kallelsen och ett stort antal ungdomar inskrev sig som medlemmar i föreningen. Till ledare för byavdelningen utsågs herr Arne Hellstén och till materialförvaltare herr Ossi Sandström. Anmälningar om inträde i idrottsföreningens nya avdelning mottagas av ledaren. Redan i början av sommaren kommer tävlingar att arrangeras för pojkar, antagligen i 3-kamp, varför det är allt skäl för smågrabbarna att så fort som möjligt anmäla sig till träning.*

### **Bemböle godkändes som underavdelning i Esbo IF den 5 februari 1945**

Bemböle avdelningens företrädare var IF Start som startade som en idrottssektion inom Mellersta Nylands Ungdomsförening. Redan i början på 1930-talet hade man lagt märke till att det fanns ett stort idrottsintresse bland ungdomen i Bemböle. År 1933 startade sedan IF Start och föreningen hörde under Ungdomsföreningen. Sektionen hade en mycket livlig verksamhet under 1930-talet. Under kriget och strax efter att freden slutits hade sedan diskuterats med redan etablerade lokalföreningen Esbo Idrottsförening om IF Start kunde bli en underavdelning i Esbo IF. Fallåker planen var den naturliga samlingsplatsen, där man idrottat sommar och vinter. I ungdomslokalen på Fallåker utövades också andra idrottsformer som gymnastik, tyngdlyftning och bordtennis.

Orientering idkades aktivt i Bemböle. Man kan gott säga att föreningens goda framgångar har sina rötter i Fallåker från 1940-talet. Orienteringsklubbkamp hölls 1949 i Domsby mot Helsingin Kisailijat. Det hölls ofta träningstävlingar med stort intresse.

Boxningen var avdelningens "gren". Eduard "Bubi" Zukale som själv var mycket intresserad av boxning, satte igång boxandet på Fallåker. Föreningen anslöt sig till Suomen Nyrkkeilyliitto år 1947 och det arrangerades flera boxningstävlingar på Fallåker och i FBK-huset i Grankulla. Träningar hölls varje vecka på Fallåker och boxarna deltog i distrikts- och andra tävlingar. Kan bl.a. nämnas att "Bubi" själv i början på 1950-talet var SFI-mästare i boxning representerande Esbo IF.

Det spelades också fotboll i slutet av 40-talet, då laget i Bemböle fungerade som EBK:s tredje lag.

Träningsläger för alla underavdelningar hölls 1949 på Fallåkerplanen med Gusti Laurell som tränare. Bemböleborna var mangrant på platsen men tyvärr uteblev Köklaxborna från tillfället trots inbjudan. Gusti höll också senare samma år och under år 1950 instruktions- och träningstillfällen på Fallåker och i Köklax. Avdelningarna höll också egna tävlingar i friidrott s.k. serietävlingar.

I december 1950 hölls det för skidlöparna ett träningstillfälle som leddes av förbundets skidtränare Leo Backman.

1954 anhöll Bemböle avdelningen om rätt att använda Grankulla sportplan för friidrotts- och träningar.

Fallåkerplanen var i behov av uppiffning. Detta projekt startade före medlet av 1950-talet och planen stod färdig 1958. För att färdigställa Fallåkerplanen ansökte EMUF och Esbo IF om tipsmedel för att täcka kostnaderna för byggnadsmaterialet. Arbetet gjordes på talko.

**Köklax Kamraterna bildades den 24 februari 1947** och blev samtidigt underavdelning i Esbo IF. Redan vid sekelskiftet hade det idkats idrott i Köklax och Esbo IF är ju grundat 1916 av en grupp idrottsentusiaster från Köklax. Köklax var alltså redan från början en central punkt för sporten i Esbo och Esbo Idrottsförening. Då sedan andra världskriget var över, var det helt naturligt att man också i Köklax startade en egen byaavdelning Köklax Kamraterna.

Köklaxavdelningen var mycket aktiv på 1940- och 1950-talen, bl.a. höll man en sommarfest på Valhalla 20.6.1948, med lotteri. Vinsten för tillfället delades jämt mellan avdelningen och centralstyrelsen. Allt som allt arrangerade avdelningen år 1948 hela 19 danstillfällen samt samkväm och kamratfester.

Bandyn upptogs på programmet 1948. Förslag om detta gjordes vid avdelningens årsmöte. Till ledare för den nya grenen utsågs Henry Sjöberg. Ett par träningsmatcher spelades redan samma år mot Masaby. Underavdelningen var mycket aktiv, det bildades bl.a. en pojkavdelning. Orienteringen kom med 1950. Köklax avdelningen hade det bra ställt ekonomiskt. Nämnas kan att då centralkassan hade det kärvt med pengar för att sköta skulderna som hade uppstått vid planköpet och -bygget, hjälpte avdelningen moderföreningen genom att låna centralkassan 10 000 mk, så att skulderna kunde omskötas. Avdelningen ordnade i slutet av 40-talet och i början av 1950-talet aktivt soaréer och fester som var grunden till den goda ekonomin.

Köklax avdelningen var mangrant representerad i Esbo IF, då moderföreningen deltog i klubbkamper och andra tävlingar, gällde det sedan friidrott, orientering eller skidåkning.

I slutet av 1950-talet blev det mera och mera knatte- och juniorbetonad verksamhet inom avdelningen. Detta var också fallet i den andra starka underavdelningen i Bemböle. Senior- och representationsidrottarna blev sektionsbundna under moderföreningen.

Köklaxavdelningen hade också kulturutbud åt sina medlemmar. 1952 spelade teatersällskapet Fyrväplingen i samråd med Esbo IF:s Köklaxavdelning en teaterkomedi i tre akter, "Änkeman Jarl" i skådespelerskan Ulrika Jusléns regi med "släggVille" Villiam Nieminen i huvudrollen.

**Skärgården blev underavdelning i Esbo IF den 23 april 1950**, men redan vid ett månadsmöte år 1945 hade det diskuterats idrottsverksamhet underlydande Esbo Idrottsförening.

Redan på 1930-talet fanns det idrottsverksamhet i skärgården, främst i ungdomsföreningens regi. Idrottsverksamheten i skärgården låg dock länge ganska lågt, men tog fart igen, då Esbo Idrottsföreningens styrelse samman kallade intresserade personer den 23 april 1950 till ett möte som hölls på Sökö Bibliotek. Verksamheten blev genast aktiv.

Skärgården arrangerade föreningens terrängmästerskap den 1 maj 1950. Följande vinter hölls domarkurs i friidrott och skidtävlingar i Sommarö, bl.a. klubbmästerskapen med glädjande stort antal deltagare. Våren 1951 beslöt skärgårdsavdelningen att simning upptas på programmet. Övningarna startade den 8 juli på Sommaröarna. Simkurser hölls sedan på Sommarö under flera år framöver.

Efter åtskilliga klagomål från de vuxna, som kände sig störda av barnens nojs på vägarna och på de yngre pojkarnas enträgna böner, beslöt fru Dagny Busch 1952 att göra ett försök att samla dem till ordnade lekar på den lilla sportplanen. Det utövades olika lekar och idrottsgrenar såsom kapplöpning, varpa, hjulning och målkastning samt lagstafett, tunnelboll, potatisplockning och "völkis".

Den lilla sportplanen på Sommarö uppiffades under år 1954 av avdelningens pojkar.

Huvudföreningen gav också ett anslag för projektet. En simbrygga byggdes av stockar som hade donerats av privata personer.

En liten hoppbacke uppfördes hösten 1954 på Kimlaxberget genom talkoarbeta. Föreningens premiär i backhoppning och kombinerat hölls sedan som föreningens mästerskap den 31 januari 1955.

Under år 1956 hölls det 3 simkurser i Sommarö och en i Köklax Kallvik, också badminton och fotboll spelades. Till redskapsskjul och omklädningsrum skaffades år 1956 en III-klass järnvägsvagn för 14 000 mk år 1956.

Ungdomsföreningen Skärgårdens Vänner i Esbo har senare skött idrottsverksamheten på Sommarö.

**Hemtans-Kockby (Södra avdelningen) grundades den 11 december 1952.** Samtidigt som familjen Roberts hade flyttat till Lillhemt år 1949 hade det allmänna intresset för skidsporten märkbart ökat i och med de snörika vintrarna i början av 1950-talet. Redan år 1950 byggdes hoppbacken som fick sitt naturliga läge i slutningen mot öster. Med hjälp av höga ställningar på berget kunde man komma upp till en hopplängd på 25 meter. Den belysta backen var i flitig användning av byns pojkar om kvällarna. Orienteringstävlingar hölls också. Esbo Idrottsförenings ledare var på den tiden aktivt framme för att få underavdelningar till stånd, där det i Esbo fanns ivrig idrottsintresserad ungdom. Detta ledde sedan till att det bildades en underavdelning i Hemtans-Kockby området. Under första verksamhetsåret 1953 fanns följande grenar på programmet: friidrott, backhoppning, skidlöpning, kombinerat, slalom, skidorientering, terränglöpning, orientering och maratonlöpning. Man hade redan då ett par år verkat inofficiellt som underavdelning. Det tränades och tävlades flitigt i alla ovannämnda grenar på hemmaplan och i av moderföreningen arrangerade tävlingar samt distriktsmästerskap.

I Hemtans hölls det under 1950-talet många tävlingar i backhoppning och kombinerat. Varje vecka ställde det upp en grupp unga för att på vintern öva backhoppning och skidning och på sommaren var det främst terränglöpning och orientering som intresserade ungdomen.

Skidorienteringen fanns också bland grenarna som utövades.

År 1955 den 27 februari arrangerades Mellersta Nylands Distrikts mästerskap i kombinerat i Hemtans. Hemtans-Kockby avdelningens gossar tog en bejublad tredubbel seger i mästarlassen.

I början av 1960-talet fanns det inte mera så stor tävlingsiver kvar, vilket ledde till att tävlingsarrangemangen sakta avtog och hoppbacken revs.

**Gräsa blev underavdelning den 23 januari 1951.** Efter att det hade gjorts beslut om att Gräsa avdelningen startas, arrangerades redan på våren den första aktiviteten gällande hela föreningen. Klubbmästerskapen i stående hopp hölls den 15 april i Gräsa skola. Den aktiva verksamheten fortsatte i avdelningen redan samma månad med en orienteringskurs för nybörjare med Gösta Roberts som ledare.

**Finnå bildades den 14 april 1959.** Finnå-avdelningen fungerade aktivt under flera år, men verksamheten tynade på 1970-talet och avdelningen avslutade sin verksamhet år 1975.

**Gammelgård, första protokollet 4 januari 1948.** Gammelgård antogs år 1945 som underavdelning i föreningen.

**Noux,** fungerade under en tid på 1940-talet som en självständig underavdelning inom Esbo Idrottsförening. Avdelningen arrangerade under flera års tid tävlingar i terränglöpning och skidning.

**Hembygdens Vänner i Esbo diskuterade år 1945 om att ungdomsföreningens idrottssektion sammanslås med Esbo Idrottsförening.** Denna sammanslagning blev sedan inte av, utan Hembygdens Vänner fortsatte med en egen idrottssektion som i mindre utsträckning arrangerade idrottsverksamhet vid Thorstorp.

**Esbo Idrottsförening har haft verksamhet också i andra delar av Esbo.** Bl.a. följande platser har fungerat som samlingsplatser för knattefriidrotten:

**Källstrand (Dalsvik), Mattby och Grankulla.** Källstrandsavdelningen togs upp till diskussion 1963. Dalsviks och Grankulla idrottsplaner har använts aktivt från 1970-talet, då planerna stod klara med nya fina gummiasfaltbeläggningar. Veckoträningar och -tävlingar hölls sommartid, s.k. ungdomsspel hölls redan på 1960-talet i bl.a. Grankulla. Mattby idrottsplan kom med i bilden, då den byggdes strax före VM 1983.

### **Föreningen har gått mot nya tider**

Esbo Idrottsförenings verksamhet har under åren omstrukturerats. Tidigare var det naturligt att man hade verksamheten mera indelad i olika byar, där man idrottade tillsammans med sina grannar och vänner. Det tävlades mellan byarna (Sockenkamper, ”klubbkamper” mellan underavdelningarna osv).

På 1970-talet tynade underavdelningarnas verksamhet. I stället kom det en annan indelning främst för friidrottens knatteverksamhets del. Det ordnades träningar och tävlingar för knattar 7-14 år idrottsplanevis. Idrottsplanerna var Köklax, Bemböle (Fallåker), Dalsvik och Grankulla. Senare kom också Mattby och Alberga med. På vintrarna hölls det träningar i skolsalar och i Otnäs idrottshall. Även Olympiastadions inomhusbana användes av våra toppar redan på 1940-talet.

Föreningens nästan alla andra idrottsformer har sedan 1960-talet fungerat som sektioner utan att desto mera vara bundna till någon viss by.



# 7.

## Sektionerna

Esbo Idrottsförening har det utövats många idrottsformer under föreningens hundraåriga historia. Flera sektioner har bildats och fungerat under en kort tid, men sedan har sektionens verksamhet av någon anledning bara avtynat. Tanken på att indela föreningen i sektioner diskuterades för första gången redan år 1933. Det utsågs då ansvarspersoner för friidrott och fotboll. 1936 var det Helge Lönnberg som ansvarade för friidrotten och Birger Illman för fotbollen.

Då föreningen grundades år 1916 var det friidrott och skidlöpning samt terränglöpning som utövades. Senare har terränglöpning blivit en naturlig del av friidrotten. Friidrotten har under årens lopp blivit bara starkare, medan skidlöpningen sakta tynat bort. Orsaken har varit bl.a. den att det i huvudstadsområdet har bildats specialföreningar som med bättre förutsättningar hållit skidåkningen igång i det snöfattiga södra Finland. Under de senaste åren har skidningen fungerat under motionssektionen.

Det finns också grenar som föreningens medlemmar utövat, men dessa har aldrig fått en egentlig sektionsstatus. Sådana grenar är t.ex. cykling och bandy.

### **FRIIDROTT 1916 –**

Friidrotten har varit med på programmet redan från början och är föreningens mest framgångsrika sektion. Historiker är gjorda av Ulla-Riitta Nordberg 2002 och av Göran Ekegren 2011.

Esbo IF:s friidrottare har visat framfötterna redan från starten. Första distriktsmedaljerna erövrades redan i slutet av 1910-talet. Harald Nyman vann distriktsmästerskapet i herrarnas kulstötning år 1917 med resultatet 11,91. På 1930-talet fanns det flera lovande juniorer som knackade på dörren till Svensk-Finlands topp. Alarik Nyberg löpte finfina 11,3 på 100 meter år 1938. Kriget kom tyvärr emellan och föreningens lovande juniorers möjligheter att utvecklas vidare stötte patrull.

### **FÖRSTA FM-MEDALJÖREN**

Föreningens första FM guldmedaljör var Eugen Svartsjö som vann kulstötningen i ungdomsklassen år 1946. Eugen tog redan 1943 sin första medalj i FM då han var trea i 18-års-klassen i höjd på resultatet 165.

### **FÖRSTA SFI-MÄSTAREN**

År 1949 vann Keijo Tähkäpää som första Esbo IF:are SFI-mästerskapet. Han segrade i herrarnas 5-kamp.

### **STORARRANGEMANG**

Efter andra världskriget började friidrottssektionens uppsving. Verksamhetens omfång ökade och framgångarna följde varandra. Föreningen satsade på utbildning av tränare och funktionärer.

Redan på 1950-talet arrangerade Esbo IF stortävlingar. 1955 arrangerades SFI-mästerskapen för seniorer på Grankulla sportplan tillsammans med Grankulla IFK och 1958 arrangerade samma föreningar dam-FM på Grankulla sportplan.



*Esbo IF:s stronga stafettlag i slutet av 1960-talet  
Från vänster Lauri Lindström, Christer Kanerva, Kaj Widbom och Stig Lönnqvist*

#### LANDSLAGSREPRESENTANTER

Esbo IF:are har representerat landet i värde- tävlingar och landskamper i olika åldersklasser.

Första landslagsrepresentanten var Harry Julin, som 1961 representerade landet i juniorlandskampen mot Sverige och Norge. Aimo Mehtonen var föreningens första herrlandlags- representant genom att representera Finland i landskampen mot Norge 1967.

#### FÖRSTA LANDSKAMPSARRANGEMANGET

Föreningens kunniga och välutbildade funk- tionärer fick för första gången mäta sina kun- skaper i ett landskampsarrangemang. Esbo IF arrangerade juniorlandskampen mot Sverige på Alberga idrottsplan tillsammans med Lep- pävaaran Sisu. Redan på 1950-talet hade några enstaka domare fungerat vid landskamper och vid OS 1952 som funktionärer på Olympia- stadion. Föreningen arrangerade traditionella juniorlandskampen mot Sverige under flera tiotal år.

#### FRAMGÅNGARNA FORTSATTE

Under 1960- och 1970-talen skördades stora framgångar i stafett-FM sammanhang. Fören-

ingen hade starka herrlag på 4x100 meter men allra främst på 4x400 meter.

Vid OS i München år 1972 hade förening- en hela tre idrottarrepresentanter. Leo Pusa i spjutkastning, Bo Grahn i kulstötning och Stig Lönnqvist i stafettlaget på 4x400 meter. Laget kom sjätte i tävlingen på tiden 3.01,12 som fortfarande är gällande finländskt rekord.

Föreningens friidrottsverksamhet hade ett gott rykte och många idrottare övergick till Esbo IF. Reijo Ståhlberg flyttade år 1977 till Esbo IF från Fiskars IF och övergången för- de med sig framgång och ära för honom och föreningen. Reijo vann fyra gånger inomhus EM i kulstötning och år 1979 stötte han fin- ska rekordet i kulstötning som lyder på 21,69. Rekordet är fortfarande gällande finländskt re- kord. Vid OS i Moskva kom Reijo på en heder- sam fjärde plats.

#### GYLLENE 1980-TALET

Framgångarna bara fortsatte. Tiina Lillak kas- tade världsrekord i damernas spjutkastning 1982 på Tammerfors stadion. Världsmästare blev hon år 1983 och OS tvåa i Los Angeles 1984.

Gångarna visade framfötterna på 1980- och 1990-talen. Helena Åström var föreningens första gångidrottare som under flera års tid figurerade i landstoppen och representerade landet i flera landskamper och internationella värde tävlingar, såsom världscuptävlingar.

#### **1990-TALET**

I hemma-EM 1994 hade föreningen två strönga representanter Mira Saastamoinen och Jani Lehtinen. Jani Lehtinen var sedan också med i OS i Atlanta 1996, där han deltog på 50 kilometer.

#### **FRAMGÅNGAR I VÄRDETÄVLINGAR FÖR JUNIORER**

Föreningens juniorer har representerat landet i värde tävlingar i olika åldersklasser allt sedan 1975, då sprintern Mikael Udd representerade landet vid EM för 19-åringar i Aten. Senare har också flera andra Esbo IF:are representerat landet i juniorvärde tävlingar.

#### **HANDIKAPPTÄVLINGSARRANGEMANG**

Redan på 1980- och 1990-talen arrangerade föreningen olika handikapptävlingar. Första riktigt stora arrangemanget var öppna handikapp EM som hölls strax efter VM i friidrott 2005. Tävlingsarna arrangerades på Albergastadion tillsammans med Espoon Tapiot och Leppävaaran Sisu.

#### **DOMARUPPDRAG VID VÄRDETÄVLINGAR**

Föreningen har under många årtionden varit känd för sina strönga domare och fina arrangemang. Därtill har Esbo IF haft domaruppdrag vid alla stortävlingar som arrangerats på Olympiastadion. Vid första VM i friidrott 1983 hade Esbo IF knappa 15 funktionärer och därefter vid EM 1994, VM 2005 och EM 2012 har föreningen bemannat olika uppgifter.

#### **FRIIDROTTEN ÅREN 2000-2010**

Vid sekelskiftet anställde Esbo IF Lassi Korhonen på deltid för att ansvara för knatte- och träningsverksamheten. Under Lassis tid utvecklades träningsverksamheten inom föreningen. Tävlingsframgångar nåddes och resultatet förbättrades. Lassi slutade i Esbo IF år

2004. Det var tyvärr många knattetränare som slutade i samma veva med Lassi. Det inverkadet mycket på föreningens knatteverksamhet. Knattarnas antal sjönk för att det blev svårare att hitta ledare och tränare för knattarna och juniorerna.

Ett nytt uppsving började år 2006 då Esbo IF anställde Glenn Lignell. Glenn var en friidrottsmänniska med stor entusiasm. Under Glenns tid växte deltagarantalet stadigt och många idrottare gjorde stora framsteg. Det växte upp en ny generation under den tid som Glenn arbetade inom Esbo IF. Idrottarna ställde också upp som knattetränare.

Följande steg tog föreningen år 2009 då Glenn slutade. Lyckligtvis hittades Riitta Paasio från de egna leden. Hon anställdes som junioransvarig. Utvecklingen fortsatte. Kvantiteten ökade ännu från tidigare år och samarbetet med skolor och daghem startades på nytt. Esbo IF ordnade egna idrottsklubbar i skolorna samt rörelse- och infodagar.

#### **FÖRENINGENS FRIIDROTTSVERKSAMHET HAR VUXIT**

Friidrotten har redan under flera år varit grenen som föreningen är känd för. Under 2000-talet har verksamheten expanderat och framgångar i tävlingar och utövarantalet har stadigt ökat. Friidrottssektionen har vuxit till att omfatta närmare 1000 medlemmar.

År 2003 löpte Esbo IF:s herrar i stafetten på 4x400 meter brons vid FM. Laget bestod av Matti Vesterinen, Robert Rotkirch, Jan Bosas och Max Rejström.

#### **STJÄRNAN PÅ 2000-TALET**

Robert "Robban" Rotkirch var Esbo IF:s stjärna under åren 2005-2010. Hans genombrott kom år 2005, då han vann brons på 800m i Kaleva Spelen. Det var början till en fyra års period då Robban samlade hela 13 mästerskapsmedaljer. Men den största framgången kom år 2009, då Robban i Turin i Italien representerade Finland i inomhus EM på 800m.

Esbo IF:s framgångar vid sekelskiftet 2000 var mera sällsynta jämfört med 2010-talet. Många av 1990-talets framgångsrika idrottare avslutade sin karriär i slutet av 90-talet. På ju-

niornivå fanns det flera potentiella idrottare som bl.a. Fabian Björk och Peter Westerlund, som dock inte fortsatte sina karriärer som seniorer.

Först på 2010-talet har det åter kommit framskjutna placeringar internationellt främst på juniornivå. Framgångarna har varit fina. 2012 blev Oskari Mörö sjätte på 400 meter häck vid junior EM för 19-åringar och sedan följande år steg han fram som gubben ur lådan med att göra ett nytt fint landsrekord 49,08 på långa häcken och en förnämlig finalplats i EM i Zürich. Året efteråt, alltså 2015 var han sedan igen sjätte i junior EM i Tallinn, denna gång i klassen under 23 år.

### ESBO IF ÅREN 2010-2015

Esbo IF:s knatteverksamhet på 2010-talet har bara vuxit. Det långsiktiga arbetet med att bredda basen på knattar och juniorer har burit frukt och ett fortsatt idogt arbete har utförts av verksamhetsledaren Oki Vuonoranta. Han har från början av sin anställning år 2011 byggt upp ett verkligt mångsidigt program på nya verksamhetsformer. Sedan början av år 2015 har föreningen anställt som juniorchef Kira Kytölä, som har tagit bra hand om junior- och knatteverksamheten.

Esbo IF har haft från år 2010 över 500 knattar med i verksamheten varje vecka. De flesta är små barn som är med i friidrottsskola eller i trickskola. Men mycket positivt är att verksamheten för särskilt 14-15 års ålders pojkar har effektiverats och utövarnas antal har avsevärt ökat.

Esbo IF hör för närvarande till SFI:s och distriktets bästa föreningar och inom landet ligger Esbo IF bland de 10 bästa.

- Terränglöpning. Fanns med på programmet redan från föreningens grundande och är nuförtiden helt förknippad med friidrotten.
- Tävlingsgång. Esbo IF:are tävlade redan på 1930-talet i gång. I resultatlistor från år 1937 finns bl.a. Gösta Pettersson som gick 10 kilometer på tiden 62.37. Grenen vak-

nade sedan upp inom föreningen igen på 1980-talet, då Helena Åström med sin pappa Kurt startade gångverksamheten i Esbo Idrottsförening.

### SKIDNING 1916 –

Skidlöpning har utövats inom Esbo IF från det att föreningen grundades. Under de första årtiondena handlade det mest om klubbmästerskap och klubbkamper. Enstaka skidlöpare deltog dock i distrikts- och förbundsmästerskapen. Skoltävlingar mellan svenska folkskolorna i Esbo ordnades också. Aarne Laakso var en av föreningens framgångsrikaste skidåkare på 1930- och 1940-talen. Senare fungerade han också som tränare.

Då underavdelningarna startades sköttes skidlöpningen främst inom dessa. Köklax och Bemböle höll i slutet på 1940-talet varje vinter egna mästerskap, men det arrangerades också tävlingar mellan underavdelningarna. Noux, Gammelgård och Skärgården hade sina egna mästerskap och även ”klubbkamper” mot andra idrottsföreningar. Bl.a. Marthagården i Esbo centrum och Gröndal fungerade som tävlingsplatser. De bästa skidlöparna deltog i Mellersta Nylands distriktsmästerskapstävlingar, dock med ganska anspråkslösa framgångar.

Esbo sockenmästerskap arrangerades också. Esbo IF hade i dessa tävlingar oftast fina framgångar.

### ”SKIDSTADION” I KOCKBY

På 1950-talet startades en mycket livlig verksamhet inom Hemtans-Kockby området och en underavdelning grundades år 1952. Man kunde gott säga att området i Kockby var föreningens egen skidstadion med hoppbacke och skidspår. En entusiastisk grupp ordnade många tävlingar och träningar under ungefär tio års tid. Familjen Roberts, som hade flyttat till Lillhemt i Kockby vid ingången till femtiotalet, var den drivande kraften och fick uppbyggt ett fungerande stadion. Där arrangerades flera distriktsmästerskapstävlingar, nationella tävlingar och klubbmästerskap under hela femtiotalet.





Esbo Idrottsförening hade i början av 1950-talet några framgångsrika skidlöpare. Nämnas kan Yrjö Ekblad som bl.a. blev trea på 30 km i DM i Lappers 1950. I samma tävling vann Doris Leijonqvist damloppet.

Från 1950-talet var det under många års tid nästa enbart Stig Hellman som det gällde. Arvo Mohell överraskade dock två gånger Stigu vid klubbmästerskapen. Stigu nådde fina framgångar i skidspåret, från mitten av femtiotalet långt in i oldboysåldern på 1960- och 1970-talen. Stigu skördade många framgångar, FSS-medaljer, distriktsmästerskap och hyggliga placeringar på FM-nivå, i Lahtisspelen etc. Hans bästa placering i FM-sammanhang blev en tionde plats på tremilen i Pemar 1963.



*Stig Hellman, föreningens främsta skidlöpare genom tiderna.*

En del juniorer stack upp under 1960-talet. Gun Olin vann t.ex. 16 åringarnas FSS-mästerskap 1965 och senare visade också Christina Tolppola framfötterna.

Skidsektionen sammanslogs med orienteringssektionen år 1974.

Skidverksamheten har sedan dess varit relativt sporadisk. Några försök har gjorts för att igångsätta en juniorverksamhet, men snö- och ledarbrist har varje gång spolierat framtidsvyerna. Specialföreningarna inom skidsporten har tagit hand om den allt färre skidintresserade ungdomen i Esbo med omnejd.

Senare, närmare bestämt 2006, sammanslogs skid- och orienteringssektionen med motionssektionen.

### FOTBOLL 1929-1937

Fotbollen fungerade under en kort period åren 1929-1937. I Bemböleavdelningen underlydande EBK spelades det fotboll på 1940- och 1950-talen. Pojkfotbollen prövade också sina krafter i slutet av 1940-talet under ledning av Paul Lundell. Några år efter att Esbo Idrottsförenings fotbollsverksamhet 1937 avslutades bildades en specialklubb Esbo BK. Esbo IF

och EBK förhandlade i slutet av 1940-talet om en eventuell sammanslagning, som dock inte blev av. Köklax Bollklubb och Esbo IF förde också diskussioner om en sammanslagning. På 2010-talet har det spelats "motionsfotboll" av intresserade friidrotts- och handbollsungdomar.

### DAMSEKTION OCH BOBOLL 1930-1942

På 1930-talet bildades en damsektion. Dess främsta uppgift var att arrangera fester och andra evenemang. Samtidigt startade damerna en egen verksamhetsform, boboll som damerna aktivt höll på med en bit in på 1940-talet. Matcher spelades bl.a. mot Masaby IK.

En damkommitté bildades 1966 som bestod av följande personer: ordförande Viola Hellman och som medlemmar Maj-Lis Lindstedt och Paula Ekblad.

År 1978 bildades det igen en damsektion som fick namnet INA-kommitté. INA-damerna jobbade sedan under flera årtionden aktivt för att hålla föreningens vi-anda på topp. Man arrangerade fester och andra tillställningar samt skötte oftast om café vid föreningens arrangemang.



*Esbo IF:s fotbollslag år 1931  
Längst till vänster stående på knä är Olle Halme*

## ORIENTERING 1945-



*Orienterarna Kaj Lindholm och Yrjö Ekblad*

Orienteringen togs med på programmet år 1935. Ett orienteringsutskott bildades 1945, strax efter kriget och orienteringen fick sektionsstatus i slutet på 1940-talet.

Första större orienteringstävlingen hölls 12 oktober 1943 vid Snettans gård, då föreningen arrangerade västnyländska distriktsmästerskapen. Som banmästare och tävlingsledare fungerade Harald Mattsson. FM för juniorer arrangerades 1947 i Noux, med 210 deltagare. Föreningens första FM-medaljör i orientering var Heljo Lepämaa som blev trea i juniorklassen 1944 och sedan vann ungdomsklassen vid tävlingarna i Korso år 1946.

Föreningens största framgångar i budkavleorientering infann sig på 1950-talet med framgångar bl.a. i Jukola-kavlen. Landslagsmän på 50-talet var: Märten Weurlander, Aarno Sahramaa och Stig Österholm. Den sistnämnda representerade Finland i Nordiska mästerskapen på Jylland i Danmark, där han placerade sig på hedersam nionde plats.

År 1950 deltog herrlaget för första gången i Jukola-kavlen, men med mindre framgång. Men redan följande år tog föreningens lag med löparna Kaj Lindholm, Nils Huttunen, Märten Weurlander, Runar Gustafsson, Gösta Roberts, Stig-Göran Bergman och Aarno Sah-

ramaa en hedersam sjätte plats i Jukola-kavlen i Hollola 2-3.6.

Efter den första framgången i Jukolakavlen 1951 uppnådde budkavlelaget lite blygsammare placeringarna under några års tid, för att sedan igen erövra en sjätteplats år 1956.

Året 1957 går till historien genom den sensationella andra platsen i Jukolakavlen. Samma år tog föreningens lag segern i Femmilsloppet. Följande år blev det igen en framskjutande placering, då föreningens första lag tog en fin fjärde plats. Orienteringens bredd inom föreningen bevisas genom att andra laget blev 84:e.

I årsberättelsen för år 1960 står det att endast 18 orienterare deltagit i tävlingar under året. Det gamla gardet var otränade och nya förmågor hade inte dykt upp. Rekryteringen hade missköts och ledarbristen var stor. Föreningen fick dock varje år ett lag på benen till Jukola-kavlen, men framgångarna var anspråkslösa.

Några enstaka kunde man nog också på 1960-talet kalla för elitorienterare, som t.ex. Rolf Hirn och Eero Ahlström. Föreningen arrangerade aktivt banläggarkurser. Bl.a. var föreningen initiativtagare för att arrangera en banläggarkurs för Helsingfors kretsens föreningar år 1965. Kursen hölls i Kilo. Banläggare av I-klass hade föreningen år 1967 hela 6 st. och 4 st. II-klass samt 9 st. av III-klass.

Skidorienteringen hade funnits med inom orienteringen och skidningen redan i Hemtans-Kockby på femtiotalet. Skidorientering



*Aarno Sabramaa och Märten Weurlander, landslagsmän i orientering.*



introducerades på nytt år 1966, då klubbmästerskap arrangerades.

Den 18 februari 1964 hölls ett möte för att upprycka orienteringen, som låg nere efter glansperioden på femtiotalet. Initiativtagare var Karl-Viktor Ahokainen och hans son Per-Olof "Pelle" Ahokainen som hade flyttat från Kilo IF över till Esbo IF, då föreningen behövde förstärkning till budkavlelaget. Pappa och son Ahokainen satte tillsammans med bröderna Nemlander, Göran och Nils, fart på skolningen av yngre förmågor.

### **ORIENTERING VID SKRIVBORDET**

Redan i ett tidigt skede fanns det inom föreningen personer som var intresserade av banläggning och fina framgångar skördades i banläggartävlingar. Orienterarna har alltid varit intresserade av kartor och förbättrandet av dem. Så även inom Esbo IF. Föreningens aktiva ritade kartor över områden som t.ex. Domsby-Olars, Bemböle-Oitans och Solvalla. Den sistnämnda gjordes i tre olika repriser. Staden har också gett understöd för ändamålet.

### **TRIM-KAMPANJEN**

Verksamheten inom föreningens orienteringssektion låg nere i början av sjuttioalet. Framgångarna i FSOM liksom i distriktsmästerskap var ganska sällsynta under slutet av sextioalet och samma trend fortsatte på sjuttioalet. Sektionen arrangerade också detta årtionde nationella tävlingar och FSOM och distriktsmästerskapstävlingar. Pelle Ahokainen var initiativtagare till ett nytt uppmärksammat jippo, TRIM-orientering. Idén hämtade han från Sverige där ett motsvarande motionsorienteringsjippo hade slagit igenom. Detta jippo hölls maj-juni 1972, Meningen var att få intresset för motionsorientering att öka. Sammanlagt deltog ca 1000 orienteringsintresserade i kampanjen som Esbo IF ordnade tillsammans med tre andra Esboföreningar. Då TRIM-orienteringen 1973 hölls i Esbo den 9.5-10.6, såldes 260 TRIM-paket.

### **FÖRENINGEN OK 77:S UPPKOMST**

Orienteringen sammanslogs med skidningen år 1974. Orsaken var ledarbrist och genom

att sammanslå sektionerna kunde man koncentrera effektivare de ringa ledarkrafterna. I samma veva hade det tagits upp till diskussion bildandet av en specialförening för de svenska orienteringsföreningarna i Esbotrakten. Tillfället hölls i Grankulla den 27 september 1977. Mårten Weurlander deltog från Esbo IF. Föreningens hemort beslöts bli Esbo. Esbo IF:s styrelse motsatte sig dock tanken om att Esbo IF:s orienteringssektion skulle ansluta sig till den nya föreningen, som fick namnet OK 77.

### **LJUSNING PÅ ORIENTERINGSFRONTEN**

Redan på sjuttioalet hade ett nytt tävlingskoncept startats. Länsirastit motionsorientering arrangerades av Esbo Idrottsförening årligen 3-5 gånger med deltagare på ca 200-300 orienteringsintresserade per tillfälle. Denna tävlingsform aktiverade föreningens orienteringsfrälsta och ett nytt garde orienterare växte upp. Under 1980-talet kan nämnas några som gjorde hyggligt ifrån sig t.o.m. i FSO-sammanhang. Tapio Laaksonen var den kanske framgångsrikaste. Han placerade sig i sin favoritgren skidororientering som 12:te i FM år 1984 och vann flera guldmedaljer i FSOM i samma gren. En annan som kan nämnas är den evigt unga Karl-Viktor Ahokainen som kammade hem medaljer internationellt i de äldre veteranklasserna under flera årtionden. Han blev bl.a. världsmästare år 1995 i veteran VM i 90 årsklassen. Tävlingarna hölls i Sverige.

Men, när man kom in på nittioalet slocknade intresset igen, och endast klubbmästerskap ordnades. Aktiva orienterarnas antal höll sig till en handfull.

2006 sammanslogs föreningens orienterings- och skidsektionen med motionssektionen.

### **BOXNING 1947-1953**

Eduard "Bubi" Zukale som i unga år själv hade blivit biten av boxningsflugan startade en boxningssektion i Bemböle avdelningens regi på 1940-talet och verksamheten höll på till 1953.

Det arrangerades bl.a. nationella tävlingar på Fallåker och Brandkårshuset i Grankulla. Träningar hölls aktivt och regelbundet i ungdomslokalen på Fallåker.



## HANDBOLL 1954 –

Handbollen startades inom Bemböle avdelningen av Eduard "Bubi" Zukale. Redan år 1953 hade Esbo IF:s flickor spelat handboll representerande EBK.

Vid föreningens styrelsemöte den 20 oktober 1953 beslöts handboll upptas på föreningens program, dels i konditionssyfte med tanke på träningen under vintermånaderna. "Bubi" Zukale fick i uppdrag att köpa 2 st. handbollar samt tyg till flickornas representationsdräkt. Färdigställandet av dem stod flickorna själva för.

Under femtiotalet höll handbollssektionen träningar men deltog också i handbollsturneringar. I mitten av femtiotalet gick damerna med i serierna och framgångar började snabbt infinna sig. Grenen har under åren haft hyggliga framgångar. Herrarnas lag har som bäst spelat i division 1 och damerna har spelat under flera års tid på FM nivå. Redan 1957 tog Esbo IF:s damer silver i FM-serien. År 1962 belönades damerna med bronsmedaljer. I laget spelade Brita Berggren, Maj-Britt Grönberg, Ritva Engman, Inger Eklund, Ethel Holm, Marita Zukale och Lille-Maj Strömberg.

Ethel Holm var föreningens första landslagsrepresentant år 1964. 1967 hade föreningen två spelare i landslaget, Lillemaj Strömberg



*Eduard "Bubi" Zukale var handbollens pappa och eldsjäl.*

och Ethel Holm. År 1972 gjorde handbolls-damerna bravaden att igen ta bronsmedaljen i FM-serien. Detta för fjärde gången genom tiderna.

Herrarnas kanske bästa prestation är fjärde plats vid inofficiella FM-tävlingarna utomhus 1974.

1974 stod den fina allaktivitetshallen färdig i Hagalund. Hallen kom att vara en viktig plats för våra handbollslag. Träningar och matcher



*1970-talets handbollsherrar uppställda. Risto Pöntinen tredje från vänster i övre raden och fjärde från vänster Torolf Sjölund. Rainer Björklund andra från vänster i främre raden.*

ordnades årligen i hallen i ca 15 års tid. Föreningen stod också för arrangemangen av flera landskamper och turneringar i den fina hallen. Närmare om tävlingar i kapitlet arrangemang.

Under några års tid fanns det också ett damjuniorlag. Dessutom försökte man satsa på ett pojklag men med mindre framgång.

#### FRIIDROTTARNA SPELADE HANDBOLL

Då handbollssektionen bildades år 1953 var tanken den att handbollen skulle fungera som ett komplement till friidrottarnas träning. Den skulle fungera som konditionsträning och samtidigt stärka lagandan. Många av föreningens toppfriidrottare har under åren spelat handboll. Nämnas kan våra stronga damer på 1950- och 1960-talen som t.ex. Brita Berggren, Lille-Maj Strömberg och Ethel Holm. Siv Lövgren, som skördade framgångar på friidrottsplanen, var handbollslagets stjärna på åttiotalet. Av herrarna spelade bl.a, Aimo Mehtonen, Torolf Sjölund, Harri Eklund, Kim Hagström och Krister Lönnqvist handboll.

#### FRAMGÅNGARNA BÖRjade TRYTA PÅ 1980-TALET

Damerna hade sedan slutet av 1950-talet spelat på högsta nivå, alltså i FM-serien. Men 1982 var det kört för första gången. Orsakerna var



*Rainer Björklund var aktiv spelare på 1970-talet. Han blev intresserad av domaruppgifter och utbildade sig till internationell domare i slutet av 1970-talet. I närmare 20-års tid dömde han över 100 internationella matcher i hemlandet och runt om i världen.*

säkert många varför det gick så att föreningen tappade platsen i mästerskapsserien. Förnyrandet av laget hade inte gått så smärtfritt, konkurrensen hade ökat och flera av damerna bildade familj o.s.v. Laget steg tillfälligt för ett



*Handbollsdamerna i Brunakärrhallen 1954. Nedre raden från vänster Gretel Erkkinen, A-B. Tuppurainen och Marita Zukale. Övre raden från vänster Ruth Skogster, Anita Fablström, Inger Bergman, Rea Långström, Ulla Engman, Maja Wärn och Ethel Holm.*



år tillbaka till högsta serien. Men, från hösten 1984 spelade damlaget i division I. Herrlaget sjönk också ner till div II och pendlade i många år mellan II- och III-divisionen.

#### DE SENASTE 20 ÅREN

Handbollen har under de senaste årtionden hållit sig på en lite lägre nivå. Föreningen har sedan femtiotalet haft minst ett damlag på benen och deltagit i serier med goda framgångar. Tyvärr har föreningen inte alls fått ihop ett damlag under de sista tio åren. Herrlaget har däremot kämpat vidare mellan I-III divisionen och nu på senaste år har det också funnits ett andra lag som spelat på en lägre nivå, främst i hobby hänseende.

På 2000-talet försökte sektionen på allvar igen starta en juniorhandbollsgrupp. Men ledarproblem och brist på träningsutrymme gjorde att försöket misslyckades.

År 2016 erövrades första guldmedaljen i FM sammanhang. Framgången togs i veteranernas FM för 50-åringar, där Esbo IF:s stronga spelare hemförde mästerskapet.

#### SIMNING 1955–1960

Simning fungerade främst i Skärgården som en egen sektion från år 1955 till slutet av 1950-talet. Före det, redan på 1940-talet övades det simning i liten utsträckning, för att få simkunniga representanter med i sockenkamperna.

#### TYNGDLYFTNING 1960–1964

Lyftträningen startade i Bemböle avdelningen med viktgymnastik år 1958 och den 9 november 1959 bildades en tyngdlyftningsavdelning. Eduard "Bubi" Zukale var mycket aktiv också när det gällde tyngdlyftning. Han var bl.a. medlem i SFI:s kraftråd 1958-62. Guido Bäckman, som fungerade som sektionens ordförande under flera år, var medlem i krafträdet 1963-66.

Esbo IF:s tyngdlyftningssektion höll regelbundet träningar på Fallåker. Tävlingar hölls också där, bl.a. distriktsmästerskap. Föreningens tyngdlyftare deltog aktivt i distrikts- och SFI-mästerskap, med hyggliga framgångar. Sektionen sammanslogs år 1964 med friidrottssektionen.



*Veteranlaget som tog guld 2016.*

## BOWLING 1963–

Bowlingssektionen grundades 1963. Sektionen har regelbundet tränat och spelat i Hagalunds bowlinghall. Redan från början har det spelats klubbkamper mot föreningar från Sverige. Walter Wollsten blev 1974 tvåa i internationella Ballmasters Tournament. FM framgångar har nåtts av Marita Weckström, som vann A-FM guld i Vasa 1976. Walter Wollsten tog en sjundeplacering vid A-FM 1971. B-FM guld togs år 1973 av Marita Weckström och senare av Ritva Kananen och Riitta Rantanen. Också andra fina placeringar har under årens lopp nåtts i FM sammanhang.

Föreningen har haft två stormästare i bowling, Walter Wollsten 1967 och Lars-Göran Toivonen 1989.

Bowlingssektionen arrangerade under många år den s.k. augustiskrällen, en stor nationell tävling, som hölls i Hagalund bowlinghall.

30-års historik har gjorts 1993 av Walter Wollsten.

Sektionen arrangerade 7-20 oktober 1996 en 80-års jubileumstävling i Hagalund.

Bowlingssektionen jobbade aktivt med juniorverksamheten vid ingången till 2000-ta-

let. Rekryteringen lyckades hyggligt. 2001 och 2002 var det ca 10 juniorer som någorlunda regelbundet ställde upp på träningarna i Hagalundshallen.

## MOTION 1964 – (FRILUFTSSEKTION)

Officiellt grundades motionssektionen vid årsmötet den 5 december 1964. Tidigare hade motionsidrott utövats mera sporadiskt. Papprorna för motionssporten i Esbo Idrottsförening kan man gott säga att ha varit Tage Strandström och Kaj Weurlander.

Under årens lopp har motionssektionen och i första hand motionsentusiasterna och idékläckarna Tage och Kaj startat många motionsevenemang inom föreningen. Solvalla Marschen, Solvalla Ismaraton, Erik Pihkala Marschen m.fl. har påhittats av dem.

Under de senaste årtionden har evenemang som NiceRun, Esbo Strandmaraton och NouXtreme startats. Esbo Strandmaraton, som startade år 2008 på initiativ av Esbo stad som 550-års jubileumsevenemang har vuxit till landets näst största motionsevenemang och är för arrangörsföreningarna en viktig inkomstkälla.



Marita Weckström, FM guldmedaljör 1976.



Bernt Blom i spåret vid Finlandia Loppet.





*En bild från starten vid Solvalla Marschen på 1980-talet.*

### **VOLLEYBOLL 1977–**

Två f.d. FM-seriespelare från Kirstibacken startade verksamheten. Sektionen bildades år 1977. Sektionens första representant i föreningens styrelse blev Rune Pettersson. Föreningen gav volleybollsektionen ett 2 000 marks startkapital. Minst ett herr- och ett damlag har seriespelat under alla år. Herrlaget startade från division V, men steg snabbt till div

III. Verksamheten växte snabbt. Redan år 1980 hade sektionen 2 herrlag, ett ungdomslag och ett flicklag. Flicklaget växte sedan till sig till ett framgångsrikt damlag, som inom några år steg till div II.

På hösten 1989 startade sektionen juniorverksamheten. Det bildades två flickjuniorlag, ett i Gröndal och ett i Suna. För att handha juniorarbetet hade tränare utbildats. Esbo IF



*Herrarnas volleybollag säsongen 1977-78.*

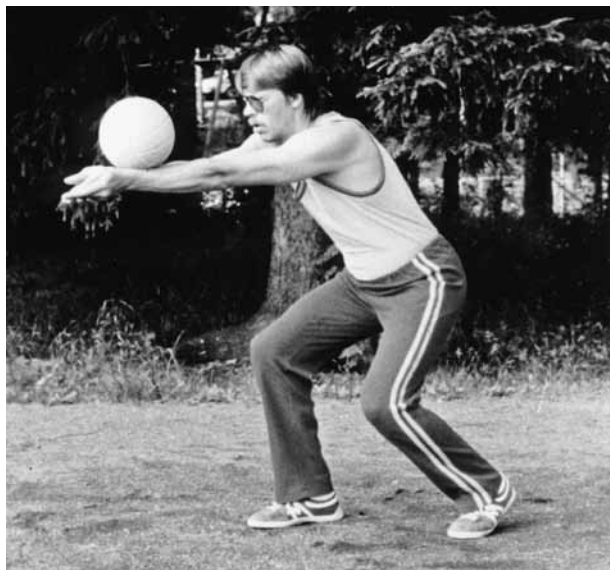
*Övre raden från vänster: Kalle Karlsson, Mikael Karlsson, Taisto Heikkilä, Jubani Bildjuschkin, Pekka Tolonen, Rune Pettersson och Kari Siren. Nedre raden från vänster: Esa Parviainen, Kari Tirkkonen, Leif Pettersson, Erkki Sassi och Markku Huhtala.*

hade tagit initiativet till att bilda en Esboserie för flicklag.

Då föreningens volleybollsektion år 1990 fungerat i tretton års tid, hade verksamheten utvidgats så, att hela 7 lag spelade i olika serier, av dem var det 3 juniorlag. Samma år åkte herrarna och damerna två gånger utomlands för att delta i turneringar. Resor gjordes till Pasquera på Mallorca och till Esbo stads vänort Köge i Danmark. För att finansiera resorna samlade spelarna aktivt medel, genom bl.a. storstäningar och ihopsättande av mappar mm.

Som bäst hade föreningen 4 flicklag och juniorverksamheten var mycket aktiv under flera år. Detta ända till år 1996, då det i Esbo bildades en specialflörening som var filial för Helsingforsföreningen PPS. PPS-Espoo samlade juniorverksamheten i Esbo per 1 september 1996. Esbo IF:s juniorer flyttade också över till denna nygrundade volleybollförening.

Volleybollsektionens både herr- och damlagen har under årens lopp aktivt deltagit i olika turneringar i Finland och utomlands. Som resmål har varit Esbo stads vänort Köge i Dan-



*Taisto "Tase" Heikkilä en av grundarna av volleybollsektionen.*

mark och där föreningen Risöhöj IF samt Vätternscupen i Sverige.

1996 startade volleybollsektionen arrangemanget av en egen beach-volleyturnering. I flera års tid hölls turneringen i kupolhallen i Dalsvik, men turneringen blev en riktig beach-



*Damlaget säsongen 1979-80.*

*På bilden från vänster: Anne Siro (Teppo), Anne Haatanen (Siren), Terhi Jaakkola (Väbäbyyppä), Paula Turunen (Melanen), Tarja Heinonen, okänd, Katariina Kujala. Nedre raden från vänster: Anna ?, Merja Mantila, Camilla Rautakoski, Leena Malmberg, Sirkka Mäkinen.*



volleyturnering då den flyttades på 2000-talet till Oitans badstrand.

Under de senaste åren har sektionen haft ett dam- och ett herrlag som deltagit i serierna.

### **GYMNASTIK 1983 –**

Motionsgymnastik utövades redan på 1930-talet och senare som stödträning inom underavdelningarna. Hjördis Trygge hämtade pojk- och flickgymnastiken för 4-6 åringar till föreningen från början av 1979. Redskaps- och modern gymnastik kom sedan med på programmet, då Väderbackens gymnastikutrymme stod klart år 1984.

Gymnastiksektionen grundades hösten 1983 på initiativ av Hjördis Trygge med målsättningen att bereda så många svenskspråkiga barn som möjligt till utvecklande rörelseaktivitet som motvikt till gymnastikens allt mera undanskymda roll i skolorna.

Sektionens verksamhet ökade snabbt från en ganska blygsam start med ca 50 deltagare på två grupper och tre tränare hösten 1983 till hela 233 deltagare, 14 tränare, 15 grupper och nästan 500 träningstillfällen år 1996.

Under Hjördis ledning hade gymnastiksektionen ett gott samarbete med Solvalla Idrottsinstitut och flera av tränarna studerade på Solvalla.

Under åren 1986-1999 deltog några gymnaster varje år i FSG:s tävlingar och gymnastikfester.

År 1997 övertog Birgitta Rautalin ordförandeskapet och en ny era med yngre tränare och utbildning av egna gymnaster till tränare började.

Under årens lopp har barngymnastiken för 4-6 åringar funnits med hela tiden.

Redskapsgymnastiken har också funnits på repertoaren ända sedan starten utom pojkgrupperna som under några år i två repriser låg nere. Rytmask sportgymnastik för flickor fanns med några år i början av verksamheten. Men slutade i brist på ledare i slutet av 1990-talet.

Vuxenavdelningen som startade år 1984 har funnits ända sedan dess – först som en grupp motionsgymnastik för damer. Senare kompletterades verksamheten med en aerobicgrupp. Ett försök med blandad grupp för barn och





*Anita Lindström under uppvisningsresan i Japan.*

föräldrar måste läggas ned på grund av för litet intresse. Aerobic- och motionsgymnastiken har sedan några år tillbaka bytts till Pilates.

Ett aktivt samarbete har gymnastiksektionen haft med Grankulla Gymnastikförening och Helsingfors Gymnastikklubb i flera år. Samarbetet gick ut på att Grani och HGK tränade med var sin grupp i Väderbacken på söndagar.

Birgitta Rautalin och Anita Lindström deltog i internationella Gymnaestrada 1999 i Göteborg och 2003 i Lissabon. Anita var också på en uppvisningsresa till Japan år 2000 tillsammans med Gymnastikföreningen i Helsingfors och Valkeakosken Haka. Hjärdis Trygge och Birgitta Rautalin deltog i flera Gymnaestrador som representanter för FSG.

Under de senaste åren har s.k. ”trickskolor” ersatt barngymnastiken. Redskapsgymnastik för unga och pilates för både nybörjade och längre hunna finns på programmet.





### **RODD 1997–2008**

När rodden introducerades hade man i början en roddgrupp, som hörde under motionssektionen. År 2000 blev rodden en självständig sektion.

Föreningens roddverksamhet växte snabbt och var mycket aktiv. Kyrkbåtsrodden var den verksamhet som roddarna i Esbo IF först blev kända för.

Det skaffades en kyrkbåt som sedan utnyttades åt olika grupper. Föreningens kyrkbåt hade också framgångar i tävlingar. År 2000 vann Esbo Idrottsförenings lag kyrkbåtsklassen vid Sulkava rodden. Sektionen arrangerade årligen olika mindre och större evenemang. Bl.a. skolroddtävlingar och roddregattan. Under de senare verksamhetsåren hade roddsektionen också flera goda tävlingsroddare som t.ex. Aura Palmgren, Sanna Forstén och Ville Schoutz. Dessa skördade hyggliga framgångar t.o.m. på FM-nivå.

Sektionen verksamhet upphörde år 2008 p.g.a. meningsskiljaktigheter mellan roddsektionen och föreningens ledning.

### **INA 1978–**

INA:s föregångare var damsektionen som bildades år 1933. Damerna ordnade fester och andra evenemang. Som motvikt till jobbet och för gemenskapens skull spelade damerna aktivt boboll med matcher mot Masaby IK och andra klubbar på 1930- och 1940-talen.

Damerna inom föreningen aktiverade sig på nytt under sextioalet. Efter att damerna en tid fungerat bildades en egen sektion år 1978. Sektionen eller gruppens namn blev INA (Idrott-Nytta-Aktivitet).

INA-damerna ordnade under årens lopp många årsfester, utflykter, vinkvällar och teaterbesök mm.

År 2003 sammanslogs INA med motionssektionen.

### **EKMA 1981–2006**

Föreningens styrelse hade i många repriser tagit fram tanken om att det finns ett behov att bilda en grupp som handhar föreningens ekonomi. I främsta hand hade det varit Nisse

Lindstedt, som tryckte på i ärendet. År 1979 valdes en finanskommitté som bestod av Tage Strandström, Fjalar Smeds, Georg Lindroth samt Nils Huttunen. En marknadsföringschef var på tapeten år 1980. Året 1981 fattades det sedan beslutet att ett EKMA utskott bildas (Ekonomi och marknad). Till ordförande för utskottet utsågs Nisse Lindstedt.

EKMA fungerade till år 2006. Föreningens ekonomi och marknadsföring har efter det skötts av styrelsen och arbetsutskottet.

#### **UNDER ÅREN HAR OCKSÅ ANDRA GREVAR UTÖVATS INOM ESBO IDROTTSFÖRENING:**

- Bordtennis fungerade som en motionsform för ungdomarna i Fallåker på 1950-talet.
- Badminton spelades i Skärgården på 1950-talet.
- Motionsgymnastik i flera repriser, som stödjefunktion för andra grenar
- Motionsvolleyboll arrangerades på 1970-talet i Lagstad skola
- Motionsinnebandy startades på 1990-talet
- Cyklingen togs med på programmet 1936. Föreningen arrangerade på 1930-talet bl.a. Hvitträsk runt och andra cykelevenemang. På 1940- och 1950-talen hölls det flera cykelpropagandatillfällen. Esbo IF var också med om att starta Sjundeåloppet 1978, från Helsingfors till Sjundeå, tillsammans med IK-32
- Bandy spelades av Köklax Kamraterna (underavdelning) från 1948 till några år in på 1950-talet. Det spelades bl.a. matcher mot Masaby IK

## 8.

# Starka ledare

**E**sbo Idrottsförening har under åren haft många starka ledare. De starka ledarna har varit en stark grund för att föreningen har kunnat växa upp till den nivå vi nu står på.

Då man blickar tillbaka till tiden då allt startade kan man konstatera, att föreningen har växt och utvecklats i takt med Esbo. Denna utveckling har inom kommunen gjorts av kunniga och starka ledare, även så inom Esbo Idrottsförening. Invånarantalet i Esbo socken låg på några tusen personer i början på 1900-talet och nu är Esbo stad landets näst största stad med ca 270 000 invånare. Föreningens medlemsantal har i samma takt ökat från några tiotal medlemmar till över 2 000 medlemmar nu på 2010-talet.

Esbo Idrottsförening uppkom från Esbo Västra Ungdomsförening, där idrotten fick ett allt större intresse och behovet av att bilda en specialförening för idrott, blev i början av sekelskiftet allt mer överhängande.

I Esbo Västra Ungdomsförening verkade Emil Lundell som var lärare vid Träskby skola och Gabriel Biaudet som var lärare vid Folkhögskolan på Finns. Dessa idrottsentusiaster samlade ortens ungdomar för att idrotta. Därtill kan nämnas Ivar Ståhle, Hugo Engman, John Sjögren och Göran Petterson, vilka också själva var aktiva idrottare. Mera om dessa förträffliga personer i föreningens 40-års historik som Rainer Holmberg sammanställde till jubileet 1956.

Inbördeskriget 1918 förorsakade föreningens gryende verksamhet en klar stagnation. Först i slutet av 1920-talet växte det igen upp entusiastiska ledare i föreningen. Ungdomslokalen i Valhalla som stod klar i november 1925 samlade föreningens verksamhet och travbanan i Köklax blev naturliga platser för verksamheten.



*En grupp starka Esbo IF ledare uppställda i Hembygdsgården vid Christian Blombergs 80-årsfest 2008. Från vänster: Åke Löfgren, Anders Wikholm, Maj-Britt Pirvola, Nils Lindstedt, Georg Lindroth, Göran Ekegren, Christian Blomberg och Gunvor Blomberg. Foto: Håkan Blomberg*



**Helge Lönnberg**, född 1911 i Esbo. Han var mycket aktiv inom ungdomsverksamheten, bl.a. amatörteaterspelare i Valhallas teatertrupp och ordförande i ungdomsföreningen. Helge Lönnberg var en verklig eldsjäl. Han fungerade som föreningens ordförande i flera repriser, första perioden 1931-32. Han arbetade för idrottsplanen i Köklax, han skrev aktivt i tidningen Nyland och kämpade mot de stora huvudstadsföreningarnas värvning av föreningens unga lovande idrottare. Hans jobb för idrottsplanen gav sedan i slutet av 1940-talet resultat, genom att planen verkligen byggdes och stod färdig år 1949. Samma år var han ännu en gång ordförande för Esbo Idrottsförening.



**Rainer Holmberg**, född 1899 i Snappertuna, var järnvägstjänsteman och ungdomsledare i det civila. Han var föreningens ordförande åren 1937 och 1956-1959. Han var en stark person i kommunalpolitiken i Esbo, mångårig medlem i idrottsnämnden och via detta förtroendeuppdrag hade han möjligheter att påverka idrottens utveckling i Esbo. Han jobbade aktivt å kommunens sida för idrottsplanebygget i Köklax. Victorson signaturen använde han då han skrev i Västra Nyland. Han kallades till föreningens första hedersmedlem år 1959.



**Eduard "Bubi" Zukale**, född i Österrike 1927. Han flyttade till Esbo redan på trettioalet. Bubi satte fart på verksamheten i Bemböle med ungdomslokalen i Fallåker som samlingsplats. Han var själv boxare och startade också boxningsverksamheten på Fallåker.

Handbollen hämtade han till Esbo Idrottsförening på 1950-talet. Han var "pappa" till förverkligandet av Fallåkerplanen och klubblokalen i samband med ungdomslokalen. Vad allt Bubi åstadkommit inom Esbo Idrottsförening är så digert, att inte allt kan nämnas här.

Han fungerade som föreningens viceordförande och sekreterare i många år. Bubi var mycket aktiv kommunalpolitiker med över 40 år i idrottsnämnden i Esbo. Han verkade många år i NÅID och H:fors kretsen, varav flera år som ordförande. Bubi var föreningens hedersmedlem.



**Nils "Nisse" Lindstedt**, född 1926 i Esbo. I det civila jobbade han inom försäkringsbranschen. Han var direkt från början inriktad på friidrott. Han idrottade själv i slutet av 1940-talet. Nisse verkade som ledare i Köklax Kamraterna och Esbo IF:s friidrottsektion.

Nisse lade grunden till den organiserade verksamheten i friidrott, vilket gett stora framgångar under årens lopp. Kontakten till föreningar i Danmark och Sverige var Nisses hjärta nära, liksom också marknadsföring och ekonomi. Nisse hade en speciell förmåga att skaffa pengar och få ungdomar och äldre med i Esbo IF. Skoltävlingar, idrottsskola mm var viktiga för Nisse. Han hade många representationsuppdrag. Han fungerade som SFI:s friidrottsråds ordförande under många år och var också medlem i SUL:s fullmäktige. Nisse var föreningens hedersmedlem.



**Mårten Weurlander**, född 1931 i Esbo, utbildad agronom. Han var aktiv orienterare. Han var bland annat med i föreningens stronga budkavlegång som blev tvåa i Jukola-kavlen år 1957. Hans kunnande i orientering gav honom också en landslagsplats. Mårten var föreningens ordförande 1960-1972. Han var många år medlem i stadsstyrelsen och -fullmäktige. Mårten var föreningens andra hedersordförande.



**Tage Strandström**, född 1933 i Kyrkslätt och är företagare inom byggnadsbranschen. Han är personen som gjort mycket och mycket, en verklig mångsysslare och idékläckare. Tage var Esbo IF:s ordförande 1973-1978, men han var med långt före det och är fortfarande med. Han har startat föreningens motionssektion, varit initiativtagare till bl.a. Solvalla Marschen, Solvallaregattan, Sjundeåloppet på cykel och Pihkala Marschen. Tage har under många tiotals år arbetat för idrottens bästa i Esbo Idrottsförening. Han är en outtröttlig arbetsmyra.

Tage är i ordningen föreningens tredje hedersordförande.





**Georg "Jorkka" Lindroth**, född 1934 i Helsingfors. I det civila jobbade han inom järn- och byggvaruhandeln. Han har varit medlem i Esbo IF sedan 1946 och aktiv inom löpning, orientering och skidning. Han var kassör i 25 års tid och var aktivt med i föreningens finanskommitté (EKMA).

Jorkka var friidrottsektionens ordförande 1991-1993, föreningens viceordförande och representerade föreningen i distriktet och kretsen i många år. Jorkka fungerade också många år som revisor i SFI.

Jorkka är föreningens hedersmedlem.



**Bengt "Basse" Hagman**, född i Esbo 1936, är diplomekonom i det civila. Han var aktiv friidrottare på 1950- och 1960-talen. Han fungerade som skattmästare i SFI åren 1973-1997 och kassör i distriktet 1969-2001. Han var medlem av centralstyrelsen och friidrottsstyrelsen inom Esbo IF i många år samt skötte också sekreteraruppgifterna i föreningen.

Basse är föreningens hedersmedlem



**Åke Löfgren**, född 1931 i Helsingfors. Han gjorde sin aktiva karriär i Helsingfors Atlas som löpare, orienterare och skidlöpare. Han var centralstyrelsemedlem sedan början av 1970-talet i över 20 år samt ordförande för friidrottsstyrelsen 1978-1988 och år 1990. Han var den drivande kraften för att sätta igång klubbtidningen Esbo IF INFO på nytt under 1970-talet och var huvudredaktör för tidningen och föreningens informatör i över 20 år. På åttiotalet fungerade han som NÅID:s ombudsman och Esbo IF:s huvudspeaker vid tävlingsarrangemang. Åke har alltid varit en ihärdig och pålitlig jobbare.

Åke är föreningens hedersmedlem.



**Kaj-Erik Lindberg**, född 1950 i Helsingfors och är byggnadsingenjör i det civila. Han kom med i verksamheten 1983 och ledde knattegruppen i slutet av 1980-talet. Han var föreningens ordförande 1991-2004. Han ansvarade också för Solvalla Marschen under flera års tid och fick den att blomstra upp igen, på 1990-talet. Han ansvarade för marknadsföringen vid Kaleva Spelen 2009. Kaj-Erik fungerar som Esbo Idrottsförenings 100-års jubileumskommittés ordförande.

Kaj-Erik är föreningens hedersmedlem.

**Ulla-Riitta Nordberg**, född 1948 i Helsingfors, biokemist i det civila. Hon är en av de få damerna som inom föreningen har antagit en ledande position. Ulla-Riitta är damen som har visat en sådan energi och kunnighet som man inte har kunnat förbigå. Hon fungerade i flera år i friidrottens knattestyrelse och som friidrottssektionens ordförande 2006-2012. Ulla-Riitta har fungerat som centralstyrelsens vicesekreterare och sekreterare och haft flera stora uppdrag som domare. Hon var medlem i NÅID Friidrott i fyra års tid. Hon har varit tävlingsledare bl.a. vid Kaleva Spelen som föreningsalliansen arrangerade år 2009 och domare vid VM 2005 och VEM (Handikapp EM) 2005.



**Göran "Görski" Ekegren**, född 1949 i Kyrkslätt, varit kommunal tjänsteman i Esbo. Han har varit medlem i föreningen redan på 1960-talet som idrottare och senare som tränare, domare/funktionär, ledare osv. Han skötte å tjänstens vägnar olika uppgifter i centralstyrelsen och hans kontakter till Esbo stad var under tjänsteåren oerhört viktiga för föreningen. Han var i ca 40 års tid medlem i friidrottsstyrelsen och dess ordförande 1994-2005. Göran har också varit centralstyrelsemedlem i tiotal år och ordförande från 2011. Han har haft representationsuppdrag i många olika organ som t.ex. SUL:s styrelse, SUL:s fullmäktige, i SFI:s styrelse och friidrottsråd. Han har varit ordförande för NÅID:s friidrott och fungerat som NÅID:s ärevarvschef i nästan 20 års tid. Han har också fungerat som lagledare för landslaget i flera landskamper.



Göran är föreningens hedersmedlem.

**Ann Juslin**, född 1955 i Esbo, dotter till Eduard "Bubi" Zukale, har under många års tid fungerat främst inom föreningens handbollssektion. Redan som barn har hon varit med i idrotten. Hon friidrottade och spelade handboll. Ann hörde till föreningens starka damhandbollslag. Redan i ett tidigt skede tog hon emot tränar- och ledaruppgifter inom Esbo Idrottsförening. Ann var medlem i handbollssektionen och medlem i föreningens centralstyrelse i många års tid. Ann var också under flera år styrelsens viceordförande och sekreterare.



## 9.

# Toppidrottare

Esbo Idrottsförening har under årens lopp haft många internationella toppidrottare. Här presenteras några som representerat landet i internationella stortävlingar (OS, VM, EM) på seniornivå.



**Ilse Kristiina "Tiina" Lillak** är född 15.4.1961 i Helsingfors. Tiina vann världsmästerskapet i damernas spjutkastning vid de första VM tävlingarna i friidrott år 1983, som gick på hemmaplanen i Helsingfors. Dessutom har hon deltagit i tre olympiska spel med ett silver från Los Angeles 1984 som bästa notering. Förutom Helsingfors-VM deltog hon även i de två följande VM-tävlingarna samt i tre EM-tävlingar. Tiina har representerat landet i 35 landskamper och varit FM-guldmedaljör 10 gånger av vilka tre som junior. Hennes bästa resultat var 74,76 med gamla spjutmodellen. Resultatet var och förblev finländskt rekord med den modellen, som användes till 1998. Tiina har även ett personbästa i kula med 14,31



**Reijo Einar Ståhlberg** är född 21.9.1952 i Ekenäs. Reijo startade sin idrottskarriär i Fiskars IF men flyttade år 1977 till Esbo IF. Reijo innehar fortfarande finska rekordet i kula med resultatet 21.69, som han stötte i Fresno i USA våren 1979. Reijo var tre gånger europamästare inomhus i kulstötning och var fyra i Moskva-OS 1980 och likaså fjärde i EM i Prag 1978 samt nionde i Aten 1982. Det blev totalt 20 landskamper under sin tid i Esbo IF. Under sin tid i Fiskars IF hade han hunnit med 11 senior- och 6 juniorlandskamper. Han har vunnit FM-guld 9 gånger utomhus varav 6 för Esbo IF samt 6 guld inomhus varav 4 för Esbo IF.



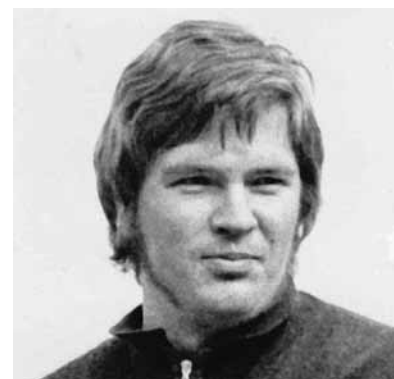
**Santtu Oskari Mörö** är född 31.1.1993 i Lojo. Oskari är dagens toppidrottare i Esbo Idrottsförening och har förhoppningsvis ännu många år framför sig. Han fick sin idrottsliga fostran i Lojo och flyttade 2012 till Esbo IF. Han gjorde fantastiskt ifrån sig i EM i Zürich 2014, då han löpte nytt finskt rekord på 400 meter häck med tiden 49,08. I finalen belade han sedan en hedersam åttonde plats. Han var redan med vid hemma-EM i Helsingfors 2012 där han blev utslagen i försöken. Oskari har även deltagit i två juniorvärldetävlingar. Vid VM för 19-åringar 2012 blev det en sjätte plats. Samma placering blev det vid EM för 22-åringar 2015. Han har hunnit med fyra landskamper utomhus och en inomhus. Det har blivit fyra guld utomhus och ett inomhus vid finländska mästerskapen.



**Leo Pellervo Pusa** är född 23.3.1947 i Sievi. Leo är uppvuxen i spjutkommunen Pihtipudas och kom med i Esbo IF:s rullor 1970. Han deltog i OS i München 1972 men blev utslagen i kvalet. Det blev totalt fem landskamper. Han deltog 6 gånger i FM för seniorer och belade två gånger fjärde platsen som bäst. Leos rekord är gjort 1972 och lyder på 82,48 (gamla modellen) Hans intresse för tränarjobb väcktes redan under den egna tävlingskarriären och han är i dag en av vårt lands genom tiderna mest framgångsrika tränare.



**Bo Henning Lennart "Bosse" Grahn** är född 6.10.1947 i Borgå. Han gjorde sig känd som kulstötare redan under ungdomsåren i Borgå Akilles. Till Esbo IF kom han 1969 och snart började längderna komma. Redan fyra år senare stötte Bosse över 20 meter och hans rekord lyder på 20,09 år 1972. Resultatet berättigade honom en OS-biljett. Tyvärr blev det stopp redan i kvalet. Under sin relativt korta karriär blev det tre landskamper (en inomhus). Bästa FM-placering var en silvermedalj år 1972 som visade sig vara Bosses bästa år. Året innan, dvs. 1971 fick han diskusen att flyga 53,98.



**Jani Petri Lehtinen** är född 23.2.1974 i Masku. Jani startade sin gångkarriär i Esbo IF och representerade föreningen i yngre juniorålder. Efter några år i Vandaföreningen KU-58 återkom han till sin moderförening för att sedan 1999 lämna föreningen för gott. Under sin tid i Esbo IF deltog han i OS i Atlanta 1996, EM 1994 i Helsingfors samt vid EM för 19-åringar 1993. Han har representerat landet i 13 landskamper under sin tid i Esbo IF av vilka 4 i juniorsammanhang. Totalt har Jani deltagit i 26



landskamper. Det har blivit totalt 6 individuella FM-guld (2 i Esbo IF) utomhus samt 10 inomhus (2 i Esbo IF). Janis personliga rekord är 10000 m 40.52,94 (1993), vilket fortfarande är finskt rekord för 19-åringar, 20 km 1.25.32 (i Esbo IF 1.27.14) samt 50 km 3.53.56 (1996).



**Raimo Roger Kanerva** är född 30.9.1951 i Helsingfors. Roger gjorde sitt livs bästa 10-kamp vid europamästerskapen i Prag 1978 och klarade av en sjätte plats med personliga rekordet 7923 poäng. Han har deltagit i fyra landskamper. Förutom ett FM-guld i mångkamp inomhus har det blivit två brons vid FM utomhus. Hans personliga rekord i 10-kampsgrenarna är: 100 m 11,12, 400 m 49,62, 1500 m 4.24,7, 110 m häck 15,28, höjd 201, stav 480, längd 732, kula 13,77, diskus 43,56 och spjut 69,78. Personliga rekorden skulle ge 8151 poäng.



**Barbro Linnéa "Babben" Ahonen** (Lindström) är född 5.2.1953 i Helsingfors. Babben började med friidrott på allvar först som 17-åring då hon kom med i Esbo IF:s verksamhet. Hennes höjdpunkt i karriären var då hon fick delta i Finlands stafettlag på 4x400 m vid europamästerskapen i Prag 1978. Ett år senare tävlade hon på 400 m vid europamästerskapen inomhus i Wien, där hon dock blev utslagen i försöken. Babben tävlade för Esbo IF till år 1981, varefter hon sökte nya utmaningar i Karis IK. Hon deltog i 23 landskamper, av vilka 22 under sin tid i Esbo IF. Det blev även 2 FM-guld, ett utomhus och ett inomhus. Hennes personliga rekord är följande: 100 m 11,8, 200 m 24,08, 400 m 53,3, 400 m häck 59,8 höjd 148 och längd 537.



**Stig Johan Lönnqvist** är född 14.4.1949 i Salo. Stig kom till Esbo IF som 20-åring 1969. Han hade tidigare representerat Lojoföreningen Lohjan Kisaveikot. År 1974 fick han representera Finland på 4x400 m stafett vid europamästerskapen i Rom. Han deltog även i OS 1976 men då hade han redan flyttat tillbaka till sin gamla förening i Lojo. Landskampernas antal blev totalt 14 stycken. Vid FM-tävlingarna uppnådde han två silvermedaljer på 400 m. Personliga rekorden är 100 m 11,0, 200 m 21,0 (21,6 i Esbo IF), 400 m 46,7.

**Hans Robert Alexander Rotkirch** är född 9.2.1984 i Esbo. Roberts bästa år inföll 2007-2009. Han tog guld på 1500 m vid FM 2008 och följde upp det med ett guld vid inomhus-FM 2009. Det senare renderade honom en biljett till europamästerskapen inomhus i Turin på 800 m. Resultatet blev en tredje plats i försöken. Han var känd som en vass spurtare och deltog i sex landskamper, av vilka två inomhus. Förutom sina seniorguld har han två guld på 800 m i 22-års klassen. Personliga rekorden lyder på 400 m 48,76, 800 m 1.48,23 och 1500 m 3.49,51.



**Mira Saastamoinen** är född 1.5.1972 i Esbo. Mira dök upp i resultatlistorna redan i knatteåldern. Det var gångsporten som intresserade redan från början. Vid hemma-EM 1994 i Helsingfors fick hon äran att representera landet i 10 km gång, där det blev en 22:ndra plats. Mira deltog i 9 landskamper av vilka två som senior. Hon har ett guld på 10 km gång i seniorklassen samt sex guld i de olika juniorklasserna. Personliga rekorden är 5000 m 22.10,51, 10 km 47.14 och 20 km 1.52.09.



## ESBO IF:ARE SOM TOPPIDROTTARE I ANDRA IDROTTSFORMER

Esbo IF:are har också skördat framgångar i andra idrottsformer eller representerat ett annat land. Det finns också idrottare som representerat Esbo IF i knatte- eller junioråldern i fri-

idrott, men senare skördat framgångar i andra idrottsformer och t.o.m. representerat ett annat land.

**Kari Kalliola** är född 24.1.1963 i Esbo. Kari var i knatte- och juniortävlingar mycket framgångsrik. Han var överlägset bästa kulstötaren i landet från 10 till 15 års ålder och var i resultatlistornas topp i flera grenar. Men hans bästa prestationer i seniorålder kom i en helt annan idrottsform, styrkelyft. En verklig kraftkarl har han varit som fullvuxen. Kari är bl.a. flerfaldig världsmästare och världsrekordhållare i WPC-förbundet och man kan nämna, att hans personbästa i bänkprens ligger på 385 kg och i knäböj har han klarat 500 kg. Bästa resultatet sammanlagt står på 1165 kg.







**Paulus "Paukku" Roiha** är född 3.8.1980 i Esbo. Paulus idrottade också i Esbo IF. Som knatte gjorde han fint ifrån sig på sprintersträckorna och i längdhopp och tresteg. Han figurerade oftast bland de bästa i landsstatistiken. Paulus var dock samtidigt också en lovande fotbollsspelare. Fotbollen tog sedan honom helt och hållet. Paulus "Paukku" spelade i över tio år som proffs utomlands och i landslaget.



**Marcus "Bosse" Grönholm** är född 5.2.1968 i Grankulla. Marcus idrottare som knatte i Esbo IF och hade bl.a. i många år klubbrekordet i tresteg för pojkar under 10 år. Som fullvuxen gick han sedan i sin pappas fotspår och blev rallyförare, med fina framgångar under många års tid. Han erövrade VM-titeln åren 2000 och 2002 i Peugeot ställen.



**Katarina "Kata" Sederholm-Hoff** är född 19.6.1968 i Karis. Katarina hörde till Finlands bästa kulstötare och representerade landet i många landskamper. Kata flyttade senare till Norge och gifte sig med norska kulstötaren Roar Hoff. Efter att hon blivit norsk medborgare deltog hon sedan bl.a. i EM i kulstötning representerande Norge. I tyngdlyftning har hon representerat både Finland och Norge.



**Katja Nyberg** är född 24.8.1979 i Stockholm, SWE. Katja var en mycket lovande spjutkastare i knatte- och junioråldern och tävlade på FM-nivå. Hennes hjärta klappade dock mera för handboll, som hon utövat sedan unga år. Hennes pappa hade varit landslagsspelare och proffs i handboll och intresset för grenen hade förstås kommit redan från hemmet. Katja flyttade till Norge för att satsa ordentligt på handbollen, som proffs. Hon fick norskt medborgarskap 2001 och via medborgarskapet kom hon in i norska landslaget och representerade Norge i Olympiska Spelen 2008 i Peking, med guld som resultat. Hon tog också flera medaljer i VM och EM sammanhang som handbollsspelare.



**Ingrid Stengård** är född 31.7.1975 i Esbo. Ingrid var en lovande uthållighetslöpare i knatte- och junioråldern i slutet av 1980-talet och i början av 1990-talet. Ingrid representerade Esbo IF i många tävlingar och sammanhang med goda framgångar. Men, hennes bästa gren blev orientering. Ingrid sysslade med orientering redan vid unga år i Esbo Idrottsförening. Som senior slog hon igenom i en idrottsgren som kanske inte är så känd i Finland, men som nog har utövare runt om i världen. Hennes gren, där hon smög sig upp till världstoppen var cykelorientering. Hon skördade stora framgångar t.o.m. i VM-sammanhang. Hon erövrade flera VM guldmedaljer i stafett. Individuellt var hennes bästa placering silver åren 2011 och 2012.



**Susanna Törrönen** är född 2.4.1998. Susanna är toppidrottare i två olika idrottsformer.

Susanna Törrönen nådde sina hittills största framgångar vid EM tävlingarna för juniorer som arrangerades i Tartu, Estland. Susanna tävlade i klassiskt styrkelyft i klassen under 84 kg. I knäböj blev det nytt personligt rekord med 140 kg, i marklyft nytt finländskt rekord med 177,5kg. Hon avslutade tävlingen med att lyfta 109 kg i bänkprens. Det betydde nytt världsrekord för 19-åringar. Sammanlagda resultatet 426,5 är samtidigt nytt Europarekord för juniorer.



*Foto: Jari Törrönen.*

**Pia Nybäck (Julin)**, född 26.12.1969 i Grankulla. Pia friidrottade i Esbo IF åren 1978-1981 i klubb tävlingar och NÅID-knattetävlingar. Åren 1980-1986 utövade hon konstakning och efter det skytte. Pia representerade Sibbo Skyttegille och hade stora framgångar med hagelgevär i dubbeltrap. Som hennes bästa framgångar kan nämnas VM-guld 1999 och EM-silver 1997, 2000 och 2002. Hon deltog i OS i Sydney år 2000, där hon placerade sig på 13. plats.



## Hobby eller jobb

Det är en fråga som inte kan besvaras entydigt. Då idrotten på allvar startade i Finland i början på 1900-talet eller då Esbo Idrottsförening grundades år 1916 för 100 år sedan, hade man en helt annan inställning till sport. Sporten var klart och tydligt en hobby som utvecklade individens fysiska och psykiska välbefinnande, ”sund själ i en sund kropp”, inte ett förvärvsjobb.

Under de gångna 100 åren som föreningen har verkat i vår hemkommun har det hänt mycket. Första världskriget och inbördeskriget 1918 bromsade upp idrottsverksamheten liksom också andra världskriget, men en klar utveckling har skett, till en del för att teknologin har gått framåt och invånarantalet har ökat i rask takt. Esbo socken hade omkring 8 800 invånare vid den tiden Esbo Idrottsförening grundades och i dags dato är vi uppe i ett invånarantal på 270 000 personer.

Man har inom idrottsrörelsen under årens lopp gått mot en allt mera proffsinriktad verksamhet både vad det gäller idrottarna, funktionärerna och ledarna/tränarna. Många håller på med idrott som sitt huvudsakliga göromål i sitt liv. Vid unga år idrottar man men allt fler deltar i idrottsverksamheten som tränare, funktionär eller ledare efter sin aktiva karriär och får ibland en ersättning för utfört arbete idrotten till fromma.

Esbo Idrottsförening har följt med i utvecklingen och via väl planerad och målinriktad verksamhet har föreningen kunnat svara på nutidens krav.

### TRÄNINGSBIDRAG

Föreningens friidrottssektion har varit en föregångare gällande stipendier eller träningsbidrag. Redan på 1970-talet byggde man upp ett modernt träningsbidragssystem för att stöda idrottarens karriär. Detta nästan för 50 år sedan uppbyggda systemet har under åren visat sig vara mycket lyckat. Många idrottsföreningar i landet har tagit modell av systemet som utvecklats i Esbo IF.

### TRÄNARERSÄTTNING

Samtidigt med träningsbidragssystemet har det också byggts upp ett fungerande system för att skäligen ersätta tränare och instruktörer för deras kostnader. Det är viktigt att stöda tränarnas frivilliga jobb att stöda idrottarnas väg mot toppen och dem som handhar våra knattar under de många träningspassen varje vecka året om.

Stödet som föreningen har gett idrottare och tränare under åren har gett resultat. Man kan nämna bl.a. framgångar, som VM-guld och OS-silver. Föreningens idrottare har i stora skaror representerat landet i världstävlingar och landskamper. Otaliga FM-medaljer har uppnåtts av Esbo IF:s idrottare. Flera av föreningens tränare, ledare och funktionärer har anförtroats olika representationsuppdrag och ansvarsposter.

Det klara och öppna stödsystemet för idrottare och tränare har utåt gett bilden av att föreningen är pålitlig, och sköter om sina idrottare och tränare. Detta kan bevisligen understrykas med att strömmen av idrottare som anslutit sig till föreningen har varit konstant t.o.m. växande. Man vill idrotta i en förening som har en fungerande verksamhet.

Reseersättningsystemet med kilometer-sättning åt idrottare/tränare/ledare har också introducerats i våra andra sektioner. Föreningen har haft en gemensam linje angående bl.a. reseersättningar. Alla sektioner använder samma principer.

### ESBO STAD STÖDER FÖRENINGARNAS VERKSAMHET

Esbo stads idrottsbyrå anställde år 1974 fyra organisationssekreterare för att sköta kontakterna och hjälpa till i respektive takorganisation underställda förening. Esbo IF drog också nytta av det att en av dessa fyra hade CIF föreningarna (alla svenskspråkiga) som sitt svarsområde. Första personen som handlade de svenska föreningarna var Ulf Jansson. Ann Smeds skötte sedan en kort tid uppgiften i slutet av 1970-talet. År 1981 övertog Göran Ekegren organisationssekreterarsysslan. Efter att tjänsten kom till på sjuttioalet, avstannade diskussionen, om att anställa en egen sekreterare/ombudsman för en tid. Göran var också annars insyltad i föreningen, så hans insats var nog mycket gedigen och för hans del var det svårt att dra gränsen mellan arbete och fritid.

Föreningen växte kraftigt på 1980-talet och fina framgångar nåddes. Diskussionerna om att anställa en egen ombudsman upptogs igen.

### FÖRSTA ANSTÄLLDA PERSONEN

Redan på 1970-talet fanns en kanslist, Fjalar Smeds fru Brita som skötte föreningens löpande ärenden. Hon hade s.k. kanslitid en kväll i veckan. Föreningen hade dock vuxit konstant under åren och därmed byråkratin. Ett klart behov fanns redan då att anställa en ombudsman.

Anställa eller inte diskuterades livligt under hela 1980-talet. Det fanns åsikter för och emot. De som var emot att man anställer en koordinator eller ombudsman för föreningen var oroliga för hur det går med de frivilligas insats och motivation. Efter flera års eftertanke och livliga diskussioner om för- och nackdelar togs steget ut och föreningen anställde Bernt Blom till ombudsman för hela föreningen. Detta skedde år 1990.



*Bernt Blom är inbiten friluftsmänniska.*

Då Kaj-Erik Lindberg år 1990 blev vald till ordförande för föreningen gjordes en omorganisering av verksamheten, en organisationsreform som tydligare fördelade uppgifterna inom föreningen. Samtidigt beslöt föreningen ersätta vissa personer för deras jobb för föreningen. Det var inte fråga om stora ersättningar men någonting för mödan.

Bernt skötte om sekreterarjobbet i centralstyrelsen och arbetsutskottet (AU). Övriga uppgifter var att hålla kontakt med föreningens olika sektioner och vara länken mellan styrelsen och fältet. Bernt fungerade också som generalsekreterare vid terräng FM som för eningsalliansen arrangerade 1992. I slutet av 1990-talet, efter att Bernts arbetskontrakt tagit slut, anställdes en person med stöd av arbetslöshetsersättning.

### KOORDINATOR FÖR KNATTE- OCH JUNIORFRIIDROTTE

Friidrottens grand old man Nisse Lindstedt hade år 1989 startat en idrottsskola. Idén som Nisse var, ville han att hans skötebarn friidrotten, som var den klart dominerande sektionen redan då, borde få en egen junior-koordinator. Idén godkändes. Friidrotten fick en egen knatte-juniorkoordinator som erhö

en liten ersättning för jobbet. Till koordinator utsågs Krister Lönnqvist. Efter ett mellanår 1992, som sköttes av Göran Ekegren som tf. återtog Krister Lönnqvist uppgiften som knattekoordinator under ett par års tid. Knattarnas antal steg hela tiden och var som mest drygt 200. Sedan kom depressionen, som för några år gjorde det kärvt i föreningen kassa.

År 1995 hade friidrotten expanderat till en allt större sektion. Föreningens styrelse beviljade sektionen ett extra bidrag för att anställa en person som koordinerar knatte- och juniorverksamheten inom den växande friidrottssektionen. Peter Rolin anställdes i mars 1995 genom en kombination av Arbetskraftsbyrån i Esbo och Esbo IF. Peter fungerade som koordinator dock endast ett knappt år.

På hösten 1997 hade föreningens ledning äntligen efter att ha provat på anställning av arbetslösa ungdomar, kurage att anställa en högre skolad person till träningschef. Alexander Holthoer anställdes med en arbetstid om två dagar per vecka. Alexander "Sasha" Holthoer hade Solvalla Idrottsinstitut som sin huvudarbetsplats. Under Sashas ledning gjordes det upp riktlinjer för föreningens träningsverksamhet för året 1998. Träningschefsjobbet blev dock på hälft då han erhöll ett jobb hos försvarsmakten i Villmanstrand sommaren 1998.

Hösten 1998 var föreningens friidrottsverksamhet igen i den situationen, att en omorganisering var nödvändig. Det beslöts fördela jobbet på tre personer. Björn "Nalle" Stenviks

ansvarsområde var juniorverksamheten och koordineringen av hela träningsverksamheten. Lassi Korhonen som flyttat till Esbo IF från Espoon Tapiot tillsammans med två kastare tog hand om förenings toppidrott. Krister "Kribe" Lönnqvist ansvarade för knatteverksamheten.

Krister "Kribe" Lönnqvist tog samtidigt över uppgifter som koordinator för knatteverksamheten. Hans fru Tiina Aalto-Setälä jobbade tillsammans med Kribe med uppgiften. Kribe och Tiina satte igen sprätt på knatteverksamheten. Knattarnas antal ökade och kvantiteten ökade. Detta kom att ge en stark grund för kommande framgångar.

#### **PÅ 2000-TALET FORTSATTE FÖRENINGEN PÅ SAMMA LINJE**

Lassi Korhonen anställdes i början av 2000-talet som träningskoordinator på halvtid. SUL stod för den andra delen av hans lön och arbetsuppgifter. Tyvärr blev det så att han i mitten av året 2002 åkte till Kina för några år och igen var föreningen utan träningschef. Ån en gång måste friidrottssektionen samla sina krafter för att få knatte- junior- och seniorverksamheten koordinerat och omskött.

Sedan kom räddningen efter några år.

Staten hade börjat förstå, att föreningarna behöver hjälp för att kunna sköta uppgiften, som den viktigaste kuggen då det gäller idrottsverksamheten i landet.

Staten gav 2006 idrottsorganisationerna en handräckning via ett föreningsstöd som i tre års tid stödde ekonomiskt anställningarna



*Alexander "Sasha" Holthoer.*



*Björn "Nalle" Stenvik.*





*Krister "Kribe" Lönnqvist.*



*Glenn Lignell*



*Riitta Paasio, fortfarande aktiv löpare, anställd som juniorchef i föreningen från hösten 2009 till 2012.*

i föreningarna. Esbo IF sökte detta stöd och lyckligtvis fick vi stödet och kunde anställa Glenn Lignell som träningschef. Glenns entusiasm och proffsighet kom att inverka positivt på föreningens framtid. Efter att denna treårsperiod tog slut anställdes Riitta Paasio som juniorchef via ett annat föreningsstöd.

Efter Riitta Paasio anställdes Oki Vuonranta som juniorchef. Under hela 2010-talet och kanske främst under Okis tid som juniorchef hade verksamhetsomfånget inom föreningen fördubblats och detta gav sedan föreningen blodat tand. Oki blev verksamhetsledare och diskussioner fördes om anställning av en ny juniorchef. Med hjälp av statens bidrag anställdes Tobias Öhman fram till hösten 2014. Från hösten 2014 har Kira Kytölä skött denna uppgift även så på deltid.

Esbo Idrottsförening anställde topptränaren Atte Pettinen som träningschef 2013-2014. Efter detta omorganiserades verksamheten och uppgifterna fördelades mellan andra personer inom föreningen.

#### ÖVRIGA ERSÄTTNINGAR

På 2000-talet har det blivit en kutym att betala ersättning åt vissa nyckelpersoner efter behov. Bl.a. bokföringen och kassaflödet har köpts av en bokföringsbyrå.

#### TRÄNARERSÄTTNINGAR UNDER DE SENASTE ÅREN

Fräidrottens träningsverksamhet har under hela 2000-talet och kanske på 2010-talet ännu mera markant gått ut på att tränarna/instruktörerna får en ersättning (lön) för instruktions-timmarna de handhar. Denna ersättning grundar sig främst på tränarens utbildningsnivå. Deltagaravgifter som indrivs av knattarna har möjliggjort upprätthållandet av detta system.

# Ekonomi och marknadsföring

En förenings verksamhet är sammanhängande med ekonomin. En förening, som inte har skött sin ekonomi, har ringa möjligheter att utvecklas. Under föreningens första årtionden hade ekonomin inte alltför stor betydelse. Utgifterna var små och medlemmarnas antal låg på några tiotal. Inkomsterna kom egentligen endast från medlemsavgifter och fester.

Redan efter andra världskriget, på fyrtiotalet, då Esbo Idrottsförening starkt började växa och verksamheten utvidgades till många flera idrottsformer blev ekonomin allt viktigare för att kunna upprätthålla verksamheten.

## ÅREN FÖRE ANDRA VÄRLDSKRIGET

Esbo Idrottsförenings medlemsantal höll sig under de första 25 åren mellan några tiotal medlemmar till drygt 100 medlemmar strax före kriget år 1939.

En liten förenings resursbehov var inte alltför höga. Idrotten kretsade kring verksamheten på hemmaplan. Man arrangerade klubb-tävlingar, klubbmästerskap och kämpade i sockenkamperna Esbo-Kyrkslätt. Deltagandet i DM-tävlingar var ganska sporadiskt och tävlandet utanför socknens gränser skedde mycket sparsamt.

Inköpet av travbansområdet år 1934 inver-kade betydligt på föreningens ekonomi. Föreningen införskaffade ett område, som tillhörde A.B. Köklax Travbana, på drygt 18 000 m<sup>2</sup> i Köklax Mankby. Priset var skäligt och uppgick till 1 mk/m<sup>2</sup>. För att finansiera detta togs ett banklån från Esbo Sparbank.

## INKOMSTKÄLLOR FÖRE ANDRA VÄRLDSKRIGET

Föreningens inkomster var de första 25 verksamhetsåren främst medlemsavgifter och intäkter vid soaréer, dans och andra fester. På 1930-talet hölls det också amatörteaterföreställningar tillsammans med ungdomsföreningen på Valhalla. Indrivningen av medlemsavgifterna medförde under 1930-talet vissa problem, men föreningens ekonomi höll sig dock på en förhållandevis acceptabel nivå så att verksamheten kunde hållas igång.

Efter att föreningen hade införskaffat travbansområdet bildades det en plandationsfond/gästbok, till vilken föreningen gav en grundplåt på 1000 mk. Denna fond var ett startkapital för iordningställandet av travbansområdet till idrottsplan.

## ÅREN EFTER KRIGET OCH 1950-TALET

Verksamheten expanderade kraftigt under 1940- och 1950-talen. Medlemsantalet ökade i jämn takt och låg uppe på 528 medlemmar år 1954. En orsak till att medlemsantalet ökade var främst den aktiverade verksamheten i de nybildade underavdelningarna. Medlemsavgiften var år 1949 50 mk för seniorer och 30 mk för juniorer. Junioravgiften fick avdelningarna själv behålla, men också stå för utgifterna.

Notis i Nyland 25.1.1944

*Årsmötet 22.1.1944 på Valhalla. Närmare sextio deltagare. Verksamheten hade helt och hållet finansierats med kommunala medel, Esbo kommun hade erlagt ett anslag på 6,000 mk, av Esbo central för fri vårdverksamhet 3,000 mk*

*och ing. Rolf Stenberg en donation på 1,000 mk. Utan detta ekonomiska stöd hade föreningens verksamhet åtminstone i sådan omfattning, varit omöjlig. Kommunens fäder har gjort Esbo till en föregångssocken ifråga om understöd av byggedrottten.*

## NYA INKOMSTKÄLLOR

År 1957 beslöt Esbo Idrottsförening gå med i ett minigolfbanebygge i Köklax i hörnet av Lappbölevägen och Snäckbyvägen. Föreningen hjälpte bl.a. till att belyningsinstallation ordnades till golfbanan och kiosken blev byggd på området. Kiosken uthyrdes 1959 åt Tor Österberg för sommaren till ett pris av 30 000 mk. Arrendekontraktet med Esbo kommun uppsades sedan den 15 juni 1961.

Föreningen anskaffade också en kiosk i Bemböle belägen strax intill kaffestugan. Esbo Idrottsförening hyrde 1960 ut den först till fru Iris Wickström och sedan åt herr Alén från juni 1961. Kiosken grundreparerades år 1978 och användes efter det till blommöjlsäljning. År 1992 revs kiosken, då den skulle ha hamnat under gamla Åbovägens nya dragning. För kiosken ersatte Vägverket föreningen 10 000 mark.

## AKTIER OCH ANDRA VÄRDEPAPPER

Föreningen hade från 1950-talet årligen gjort ekonomiskt hyggliga resultat. Överskottet hade placerats i aktier och värdepapper. Föreningen hade också placerat en del i en byggnadsfond, vars namn 1960 ändrades till reservfond. Grundkapitalet i den nya fonden uppgick till 200 000 mark. Byggnadsfonden hade bildats vid 40-årsjubileet 1956, för att ge föreningen grundkapital för att bygga en egen klubblokal. Året därpå, alltså 1961 utökades kapitalet med 150 000 mark.

När sedan Fallåkerbygget startade 1979 beslöt föreningen göra sig av med aktier som bl.a. Helsingfors Aktiebank, Schauman och Wärtsilä. Denna reservfond som hade startats 1956, kom att vara en viktig del i finansieringen av klubblokalen på Fallåker.

Tiina Lillaks världsmästerskap 1983 medförde det att föreningen bildade en fond vid namnet Tiina Lillaks fond. Företag och privatpersoner kontaktades för att bygga upp ett

hyggligt kapital. Under några påföljande år växte kapitalet till den del, att junioridrotten kunde via avkastningen stödas. Kapitalet har tyvärr inte vuxit tillräckligt under årens lopp för att fonden skulle kunna uppnå den tänkta målsättningen.

## FÖRSÄLJNING AV OLIKA VAROR

Under årens lopp har det gjorts flera försök att sälja olika varor. Det har sålts kalendrar, olja, märken osv. Det kan dock konstateras, att föreningens medlemmar nog inte har varit alltför aktiva försäljare.

I samband med stortävlingar har det oftast ordnats insamlingar, som föreningarna har kunnat delta i. Olympiåret 1952 sålde föreningens medlemmar olympiabiljetter. Olympiamärken såldes för hela 50 900 mark varav provisionen uppgick till 7 635 mark. En del av den summan, 3 955 mark, tilldelades Fallåkerplanbygget.

Vid världstävlingarna som hölls i Helsingfors: EM 1971, VM 1983, EM 1995 och VM 2005 sålde föreningens medlemmar också inträdesbiljetter mot en liten provision. Men, försäljningsivern var ganska lam, endast småsummor tillkom föreningens kassa.

Pisaramärken, EIF-märken och EIF-kalendrar såldes på 1970- och 1980-talen, med relativt dåligt slutresultat.

Esbo IF kravatter, WC-papper och tidningsprenumerationer har föreningen försökt sig på. Pappersinsamling ordnades också på sjuttioalet.

## MOTIONSEVENEMANGEN STARTADE PÅ 1960-TALET

Då motionerandet blev allt populärare i landet, var Esbo IF genast med på noterna. Våra motionsentusiaster med Tage Strandström och Kaj Weurlander i spetsen satte igång olika evenemang. Dessa herrar förstod möjligheten att slå två flugor i en smäll. Konditionen förbättras och samtidigt får föreningen en välkommen slant till kassan. Esbo IF var genast i början med om att arrangera Tahko-skidningen med bl.a. saftstationer vid Fallåker och Pirttibacka.

Olika motionsevenemang har arrangerats under årens lopp. Dessa evenemang har gett

föreningen viktiga slantar för att upprätthålla verksamheten. Solvalla Marschen som startades 1974 av Tage och Kaj arrangeras fortfarande ännu på 2010-talet, under namnet Solvalla vandringarna.

På 2000-talet har motionsevenemangens betydelse för ekonomin avsevärt ökat. Esbo Strandmaraton som startade år 2008 har vuxit till det näst största motionsjippet i Finland. Intäkterna från Strandmaraton som arrangeras årligen uppgår till närmare 10 % av budgetintäkterna.

### KONTAKTER TILL FÖRETAG

I början av 1970-talet började man inom föreningen fundera mera på kontakter till företag. Det blev klart redan under 60-talet, att föreningens ekonomi inte håller för den växande verksamheten. Föreningen hade vuxit och blivit en framgångsrik förening, främst inom friidrotten. Nisse Lindstedt som själv var i det civila inom försäkringsbranschen och därvid hade försäljningsutbildning, var idékläckaren och initiativtagaren gällande kontakter till företag. Föreningen har behov av en person som handhar föreningens PR, konstaterade Nisse Lindstedt redan 1972.

Ett seminarietillfälle gällande administration och ekonomi för alla styrelsemedlemmar hölls på Solvalla den 7 april 1973 med 35 deltagare. Beslöts vid årsmötet 1974 grunda en informations- och finanskommitté som samtidigt var styrelse för byggnadsfonden gällande Fallåkers tillbyggnad. Denna kommitté var föregångare till ett det senare bildade EKMA.

### REKLAMINTÄKTER OCH SPONSORAVTAL

Tävlingsdräkter, knatteskjortor och understöd erhöles från firmor och Esbo stad utvecklade sina understödssystem under 1970-talet.

Det knöts avtal med olika företag. Företag som t.ex. Hoechst Fennica, Helsingfors Sparbank och Verdandi donerade spelskjortor till föreningens bollspelslag.

Träningsdräkter och klubbblusar på 100 st. skaffades 1974 från Terinit. Hälften av dräkternas kostnader stod Terinit och Saab för. Dräkterna såldes i sportaffären i Grankulla.

Tävlingsarrangemangen som hölls gav

en ansevärd summa i reklamintäkter och bl.a. juniorlandskampen FIN-SWE 1974 inbringade 16000 mark. Dessa summor överfördes till byggnadsfonden som avslutades 1980 och medlen överfördes till Esbo IF:s konto.

Nisse som var utskottets pådrivare föreslog 1976, att företag kontaktas för erbjudandet av reklamutrymmen för ett år åt gången. Av bara farten föreslog han 1977 att föreningen aktivt bör vara i kontakt med firmor för att presentera föreningens verksamhet och erbjuda dem tjänster.

Finanskommittén bestod 1979 av: Tage Strandström, Fjalar Smeds, Georg Lindroth samt ordf. Nils Huttunen. Planreklamen 1979 (60 m hade reserverats) på Otnäs idrottsplan gav 11 000 mark. Staden debiterade föreningarna 40 mark per löpmeter.

### 1980-TALET, DET TOKIGA ÅRTIONDET

Under det föregående årtiondet var kontakterna till företag och ”försäljningen” av föreningens framgångar och idrottare på uppåtgående och det syntes ett klart uppsving gällande ekonomin och verksamheten. Hela 1980-talet var i Finland en period, då ekonomin satte fart och gick på höga varv. Denna utveckling syntes sedan när man kom in på 90-talet då en djup depression lamslog hela Finland. Detta inverkade också på Esbo Idrottsförenings ekonomi. Det blev klart svårare att skaffa sponsorer och knyta samarbetsavtal med företag.

Reklamintäkterna blev allt mera betydande för föreningens ekonomi på 1980-talet. Företag som bankerna: FBF, Esbo Sparbank, Suur-Helsingin Osuuspankki och andra företag som t.ex. Scan Auto, Neste, Svensk Finland och Terinit stödde föreningen endera genom donationer eller genom köpt reklamutrymme. I synnerhet planreklamen var en betydande inkomstkälla på 1980-talet och i början på 1990-talet. Åke Löfgren var en drivande kraft gällande förverkligande av sponsor- och reklamavtalen.

### MARKNADSFÖRING

Utvecklingen gick vidare. Nisse Lindstedt föreslog redan 1980 att föreningen är i behov av en marknadsföringschef. Följande år ändrades finanskommitténs namn till marknadsförings-





*Aktia delar ut stipendium åt Giia Lindström. EKMA-ordförande Anders Wikholm till vänster.*

kommitté. Namnet EKMA (ekonomi och marknadsföring) lanserades för första gången 1981. Ett förslag gjordes att gå ut med ett brev till firmor gällande samarbete. Förslaget omfattades inte av centralstyrelsen med motiveringen att föreningens resurser är begränsade.

Nisse förevisade 1981 en fritidströja med reklam som föreningsmedlemmarna kunde skaffa till ett hyggligt pris. Vi-andan kunde förbättras med en egen fritidströja.

Suomen Urheiluliitto utnyttjade framgångarna vid VM 1983 i Helsingfors och OS 1984 i Los Angeles. Esbo Idrottsförening var en naturlig samarbetspartner, då TV-programmet Kiri-Kiri Los Angeles ordnades 1984. Esbo Idrottsförening assisterade tillsammans med Espoon Tapiot vid inspelningen av TV-programmet Operation Rom i Otnäs 1986.

Esbo Idrottsförening utnyttjade maximalt guldmedaljens popularitet genom att ordna en gulfest 1983 och där publicera grundandet av Tiina Lillaks fond och Tiina Lillak/Esbo IF studiekonto. Fondens styrelse bestod av ordförande Kaj Höglund, sekreterare Hjördis Nordström samt Tiina Lillak. Första styrelsen valdes för åren 1983-84. Fonden och studiekontot hade egna konton. Också ett lotteri ordnades år 1983. Lotteri såldes 1 maj – 30 september, 20 000 st. à 2,50 mk.

Tiina Lillaks framgångar uppmärksammades också av Länsiväylä-tidningen där redaktören Markku Koistinen skrev aktivt om Esbo IF efter Tiinas guldmedalj i VM.

#### **SJÄLVFINANSIERING**

På 1990-talet kom sedan depressionen med hård kraft. Genast år 1991 konstaterade föreningens styrelse att det kärva ekonomiska läget bör tas på allvar, alla kostnader måste synas. EKMA som hade fungerat i ungefär tio år föreslog att sektionerna bör sköta en viss självfinansiering. EKMA:s resurser var inte tillräckliga. Besluts att sektionerna ordnar en självfinansiering på ca 20 %.

Detta beslut utgjorde starten för införandet av verksamhetsavgifter, främst inom friidrotten. En träningsavgift hade nog redan indrivits av deltagarna i idrottsskolan, som Nisse hade introducerat i slutet av 80-talet, med start år 1989. Terminsavgiften i den tvååriga idrottsskolan var för den tidens ovanliga hela 600 mark. Träningsavgifterna hade kommit för att bestå.

Föreningens styrelse beslöt trots sparåtgärder att tränings- och lägerverksamheten inte skall finnas på inbesparningslistan. Den egentliga idrottsverksamheten fick inte lida.



*Tiina Lillak målad av Sam Vanni*

#### TIINA LILLAGS FOND

Man beslöt att avkastningen från Tiina Lillaks fond delas 1990 ut till friidrottens koordinatör för ungdomsverksamhet. 1992 fördelades 4000 mk till knatteläger i friidrott och 4000 mk till volleybollens juniorverksamhet och materialanskaffning. I samband med Tiina Lillaks framgångar såldes en tavla målad av Sam Vanni föreställande Tiina. Tavlan gjordes i 100 exemplar. Detta gjordes för att utöka fondkapitalet.

#### BIDRAGEN FRÅN ESBO STAD

Esbo kommun har beviljat föreningarna i Esbo understöd redan på 1940-talet. Esbo Idrottsförening som den största svenskspråkiga idrottsföreningen i Esbo och i snitt sett en av de största och traditionsrikaste har under åren blivit mycket välbehandlad av Esbo kommun.

Under 1970-talet byggde stadens idrottsverk upp ett understödssystem för idrottsföreningarna, projektbidrag. Staden anställde år 1974 fyra organisationssekreterare, en för var

takorganisation. Detta var ett viktigt stöd till föreningarna. CIF eller egentligen de svenskspråkiga föreningarna fick en egen sekreterare, som hjälpte och såg till att informationen sker också på svenska. Staden satsade på att stöda föreningarnas tränare, utbildning av tränare, internationell verksamhet, läger och därtill tillkom ett understöd för tillverkning av orienteringskartor. Esbo Idrottsförening hade stor nytta av dessa bidrag.

#### VERKSAMHETSAVGIFTER OCH UTRYMMESHYROR

Esbo Idrottsförenings ekonomi hade under många årtionden efter andra världskriget byggts upp för att ta emot törnar, som depressioner orsakar. Det var för föreningens tur att ledningen hade kunnat förutse en eventuell ekonomisk stagnation genom att se till att det finns ett sparkapital.

Men dessa utrymmesavgifter, stramare ekonomi i företagsvärlden kom att vara den utlö-





*Ärevarvet på Köklax idrottsplan.*

sande orsaken till att sektionernas träningsavgifter kom att bestå och t.o.m. öka med åren.

Idrottsbyrån beslöt 1994 uppbära bruksavgifter för användningen av anläggningarna. Vuxenavgifterna var högre än för under 18-åringar. Att sedan också stadens understöd sjönk, måste beaktas vid budgetupställningen.

#### **ÄREVARVET**

Insamlingsjippet Ärevarvet startades av SUL 1982. Esbo IF var med redan från starten. Föreningen höll Ärevarvsjippon i Köklax, Dalsvik eller Grankulla under maj månad. Sedan fortsatte Ärevarvet årligen i maj månad. Evenemanget hölls även ibland i Alberga och i Esboviken.

Esbo IF hörde redan från början till de mest framgångsrikaste och aktivaste arrangörer av jippet. Nisse Lindstedt var direkt med på noterna och det att Göran Ekegren fungerade som distriktets ärevarvschef gav ett fint stöd för föreningens arrangemang. Då sedan

Lasse Lindfors utsågs till föreningens ärevarvschef för år 1987 satsades det under några års tid verkligen gediget på insamlingen. Detta förde med sig att föreningens tävlade om platsen som den bästa insamlarföreningen i landet mot trätbrodern IK Falken från Österbotten. Åren 1989-1990 var föreningens absolut bästa år då insamlingssumman närmade sig 160 000 mk (ca 27 000 euro). Esbo IF har arrangerat Ärevarvet därefter årligen med varierande framgång. Insamlingssummorna har under de senare år hållit sig på en lägre nivå.

Anders Wikholm har under senaste åren varit ansvarspersonen för föreningens ärevarvsjippo.

Esbo IF:s bästa insamlare under åren har varit föreningens hedersordförande Tage Strandström som samlat 35 000 euro. Nisse Lindstedt med den sammanlagda summan på 34 350 euro ligger på en andra plats och Siv Lövgren tredje med 17 853 euro. Föreningen har under de 35 åren stigit till sammanlagt 345 000 euro och en åttonde plats i landsstatistiken.

## Kultur och nöje

Föreningens inkomster var de första 25 verksamhetsåren främst medlemsavgifter och intäkter från soaréer, dans och andra fester. På 1930-talet hölls det också amatörteaterföreställningar tillsammans med ungdomsföreningen på Valhalla.

Esbo Idrottsförening har rötterna från ungdomsorganisationerna och det är kanske därför som kultur och nöje är en naturlig del av föreningens verksamhet. Det har allt sedan början funnits dans och fester på programmet. Låt vara att dessa arrangerades oftast för att få ekonomin i balans, men nog hörde det till att samlas för att ha roligt tillsammans.

### UNGDOMSFÖRENINGARNA – ESBO IDROTTSFÖRENING

Ungdomsföreningarna i Esbo och idrottsföreningen var under 1900-talets första hälft nära förknippade med varandra. Samma personer fungerade oftast i båda och ungdomsföreningarna hade i början av seklet helt och hållet hand också om idrotten. Emil Lundell som var initiativtagare och en av grundarna av Esbo Västra Ungdomsförening var även en av initiativtagarna till att grunda Esbo Idrottsförening. Han fungerade som Esbo Västra ungdomsföreningens första ordförande åren 1906-1912.

Det har varit många Esbo IF:are som varit aktiva i någon av ungdomsföreningarna som t.ex. Erik och Göran Pettersson, Hugo Engman, Ivar Ståhle, Harald Nyman, Olle Halme, Rainer Holmberg, Rolf Fransman, Mårten Malmström, Rolf Mattsson, Per-Olof Sjöberg, Tor Wikström, Bernhard Juslin, Kaj Weurlander, Kaj Björkskog m.fl.

Esbo Västra hade redan under sekelskiftets början naturligt skjutit över idrottsverksamheten till Esbo Idrottsförening. Esbo Mellersta i Bemböle startade en idrottsavdelning på 1930-talet under namnet IF Start som sedan på 1940-talet blev en underavdelning inom Esbo IF. Esbo IF gjorde sedan en drive under slutet av 1940-talet. Man besökte aktivt ungdomsföreningarna i Esbo för att få dem att ge över idrottsverksamheten till Esbos största svenskspråkiga förening Esbo IF.

### FESTER

Föreningen har hållit fester och soaréer för att stärka kassan och förbättra vi-andan allt sedan starten. Årsmötena avslutades redan på 1920-talet oftast med att man stod upp till dans efter att mötesförhandlingarna hade avslutats. Säsongavslutningarna avslutades också alltid med dans. Som festplatser har varit bl.a. Finns, Masaby ungdomslokal, Skyddskårshuset och Valhalla. Valhalla var ofta i användning på 1930- och 1940-talen. Maskerader och teaterföreställningar fanns också på programmet.

En damkommitté bildades år 1935, vars främsta uppgift var arrangerandet av danstillfällen och fester för att skaffa medel för att avkorta lånet samt samla in medel för att iordningställa idrottsplanen.

### SOMMARFESTER

En festkommitté bildades 1949 för att hålla en sommarfest för att stärka kassan. Den bestod av styrelsen + tre representanter från varje avdelning. Sommarfesten hölls den 24 juli 1949 på Marthagården i Esbo centrum. Året därpå



hölls sommarfesten på Finns med bl.a. lotteri som kom till att bli en kutym vid festerna. Fester hölls också i Domsby och på Logen.

### BJÖRKHAGEN

Föreningen hade goda kontakter till Köklax Svenska arbetarförening som ägde festplatsen Björkhagen. Denna var lämpligt belägen invid hemmaplanen i Köklax. Det gjordes en överenskommelse om en årligen återkommande sommarfest på Björkhagen i Esbo Idrottsförenings regi. Första sommarfesten på Björkhagen hölls den 17 juni 1951. Festen på Björkhagen den 15 juni 1952 med lotteri på 10 000 lotter à 25 mark inbringade 250 000 mark. Huvudvinsten var en Hoover tvättmaskin. Vännerströms orkester spelade.

Sommarfesterna på Björkhagen var mycket populära, upp till 1 000 personer var närvarande som bäst. Efter att föreningen i över 10-års tid hållit fester på Björkhagen, blev det stopp 1962. I stället höll Arbetarföreningen fester i

egen regi, men ersatte Esbo IF för varje funktionär som föreningen ställde upp med, dock sammanlagt högst 33 000 mk. Följande år gick man igen tillbaka till det gamla systemet, att Esbo Idrottsförening fick handha hela arrangemanget.

### AMATÖRTEATER

I samband med att Valhalla som handhades av Esbo Västra Ungdomsföreningen stod färdig i november 1925 var kopplingen till amatörteatern naturlig. Flera av Esbo Idrottsförenings ledare var med också i ungdomsföreningen och var aktiva amatörskådespelare, som t.ex. Helge Lönnberg, som hade ledarposition i båda föreningarna.

Förhandsnotis i tidningen Nyland i mars 1933:

*Teaterpremiär på Valhalla, Esbo Idrottsförening r.f.:s teatertrupp uppför för första gången lördagen den 21 mars kl. 20 på Valhalla lustspelet "Per Olsson och hans kärning". Pjäsen som inövats*



På bilden överräcker föreningens veteraner vid 40-årsfesten på Finns år 1956 en vandringspokal till Esbo Idrottsförening. Från vänster ordförande Rainer Holmberg, Göran Petterson, Hjalmar Sandblom, John Sjögren, Bruno Engman, Sigurd Hagman, Ture Ståble, Ivar Ståble, skydd Magnus Lindgren, Hugo Engman och Paul Fransman.



Programfest på Fallåker 1956. Upptredarna bakre raden från vänster: George de Godzinsky, Gösta Boström, okänd, Pixen Askolin och Enzo Sevón. Sittande Pekka Nuotio och Maynie Sirén. Godzinsky uppträdde också vid Esbo Idrottsförenings jubileumsfester.

*under herr Wald. Wohlströms mäterliga regi, är ett rafflande lustspel i tre akter, skrivet av Gustaf av Geijerstam.*

*De muntra scenerna, de originella och komiska figurerna samt de saftiga replikerna göra pjäsen till ett för både gammal och ung sevärt teaterstycke. Regissörens, herr Wald. Wohlström, namn borgar för att förväntningarna uppfyllas.*

*Biljetter säljas i förköp i Köklaks och Masaby hos handl. Frans Fagerström. Biljettpriset äro: numr. 10:-, onumr. 8:- samt ett begränsat antal stolar 12:-.*

*”Häel.”*

Pjäsens framförande var mycket lyckad och det skrevs om den i flera tidningar, bl.a. Nyland och Hufvudstadsbladet. Föreställningar hölls också på Skyddskårshuset i Esbo och på Ljusdala i Masaby.

Esbo IF:are var flitigt med i ungdomsverk-samheten runt om i Esbo och många av våra ledare fungerade som amatörskådespelare, bl.a.

Olle Halme, Helge Lönnberg och William Nieminen för att nämna några. Från 1940-talet hade teatergruppen Fyrväpplingen amatörteater vid Marthagården i Esbo.

Esbo Mellersta Ungdomsförenings Fallåker-gäng har haft sina populära föreställningar fr.o.m. 1972 i tiotal år på Fallåker i Bemböle.

#### ESBO IDROTTSFÖRENING FYLLEDE 20 ÅR 1936

Flera fester hölls under året. En 20-årsfest hölls på sommaren som jubileumsfest den 5 juli på Valhalla.

Referat av red. Grönberg i HBL den 6 juli 1936:

*Esbo IF fyllde 20 år. Esbo Idrottsförening kunde i söndags högtidlighålla sitt 20-årsjubileum. Detta skedde dels med en stafettlöpning Köklax runt. Banan mätte 3,5 km och tre föreningar med 10 man varje deltog. Stafettlöpningen vanns av Kyrkslätt IF med tiden 9.40. På andra plats kom Sjundeå IF med 9.41 och på tredje Esbo IF med 9.59.*

*Sedan tävlingen gått av stapeln började en fest med rikhaltigt program. Hälsningstalet hölls av järnvägstjänsteman R. Holmberg, som erindrade om att intresset för idrott var livligt i Esbo redan strax efter sekelskiftet. Av politiska skäl kunde likväl inte någon idrottsförening då bildas, utan ungdomsföreningarna upptogs idrotten på sitt program. Sedan Esbo Idrottsförening bildats – troligen på tillskyndan av dåvarande folkskolläraren E. Lundell – hava herrarna John Sjögren, Göran Pettersson, Ivar Ståhle, Allan Varpanen och Helge Lönnberg fungerat som dess ordförande. Föreningen har haft många goda idrottsmän bland sina medlemmar. Talaren slutade med att uttala ett tack till alla de många, vilka understött föreningen i dess verksamhet som kulturfaktor.*

*Festtalet hölls därpå av mag. G. Biaudet – också han en av föreningens andliga faddrar. Efter att hava berört idrottens skuggsidor uttalade talaren förboppningen, att de positiva dragen i densamma alltmåra skulle utvecklas. Talet motogs med livligt bifall.*

#### **KULTUR UNDER EFTERKRIGSÅREN**

Notis i tidningen Nyland 1947:

*Esbo centrum's ungdomsavdelning som tidigare hade bildat en amatörteaterklubb Fyrväpplingen, som uppvisade runt om i Nyland pjäsen Drömmen på Fäbodvallen. Det spelades bl.a. på Marthagården, Övidsborg, Täkter, Vanda. Senare också pjäsen Rallare.*

#### **GEORGE DE GODZINSKY AFTNAR**

Eduard (Bubi) Zukale var en god vän med George de Godzinsky och det var Bubis förtjänst att Godzinsky uppträdde helt gratis på konserter som arrangerades i Esbo IF:s regi. Första programaftonen arrangerades år 1949 av Bemböleavdelningen i Marthagården i Esbo centrum. Därefter ordnades programaftnar på Valhalla. År 1951 hade hela 300 personer kommit för att följa med programmet. Med denna programafton startades ett årligen återkommande evenemang i föreningens regi. Under åren som programaftonen hölls var salen alltid fylld med flera hundra åhörare.

Senare ordnades aftonen främst i Lagstad men också på Fallåker.

#### **INA OCH ÅRSFESTER (HÖSTFESTER)**

INA (Idrott-nöje-aktivitet) bildades 1978 av en grupp intresserade och aktiva damer. INAdamerna ordnade bl.a. fester och kulturkvällar. Populära teaterbesök gjordes till Svenska Teatern, Lilla Teatern och senare även till Fallåker Teater.

Redan på 1960-talet började aktiva damer ordna årsfester. Dessa hölls oftast på hösten som avslutning på säsongen. Deltagarantalet höll sig kring 100-200 personer. Festerna arrangerades på olika platser, främst i restauranger och var en viktig inkomstkälla för föreningen under många år.

## Talkoarbete, byggandet, idrottsutrymmen

### IDROTTSARENORNA PÅ 1910- OCH 1920-TALEN

I början av 1900-talet då idrottandet fanns med på ungdomsföreningarnas program, var tränings- och tävlingsarenorna ganska anspråkslösa. Man löpte sommartid på landsvägarna, hoppade och kastade på närmaste gräslinda. Vintertid öppnade man spåret inför tävlingar genom att man skidade upp ett spår, som man sedan använde i tävlingen. Det facto var behoven inte heller så stora. Idrottsgrenarna man utövade på landsorten Esbo var friidrott, skidlöpning, terränglöpning, skytte och segling.

I Esbo var det Finns folkhögskolas gårdsplan som genom talkoarbete iordningsställdes och på Kyrkslätt's sida satsades det på "idrottsplanen" i Masaby. Dessa var sedan under många år de enda idrottsplatserna, där man bl.a. utkämpade de populära sockenkamperna mellan Esbo och Kyrkslätt.

När sedan idrottsintresset ökade och idrottsföreningarna bildades började man allt mera fundera på att iståndsätta också andra idrottsplatser genom talkoarbete.

Esbo Västra Ungdomsföreningen skaffade år 1910 ett område i Köklax, där man på 1910-talet iordningställde idrottsplatser för att kunna idka friidrott och skidåkning.

Masabyplanen var ännu långt framöver den enda någorlunda hyggliga idrottsplanen i Esbo-Kyrkslätt trakten.

### TRAVBANAN I KÖKLAX

En bit in på 1920-talet kom sedan travbanan i Köklax med i bilden. Området som redan i slutet av 1800-talet använts som travbana hade

blivit överflödig. Ortens ungdomar och andra ortsbor hade redan under början av 1920-talet använt området för t.ex. midsommarfester och gräslindan för att spela fotboll. Därtill idkades det friidrott på de provisoriska idrottsplatserna. I slutet av 1920-talet startades i Esbo Idrottsföreningens regi en mycket aktiv fotbollsverksamhet för en tidsperiod av knappa tio år.

### VALHALLA

Ungdomsföreningens hus Valhalla stod klar i november 1925. Denna byggnad blev föreningens centrala samlingsplats under flera årtionden. Möten och fester ordnades året om och man idrottade inomhus och utomhus. Esbo Idrottsförening startade gymnastikövningar i salen och ordnade också årligen tävlingar i stående hopp. Föreningen hade från år 1945 ett eget klubbrum på Valhalla, där man förvarade föreningens viktigaste material, som protokoll, papper och ett prisskåp. Esbo Västra Ungdomsförening och Esbo Idrottsförening hade under flera års tid ett mycket nära samarbete med bl.a. gemensamma månadmöten.

### DRÖMMEN OM EN EGEN IDROTTSPLAN

I början av 1930-talet, då Esbo Idrottsförening blomstrade upp efter downperioden under inbördeskriget och det efterföljande 20-talet, där idrottsverksamheten till stor del sköttes av skyddskårerna, väcktes tanken på att föreningen skulle uppköpa ett område av A.B. Köklax Travbana för iordningsställa en egen idrottsplan. Föreningen ingick 1933 med en förfrågan till A.B. Köklax Travbana om villkoren för



planens eventuella utarrenderande. Detta var av mycket stor betydelse då bildandet av Västra Nylands distrikt av Fotbollsförbundet var aktuellt och en förening utan en idrottsplan inte kunde vinna inträde i nämnda distrikt.

En parcell på drygt 18 000 m<sup>2</sup> införskaffades år 1934 av A.B. Köklax Travbana för ett pris av 1 mk/m<sup>2</sup>. En kommitté bildades, som skulle handha insamlingen av medel för att få skuldsumman betald. Avkortningen av skulden orsakade föreningen att samma år sparades det i priskostnader, så att inga personliga pris delades ut åt idrottarna. Föreningens ekonomi blev ganska belastad och ekonomin var kärv efter mitten av 1930-talet. En damkommitté bildades för att via fester och danstillställningar samt soaréer förbättra situationen.

En byggnadskommitté tillsattes för att iordningställa föreningens nya idrottsplan. Sak-kunniga personer vidtalades för att väga och påla planen och det anskaffades en entreprenör.

Hysesavgifter fastställdes för utomstående användning av idrottsplanen. Hyran fastställdes till följande: en match för övning 15 mk per kväll, 150 mk årligen vid en träning per vecka, 250 mk vid 2 träningar per vecka på av föreningen på förhand fastställda dagar. Ingen enskild medlem hade rätt att bjuda in någon främmande förening till match utan att komma överens på förhand med styrelsen.

Man beslöt också ingärda idrottsplanen. Detta verkställdes endast delvis. Stolpar barkades och slogs in på sina platser i marken. Kvarstod endast att spänna stängseltråden. Stängslet hade visat sig vara en absolut nödvändighet. En redskapspaviljong på en golvyta av 15 m<sup>2</sup>, uppfördes av Runar Lönnberg, Allan Varpainen och Helge Lönnberg. Också hörnflaggor anskaffades till idrottsplanen. Tyvärr var det inte många andra som hjälpte till med projektet. Hjälpsamhet och vi-anda fattades nästan totalt. Idrottsplanen hade säkert varit tidigare i användbart skick om man gemensamt hade iordningställt den.

#### TRAVBANSOMRÅDET ERBJÖDS KOMMUNEN REDAN ÅR 1938

Sedan frågan om kommunala idrottsplaner blivit aktuell, hade man inom föreningen diskute-

rat frågan om överlåtande av dess inköpta planområde, utbrutet från Köklax Travbana. Vid ett föreningsmöte förelåg styrelsens förslag att området skulle hembjudas kommunen för samma pris som föreningen hade betalt, nämligen 18 000 mk. Då området tidigare byggts till travbana torde några större dränerings- eller grundningsarbeten icke vara nödvändiga för att anlägga en plan med 350 meters löpbana. Därför kunde en idrottsplan iordningställas för rätt minimala kostnader. Styrelsens förslag godkändes utan diskussion och styrelsen fick i uppdrag att föra frågan vidare.

Citerad text från Idrottsbladet 1938:

*På föreningens program står främst friidrott och skidning. P.g.a. ekonomiska svårigheter har föreningen hittills varit tvungen att inskränka sin verksamhet. För några år sedan inköptes ett 18 000 m<sup>2</sup> stort jordområde med tillhörande strandrätt för anläggandet av en egen idrottsplan. Då föreningen ej erhållit något som helst kommunalt understöd är skuldbördan betungande och verkar hämmande på idrottsverksamheten. Glädjande nog har dock socknens fäder äntligen kommit till insikt om idrottens betydelse, samt anslagit 10 000 mark för idrottsändamål innevarande år. Detta är ett gott omen och vi går nu med nya förhoppningar framtiden till mötes.*

Samma år invigdes sportplanen i Ljungheda i Kyrkslätt. Planen togs i bruk i juli år 1938 vid en klubbkamp mellan Kyrkslätt, Sjundeå och Esbo. Esbo vann kampen.

Notis i Hufvudstadsbladet 30.6.1939

*Ett förslag till instruktion för idrottsnämnden i Kommunen godkändes med smärre ändringar, att underställas landshövdingen till fastställelse, Esbo Idrottsförenings anbud om försäljning av föreningens idrottsplan i Köklaks enligt ett pris av 1 mk per kvadratmeter fick fullmäktiges godkännande. Man beslöt anhålla hos föreningen att anbudet finge stå öppet tills statens idrottskonsulent uttalat sig angående planens användbarhet och kostnadsförslag för dess iståndsättande införskaffats.*

27.8.1940 höll föreningen ett extra möte, där föreningen beslöt erbjuda idrottsplanen till Esbo kommun för samma pris som motsvarade köpesumma.

Ett budskap som Esbo Idrottsförening tog emot med glädje och lättnad.

Notis i tidningen Nyland 28.9.1940

*Idrottsplanefrågan är löst. Idrottsplanefrågan som länge stått på dagordningen i Esbo har numera lösts på ett positivt sätt. Fullmäktige beslöt nämligen på torsdagen att av Esbo Idrottsförening inköpa dess planområde i Köklax för ett pris av något över 18 000 mark för att där inrätta en idrottsplan. Att med nämnda förening avsluta köpet utsågs fullmäktigeordförande Gösta Lamroth och idrottsnämndens ordf. H. Hakulin. Beslutet som gick i enhällighetens tecken kommer otvivelaktigt att hälsas med glädje bland alla som känner varmt för sporten och ungdomens fysiska fostran. R.H.*

#### KRIGET FÖRDRÖJDE PLANBYGGET

Under fortsättningskriget gick diskussionerna heta i tidningspressen och inom kommunen. Direkta beslut gjordes inte under åren 1941-1944. Det fanns annat att tänka på den tiden. Idrottsmänniskorna var missnöjda över att det i Esbo fortfarande inte fanns en egentlig idrottsplan.

#### DET VAR MÅNGA OM OCH MEN INNAN KÖKLAXPLANEN STOD FÄRDIG

Idrottsplanen diskuterades igen inom kommunen, då kriget var över. Esbo kommuns idrottsnämnd sammanträdde i januari 1945 för att diskutera frågan om iordningställandet av en skridskobana i Esbo. Förhandlingarna vid mötet leddes av nämndens ordförande, Rainer Holmberg medan Veikko Rantala förde protokollet. Vid diskussionerna enades man om att saken var något sent påtänkt och att det anslag om 10 000 mk som kommunen, för ändamålet ställt till förfogande, skulle användas för att bygga en idrottsplan. Därefter diskuterades frågan om idrottsplanen varvid man uttalade sig för att bygga en i västra och en i östra Esbo, närmare bestämt i Alberga och Köklax.

Idrottsplanen var igen på tapeten i juni 1945. Vid idrottsnämndens möte fördes fram ett förslag om att komma överens med Grankulla köping om att bygga en plan i Grankulla som skulle betjäna hela Esbo. Året 1944 hade

det funnits 20 000 mk som idrottsanslag, som inte använts.

Den 10 juli 1945 hölls ett möte på Marthagården gällande byggandet av idrottsplanen. Kallade och närvarande var representanter från Esbo Idrottsförening och Esbo Bollklubb, idrottsnämndens ordförande Rainer Holmberg samt kommunalnämndens ordförande agronom Gunnar Ehrnrooth. Konstaterades, att enda förnuftiga alternativet var att färdigställa idrottsplanen i Köklax. Ett förslag gjordes också om att kommunen skaffar ett område i Esbo centrum ägt av kyrkan. Föreslogs att dessa förslag undersöks med det snaraste. Rainer Holmberg gavs i uppdrag att tillkalla statens idrottsexpert ingenjör Heikki Valjakka för att i samråd med honom försöka utröna huruvida den nu tilltänkta marken vore lämplig.

Notis i Nya Pressen 4.8.1945:

*Idrottsplanefrågan i Esbo. Statens idrottsexpert ingenjör Heikki Valjakka och ordföranden i idrottsnämnden Rainer Holmberg har utfört granskningar av jordområden i Gröndal, Kyrkbyn och Alberga, vilka utpekats som lämpliga för idrottsplanen. Efter dessa undersökningar kommer ingenjör Valjakka i dagarna att till kommunalnämnden inlämna utlåtande jämte ungefärliga kostnadsberäkningar för planen. Idrottsplanefrågan i Esbo har länge väntat på sin lösning, dels därför att lämpliga jordområden varit svåra att få, dels därför att kriget avbröt arbetena på det området. Man hoppas dock att frågan snart skall få en positiv lösning till belåtenhet för den på frammarsch stadda idrotten i Esbo. Holmberg.*

Följande år, alltså 1946 fortsatte diskussionerna vilt.

Idrottsnämnden sammankallade idrottsföreningarna i Esbo för att diskutera idrottsfrågor. En av de viktigaste frågorna var idrottsplanefrågan, som redan en längre tid hade figurerat.

Angående Köklaxplanen framhöll nämndens representant, ordförande Niilo Nikulainen, att de instanser som sist och slutligen hade att fatta avgörande i saken visat sig obenäpna att godkänna Köklaxplanen som en godtagbar lösning, kanske främst för att man befarade ett eventuellt införlivande av området med grannsocknen Kyrkslätt. (Denna farhåga

visade sig var obefogad). Beträffande planen i Esbo centrum framhöll han, att man får lov att låta tanken förfalla. Kyrkan hade visat sig ovillig att överlåta området som låg nära kyrkan till idrottsplan. Sitt avslag hade man motiverat med att idrottsplanens närhet kommer att inverka störande på kyrkan och kyrkogården.

Arbetena på Alberga hade inte heller kunnat startas, för att byggnadsplanen i samhället ännu inte erhållit laga kraft. Att man inte heller i Gröndal fått något till stånd, berodde slutligen på, att området tills vidare inte överlätits för ändamålet.

#### **GARANTIFÖRENING FÖR IDROTTSPLANEN I ALBERGA**

Idrottsföreningarna som var verksamma i Alberga trakten samlades i mars 1947 till ett möte i Alberga finska folkskola. Mötet hade sammankallats av en kommitté som var sammansatt av kommunens idrottsnämnd. De närvarande föreningarnas representanter kunde dock inte vid det mötet enas om att bilda en garantiförening. Beslöts att ett nytt möte hålls den 10 april. Föreningarna ombads till det mötet få av respektive förening fullmakt att bilda en garantiförening. En kommitté gavs till uppgift att uppgöra ett förslag till stadgar för den tilltänkta sammanslutningen. Tanken var att sammanslutningen via insamlingar, fester och talkoarbete av föreningarna jobba för igångsättandet av idrottsplaneprojektet. Planens läge var enligt mötet perfekt, invid Alberga järnvägsstation och busslinjerna från mellersta och norra Esbo.

#### **KÖKLAX IDROTTSPLAN – EN GARANTIFÖRENING GRUNDAS**

I början av juli 1947 hölls ett möte i Köklax glasbruks matsal. På plats var representanter för de som idrottsplanen i Köklax intresserade, finsk- och svenskspråkiga organisationerna. Mötet öppnades av inspektör Erik Halme, som gav en kort redogörelse för idrottsplanefrågans behandling vid senaste kommunalfullmäktiges sammanträde. Han meddelade, att fullmäktige beviljat ett 235 000 marks stort anslag för idrottsplanen i Köklax. Därtill har det beviljats ett 300 000 marks stort tilläggsanslag

för idrottsplanerna i Esbo. På förslag av mötesordföranden beslöts enhälligt att det bildas en garantiförening för att i mån av möjlighet bidra till byggandet av den efterlängttade idrottsplanen. Sammanslutningen som var tvåspråkig fick namnet Garantiföreningen för Köklax idrottsplan – Kaukalahden urheilukentän kannatusyhdistys. Beslöts, att styrelsen består av en representant för envar ansluten förening.

En plankommitté tillsattes med uppgift att handha de praktiska arrangemangen i samband med byggnadsarbetena. Kommittén fick följande sammansättning: ordförande byggmästare Konrad Hagman, samt inspektör Erik Halme, arbetare Erkki Lehto, direktör Erkki Laine och telefonmontör Rainer Nyholm.

Beslöts enhälligt att arbetena på planen igångsätts med det snaraste. Då det kommunala anslaget inte ens närmelsevis förslög till färdigbyggandet av planen, hoppades man, att en del av arbetena skulle kunna utföras som talkoarbete av den idrottsintresserade ungdomen.

Påföljande månad, i mitten av augusti hade de förberedande arbetena på idrottsplanen i Köklax fortskridit så långt, att talkoarbetena kunde påbörjas. Idrottsintresserade samlades tisdagen den 19 augusti vid planen med spade och andra redskap tillhanda. Åt talkogänget bjöds det smörgåsar med dricka.

#### **PLANLÖSA ESBO FÅR TRE IDROTTSPLANER**

Då idrottsplanefrågan i femton års tid varit aktuell, kan man skönja en lösning på eländet. Tre planer i olika delar av socknen håller samtidigt på att bli färdiga. Den fina centralplanen i Alberga, planen i Köklax och träningsplanen nere i Gräsa. Idrottsintresset har alltid varit stort i Esbo, men nu kan man förutspå en ytterligare intensifiering. Detta skrevs i Västra Nyland den 4 maj 1948.

Man kan konstatera, att då arbetet fortsatte också år 1948, kunde man inte hålla alla behövliga tävlingsarrangemang på den halvfärdiga Köklaxplanen. På våren, den 16 maj hölls det nog klubbmästerskap på planen, i den mån det var möjligt, men på hösten hölls mästerskapen på Kottbyplanen i samband med SFI-dagen, den 19 september. Klubbmästerskapen på bortaplan samlade ett fyrtiotal deltagare.





*Köklax idrottsplan på 2010-talet. Foto: Knut Strandström.*

Idrottsplanen i Alberga, som var Esbobygdens första idrottsplan invigdes den 17 juli 1949. Invigningstävlingarna på Köklax hölls den 18 september samma år. Vissa små arbeten stod ännu att göra våren 1950.

Esbo Idrottsförening anlätade båda planerna för arrangerandet av klubbmästerskapen år 1949, som hölls tre olika söndagar. Första tillfället hölls 21.8 på Alberga nya sportplan och 28 augusti och 11 september på den nya planen i Köklax. Tävlingar hade ett glädjande stort deltagarantal och goda resultat uppnåddes, på de nya fina banorna.

Året 1958 förde med sig ett allvarligt hot, kommunen planerade att bygga om Köklax idrottsplans gräsmatta till en sandplan, för att planen skulle kunna användas tidigare på våren och senare på hösten. Esbo IF, Esbo BK och Köklax BK skickade fullmäktige en avvikande åsikt, som lyckligtvis gav resultat, i att gräsplanen blev orörd.

#### **FALLÅKER UNGDOMSFÖRENING OCH FALLÅKER IDROTTSPLAN**

IF Start, som hade startat sin verksamhet på 1930-talet, anslöt sig som underavdelning till Esbo Idrottsförening 1947 och fick namnet Bemböleavdelningen.

Redan på trettioalet, rättare sagt den 23 mars 1933, hade ungdomsföreningens styrelse tagit upp till behandling ärendet om att bygga en egen idrottsplan invid Fallåker. Ärendet bordlades för denna gång, först efter kriget togs sedan ärendet upp på nytt.

Då IF Start år 1947 blev en underavdelning i Esbo IF var det naturligt, att Fallåkerlokalen användes också för idrottsövningar. Bemböleavdelningen höll möten och gymnastikövningar i lokalen. "Bubi" Zukale som själv var intresserad av boxning startade en boxningssektion, som oftast övade på Fallåker.

År 1952 togs planbygget vid Fallåker igen upp till diskussion. Bemböleavdelningen erhöll av föreningen ett bidrag på 3 955 mark för startandet av planbygget.

Föreningen använde flitigt Fallåker lokalen under femtioalet. I slutet av femtioalet startades det också en tynglyftningssektion, som tränade regelbundet på Fallåker. Esbo IF betalade en hyra för användningen och hjälpte också annars till med ekonomin, då ungdomsföreningen hade det kärvt.

Under femtioalet var det flera flitiga föreningsmedlemmar som satte många timmars tal-koarbete på att färdigställa sportplanen. Flera personer ställde gratis traktorer och andra ma-





*Fallåkerplanen under byggnad i mitten på 1950-talet. Foto: Tage Strandström.*

skiner till förfogandet. För att slutföra arbetet med sportplanen beslöts det 1957 anhållas om tipsmedel på 300 000 mark. Ansökan om tipsmedel söktes den 25 januari 1958 från Nylands läns idrottsnämnd för att färdigställa den nybyggda sportplanen vid Fallåker som tillsammans med Esbo Mellersta Ungdomsförening byggts med talkoarbete.

#### **BYGGNADSFOND OCH –PROJEKT SAMT EGENA VERKSAMHETSUTRYMMEN**

Vid 40-års jubiléet 1956 startades en byggnadsfond för byggandet av en klubblokal på Fallåker. Tanken väcktes av Rainer Holmberg, Eduard Zukale och Tage Strandström.

På årsmötet 1956 beslöt man börja bygga ut Fallåker tillsammans med Esbo Mellersta Ungdomsförening. Byggnadskommittén bestod av Zukale, Strandström och Yrjö Ekblad.

Diskussionen med ungdomsföreningen fortsatte under årens lopp och 1977 började planerna på en utbyggnad och reparation av Fallåker framskrida. Ett arrendekontrakt på 150 m<sup>2</sup> gjordes mellan ungdomsföreningen och Esbo IF. Ett avtal med EMUF undertecknades den 2 juni 1979 och byggandet kunde starta enligt arkitekt Kaj Widboms ritningar. Oy Byra Ab uppförde sockeln och valvet för

nybygget. Detta skedde i augusti samma år.

Konstaterades att första skedet av bygget gick ut på 55 000 mark. Man beslöt att avveckla byggnadsfonden och ordna finansieringen av byggets slutskede. Aktier såldes 1979 och resterade summan på 10 000 mk lånades från centralkassan mot gängse ränta. Material köptes och tiggdes ihop för bygget.

Efter vintern 1979-80 fortsatte talkoarbetet på Fallåkerbygget på våren.

Fallåker utbyggnaden, det nya klubbrummet, stod klar under vintern 1980-81. Den officiella invigningen av lokalen hölls sedan den 18 november 1981, som cocktailparty.

#### **KOMMUNEN BÖRJADE BYGGA IDROTTSUTRYMMEN**

Esbo kommun, senare köping och stad från år 1972 växte i snabb takt efter andra världskriget. Efter att Köklax och Alberga idrottsplaner äntligen hade blivit av, kom behovet av allmännyttiga anläggningar för det växande Esbo.

Föreningen hade på femtiotalet anlitat skolutrymmen, som t.ex. Lagstads svenska folkskola, som stod färdig 1954. Otnäs idrottshall som ägdes av Otaniemen Urheilusäätio. Dessa utrymmen gav möjligheter till utövande av främst friidrott och handboll. Även Olympia-



*Fallåker klubblokals tillbygge, grunden gjuts år 1979. Foto: Tage Strandström.*

stadions inomhusutrymmen användes av föreningens idrottare. Solvalla idrottsinstitut var förstås också redan från femtiotalet en viktig träningsplats, där föreningens olika sektioner höll läger och deltog vid skolningstillfällen.

I mitten av sextiotalet byggdes det två simhallar i Esbo, Hagalund och Alberga. När man sedan kom in på sjuttio- och åttiotalet startade den egentliga byggboomen i kommunens regi. Behovet av att bygga egna utrymmen inom idrottsföreningen var därför obefintlig, endast drömmen om en egen klubblokal fanns kvar.

Mankans allaktivitetshall som stod klar 1974 var ett välkommet idrottsutrymme för föreningens handbollsverksamhet. Esbo Idrottsförenings tränings- och tävlingsmöjligheter förbättrades avsevärt. Esbo IF arrangerade under sjuttio-, åttio- och nittiotalet många nationella och internationella turneringar och matcher i denna fina hall, som lämpade sig ypperligt för internationella matcher. Senare använde handbollsspelarna också Esbovikens idrottshall och Alberga idrottshall, som byggdes på 1990-talet.

Styrketräningensmöjligheterna har allt sedan år 1965 varit förhållandevis hyggliga. Sestos

källare i Källstrand blev en legendarisk träningsplats för föreningens friidrottare. I början var det främst våra stronga kastare och mångkampare som utnyttjade den fina styrkesalen. Senare användes den nog också av andra träningsgrupper. På sjuttioalet startade idrottsbyrån kommunala motionsalar på olika ställen i Esbo. Salar som också hade sk. fritrainingsturer fanns i bl.a. simhallarna samt i Södrik, Källstrand, Hagalund, Olars och Dalsvik. Kannbrobackens styrkesalar har allt sedan åttiotalet varit en viktig styrketräningsplats.

Året 1983 var för Esbo Idrottsförenings del ett år som vi kommer ihåg främst genom Tiina Lillaks VM-guld vid tävlingarna i Helsingfors. Men annat skedde också det året. Esbo stad tog samma år i bruk två fina befolkningsskyddsutrymmen för idrottsbruk. Kannbrobacken invigdes hösten 1983 och Väderbacken 1984. Väderbackens finfina gymnastiksal har varit en förträfflig träningsplats för föreningens gymnaster och varit en utomordentlig tävlingsarena. Också friidrottarna har på 2000-talet aktivt använt salen.

Friidrottarna har använt flera olika idrottsplaner för sin träning och tävlingar har arrangerats på flera av planerna. Köklax idrottsplan var den klart dominerande de första årtiondena, efter att den blivit färdig. Sedan kom Gran-kulla plan, som hade gummi-asfaltsbeläggning. Då Esbo satte igång med planbyggen i början på sjuttio-talet, blev Dalsviks gummi-asfaltsplan också ett alternativ.

Esbo stad tog över Otnäs idrottsplan på sjuttio-talet och därmed fanns det tre fungerande gummi-asfaltsplaner inom Esbo stads gränser.

Esbo Idrottsförening och friidrotten överhuvudtaget har haft stor nytta av värdetävlingar som arrangerats i Helsingfors under årens lopp. OS 1952 förde med sig Otnäs idrottshall. EM i friidrott 1971 och friidrottsboomen ledde till byggandet av Dalsvik plan.

#### **VM I FRIIDROTT I HELSINGFORS 1983**

1980-talet var ett byggandets tokiga årtionde i Esbo. Esbo stad satsade på att förbättra och bygga ut nätet av idrottsanläggningar runt om i Esbo. När sedan Helsingfors fick arrangemang-  
et av första VM i friidrott var det en jackpott för idrotten i Esbo och Esbo Idrottsförening. Esbo stad gick helhjärtat med i helhetsarrangemangen genom att erbjuda Otnäs teknologbyn som idrottarby. Detta förde med sig, att Esbo stad samtidigt lovade se till att idrottsplanen i Otnäs, som fungerade som träningsplan för idrottarna, fick samma toppmoderna beläggning som Olympiastadion i Helsingfors. Denna välvilliga inställning var förstas Esbo stads beslut, men stor inverkan till att Otnäs blev idrottarby var nog dåvarande Otnäs hallens disponent Nisse Hagmans förtjänst. Nisse Hagman var en idrottsmänniska ut i fingerspetsarna. Esbo stad såg till att Alberga och Dalsvik, som fungerade som officiella träningsplaner för deltagande idrottare, också fick en toppmodern beläggning. Föreningens starka man Eduard "Bubi" Zukale hade för sin del också satt sin sked i soppan. Han fick igenom, att staden i samma veva sätter ny beläggning på Köklax idrottsplan. Därtill byggdes det i Mattby en idrottsplan med fyra banor och en löpraka med hopplatser. Allt detta fick idrotten i Esbo i början av 1980-talet.

#### **ALBERGA IDROTTSPARK**

Strax efter VM tävlingarna 1983, startade byggandet av läktar- och servicebyggnaden vid Alberga idrottspark. Samtidigt fick idrottsplanen en stor fin resultatavla med tillhörande resultat-serviceanläggning. Alberga idrottspark blev med ens en toppmodern arena av internationella mått. Detta kom att ge idrottsföreningarna i Esbo möjligheterna till storarrangemang på hemmaplan.

#### **NYA STORTÄVLINGAR I HELSINGFORS**

Följande gång Esbo stad satsade större på friidrott var då EM i friidrott hölls i Helsingfors 1994. Den ekonomiska situationen i Finland och förstås också i Esbo gjorde det inte möjligt att satsa så seriöst. Idrottsplanerna i Otnäs, Dalsvik och Alberga fick dock en liten ansiktslyftning i samband med EM.

Efter det kom igen att gå ca 10 år innan det hölls en stortävling i Helsingfors. Helsingfors blev beviljat VM i friidrott 2005. Också denna tävling behövde en by för idrottarna, och den naturligaste platsen var förstas Otnäs. Tävlingen var för Esbos del igen injektionssprutan för förbättringar av idrottsplanerna i Esbo. Otnäs idrottsplan fick ny beläggning och Alberga idrottsplan fixades också upp för att betjäna VM-deltagarna som träningsplan. Strax efter VM arrangerades öppna EM för handikappade i Alberga. Denna tävling å sin sida föranledde andra finslipningar av tävlingsplatserna och idrottsparken i sin helhet.

#### **KALEVA SPELEN 2009**

Många års väntan och hopp gick i uppfyllelse, då Esbo föreningarna fick arrangemanget av Kaleva Spelen 2009. Åter igen ställde kommunen välvilligt upp som den viktigaste sponsorn. Staden var 100 procentigt med, banorna fick ny fin beläggning, toppmoderna Mondo-mattor. Läktare byggdes och skaffades, resultat-serviceanläggningen fick en ansiktslyftning mm. Efter denna tävling har Esbo en toppmodern internationell arena där vilken värdetävling som helst kan arrangeras.





*Flygfoto över Alberga vid Kaleva Spelen 2009. Foto: Jan Strandström.*

#### **ESBO STAD ÄR EN IDROTTSVÄNLIG STAD**

Esbo stad har under årens lopp stött idrotten i Esbo på ett mycket välvilligt sätt. Esbo Idrottsförening som en av de största och anrikaste föreningarna i kommunen har verkligen fått åtnjuta detta. Staden har byggt anläggningar, gett generösa understöd årligen sedan krigsåren och varit den viktigaste enskilda ”sponsorn” för vår kära idrottsförening.

Till motvikt har Esbo Idrottsförening skolat ledare, tränare, funktionärer och idrottare som haft framgångar och fört Esbos färger i 100 års tid.

Esbo är känd för sina fina idrottsanläggningar och fina arrangemang.



## Information och media

### INFORMATIONENS UTVECKLING

En av idrottsföreningarnas hörnstenar är information. Ofta hör man frågas, "Hur får vi informationen fram till våra medlemmar", eller "Hur få vår verksamhet allmänheten till kännedom". En förenings grundprinciper är ju redan skrivet i stadgarna. Föreningens huvuduppgift är att ordna verksamhet för föreningsmedlemmarna och då är det viktigt att få informationen om verksamheten att gå fram till medlemmarna. Senare kom också den externa informationen att bli allt viktigare.

Under årens lopp har informationspridningen totalt förändrats. För hundra år sedan fungerade den interna informationen till föreningsmedlemmarna genom cirkulär, notiser i tidningspressen, man använde sig av anslags-tavlor och stolpar mm. Också den alltid fungerande mun till mun metoden användes. Man kunde t.ex. ta sig med cykel eller på skidor till grannen för att informera om en tävling eller fest. Den tiden var inte ens telefonen alltför vanlig.

För att få informationen att fungera ännu bättre beslöt föreningens årsmöte redan på 1930-talet att det väljs en "tidningsreporter", som Helge Lönnberg utsågs till. Detta var starten till att föreningen figurerade i tidningspalterna under kommande år.

Helge Lönnberg som använde signaturen "Håel" var mycket aktivt framme i tidningen Nyland och senare Västra Nyland under 40-talet. En annan person som ofta figurerade i tidningspressen var Rainer Holmberg. Rainer som i Västra Nyland använde signaturen "Victorson" var kommunalanställd och aktiv inom kommunalpolitiken. Han var också förening-

ens ordförande i två repriser. Dessa två herrar "Håel" och "Victorson" duellerade ofta med sina vassa pennor. Deras inlägg var mycket intressanta att läsa. Dessa framträdanden i tidningspressen gav föreningen publicitet på gott och ont. Esbo Idrottsförening blev känd också utanför den egna socknens gränser.

### KLUBBTIDNING

Efter andra världskriget diskuterades en klubb-tidning. Men åren förflöt och nästa gång en egen klubb-tidning togs på allvar till diskussion var år 1963. Årsmötet som hölls den 5 december beslöt att EIF-Nytt skall göras för att effektivisera föreningens interna information. En ny skrivmaskin anskaffades åt Bo Andersson för ändamålet. EIF-nytt utkom år 1964 fem gånger. Redaktionsrådets ordförande var Bo Andersson. Det togs en mk per exemplar av medlemmarna för tidningen. Därefter utkom tidningen sporadiskt år 1965 och 1966.

Då EIF-Nytt inte hade utkommit år 1967, beslöts det år 1968 att Uffe Johansson övertar ledandet av EIF-Nyts redaktionsråd från 1969. Men svårigheterna med att få ut tidningen regelbundet fortsatte, så man beslöt att EIF-Nytt utkommer endast två gånger år 1970.

Den 29 september 1970 beslöts att EIF-Nytt slopas i sin gamla version och en Bulletin skall utkomma varje kvartal. 1971 gjordes dock ett nytt beslut; att EIF-Nytt fortsätter och två nummer görs detta år.

Den lite oklara situationen fortsatte, viljan fanns men hur informationen skulle skötas var oklart. EIF-Nytt utkom igen i oktober 1973.



## ESBO IF — NYTT.



### INFORMATIONSBLAD

Ett informationsblad gjordes av Uffe Johansson 1972. Texten stilerades av Rainer Holmberg. Texten för infobladet var klar vid mötet den 20 januari 1972. Infobladet gjordes sedan om av Rainer Björklund/Bo Grahn och blev äntligen klart för tryck i mars 1972. Bladet gjordes i 3000 exemplar och delades ut i Esbo och vid olika tillfällen. En eventuell PR-person diskuterades samma år. Konstaterades, att varje sektion borde ha en egen rapportör, som separat kontaktar pressen.

Det funderades hit och dit. Ingen långsiktplan fanns. Det föreslogs att ett PR- och informationsorgan bildas år 1974, som slutligen fick namnet informations- och finansutskott.

Året 1974 var ett lyckosamt år för föreningen genom att Esbo stads idrottsbyrå anställde fyra organisationssekreterare. Av dessa an-

ställdes Ulf

Jansson som svenskspråkiga föreningarnas sekreterare. Denna tjänst kom föreningen till stor nytta under de närmaste åren.

Då jubileumsåret 1976 närmade sig, beslöts att ett jubileumsnummer görs av EIF-Nytt i A5 format. Informationsutskottets namn ändrades till Esbo IF Nytt:s redaktion den 3 juni 1976. Uno Sjögren fungerade som samman kallare. Följande år, 1977, utkom Esbo IF Nytt två gånger, i april/maj och på hösten. Ulf Jansson koordinerade Esbo IF Nytt numren som utkom 1977.

### KONTAKT MED FÖRETAG

Nisse Lindstedt föreslog att föreningen bör aktivt vara i kontakt med firmor för att presentera Esbo IF (1977), och erbjuda dem tjänster. Åke Löfgren och Tor-Erik Forsberg fick i uppdrag att göra infomaterial för ändamålet.

## ÅRSSKRIFT

Vid CS-mötet den 12 januari 1978 konstaterades, att Esbo IF Nytt-tidningen är för dyr att upprätthålla. Ett nytt system bör utarbetas. Esbo IF Nytt upphörde och istället gjordes en kombinerad årsbok, som gavs namnet årsskrift. En tryckt skrift utkom våren 1978 som bl.a. innehöll sektionernas program. Denna skrift sammanställdes av Ulf Jansson å tjänstens vägnar.

År 1980 trycktes årsskriften i 400 exemplar för ett pris av 1 700 mk. På hösten 1980 utsågs Göran Ekegren till ansvarig för årsskriften. Göran Ekegren hade övertagit uppgiften som organisationssekreterare vid Idrottsbyrån. Göran fungerade sedan under många års tid som sekreterare i CS och AU.

## INFOKORT

På Tage Strandströms förslag förevisade Hjördis Nordström 1981 ett förslag till ett infokort. Texten gjordes på båda inhemska språken och trycktes i 500 exemplar. Kortet döptes till Blåa kortet. Kortet fungerade som ett s.k. visitkort som innehöll kontakt- och verksamhetsuppgifter om Esbo IF. Detta blåa kort uppdaterades under de närmaste åren nästan årligen. Det blåa kortet blev i april 1992 gult.

ESBO IDROTTSFÖRENING r.f.		Tel. hem Tel.åst	
1914		Puh.koti Puh.tuomi	
KLUBBLOKAL — SEURAKUONEISTO Fälåker, Fällåkergr. 5			
ORDFÖRANDE — PUHEENOHTAJA Kaj Erik Lindberg	801 2979	692 2200	
SEKRETERARE OCH OMBUDSMAN SIHTTEISI JA ASIAMIES Bernt Blom	801 6432		
KASSÖR — RAHASTONHOITAJA Anka Lindström	659 2707	401 3316	
BOWLING — KEILAILU Henry Löfngren	803 4449		
FRIDROTT — VLESURHEILU Åke Löfngren	801 6822		
FRIDROTTSSKOLAN VLESURHEILUKOULU Hjördis Karlsson	801 4834		
GYMNASTIK — VOIMISTELU Maj-Britt Johansson	841 454	84 981	
HANDBOLL — KÄSIPALLO Ann Juslin	222 2300	87 041	
MOTION — KUNTOILU Hjördis Nordström	805 7225	810 843	
ORIENTERING — SUUNNISTUS Magnus Wennerlander	862 486	508 2023	
SKIDNING — HIIHTO Jan-Olof Stengård	802 1633	436 5038	
VOLLEYBOLL — LENTOPALLO Merja Mantila-Knuutila	509 1325	645 733	
EKMA Nils Lindstedt	811 265		

## MEDIASYNLIGHET

Radio Mellan Nyland framförde i slutet på 1970-talet sitt intresse för att ta in informationssnuttar om större arrangemang in till radion.

Senare, närmare bestämt år 1990 kom TV med i bilden mera och mera. Sportmagasinet sände ett fint program om föreningens idrottskola. Tidigare hade föreningen varit med som assisterande förening i ett par TV-program. Programmen var av SUL framhämtade friidrottsprogram Kiri Kiri Los Angeles och Operation Rom.

## KLUBBTIDNINGEN ÅTERKOM UNDER NAMNET ESBO IF INFO

Vid centralstyrelsemötet den 9 februari 1981 beslöts att Esbo IF INFO-redaktionsråd bildas. Till ordförande för redaktionsrådet utsågs Hjördis Nordström med Anita Löfngren som medlem.

Första Esbo IF INFO utkom våren 1982.

Monica Udd valdes i februari 1982 till sekreterare för redaktionsrådet. Till sammankallare valdes Göran Ekegren och som medlemmar: Monica Udd, Anita Löfngren, Torsten Gustafsson samt Karl-Erik Åberg. Konstaterades att föreningen också bör göras känd utåt t.ex. genom skrivelser i Länsiväylä och Vårt Esbo

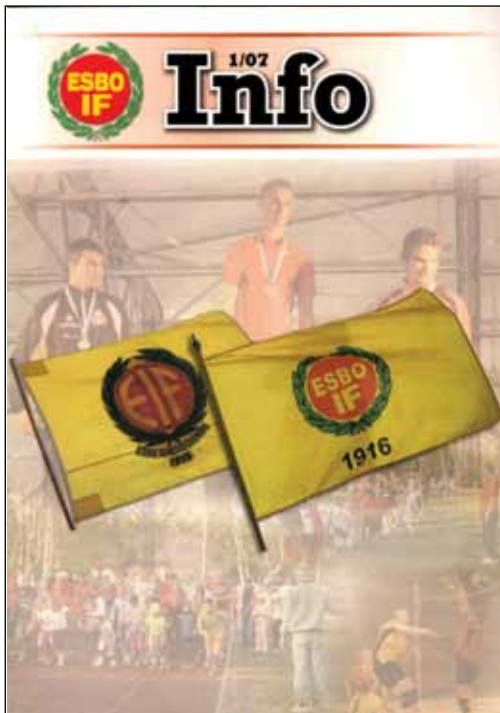
Den 15 april 1983 utkom första Esbo IF INFO. Materialet samlades av Monica Udd. Redaktionsrådet bestod av samma personer som förgående år. Ansvarig utgivare var Monica Udd.

## ESBO IF INFO:S ELDSJÄL

Åke Löfngren framförde ett förslag att nr 1 för år 1986 skulle utkomma redan i januari. Anita Löfngren, Bernt Blom, Monica Udd och Åke Löfngren valdes till medlemmar i gruppen. Monica Udd fungerade som redaktör. Ett förfaringsförslag uppgjord av Åke Löfngren utdelades 1985. Konstaterades att sektionernas protokoll bör skickas till Åke. Varje sektion bör utse en kontaktperson. Esbo IF INFO utkom enligt uppgjord tidtabell den 15 december 1985.

Vid årsskiftet 1985/86 beslöts, att INFO-tidningen utkommer 4 ggr/år från 1986. Men





*Sista Esbo IF INFO utkom i detta format ännu år 2012.*



*Åke Löfgren var under åren 1985-2010 ansvarig redaktör för Esbo INFO.*

varje sektion hade först år 1989 utsett en person som ansvarar för respektive sektionens Esbo IF INFO material.

#### **FALLÅKER FÅR TELEFONSVARARE**

Klubblokalen i Fallåker hade redan tidigare haft en telefonapparat, men först år 1985 hyrdes en telefonsvarare. Detta var nödvändigt då föreningen planerade att för första gången anställa en ombudsman. Föreningen funderade mycket genomgående om det lönar sig att anställa någon person. Bernt Blom anställdes år 1989 på arvodesbasis för att sköta föreningens löpande ärenden. Han hade kanslitid en dag i veckan.

#### **GRATTISKORT**

Föreningen hade under flera årtionden gratulerat föreningsmedlemmar som fyllde jämna år (minst 50 år), med att skicka ett gratulationstelegram. Föreningens styrelse hade dock konstaterat, att det i längden blir för bekostande att skicka telegram, då föreningens medlemsantal ständigt ökar. 1993 skaffades 500 st. gratiskort, som fungerade som uppvakningskort åt dem som inte erhöll föreningens förtjänstmedalj.

Utskickandet av Esbo IF INFO och uppföljandet av födelsedatum via kartoteket var möjligt efter det att föreningens medlemskartotek hade införts in på datamaskin vid ingången till 1990-talet. Esbo IF INFO skickades ut till över 1000 medlemmar. Födelsedagslistorna hölls i skick via postens uppdateringssystem.

#### **EKMA-TIDNINGEN**

År 1996 gjorde föreningen på initiativ av EKMA-gruppen en storsatsning genom att utkomma med en reklamtidning som riktades mot hela Esbos befolkning. Tidningen hade till uppgift förutom att finansiera föreningens verksamhet också att ge ortsborna intressanta läsestunder och information om verksamheten inom Esbo Idrottsförening. Huvudredaktör för tidningen, som utdelades till 96 000 hushåll, var Jouni Lahtinen. EKMA-tidningen gjordes också år 1997 och två gånger under år 1998, i april och i september. Därpå följande år utkom tidningen en gång i mars månad.

#### **STAFETTPINNEN**

Då Lassi Korhonen kom med i föreningens verksamhet år 1999 kom han med idén om att göra ett informationsblad enkom för frii-



*År 2016 finns föreningens hemsidor på adressen [www.esboif.fi](http://www.esboif.fi). En större modifiering gjordes i samband med jubileumsåret, för att sidorna skall fungera bra även på tabletter och smarttelefoner. Dessa apparater representerar den senaste utvecklingen inom "datorvärlden".*

drottssektionen. Det var då redan vanligt att man hade e-post och distribuerandet av stafettpippen var därför ganska enkelt. Friidrotten hade vuxit till en sektion med flera hundra personer. Bladet utkom några gånger per år i knappa tio års tid.

### DIGITALISERING

Samhället präglades av en enorm allmän utveckling på 1990-talet och början på 2000-talet i form av digitalisering. Datorerna utvecklades med rasande fart och blev även tillgängliga för vanliga medborgare. Digitala nätverk av olika slag för utbyte av information såg dagsljuset och utgjorde grunden för ett helt nytt sätt att kommunicera och sprida information.

Begrepp som e-post, webbsidor och sociala medier blev aktuella även inom föreningsverksamheten och tog sakta men säkert över den funktion som de tryckta medierna haft under de tidigare årtiondena. I början på 2000 talet skaffades en egen domän för föreningens hemsidor [www.esboif.net](http://www.esboif.net). Under de följande åren skedde en kontinuerlig utveckling/förändring av sidorna, men också med några års mellanrum gjordes större omställningar då tekniken avancerat och möjliggjorde nya egenskaper.

### INFORMATION OM VERKSAMHETEN EFTER MILLENNIESKIFTET

Föreningens hemsidor tillsammans med e-posten har blivit sakta men säkert en av de viktigaste kanalerna för spridning av information om verksamheten till medlemmar och övriga intressenter. Detta delvis på bekostnad av den traditionella tryckta versionen av Esbo IF INFO.

Nya tjänster som Facebook, Twitter och Instagram har kommit med i bilden. Smarttelefonerna med kameror förändrar rapporteringen från tävlingar och evenemang, då det går att ladda upp bilder och kommentarer omedelbart på de sociala medierna. Informationsflödet är omedelbart och omfattande, vilket gör att det kan vara svårt att sälla agnarna från vetet.

År 2015 introducerades igen, efter några års frånvaro, Esbo IF INFO men den här gången i formen av ett elektroniskt nyhetsbrev som landar i mottagarens e-postlåda. Nyhetsbrevet distribueras även via hemsidorna och sociala medierna, vilket gör att man när som helst och nästan var som helst kan ta del av informationen.

# Knatte- och juniorverksamhet, skoltävlingar

## KNATTE- OCH JUNIORVERKSAMHETEN

Under de första årtiondena efter föreningens grundande, delades idrottarna inte in i skilda åldersgrupper. De några tiotal idrottare som hörde till föreningen var oftast så gott som fullvuxna. Om det sedan ställde upp någon ung, så togs han med i träningen med de äldre.

På 1930-talet blomstrade föreningens verksamhet upp efter down-perioden på 1920-talet. Det började finnas flera unga som ville vara med och idrotta. Lovande junior började visa framfötterna, som t.ex. Alarik Nyberg. Alarik löpte 1937 finfina 11,4 på 100 meter och 635 centimeter i längdhopp.

## JUNIORVERKSAMHETEN PÅ 1940-TALET

Efter att kriget hade brutit ut år 1939 fanns det nästan endast juniorer kvar på hemmaplan. Våra duktiga seniorer hade dragit ut i kriget och föreningens verksamhet var därigenom mycket juniorbetonad. Detta syntes sedan i att våra nya juniorfriidrottare började skörda fina framgångar under fyrtioåret.

## SATSNINGEN PÅ UNGDOMS- OCH JUNIORVERKSAMHET GER RESULTAT

Föreningens satsning på juniorverksamheten bevisas av att föreningen bildade en pojkgрупп. Bjarne Nordström valdes 1943 till ungdoms-



*Träning på gården vid Finns på 1910-talet.*



ledare för pojkar under 16 år. Föreningen förstod redan då vikten av att satsa på ungdomen.

Ett intensivare samarbete mellan Esbo Västra Ungdomsförening och Esbo Idrottsförening sattes igång. Våren 1943 hölls gemensamma månadsmöten. Konditionsgymnastik och träningslänkar startade vid Valhalla. Också juniorerna började gymnastisera på Valhalla.

Året 1943 var ett framgångsrikt år för föreningens juniorer.

Notis i tidningen Nyland 25.1.1944:

*Årsmötet 22.1.1944 på Valhalla. Närmare sextio deltagare. Esbo IF hade slagit sig fram till Västra-Nylands distriktets bästa juniorförening i friidrott bland 15 föreningar, dessutom var föreningen tredje bäst i SFI. Seniorerna hade tävlat hemma men också vid fronten med fina resultat. Tio nya klubbrekord gjordes av vilka 7 seniorrekord.*

#### JUNIORIDROTT I UNDERAVDELNINGARNA

Redan år 1939 startades en underavdelning i Esbo centrum, men kriget bröt ut innan underavdelningen ens kom ordentligt igång. När kriget var över satte föreningens ledning med Harald Mattsson i spetsen igång en aktiv kampanj för att få föreningens verksamhet mera utspridd i Esbo-byarna. Föreningens ledning var aktivt i kontakt med socknens svenska ungdomsföreningar, som t.ex. Gammelgårds Ungdomsförening och Hembygdens Vänner i Alberga. De närmaste åren kontaktades också andra ungdomsföreningar.

Ungdoms- och junioridrotten stabiliserades märkbart genom att dessa underavdelningar hade en direkt kontakt med den idrottsintresserade ungdomen runt om i Esbo. Underlaget breddades och föreningens medlemsantal ökade avsevärt under slutet av fyrtiotalet och i början av femtiotalet.

Fina juniorförmågor trädde fram. Eugen Svartsjö var en av dem. Eugen var en mångsidig idrottarbegåvning från Köklax. Han blev föreningens första FM-medaljör 1943, då han tog bronsmedaljen i höjdhopp för 18-åringar. Tre år senare vann han guldmedaljen i kulstötning i ungdomsklassen. En annan junior som gjorde fint ifrån sig, var Heljo Lepämaa. Heljo vann ungdomsmästerskapet i orientering i

Korso på hösten 1946. Han hade redan år 1943 tagit bronsmedaljen.

Både Eugen Svartsjö och Heljo Lepämaa kom senare att vara viktiga personer inom varsin idrottsform i Esbo IF. Eugen fungerade under många år som tränare och ledare inom friidrotten. Han var oftast ledande domare med internationell status. Heljo fungerade 1947 som banläggare vid föreningens första FM-arrangemang. Orienteringstävlingen hölls i Nouxterrängen hösten 1947, med målen vid Saka-huset i Köklax.

Nämnas kan, att då Köklax Kamraterna 1948 uppgick som en avdelning underlydande Esbo IF bildade den nya Köklax avdelningen en egen pojkavdelning. Det fanns många ivriga pojkar i Köklax, som kom senare att föra föreningens färger vidare i många sammanhang, personer som Nisse Lindstedt, Keijo Tähkälä och Stig Hellman för att nämna några.

Underavdelningarnas uppkomst var en injektionsspruta som föreningen drog stor nytta av under många årtionden. Föreningens juniorverksamhet började blomstra. En bred och fungerande knatte- och juniorverksamhet är förutsättning för framgångar i vuxen ålder.

#### KNATTEVERKSAMHETEN AKTIVERADES

Under 1950-talet skötte underavdelningarna helt och hållet om knatte- och juniorverksamheten. De två mest aktiva avdelningarna var Köklax och Bemböle. Verksamheten i de övriga underavdelningarna varierade under åren. Skärgårdens verksamhet upplivades igen i början av femtiotalet. Skidtävlingar ordnades, bl.a. föreningens mästerskap hölls i Sökö 1951. Senare arrangerades årligen Sommaröspelen i skidlöpning i skärgården. Det var främst ungdomsföreningen Skärgårdens Vänner i Esbo som ansvarade för tävlingarna, men SViE var kraftigt förankrad med Esbo Idrottsförening.

Knatte- och juniorverksamheten på femtiotalet var mycket friidrottsbetonad. Flera av föreningens friidrottsledare gick på tränarkurser och det satsades på skolningen av nya junioridrottare. Orienteringen och skidlöpningen höll nog verksamheten igång, men någon alltför stor junior- och knattesatsning gjordes inte.

Barn- och juniorverksamheten i simning var aktiv i skärgården åren 1955-60. Simkurser hölls sommartid på Sommarö, också på Solvalla.

#### **KNATTEVERKSAMHETEN I FRIIDROTT**

Idrottsplanerna där föreningen ordnade verksamhet under sextioalet för knattar och juniorer var Fallåker, Köklax och Grankulla. På 1960-talet startade föreningen en tävlingsserie för knattar sommartid. Det hölls serietävlingar veckovis, där man räknade samman poängen som uppnåddes och premierade de bästa på hösten.

Ungdomskvällar arrangerades med film, föredrag och lekar. Det informerades aktivt bl.a. via idrottsnämnden i Esbo om föreningens verksamhet.

#### **UTBILDNING**

Friidrottsledarna Hjalte Karlsson och Nisse Lindstedt deltog på tränarkurser i Solvalla. Hjalte deltog i en internationell kurs i Nyköping den 12-15 juni 1962. Läger för juniorer hölls redan på sextioalet i Solvalla.

Ungdomstriangelkamp ordnades i skidloppning år 1967 mellan Kyrkslätt, Sjundeå och Esbo. Kampen gick av stapeln vid Brobacka och vanns av Esbo IF.



*Hjalte Karlsson.*

#### **BILDANDET AV EN UNGDOMSSEKTION**

År 1970 låg underavdelningarnas verksamhet nere. Det fanns verksamhet på idrottsplanerna sommartid, men en mera organiserad verksamhet fattades. Igen var det Nisse som kom med förslaget, året var 1970, att underavdelningarna borde omorganiseras. Vid den tiden var det endast Bemböle och Köklax som fungerade.

En ungdomssektion bildades vid årsmötet den 5 december 1970. En arbetsgrupp hade uppgjort ett förslag, som godkändes. Förslaget utgick på att ungdomssektionens styrelse skulle bestå av 1+4 personer. Sektionens uppgift var att fungera som en sammanbindande länk mellan underavdelningarna, Köklax, Bemböle och Skärgården samt eventuellt Källstrand som var planerat att startas. Den nya idrottsplanen i Källstrand var planerad att stå klar år 1971. Till Ungdomssektionens första ordförande valdes Bertel Waenerberg, som samtidigt representerade sektionen i föreningens styrelse.

Redan följande år gjordes det infomaterial som delades ut i skolorna i Esbo. Ett infotillfälle hölls bl.a. i Mattby svenska mellanskola den 12 november 1973 angående eventuell knatteträning i Mattby. Tyvärr var intresset inte alltför stort.

Inom friidrottsektionen bildades det år 1972 ett eget knatteutskott. Även skidsektionen höll igång juniorverksamheten. Knattegruppen i friidrott försökte aktivera verksamheten på nytt år 1975 med att samla två representanter från skid- och orienteringssektionen för att bilda en gemensam grupp som skulle handha knatte- och junioridrotten.

#### **KNATTEGRUPPEN – HOLGER OLLBERG**

Holger Ollberg som bodde strax intill Grankulla sportplan kom att bli den personen som fick fason på föreningens knatteverksamhet. Han var en person som var mycket omsorgsfull och noggrann. Han organiserade föreningens knatteverksamhet från slutet av 1960-talet i ungefär 10-års tid. Holger hade själv barn som var aktiva i Esbo IF. Dottern Barbro Ollberg friidrottade men var främst en av föreningens stöttepelare i handbollens damlag. Yngsta pojken Jan-Erik var i knatteåldern en framgångsrik kastare.



*Tiina Lillak var en produkt av föreningens knatteverksamhet.*

Framgångar skördades, bl.a. kan nämnas, att friidrottsknattarna belade som förening en hedersam femte plats år 1975 i den landsomfattande statistiken.

#### **LÄGERVERKSAMHET TOGS MED I PROGRAMMET**

Ett läger hölls 19-21 juli 1972 för 12-16-åringar på Solvalla. Friidrottens knattar samlades därefter årligen till läger i Solvalla. Skidsektionen höll också läger under 1970-talet.

#### **SKOLTÄVLINGAR OCH KONTAKTER TILL SKOLOR**

Redan i början av 1920-talet hade föreningen kontakt med de svenska folkskolorna i Esbo. Det skaffades ett vandringspris i skidlöpning om vilket det tävlades skolorna emellan.

Efter att verksamheten på 1930-talet igen hade aktiverats, beslöts det att år 1937 återstarta skoltävlingar i skidlöpning. Vid Köklax svenska folkskola hölls tävlingar i skidlöpningsstafett för svenska folkskolor. En pokal hade ställts upp som vandringspris. Det tävlades i femmamanna lag. Sex lag från fyra skolor hade hörsammat kallelsen. Dessa lag var Lagstad med två lag, Köklax med två lag, Bemböle och Träskby.

Skoltävlingar var ett av Nisses skötebarn. Han var pådrivare när det gäller kontakten till skolorna. Kontakten till skolor aktiverades igen på sextioalet. Det hölls tävlingar mellan folkskolorna, men också mellan samskolorna och medborgaskolorna. En skolkarneval arrangerades den 20 september 1967 med 13 skolor och 134 deltagare.

På 1970-talet fortsatte kontakten med skolorna. Nu kom även skolorna i Mattby och Grankulla med. Det hölls skolträffar i båda skolorna år 1976 med över 250 elever per skola.

Tiina Lillaks framgångar gav Nisse tanken att smida då järnet är varmt. Han ordnade PR-tillfällen i skolorna för att dra nytta av hennes framgångar. Tiina fungerade som dragplåster vid dessa tillfällen.

Skolkontakterna fortsatte. Skoltävlingar har sedan dess hållits i friidrott för lågstadie- och högstadieelever, oftast på Grankulla och Köklax idrottsplaner. Terrängtävlingar för lågstadier hölls också under en kort tidsperiod under 1980- och 1990-talen i terrängen vid Esboviken simhall.

#### **ANDRA GRENAR SOM HADE JUNIORVERKSAMHET PÅ PROGRAMMET**

Föreningens handbollssektion jobbade hårt för att få ett flicklag på benen. Laget samlades och några lovande flickor deltog bl.a. i av Handbollsförbundet arrangerade storläger på Solvalla 20-22 augusti 1976. Esbo IF:arna som deltog var Tove Olsson, Kristiina Viertonen och Anne Hardén.

Gymnastiken startades i föreningen i januari 1979 av Hjärdis Trygge för pojkar och flickor i åldern 4-6 år. Det syntes klart att det fanns behov av en gymnastikverksamhet i Esbo för svenskspråkiga barn. Verksamheten växte i





*Eduard "Bubi" Zukale med sina knattar på Fallåker planen på 1980-talet.*

snabb takt och redan 1983 blev gymnastiken en officiell sektion i föreningen. Som bäst var det över 200 knattar och juniorer med på träningarna.

#### **VOLLEYBOLLENS JUNIORVERKSAMHET**

Under åren 1989-1996 ordnade volleybollsektionen verksamhet för knattar- och juniorer. Tyvärr blev det så att föreningens juniorverksamhet slutade i samband med att en specialförening för volleyboll grundades i Esbo 1996. Föreningens juniorer och dess dragare flyttade över till denna specialförening och juniorverksamhetens saga var all.

#### **IDROTSSKOLAN 1989-1991**

Nisse Lindstedt hade under många års tid funderat och fört på tal, att föreningen borde anordna en idrottsskola som mångsidigt utvecklar de unga. Föreningen hade före denna idrottsskola, redan i många år ordnat regelbunden knatteverksamhet inom friidrotten såväl inom- som utomhus. Dessa knatteträningar var egentligen en form av idrottsskola. Idén som Nisse ville köra fram var att man via tester och intervjuer väljer en grupp utvecklingsdugliga och motiverade unga förmågor till en mångsidig idrottsskola.

Under sommaren 1987 utarbetade en liten arbetsgrupp under ledning av Nisse ett utkast till plan. Tanken hade diskuterats redan tidiga-

re i bl.a. EKMA och inom friidrottssektionen. Rapporten fördes sedan vidare till Esbo IF -dagen som hölls på Oitans 3.10.1987. Idrottsskolan ventilerades sedan vidare under dagen och påföljande vårtermin.

Målsättningen för idrottsskolan var att säkra föreningens tillgång till goda idrottare genom att ge intresserade och lovande knattar möjlighet till organiserad vidareutbildning av hög kvalitet inom Esbo IF. Att genom kvalificerad skolningsmöjlighet ge våra egna idrottsformer status gentemot andra idrottsformer och att bibehålla och höja föreningens status i de aktivas, föräldrarnas, tränarnas, ledarnas, Esbo stads, idrottsorganisationernas och sponsorerernas ögon.

Under år 1988 bearbetade sedan en arbetsgrupp förslagen till utformningen av idrottsskolan. Till arbetsgruppen hörde Mona-Lisa Pursiainen, Kjell Krook, Carl-Gustaf Lindewald och Krister Lönnqvist. På ett möte som hölls den 7.12.1988 beslöts att idrottsskolan skall köras i gång hösten 1989. Skolåret skulle börja måndagen den 2 oktober 1989 och sluta den 15 juni 1990. Skolans direktion bestod av fem personer: utbildningschef Nils Lindstedt, utbildningssekreterare Mona-Lisa Pursiainen, Carl-Gustaf Lindewald samt centralstyrelsens och knattestyrelsens representant. Direktionen beslöt följande:

- skoltiden är 2 år, med ett tredje år som fortsättning
- skolans deltagarantal är 20-23 elever
- idrottsskolan är ett komplement till föreningens knatteverksamhet
- budgeten för första året är ca 55 000 mk
- skolan är tvåspråkig
- utbildningsmaterialet sammanställs till ett kompendium
- allmänt bör direktionen använda sig av de riktlinjer som arbetsgruppen utarbetat

Över 60 intresserade och idrottsbegåvade flickor och pojkar ansökte om att få komma med i idrottsskolan. Via tester och intervjuer antogs 25 elever.

Esbo Idrottsförenings idrottsskola för 12-14 åringar startade med ett pompöst invigningstillfälle, som hölls den 2 oktober 1989 i gymnastiksalen i Kauklahden Yhteislyseo.

#### EFTER IDROTTSSKOLAN

Idrottsskolan blev en engångsföreteelse. En undersökning gjordes under läsåret 1991-92 av två elever från idrottsinstruktörslinjen på Solvalla. Linda-Sofi Sjöblom och Marina

Westerlund intervjuade elever (18 st.), föräldrar (13 st.), ledarna, redskapsgymnastiktränarna och direktionen, samt Tetra Pak som var huvudsponsorn för idrottsskolan. Undersökningen gav vid handen att fast de intervjuade gav mycket positiv feedback om idrottsskolan, fanns det också brister. Alla deltagare var inte tillräckligt motiverade. Föreningen och med dem idrottsskolans ledare hade heller inte till alla delar förbundit sig för uppgiften.

Idrottsskolans lärdom var nog den att en frivillig organisations resurser att driva en idrottsskola av denna typ inte i praktiken är tillräckliga. För att kunna få en motsvarande idrottsskola att fungera behövs extra personresurser, som t.ex. anställd personal.

#### FRIIDROTTEN SATSADE AKTIVT PÅ UTVECKLING

Samtidigt som idrottsskolan pågick hade friidrottssektionen sett om sin verksamhet. Det hade redan en tid funderats allvarligt på att utse en koordinator för knatteverksamheten. Verksamheten hade expanderat och den frivilliga tränar- och ledargårdets krafter var mycket ansträngda. År 1990 gjorde föreningen beslu-



*Idrottsskolan poserar utanför Tetrapak. Foto: Tage Strandström.*

tet att skaffa en koordinator för knatte- och juniorverksamheten. Föreningens ledning förstod situationens allvar och satsade medel för ändamålet.

Under flera års tid sköttes knatte- och juniorverksamheten i föreningen av koordinator. Koordinatoren som handhade uppgiften fick ett litet arvode för jobbet.

#### **ESBO IF:S KNATTEVERKSAMHET VID INGÅNGEN TILL 2000-TALET**

Esbo IF knatteverksamhet vid ingången till 2000-talet var ganska livlig. Med i knatteverksamheten var den tiden över 200 barn. Träningar hölls på Köklax och Grankulla sportplanerna och på vintrarna i Kannbrobacken.

Efter de första tio åren med koordinator på arvodesbasis tog friidrottssektionen steget ut. Man började allvarligt fundera på att anställa en person på deltid för att sköta koordineringen av friidrottens knatte- och juniorverksamhet. Det nya årtusendets tio första år medförde stora omställningar i verksamheten. Via anställd personal och aktiv planering och satsning växte föreningens friidrottsverksamhet till att höra till de ledande föreningarna i landet.

#### **FRIIDROTT FÖR KNATTAR OCH JUNIORER PÅ 2010-TALET**

Då Riitta Paasio anställdes hösten 2009 som juniorchef hade föreningen satt som målsättning att satsa på knatte- och juniorverksamheten. Riitta började direkt från början aktivt bygga upp en allt mångsidigare verksamhet inom friidrotten. Nya verksamhetsformer och -grupper bildades och redan följande år hade antalet utövare vuxit avsevärt och satsningen på ungdomen hade tagit fart. Utvecklingen fortsatte under Riittas ledning till år 2012 då Oki Vuonoranta anställdes som hennes efterträdare.

Oki har haft en positiv inverkan på verksamheten. Han har kommit med nya idéer och startat nya verksamhetsformer. Från år 2014 har föreningen haft en deltidsanställd juniorchef efter det att Oki har övertagit verksamhetsledaruppgifterna.



*Oki Vuonoranta, nuvarande verksamhetsledare.*

Nu år 2016 ansvarar Kira Kytölä om knatte- och juniorverksamheten. Utbudet för knattar och juniorer består för närvarande av bl.a. följande:

- Friidrottsskolor för 5-7-åringar där träningen är mångsidig och strävar till att utveckla basmotoriken, koordinationen och grundtekniken i olika friidrottsgrenar. Glädjen att idrotta står i fokus.
- Friidrottsskolor för 8-10-åringar där grupperna tränar mångsidigt motorik, snabbhet, uthållighet och olika friidrottsgrenar.
- Juniorgrupper för 11-14-åringar där det tränas mångsidigt olika friidrottsgrenar, snabbhet, uthållighet, motorik, koordination och styrka.
- Ungdomsgrupper för 14-18-åringar där träningen är mera grenspecifik och strävar till att utveckla specifika färdigheter och styrka.
- Ungdomsidrottens tävlingsgrupper med målinriktad träning för att delta i tävlingar under sommar- och vinterperioden. Man tränar 5-8 gånger i veckan. Tävlingsgruppens idrottare specialiserar sig vanligtvis i någon gren eller grengrupp i 17-19 årsåldern.





- Ungdomsidrottens tävlings- och motionsgrupper där träningen är uppställd i stort sätt som i föregående grupp, men träningsarnas antal är 2-4 per vecka.
- Trickskola. Föreningens trickskolor inleddes våren 2011. Trickskolans syfte är att utveckla barnens fysiska kapacitet och kroppens förståelse för psykomotoriska trickbanor och gymnastikrörelser. Trickskolan är en kombination av gymnastik, redskapsgymnastik, parkour, muskelstyrka och friidrott.
- Familjemotion (Perhetöpinät) I september 2012 startade föreningen i samråd med Esbo stads idrottsbyrå familjemotionen. Deltagandet är avgiftsfritt och staden står för utrymmeshyror och ger en liten tränarsättning till föreningen. Vid familjemotionstillfällena deltar barn i 2-8 års ålder med sina föräldrar. Motionstillfället styrs inte av ledaren. Det deltagande barnet måste alltid ha uppsyn av en vuxen.
- Sommarläger. Föreningens sommarläger startade år 2008. Lägren var dagsläger och hölls i juni och augusti. Sommarlägren kom att bli mycket populära.



*”Perhetöpinät” i Suna skolans gymnastiksal.*

# Träning, läger och utbildning

## TRÄNING OCH TRÄNARUTBILDNING

Träningen sköttes under föreningens första årtionden i stort sett på egen hand. Man samlades på byns provisoriska idrottsplan, där man övade olika friidrottsgrenar på somrarna. Vintertid var det främst att man satte kängorna på sig och hoppade på skidorna för att ta sig en runda i skogen. Oftast fick första skidaren öppna spåret. Alltför mycket direkt träning var det inte frågan om, som man nuförtiden förstår det. Ingen gav instruktioner, förutom kumpatterna man idrottade tillsammans med. Sällan fanns någon tränare tillgänglig.

Det ordnades dock kurser och träffar på dessa provisoriska idrottsplaner. I början gällde det Finns och Valhalla. Senare kom travbansområdet i Köklax, som senare kom att bli den viktigaste träffpunkten för föreningens idrottare. Till dessa gemensamma tillfällen försökte man få någon mera kunnig och rutinerad som gav träningsråd och instruktioner i rätt teknik.

I gamla dokument finns det nämnt att det på 1920-talet hölls gymnastikövningar i Valhalla och Köklax folkskola. Som ledare fungerade bagarmästare Emil Halmes son Olle Halme. Senare fungerade han som föreningens ordförande och sekreterare.

Då fotbollen kom med i slutet av 1920-talet höll fotbollsgänget träningar på travbanan varje vecka. Man försökte t.o.m. skaffa en utomstående tränare 1931, men försöket utföll inte alltför väl, endast en gång fanns det en tränare på plats. Bobolldamerna tränade också regelbundet en gång i veckan under 1930-talet.

Då orienteringsintresset vaknade under slutet av 1930-talet kontaktades specialföreningen IK Örnen för att få instruktionshjälp.

Annars skötte nog också orienterarna sina träningar på egen hand.

SFI:s idrottsvecka (idrottsdag) som startade på 1930-talet innehöll också friidrottsträningar förutom tävlingar.

Ännu på 1930-talet fungerade träningarna som tidigare årtionden. När sedan SFI hade utsett en tränare som hade till uppgift att besöka förbundets föreningar, hade föreningen den äran att få Jussi Björk på besök till Köklax i juli 1942.

Slutåren på kriget och efterkrigsåren var en tid, då föreningens verksamhet fick ett klart uppsving och med det också träningsverksamheten.

Man startade igen konditionsgymnastik i Valhalla våren 1943. Damerna höll gymnastikträningar i Finno skola och juniorerna i Valhalla. Gemensamma träningar hölls med start vid Valhalla. Äldre idrottare åkte varje torsdag till Olympiastadions inomhusbana för ledd träning, som SFI anordnade.

Orienteringen som redan före kriget hade gjort en uppstickare, aktiverade sin verksamhet. Junioren Heljo Lepäsmäa fick i uppdrag att 1946 ta hand om sommarens förträning. Kanske detta igångsättande av ledd träning inom orienteringen, var en delorsak till att framgångarna började infinna sig. Redan på hösten samma år vann nämligen ovan nämnda person guldmedaljen i ungdomarnas FM-tävlingar i Kervo.

## UNDERAVDELNINGARNAS BETYDELSE

Underavdelningarna växte upp inom föreningen i slutet av 1940-talet som svampar i skogen. Två av dessa var mycket aktiva genast

från början, nämligen Bemböle- och Köklax. I Bemböle ordnades bl.a. regelbundna träningar i boxning från 1947 på Fallåker, en gång i veckan. Friidrott tränades ivrigt på många håll under år 1947, bl.a. på den provisoriska planen vid Fallåker, två gånger i veckan under avdelningsordförande Eduard "Bubi" Zukales ledning. Köklax Kamraterna hade genom frivilligt talkoarbete, under väntan på kommunala medlen för idrottsplansbygget gjort hopp- och kastplatser och en kort löpbana på travbanan i Köklax. Där trimmades kamraterna på somrarna av sektionens "unga pappa" Eugen Svartsjö upp till 3 ggr per vecka.

Även de övriga sektionerna och underavdelningarna tränade efter bästa förmåga, men avsaknaden av en idrottsplan och lång väg till centrala Esbo avskräckte ännu mången förmåga. En gemensam samlingsplats fattades.

Föreningen hade vuxit markant under slutet av fyrtioalet och då man kom in på följande årtionde, var skaran uppe i flera hundra medlemmar. Verksamheten expanderade sedan fortsättningsvis på femtioalet. Intresset stod högt i tak, en orsak var nog den att Köklaxplanen äntligen stod klar år 1949. Det var en klar injektionsspruta för föreningens verksamhet. Men också andra idrottsformer som inte direkt hade behov av en idrottsplan gjorde stora framsteg såsom skidningen och orienteringen.

#### **PÅ 1950-TALET BÖRJADE DET VERKLIGEN HÄNDA**

Träningarna inom underavdelningarna och inom sektionerna blev alltmer planerade och målinriktade. Föreningen gjorde för år 1950 för första gången upp en verksamhetsplan. Planen som gjordes gav riktlinjer på hur föreningen kunde fås mer livskraftig. Sektionerna som då fungerade var främst friidrott, skidning och orientering. Av underavdelningarna var det Bemböle och Köklax som hade mera ordnad verksamhet. De andra underavdelningarna och grenarna som utövades höll sina träningar mera sporadiskt. De starkare avdelningarna försökte hjälpa upp de andra genom att t.ex. hålla träningar för dem. Noux och Bemböle avdelningarna inbjöds till Köklax, där Eugen Svartsjö fungerade som instruktör.

Gymnastikövningar hölls i Bemböle och Köklax samt träningstävlingar och träningar i orientering och intresset var hyggligt. Orienteringen var verkligen på uppåtgående. Träningstävlingar i orientering hölls regelbundet i Bemböleavdelningens regi. Under början av 1950-talet höll orienterarna veckovis träningar under vårarna oftast tillsammans med Grankulla IFK.

Hemtans-Kockby underavdelning fungerade aktivt på 1950-talet och höll träningstävlingar varje vecka från våren 1951. Deltagande var ofta livligt med upp till 15-20 deltagare varje gång.

Då SFI hade anställt Gusti Laurell som chefstränare tog föreningen genast tillfället i akt. Flera tillfällen hölls i Köklax och Bemböle under Gusti Laurells ledning. Han instruerade våra idrottare och gav goda råd åt våra egna tränare och ledare. Det hölls också egna instruktionstillfällen och obligatoriska läkarundersökningar ordnade i föreningens regi. Olympiastadions inomhusbana och Ot-näs idrottshall användes också flitigt av våra idrottare. I samband med Gustis besök hölls det ofta idrottsfilmsföreläsningar, där Gusti höll föredrag om träning och teknik samtidigt som man via filmerna följde med toppidrottarnas teknik och träningsmetoder.

Inom skidsektionen kom fyrtio-femtioalet att vara en tid då verksamheten aktiverades. Det fanns några verkligt lovande skidåkare på kommande. Aarne Laakso hade redan i över tio år fungerat som tränare, främst i Köklaxområdet, där han bodde. I Bemböle var det Yrjö Ekblad som instruerade unga skidlöpare. Nämnas kan, att när det hölls klubbmästerskap i skidlöpning den 17 februari 1952 fanns det hela 120 deltagare på startlinjen. Flera av föreningens bästa skidåkare tog då sina första skidtag mot distrikts- och förbundstoppen. Det ordnades tillfällen där förbundstränaren Leo Backman instruerade våra lovande skidåkare och gav goda träningsråd. Stig Hellman, Yrjö Ekblad och Aarne Laakso var de som hade bästa framgångarna och var mest aktiva.

Under femtioalet ställde föreningens idrottare och tränare samt ledare mycket aktivt upp på olika kurser gällande träning och domar-





*Esbo IF:are uppställda utanför huvudbyggnaden i Vierumäki vid en tränarkurs våren 1951.*

skolning. Ungdomsledarkurserna var också välbesökta av Esbo IF:are. All denna aktiva medverkan på träningar, läger och utbildning visade sig vara en stark grund för det framgångsrika Esbo Idrottsförening under de kommande årtiondena.

Handbollen startade inom föreningen år 1953. Grenen blev genast från början mycket populär. "Bubi" Zukale var under tiotal år eldsjelen inom handbollen. Handbollsträningar hölls till en början på Fallåkerplanen sommartid och då Lagstad folkskola stod klar 1954, startades det träningar inomhus i gymnastiksalen.

På 1960-talet reserverades det sedan en träningstur för handbollen först i yrkesskolan i Alberga år 1963 och sedan i Otnäs idrottshalls bollsall från 1967. När sedan Hagalunds idrottshall, som då kallades Mankans allaktivitetshall, stod färdig år 1974, använde Esbo IF hallen för träningar och matcher. Salen var fullstor för t.o.m. internationella matcher. Från slutet av 1980-talet använde handbolla-

spelarna Esbovikens idrottshall. Träningarna och matcherna flyttades till Alberga idrottshall då den fina hallen togs i bruk 1997.

Under de påföljande årtiondena växte föreningen fortfarande starkt och verksamheten inom föreningen omstrukturerades. Förbundet arrangerade redan på 1950-talet tränarkurser och lägerverksamhet, där förbundets tränare instruerade, gav råd och ledde träningarna. Det skapades förutsättningar att självständigt sköta om sina lovande aktiva idrottare, på hemmaplan.

Orienterarna tränade aktivt i grupper, vandan ökade och framgångarna med den. In-tresset för skidåkning ökade. En orsak var de mycket snörika vintrarna under 1950-talet. Några av våra ledare deltog i av förbunden ordnade skid- och orienteringskurser.

Träningen inom friidrotten blev mångsidi-gare på 1960-talet. Nisse Lindstedt skaffade under femtiotalet skivstänger för föreningens bruk, som användes i Fallåker, där man hade

byggt en styrkesal. Styrkesalen och tyngdlyftningsutrustningen användes av föreningens friidrottare, men samtidigt startades en tyngdlyftningssektion. Intresset var stort under flera år. Träningarna fortsatte sedan i Fallåker under knappa tio år. Verksamheten var aktiv och tävlingsframgångar nåddes. Föreningens tyngdlyftare tog bl.a. flera SFI- och distriktsmästerskapsmedaljer. När sedan idrottsbyrån hade skaffat styrkesalen i Källstrand som låg under Sesto butikens, var friidrotten genast med på noterna. Kastarna började 1965 aktivt använda salen för styrketräning. Denna sal var i friidrottsgängets användning vintertid i tiotal år. Träningar försiggick från sextioalet också på Grankulla nya idrottsplan, där bl.a. Risto Pöntinen och Calle Lindewald under flera års tid fungerade som tränare.

Esbo stads idrottsbyrå gjorde i början på sjuttioalet en historisk och enastående insats för att stöda idrottsverksamheten i Esbo. Organisationssekreterarna som anställdes från år 1974 gavs ekonomiska möjligheter att bygga upp ett system för att stöda idrottsföreningarnas verksamhet. Understödsystem för arrangemanget av läger- och kursverksamhet utarbetades. Verksamma och utbildade tränare fick ersättning för utförda träningstillfällen inom respektive förening mm. Denna handräckning av staden var en viktig del i Esbo Idrottsförenings utveckling. Föreningen hade redan under flera år utbildat tränare. Nu fanns det chans att få en liten ersättning åt dem och fortbilda dem vidare. Lägerverksamhetsstödet användes aktivt främst av friidrotten.

#### SFI:S UTBILDNINGSSYSTEM INOM FRIIDROTTE

Kalervo af Ursin kom att bli en vägbrytare i friidrott efter att ha blivit anställd av förbundet (SFI). "Ursa" var en mycket kunnig tränare och pedagog. Han var en person som hämtade mycket till friidrotten inom SFI och även indirekt till Esbo IF. Många är de idrottare som av Ursa fick en kick för livet inom idrotten. Men, Ursas största insats och idé var ändå den helt nya tanken på hur man lägger upp förhållandet tränare-adept. Då det redan inom Esbo IF fanns flera utbildade personer som gått på kurser av olika nivåer, var det helt

naturligt att också Esbo IF övergick till det av Ursa introducerade personliga tränarsystemet. Detta att föreningens friidrott då på 1970-talet aktivt riktade sig in på att utbilda tränare och förse dem med personliga adepter har visat sig vara en viktig och riktig väg mot en ännu bättre och verkligen fungerande förening. En annan viktig nyhet som Ursa förde fram på tränarkurserna var den som han kallade stigande pelarens filosofi. Han poängterade, att för att komma upp till den nationella för att inte tala om den internationella toppen, måste man målmedvetet och planerligt öka träningsmängden och kvaliteten från år till år. Hans motto var att det inte fanns någon genväg till toppen, utan det behövs minst 8-10 år för att nå den. Träningen bör ske året om och vara progressiv.

Harry Julin var föreningens första landslagsrepresentant i friidrott. Efter sin idrottskarriär gick han på tränarkurser som Ursa ordnade. Han fungerade under 1970-talet som personlig tränare för flera av föreningens toppidrottare, bl.a. Barbro Ahonen (Lindström) och Mikael Udd.

En omorganisering av juniorverksamheten startade i början av sjuttioalet. En ungdomssektion bildades, vars uppgift var att handha hela föreningens knatte- och juniorverksamhet. Underavdelningarnas verksamhet hade till stor del stagnerat. Föreningens verksamhet var mera direkt grenbunden. Alla verksamma grenar hade sin egen sektion, som: friidrott, orientering-skidning, handboll, bowling och motion. Idrottsplanerna fungerade på somrarna som samlingspunkter, där en eller flera tränare fanns på plats och instruerade friidrottarna. Vintertid fungerade det på samma sätt i skolorna. På somrarna fanns det verksamhet i Köklax, Bemböle, Skärgården och fr.o.m. 1971 också i Källstrand, på den nya idrottsplanen. Vintrarna tränades det i finska folkskolan i Köklax, Lagstad folkskola, Olars finska folkskola och i Espoon Yhteislyseo i Köklax. Otnäs idrottshall och kondissalen i Källstrand användes främst av föreningens äldre juniorer och senioridrottare inom friidrotten.

I slutet av sjuttioalet förde "Bubi" Zukale fram oron över att nyrekryteringen har blivit



*Harry Julin vinner loppet på Köklax idrottsplan vid en klubbkamp mot Tyrving från Norge, året är 1962.*

lidande av de många tävlingsarrangemangen. Ledare och tränare borde skolas och den egentliga dagliga verksamheten bör aktiveras. Föreningens friidrottssektion tog Bubis oro på allvar. Friidrotten bildade en egen knattesektion (-grupp), där man med bl.a. Hjalte Karlsson och Nisse Lindstedt i spetsen fick igång en mera aktiv rekryteringsverksamhet i olika delar av Esbo. Kontakten till skolorna i Esbo aktiverades och en positiv trend kunde skönjas vid ingången till åttiotalet.

#### **FÖRENINGENS OLIKA IDROTTSGRENAR**

I början på åttiotalet försökte de andra sektionerna få sina knattar och juniorer aktiverade. Handbollssektionen anordnade juniorträningar för att rekrytera unga, orienterarna höll träffar och träningar och skidåkarna hade bl.a. en välbesökt samträff den 23 april 1980, med 35 juniorer på plats. År 1984 hölls också ett skidknatteläger på Mataskär med 20 deltagare.

Men, slutligen var det nog endast friidrotten som kunde utöka och förbättra sin verksamhet på längre sikt. Friidrotten höll träffar

och läger för olika grupper, som t.ex. knattar, löpare, hoppare, kastare och uthållighetslöpare. Friidrottsverksamheten var mycket omfattande och livlig på 1980-talet.

I början av nittiotalet försökte ännu friidrotten få till stånd ett gemensamt träningstillfälle över sektionsgränserna i Kirkkojärven koulu, men uppslutningen från de övriga sektionerna blev ganska klen.

Friidrottssektionens mångsidiga knatte-, junior- och seniorverksamhet byggdes upp under slutet av sjuttioalet. Det bildades en tränargrupp som aktivt planerade och utförde en verksamhet som gav resultat. Gruppen som fungerade på åttiotalet och ända in på nittiotalet bestod av Göran Ekegren, Paavo Lindholm, Mirja Stenvik, Nils-H. Roberts och Kurt Åström. Senare kom också Krister Lönnqvist med i gruppen. Gruppen var mycket homogen och full av entusiasm och alla var utbildade kunniga tränare.

Friidrotten har under slutet av decenniet arbetat allt proffsigare och årligen fostrat nya fina förmågor till landets topp och t.o.m. till





*Familjen Kanerva. Övre raden från vänster: Roger Kanerva, sjätte i EM i tiokamp i Prag 1978, Christer Kanerva FM-medaljör i stafett och internationell domare, Rainer Kanerva knappa 80 meter i spjutkastning. Nedre raden från vänster: Rasmus Kanerva, hans pappa Teemu Kanerva och Keijo Kanerva Tiina Lillaks tränare i junioråldern och mångårig tränare för bl.a. sina pojkar och andra stronga kastare.*

världstoppen. Detta har varit möjligt genom ett fungerande träningssystem. Föreningen har alltid sett till att tränarna får den utbildning de har haft behov av och gett idrottarna förutsättningar att idrotta på den nivå de önskat.

Träningslägerverksamheten kom också med i bilden. Förbunden började ordna veckoslutsläger på idrottsinstitut och södernlägren blev allt populärare.

Under nittiotalet blev samarbetet med Solvalla Idrottsinstitut aktuellt. Flera elever fungerade som tränare/instruktörer i friidrott och gymnastik mot ersättning. Dessa elever var till stor hjälp för föreningen under flera års tid. Samtidigt fick eleverna praktik för sitt blivande yrke.

I början av 1990-talet gjorde staden en drastisk åtgärd, som inverkar på föreningens ekonomi och verksamhet. Den på åttiotalet uppbyggda understödspolitik och de avgiftsfria träningsturerna omprövades främst på grund av den ekonomiska situationen i landet. De-

pressionen kastade sin skugga också över Esbo. Träningsturerna blev avgiftsbelagda och understöden till föreningarna frystes ner. Esbo Idrottsförening måste också spara men beslöt att inte minska alltför drastiskt på tränings- och lägerverksamheten. Föreningen hade under åren byggt upp en stabil ekonomi med ett hyggligt reservkapital. Tiina Lillaks fond som hade grundats efter Tiinas VM-guld och OS-silver kunde dela ut medel från kapitalet. Som exempel utdelades ur fonden 4 000 mk till ett knatteläger i friidrott hösten 1992 och även 4 000 mk till volleybollens juniorverksamhet och materialanskaffningar.

År 1994 måste ändå föreningens friidrott på grund av den strama ekonomin införa en träningsavgift. Tidigare var medlemsavgiften den enda som årligen indrevs.

Den ekonomiska situationen till trots gjordes det ändå i början av nittiotalet på initiativ av Nisse en satsning på knattefriidrotten. Kristter Lönnqvist, f.d. idrottare och dåvarande



*Föreningens stafettlag på 1950-talet.  
Från vänster: Erik Pettersson, Erik Malmström,  
Keijo Täkkäpää och Jarl Ljunggren*



*Föreningens kulbjässe Reijo Ståhlberg med en grupp  
juniorer omkring sig på Dalsvik idrottsplan.*

tränare anställdes på arvodesbasis som knatte- och juniorkoordinator i friidrott.

Under 2000-talet har utvecklingen fortsatt. Föreningen har anställt personer för att sköta tränaruppgifter och tränarna har erhållit ersättning. Föreningen har hållit sig med i utvecklingen.

#### **FRIIDROTTEINOM ESBO IDROTTSFÖRENING PÅ 2000-TALET**

En klar förbättring skedde vid sekelskiftet, då Esbo IF anställde Lassi Korhonen som träningschef. I Lassis järngrepp började det växa en ny generation, som medförde framgångar. Några som kan nämnas var bl.a. Matti Vesterinen, Robert Rotkirch, Jan Bosas, Max Rejström, Giia Lindström, Maria Airaksinen, Riitta Paasio och Jenny Widbom.

#### **ESBO IF:S ANSIKTE UTÅT OCH GRUNDEN FÖR FRAMTIDEN**

Matti "Masa" Vesterinen kan betraktas som en kultfigur på 2000-talet i Esbo IF. Han har varit inblandad i 2000-talets framgångar och har haft stor inverkan på utvecklingen. Matti nådde nationell framgång främst i 10-kamp och var med i Esbo IF:s framgångsrika stafettlag i över 10 år. Mattis andra merit på 2000-talet är

hans stora inverkan på klubben som en utvecklare och uppbyggandet av samhörigheten. Han är också klubbens mest framgångsrika tränare på 2010-talet. Via Matti har många personer kommit med i Esbo IF, nämnas kan bl.a. Olli Virkkala, Giia Lindström, Antti Miihkinen, Kim von Gerich, Oki Vuonoranta, Jaakko Hosio och Teemu Poikela.

#### **ESBO IF ÅREN PÅ 2010-TALET**

Esbo IF:s framgångar på 2010-talet har varit en logisk följd av verksamheten på 2000-talet. Framgångarna och verksamheten har utvecklats väsentligt under 2010-talet. När den föregående generationen hade slutfört sin aktiva karriär, trädde en ny generation av unga idrottare fram. Som exempel kan nämnas Jessica Rautelin, Kira Kytölä, Elmo Koivunen, Tobias Öhman, Celine Fogde, Jemima Backman och syskonen Alexis, André och Aurora Troberg. Under årens lopp har flera fina idrottare flyttat till föreningen. Nämnas kan syskonen Joli, Joachim och Junia Koivu från IF Länken, Susanna och Mikko Törrönen från IF Sibbo Vargarna och Daniel Sjölin från IF Åsarne. Esbo Idrottsförening steg klart i klassificering till topp 10 och förbättrade sin ranking varje år 2010-2015. 2012 var året, då topplöparen





*Esbo IF:s stafettlag.*



*T. h.: Saga Andersson med pappa Nalle år 2014.  
Nere t. h.: Matti Vesterinen och Jessica Rautelin.  
Nedan: Oskari Mörö*





Oskari Mörö för första gången representerade Esbo Idrottsförening. Detta hade att göra med att Atte Pettinen anställdes som träningschef i föreningen. Också några andra som var Attes adepter flyttade samtidigt från andra föreningar för att representera föreningen. Följande år kom bl.a. toppidrottaren Roope Saarinen till föreningen.

Från och med år 2010 har Esbo IF ökat licensernas antal årligen inom friidrotten och föreningens framgångar har hört till de största bland friidrottsklubbarna i Finland. Oskari Mörö var bl.a. med i EM-finalen 2014 och gjorde nytt finskt rekord. Därtill har han flera gånger vunnit 400 meter häck i Kaleva Spelen och Sverigekampen.

#### SITUATIONEN 2016

Tävlingsidrotten och träningsverksamheten är i goda händer. Föreningen har för tillfället tre olika personer anställda, arbetsmyran och entusiasterna Oki Vuonoranta som verksamhetsledare, Kira Kytölä som deltidsanställd juniorchef och Tinja Lindgren som projektarbetare. Därtill sköts "toppidrotten" under Matti Vesterinens ledning. Alla dessa är unga och energiska med en hel del goda idéer.

#### LÄGER

Solvalla Idrottsinstitut som är beläget i Noux natursköna terräng i norra Esbo kom att bli en naturlig samlingspunkt för Esbo Idrottsföreningens idrottare, ledare och tränare. Lilla Solvalla stod klart 1941 och då Centralidrottsförbundet bildades 1945 startade på Solvalla en livlig verksamhet i förbundets regi. Planer på att utvidga Solvalla med en huvudbyggnad satte fart. Föreningen var med "Bubi" Zukale i spetsen mycket aktiv med att igångsätta insamlingen av medel för ändamålet. Esbo Idrottsförening var överlägset bästa förening i insamlingen då slutresultatet kungjordes 1951. Insamlingen inbringade sammanlagt 3 866 697 mark varav Esbo IF:s andel var hela 579 440 mk.

Huvudbyggnaden stod klar år 1953 och Solvalla har sedan dess i olika skeden under årens lopp byggts ut. En förstoring av matsalen i huvudbyggnaden gjordes och år 1982 stod den

första idrottshallen klar. En idrottsplan byggdes invid hallen uppe på backen. Hallen revs på 2010-talet och en ny modernare hall byggdes. Solvalla har hela tiden utvecklats för att kunna följa med utvecklingen i samhället.

Förbunden och distriktet förlade redan från början sina läger och kurser till Solvalla idrottsinstitut. Föreningen valde redan från början Solvalla Idrottsinstitut till sin plats för att ordna egna läger och kurser. Föreningen deltog aktivt i av distriktet och förbunden ordnade tillfällen. Föreningens bästa friidrottare, skidåkare och orienterare var årligen med på läger i Solvalla under 1950- och 1960-talen.

Lägerverksamheten inom föreningen blev en allt vanligare del av idrottarnas förberedelser för säsongen. Föreningen arrangerade också endags läger i friidrott på Fallåker och i Köklax. Vid dessa träningsstillfällen var det oftast en gästtränare från förbundet på plats. Esbo Idrottsföreningens skidåkare höll endagsläger på Solvalla, likaså orienterarna. Även handbollsspelarna höll några träningsläger på Solvalla.

Distriktet (NÅID) startade egen lägerverksamhet för distriktslägergruppen under 1970-talet. Lägren hölls på olika håll i södra Finland, såsom i Vierumäki och i Åbo, där det fanns fungerande inomhushallar. Föreningens deltagande på dessa läger som samtidigt var utbildning för tränarna gav föreningen en stark grund för framtiden.

#### UTLANDSLÄGER

Idrottsförbundet (SUL) hade under 1960- och 1970-talen märkt, att för att kunna klara sig i den allt skarpare konkurrensen, måste man träna kvalitativt på en hög nivå året om. Detta var förstås inte möjligt i kalla Finland vintertid. Lösningen blev den, att idrottarna åkte till Sydeuropa för att under varma förhållanden kunna träna. Flera av Esbo IF:s toppidrottare hörande till landseliten kunde därmed via landslagsgrupperna ta del av dessa läger. Privatpersoner-idrottare började också för egen del använda sig av södernläger som en del av förberedelsen för tävlings säsongen.

Uthållighetsidrottarna och andra av våra toppar har använt sig av utomlandsläger till

andra delar av världen, t.o.m. under flera veckors tid i olika repriser. Några veckors resa till ett varmare klimat kan göra susen och är ett inspirerande avbrott i vardagen.

Svenska Finlands Idrottsförbund (SFI) satte i slutet av 1970-talet igång en årligen på våren återkommande lägerverksamhet. SFI:s verksamhetsledare Kjell Krook var initiativtagaren och idékläckaren till dessa läger. Esbo IF:are har flitigt deltagit på dessa läger under åren som gått. En orsak ligger förstås i det att då denna lägerverksamhet lanserades hade föreningen flera representanter i SFI:s ledande organ. Nils Lindstedt var till 1985 i många år ordförande för SFI:s friidrottsråd och Göran Ekegren medlem i skolnings- och träningsgruppen. Lägren kommer att bli en viktig del i förberedelserna för sommaren.

#### LÄGERVERKSAMHETEN INOM DE ÖVRIGA SEKTIONERNA

Föreningens övriga sektioner har också försökt hålla igång regelbunden lägerverksamhet.

Redan på femtiotalet höll handbollssektionen läger på Solvalla. Efter det blev lägerverksamheten ganska sporadisk under de följande årtiondena.

Orienterarna och skidlöparna höll under femtio- och sextiotalet föreningsläger årligen, men då sektionernas verksamhet i början på 1970-talet helt avstannade på grund av ledarbrist, hölls det läger mera sällan. Några av våra bästa orienterare och skidåkare deltog i läger ordnade av distriktet och förbunden.

Volleybollen som startades år 1977 har relativt aktivt arrangerat läger både för herrar och för damer. Då juniorlagen ännu fanns med i föreningen, hölls det läger även för dem. Under de senaste åren är det bara damlaget som har hållit läger i medeltal ett läger per år. Lägren under de senaste åren har hållits i Vierumäki.

Gymnastiken, som kom med i föreningens verksamhet i början av 1980-talet har inte arrangerat egna föreningsläger. En del gymnaster har dock deltagit på FSG:s läger.

Överhuvudtaget har de andra sektionerna förutom friidrotten varit ganska sällan representerade på distriktets eller respektive förbunds läger.

I början av 1950-talet knöts internationella kontakter främst genom tävlingsresor utomlands och vice versa. Då kom även de internationella kongresserna och ungdoms- och idrottslägren med i bilden via CIF:s kontakter till de nordiska länderna.

Knatteverksamheten inom föreningen började blomstra på sjuttioalet. Föreningen hade bildat en juniorgrupp, som planerade och handhade juniorverksamheten. Denna senare kallade knattegruppen fick förutom den sedvanliga veckoträningen också igång en regelbunden lägerverksamhet. Solvalla idrottsinstitut var det naturliga samlingsstället för knattelägren på hösten och på våren. Skidsektionens verksamhet låg nere på sjuttioalet, men man försökte ännu ordna juniorläger, men ledarbristen gjorde att de inte arrangerades alltför ofta.

Knatte- och juniorläger har sedan hållits även på andra idrottsinstitut som t.ex. Vierumäki, Kisakallio och Kisakeskus.

#### SFI:S OCH NÅID:S LÄGERVERKSAMHET

I början av sjuttioalet startade NÅID:s friidrottsutskott en aktiv lägerverksamhet för juniorer och seniorer. CIF hade på den tiden en stabil ekonomi och genom stödet som NÅID fick från takorganisationen kunde distriktet starta en egen lägerverksamhet. Samtidigt aktiverades också tränarutbildningsverksamheten. SUL hade i början på sjuttioalet gått in för ett system, där varje distrikt underlydande SUL, sammanlagt 21 distrikt, skulle bygga upp ett system, där det i varje distrikt skulle finnas minst en egen punkttränare (senare ungdomstränare) och beroende på distriktets storlek eventuellt någon till. Detta system byggdes upp inom NÅID i samråd med dåvarande SFI:s träningschef Kalervo "Ursa" af Ursin. Från slutet av sjuttioalet var det sedan Kjell Krook som fungerade som koordinatör i SFI. Alla tre distrikt inom SFI utsåg var sin ungdomstränare. Göran Ekegren utsågs för uppgiften inom NÅID. Han skötte i ca 20 år denna uppgift. Ungdomstränarens uppgift var att planera och ordna läger- och utbildningsverksamheten för NÅID:s del. SFI och SUL koordinerade verksamheten och gav stöd åt respektive ungdoms-

tränare, i form av en liten kostnadsersättning och fortutbildning. NÅID:s friidrottsutskott stod för lägerkostnaderna och föreläsarnas och lägerledarnas kostnader.

Esbo Idrottsförening var aktivt med från början. Lägerdeltagarna valdes av punkttränarna och till deltagare utsågs grenvis de bästa. Detta nya system kom utan vidare att vara ett utomordentligt språngbräde för distriktets idrottare. Esbo IF hade en stor del av lägerdeltagarna. Distriktets satsning gällde också utbildningen.

SFI:s och NÅID:s lägerverksamhet har sedan dess utvecklats. SFI står nu för lägerverksamheten gällande juniorer och seniorer, för främst toppidrottarna inom föreningarna. Lägren hålls i Kuortane och därtill vårläger som redan under många års tid försiggått i Portugal. Det förnyade systemet är fortfarande till stor hjälp för Esbo Idrottsförening. Esbo IF:s friidrottare står ändå årligen för en förhållandevis stor andel av lägerdeltagarna.

NÅID Friidrott ordnar för sin del lägerverksamhet för äldre knattar. Lägren hålls i den egna regionen, som t.ex. Kisakeskus. Esbo IF:s knattar står själv för dessa lägers kostnader.

## UTBILDNING

Esbo Idrottsförening var genast på alerten gällande utbildningen. Efter kriget i slutet av fyrtioalet fanns det en stor entusiasm och vilja att bygga upp Esbo IF till en framstående idrottsförening. Föreningen hade starka ledare och dessa ville se till att föreningens medlemmar använder utbytet på skolningstillfällen CIF och de andra förbunden och distriktet erbjöd.

## DOMARKURSER

Ledningen i föreningen förstod redan i ett tidigt skede, att en fungerande och blivande storförening som man siktade på, bör arrangera tävlingar och därför var en av grundpelarna för verksamheten då se till att medlemmarna går på domarutbildning. Friidrotten var den klart aktivaste när det gällde att få samlat ett kunnigt domargarde.

Esbo IF:are deltog aktivt på domarkurser under slutet av 1940-talet, och redan år 1950

hade föreningen en första klass, fem andra klass och hela 30 tredje klass friidrottsdomare. Efter hand att föreningen hade utbildade domare startades det egna domarkurser på hemmaplan i Köklax folkskola, Bemböle och Skärgården, samt senare också i Gräsa. Redan följande år var antalet utbildade domare uppe i 56 personer. Föreningens domare anlätades år 1951 som funktionärer vid landskampen Finland-Frankrike på Olympiastadion i Helsingfors.

Under de påföljande årtionden skickade föreningen sina medlemmar på domarkurser som arrangerades av förbunden eller distriktet. Föreningen arrangerade också främst grundkurser på hemmaplan vid behov och efter möjligheter. Kursgångna friidrottsdomarnas antal var år 1954 i de olika kategorierna följande: 5 st. I-klass, 7 st. II-klass och 64 st. III-klass domare, sammanlagt 76 domare. År 1956 var domarnas antal: 5 st. I-klass, 17 st. II-klass, 87 st. III-klass samt 2 st. II-klass starters samt 4 st. III-klass starters. Föreningen hade därmed en mycket diger grupp av utbildade och kunniga domare. Det konstaterades redan då, att funktionärerna och domarna är viktiga för föreningen. Som en fungerande förening bör man arrangera stortävlingar. Samvaro för domarkåren ansågs viktig. Det anordnades olika tillfällen för funktionärerna, bl.a. en utflykt till Solvalla idrottsinstitut år 1956.

1958 arrangerade föreningen för första gången en FM tävling i friidrott, då föreningen tillsammans med Grankulla IFK anordnade damernas FM på Grankulla sportplan den 6 augusti. Detta var första tillfället där vår stronga friidrottsdomarkår kom åt att visa sina kunskaper i en stortävling.

Under 1950-talet hölls det också domar- och nybörjarkurser i orientering, vanligtvis var det Gösta Roberts som fungerade som kursledare.

På 1960-talet blev banläggarkurserna populära inom orienteringen. Föreningens egentliga orienteringsverksamhet låg ganska lågt, mycket på grund av ledarbrist. Men ett visst intresse steg fram gällande banläggarkurser. 1965 hade föreningen 2 st. II-klass banläggare och 10 st. III-klass gångna. Esbo IF var initiativtagare till en banläggarkurs som hölls i Kilo





*Internationella domarparet  
Rainer Björklund och Leif Sundell.*

1965 för Helsingfors kretsens föreningar. 1967 hade föreningen 6 st. I-klass, 4 st. II-klass och 9 st. III-klass banläggare, alltså sammanlagt 19 stycken.

I slutet av sextio- och början av sjuttiotalen arrangerade Esbo IF många tävlingar. Det anordnades nationella, internationella och förbunds- och distriktsmästerskap. Esbo Spelen och juniorlandskampen mot Sverige arrangerades vartannat år från 1970. Man kunde konstatera, att ledar- och domarskolningen hade stagnerat. "Bubi" Zukale förde fram år 1979 till styrelsen sin oro för nyrekryteringen av domare, ledare och tränare. Föreningen hade under flera års tid satt en stor del av sin energi till att arrangera stortävlingar och glömt nyrekryteringen.

Någonting fint hade dock hänt under slutet av 1970-talet. Rainer Björklund deltog 26-28 augusti 1977 i Kärkölä i Handbollsförbundets elitdomarkurs och 1978 hade han erlagt

en internationell handbollsdomarexamen på Hotell Haga i Helsingfors som en av tre deltagare från Finland. Han hade äran att få döma internationella matcher bl.a. i Moskva och i Danmark. Han deltog också i en internationell domarkurs för 20 st. inbjudna.

Eduard "Bubi" Zukale blev 1979 föreningens tredje internationella domare i friidrott. De tidigare internationella domarna var Eugen Svartsjö och Nils Lindstedt. SUL höll 1978 en kurs angående stortävlingsarrangemang. Esbo IF:are deltog också på kursen.

I början av 1980-talet efter att friidrottssektionen gjort en omorganisering, startades det en mera organiserad domarutbildning. Christian Blomberg tog hand om ansvaret för friidrottens funktionärsgrupp, som bildades i samband med omorganiseringen. Hans uppgift var att hålla register på funktionärer och domare samt utse och fördela funktionärsuppgifterna i god tid före säsongens början. Till hans uppgifter hörde organisering av domarskolningar. Det hölls årligen domarkurser och samlingar för föreningens friidrottsfunktionärer under hela 1980-talet.

På SUL:s domarskolningsdagar deltog ofta personer från Esbo IF.

#### LEDARUTBILDNING

Trots att föreningen redan hade starka ledare förstod man ändå att nya ledare bör skolas och de nuvarande ledarnas kunskaper förkovras. Det finns nämnt i arkivet, att redan i februari år 1945 deltog Harald Mattsson i Vierumäki på en "Urheiluneuvoja"-kurs och sedan i maj samma år på en fortsättningskurs. På Finlands Svenska Orienteringsförbunds (FSO) ledarkurs på Solvalla 1946 deltog Folke Värn från Esbo IF.

Under femtioalet ordnades det egentligen inga ledarkurser. Främst hölls det kurser för funktionärer, tränare och ungdomsledare. Även följande årtionde blev fattig på ledarkurser.

När man kom in på sjuttioalet hade föreningsledarkurserna tagit fart. Distriktet och förbunden ordnade kurser, vanligtvis på Solvalla. Esbo Idrottsförening ordnade också egna kurser, som t.ex. kursen i föreningsteknik som hölls i februari 1972 i Lagstads skola, hela 31 deltagare ställde upp.



*Tränaren Mirja Stenvik med sina adepter vid FM-stafett.*

CIF hade som takorganisation tagit utbildningen av föreningsledare på programmet. Esbo IF deltog aktivt i kurserna. Administration och ekonomi var oftast ämnen som behandlades på kurserna. Sekreterarkurserna arrangerades bl.a. av den finskspråkiga takorganisationen SVUL. 1981 deltog Anita Löfgren och Hjördis Nordström på en sådan.

Föreningsledarkurser vid namnet Jotava hölls på finska redan i slutet av sjuttioalet. I samråd med CIF satte SFI igång en svensk Jotava-kurs. Kjell Krook, som några år tidigare hade valts som ny verksamhetskoordinator (verksamhetsledare) fick å tjänstens vägnar till uppgift att genomföra en Jotava-kurs föreningsvis inom SFI:s föreningar. Kursen var ett stort projekt för SFI och Kjell Krook. Esbo IF var förstas genast med på noterna. Nils Lindstedt var ju ordförande i SFI:s friidrottsråd och Göran Ekegren medlem av tränings- och skolningsgruppen, så informationen gick nog hem till Esbo IF. En förkurs (s.k. admi-abc) hölls den 25 november i klubblokalen på Fallåker med 14 deltagare och den egentliga Jotava hölls sedan i två repriser följande vår. Första delen 6-7 februari 1982 hade sedan 9 deltagare. Den andra delen hölls sedan 18-19 september på

Solvalla, där 7 Esbo IF:are deltog. Jotava fortsättningskurs hölls sedan i november-december 1984.

#### **FÖRENINGENS EGNA UTBILDNINGSDAGAR**

Den 24 april 1984 arrangerade föreningen en utbildningsdag i Alberga simhall, med 25 deltagare. Efter att första utbildningsdagen 1984 konstaterats lyckad, hölls redan följande år en motsvarande dag i september. Dessa dagar hölls också under de följande åren av 1980-talet. År 1988 hölls utbildningsdagen som ett kryssningsseminarium på båten till Sverige 12-14 november. Dessa uppföljdes sedan av en ledarutbildningsdag, den 27 januari 1990. Tillfället hölls av Kurt Kääriäinen. 1990 hölls arbetsdagarna på Air Motel i Nummela.

Dessa arbetsdagar fortsatte under 1990-talet i olika versioner. Endagstillfälle, övernattningsdagar, båtseminarium och även som ADLEUT kurs som var en fortsättning på Jotava, som SFI arrangerade. Olika andra kurser och tillfällen hölls också för våra ledare inom föreningen. Utbudet på kurser och egna tillfällen fanns årligen i stor skala. Arbetsdagarna om döptes i slutet av 1990-talet till planeringsdagar. Liknande planeringsdagar har också friidrottsektionen ordnat under många år.

## Motion och friluftsliv

Under de senaste 100 åren har omvälvningen i vårt samhälle varit enorm. Som en följd av detta har behovet av att separat sköta om sin fysiska och psykiska hälsa blivit större. Tage Strandström var en av dem som insåg detta för länge sedan, och som målmedvetet varit med och introducerat motionsevenemang av olika slag i föreningens regi.

På vatten, is och snö har det rots, skinnats och skidats för att inte glömma vandringar och löpningar i regionen på varierande underlag och tidpunkter på året. En del av evenemangen har en mera social natur medan andra omfattar även tävlingselementet. I vilket fall som helst så fyller de en del av behovet av att få folk att röra på sig och sköta om sin fysik. Utöver den upplevelse som våra evenemang erbjuder deltagarna på, så har dessa arrangemang också blivit en viktig del av föreningens medelansskaffning.

### SKOGSVANDRINGAR I NOUX PÅ 1960-TALET

På 1960-talet ringde Tage Strandström ihop ett gäng på omkring 10-15 personer, mest familjer såsom Bubi Zukales och Yrjö Ekblads, till skogsvandringar i Noux skogar. Det medtogs som väggkost dricka i termos och smörgåsar.

### TAHKOLOPPET FRÅN SLUTET AV 1950-TALET

Vid motionsskidningen Tahkoloppet som var ett lopp på 100 km med ca tusen deltagare, ordnade Esbo IF saftstationen i Brobacka och/eller Fallåker i flera år. Föreningen hyrde fältkök där det kokades russinhavregrynsvälling.

### PADDLINGSTURER FRÅN SLUTET AV 1960-TALET

Det ordnades paddlingsturer från slutet av 1960-talet utför år såsom Esbo å, Gumböle å, Svartå å och Estby å i Kyrkslätt. Mest var det familjer från Esbo IF som deltog. En del hade egna kanoter, andra hade hyrda kanoter. Det gjordes också två resor till Savolax, bl.a. Oravareitti, och då sov man i stugor längs rutten.

Goda minnen som omkullvältring mitt i forsen, klädtorkning, korvgrillning vid brasan och trevlig samvaro hörde till dessa paddlingsturer.

### TOMTEMARSCHEN 1984

Det var Kaj Weurlander som kläckte idén till Tomtemarschen, och den första hölls år 1974 med start och mål i Pirttibacka. Sedan dess har den ordnats varje lillajul, ibland i Snettans och Inglas i Köklax. År 2015 hölls Tomtemarschen med start och mål vid Köklax idrottsplan.





Tomtemarschen är stämningsfull, det vandra-  
ras i skymningen med lyckta i handen. Längs  
rutten finns det facklor. Julgubben med sina  
medhjälpare bjuder på risgrynsgröt och saft.

#### **LÅNGFÄRDS-SKRIDSKOTURER FRÅN 1980-TALETS BÖRJAN**

I början av 1980-talet började Tage ordna lång-  
färds-skridskoturer på Esbos insjöar och ute på  
havsisen. Det byggdes upp en telefonkedja, då  
e-post och sms icke fanns ännu. Utrustningen  
var ispik, isdubbar och i ryggsäcken reservklä-  
der (som också fungerade som flytväst). Varje  
år hölls det plurningsövningar, där det övades  
att ta sig upp ur vaken och hjälpa varandra.

Senare grundades Finlands Långfärdsskrid-  
sko, vars pappa var Ralf Simonsson och Tage  
Strandström. Idag har föreningen Finlands  
Långfärdsskridsko ca 2000 medlemmar, bl.a.  
Bernt Blom är mycket aktiv medlem.

#### **SOLVALLA MARSCHEN 1974**

##### **– HETER NUFÖRTIDEN SOLVALLA VANDRING**

År 1974 startade Kaj Weurlander och Tage  
Strandström Solvalla marschen, idén togs från  
Sverige. Första Solvalla marschen gick runt  
Noux Långträsk med saftstationer längs rutten.  
Funktionärer var Esbo IF:are och studerande  
vid Solvalla idrottsinstitut.

År 1978 grundade Nils-Erik Wiklund  
från Östersund i Sverige och Tage Nordiska  
Marschbuketten. Meningen med marschbu-  
ketten var att delta i en marsch från varje nord-  
iskt land varje år.

#### **SOLVALLA REGATTAN 1976**

Esbo IF och Roddförbundet grundade Solvalla  
Regattan år 1976. Det gällde att ro 14 km runt  
Noux Långträsk.

*Uppe: Paddlingsfärd från Brobacka till Dämman.*

*Mitten: Julgröten smakar vid Tomtemarschen.*

*Nere: Långfärdsskridskoåkarna ute på blanka  
isen på Finska viken.*

*Fotografier: Tage Strandström*

#### **SOLVALLA ISMARATON**

Skridskoåkning runt Noux Långträsk; 1 varv  
14 km, 3 varv 42 km.

Första året då marschen arrangerades var  
isen i ypperligt skick och det var ingen snö.  
Naturen underlättade arrangemangen då.  
Nästa år var det snö på isen, och nämns kan  
att Sune Kihl från Solvalla plogade banan på  
isen, och norr om Solvalla sjönk traktorn och  
Sune genom isen, Sune kom ut och upp genom  
traktorns taklucka men traktorn sjönk 7 meter  
till botten. Då togs det i, dykare lade kedjor  
i traktorn och med talja och handkraft lyftes  
traktorn upp ur isen och Ismaraton genomför-  
des. Inalles ordnades Ismaraton tre gånger, de  
år då isförhållandena var gynnsamma.

#### **SJUNDEÅLLOPPET PÅ CYKEL, ERIK PIHKALA -MARSCHEN OCH ESBOLOPPET**

Sjundeåloppet på cykel startades av IK-32,  
HBL och Esbo IF. Start och mål var vid Gran-  
kulla simhall och det fanns två olika längder på  
loppet; 100 km till Lojo och tillbaka och så 50  
km. År 1978 var första året då Esbo IF icke var  
med som arrangör. Samma år hände en tragisk  
olycka då Erik Pihkala körde omkull i loppet  
med cykeln i Krakelbacken vid ån i Esbo cen-  
trum och omkom.

Till minnet av Erik Pihkala beslöt Fjalar  
Adolfsson och Tage starta en minnesmarsch,  
Erik Pihkala -marschen, med start och mål  
vid Oitans Camping, med sträckorna som var  
40 km, 20 km och 10 km. Första Erik Pihkala  
-marschen gick av stapeln år 1979 med presi-  
dent Urho Kekkonen som beskyddare. Största  
delen av vinsten från denna marsch gick till  
SOS-barnbyn i Esbo samt en liten del till Esbo  
IF.

Efter något år döptes Erik Pihkala -mar-  
schen om till Esboloppet med start och mål i  
Esbo centrum.

#### **KUNGSVÄGSVANDRINGEN 1995**

År 1995 gick första Kungsvägsvandringen med  
start från Finns Folkhögskola i Esbo till målet  
vid Tavastby kyrka i Vanda, inalles 21 km el-  
ler 12 km från Träskända park till Finns Folk-  
högskola. Det var Ulf Sjölund från Grankulla







som kom på idén att vandra längs med Gamla Kungsvägen. Senare ändrades ruten till en skogsvandring, Finns – Dämman (den konstgjorda sjön vid Gumböle Gård) - Finns.

Från Kungsvägsvandringen fick Tage idén att personligen cykla den Gamla Kungsvägen från Oslo till Petersburg, en 1 700 km lång sträcka som han cyklade år 1998.

#### **ESBO IF:S RODDSEKTION**

År 1997 startades roddsektionen i Esbo IF. Initiativtagarna var Zita och Bo Gammals. Två år var Esbo IF med i Sulkavarodden med en kyrkbåt. Roddsektionen upphörde inom Esbo IF år 2008. Meningskiljaktigheter mellan Esbo IF och roddsektionens ansvarspersoner var orsaken till beslutet att avveckla roddverksamheten i föreningen.

#### **NYA EVENEMANG PÅ 2000-TALET**

Sedan år 2005 har föreningen introducerat inte mindre än fyra nya motions- och tävlingsevenemang dvs. Nice Run, NouXtreme, Esbo Strandmaraton och Esbo Kvällslopp jubileumsåret 2016 till ära. Målgrupperna är delvis överlappande men varje enskilt evenemang har också sin specifika profil.

#### **NICE RUN STARTADE ÅR 2005**

År 2005 introducerade Esbo Idrottsförening på nytt motionsevenemanget Nice Run efter några års paus. Ända fram till år 2015 var föreningen med och ordnade evenemanget. De senaste åren har Nice Run i Esbo anordnats av föreningsalliansen Esbo IF, Leppävaaran Sisu och Espoon Tapiot.

#### **NOUXTREME FÖR FÖRSTA GÅNGEN 2007**

År 2007 introducerades det första NouXtreme-loppet, en halvmaraton på friluftsleder i nationalparksterrängen i Noux. Utvecklingen av detta evenemang har lett fram till ett så kallat "trailrunning" evenemang. Här är det frågan om löpning på skogsstigar i varierande terräng. Den här typen av löpevenemang har blivit populära under de senaste åren.

#### **ESBO STRANDMARATON**

Esbo Strandmaraton motionsevenemanget startade år 2008 i samband med att Esbo stad firade 550-års jubileum. Evenemanget har vuxit till ett av de största motionsevenemangen i Finland. Över 5000 motionärer deltar under de två dagarna i september.

#### **KURRERUNDAN**

Kurrerundan arrangeras varje vår på Grändagen tillsammans med Grankulla stad. Esbo IF har handhaft arrangemanget av Kurrerundan efter det att OK-77 föreningen avsåg att arrangera det.

#### **ESBO KVÄLLSLOPP**

Det färskaste tillägget i föreningens utbud av motionsevenemang går under namnet Esbo kvällslopp och arrangeras av föreningsalliansen Esbo IF, Espoon Tapiot och Leppävaaran Sisu dvs. samma gäng som framgångsrikt ansvarar för Esbo Strandmaraton arrangemanget.

Som det av namnet framgår löps loppet på kvällen, en lördag kväll. Huvudsträckan är halvmaraton som löps på en rutt som är ca 7 km lång, vilket betyder att sträckan löps tre gånger. En annan möjlighet är att delta på bara ett varv på ca 7 km.

*Uppe: Skogens djur på Solvallamarchen.*

*Mitten: Kungsvägsvandringen år 1996, saftstationen vid Träskända.*

*Nere: INA båten döps av vice stadsdirektören Liisa Tommila och föreningens ordförande Kaj-Erik Lindberg håller tal.*

*Fotografier: Tage Strandström*



*Nice Run*



*Esbo Strandmaraton*



## Arrangemang

Esbo IF:s starka ledare har ansvarat för många tävlingsarrangemang. Dessa starka ledare har utgjort en stark grund för arrangörsuppdrag. Redan vid föreningens grundande ordnades det olika tävlingar. Ledarna inom föreningen har alltid varit ansvarsfulla och åtagit sig arrangemang av olika mästerskapstävlingar. Föreningen anordnade i början tävlingar i friidrott, skidlöpning och terränglöpning.

Första tävlingen hölls samma dag som föreningen grundades, alltså den 2 juli 1916. Strax efter att stiftelseurkunden hade underskrivits hölls det vid Finns tävlingar i friidrott. Under det första verksamhetsåret erhöll föreningen bl.a. uppdraget att anordna tävlingen om Veckobladets pokal mellan Nylands svenska socknar. Tävlingen hölls den 10 september på "idrottsplanen" vid Finns. I tävlingen möttes Esbo och Helsinge och segern i kampen tillföll Helsinge, främst genom att Esbo misslyckades i längdhoppet. Tävlingarna präglades av gott kamratskap och lämnade ett vackert minne.

Ännu följande år anordnades det aktivt tävlingar, men det påföljande året, 1918, blev sedan förstäligt nog ett mellanår.

### SOCKENKAMPER

Som en liten landsortsförening var det förstås klubbävlingar och -mästerskap som var gällande under de första årtiondena. Sockenkamperna, som redan vid sekelskiftet hölls i ungdomsföreningarnas regi, fortsatte, men arrangemanget av dem övergick allt mer i idrottsföreningens regi. Dessa sockenkamper fortsatte ända in på 1950-talet, men de sista åren som direkta klubbkamper mellan Kyrkslätt IF, Esbo IF och Sjundeå IF.

### TÄVLINGAR MELLAN UNGDOMSFÖRENINGAR

Ungdomsföreningarna från vilka också Esbo Idrottsförening har uppstått, hade under många års tid haft tävlingar sinsemellan. Dessa tävlingar kom sedan också att bli naturliga arrangörsuppdrag för den nya specialföreningen gällande idrott, Esbo Idrottsförening.

### EN "RIKTIG" IDROTTSPLAN FATTADES

Efter inbördeskriget 1918 kom verksamheten igen igång. Man samlades på Finns våren 1919, där man kom överens om att förbättra den provisoriska idrottsplanen vid Finns. En ordentlig idrottsplan fattades i Esbo, likaså Kyrkslätt. Bristen på en riktig idrottsplan kom att vara en delorsak till att föreningens utveckling till en stortävlingsarrangör dröjde ett tag. Idrottsplanen i Köklax stod äntligen färdig efter många om och men år 1949. Reparationen av den provisoriska idrottsplanen startade omedelbart. Föreningen hade redan de första åren också tillgång till en annan provisorisk plan som var belägen invid Valhalla, där det senare byggdes en ungdomslokal.

### SKYDDSKÅRSTÄVLINGAR

Efter inbördeskriget och första världskriget låg den egentliga föreningsverksamheten nere. Alltför många direkta föreningstävlingar arrangerades inte av under 1920-talet. Den militära idrotten kom denna tid med in i bilden. Skyddskårsdagar och -mästerskap arrangerades främst på travbansområdet i Köklax.



## FÖRSTA DISTRIKTMÄSTERSKAPET

Esbo Idrottsförening arrangerade för första gången ett distriktsmästerskap år 1923 i Kök-lax svenska folkskola. Tävligen gällde Västra Nylands distrikts mästerskap i stående hopp.

## FOTBOLLSMATCHER

Fotbollsmatcher arrangerades av föreningen för första gången vid ingången till 1930-talet. Det ordnades sedan fotbollsmatcher och -turneringar under flera års tid, ända tills fotbollssektionen splittrades år 1937.

## TÄVLINGAR I ORIENTERING

Första orienteringstävlingen arrangerades redan år 1935, men första "stortävlingen" föreningen anordnade var DM i orientering år 1943. Esbo Idrottsförening stod värd för Västra Nylands distriktsmästerskap i orientering den 17 oktober. Tävlignas start och mål hade förlagts till Snettans gård i norra Esbo. Gårdens husbonde, idrotts- och speciellt orienteringsintresserade Anders Malmström hade gästvänligt ställt tävlingskansli och bastu till arrangörernas förfogande. Sammanlagt var det 30 deltagare. Av bara farten, när föreningens ihärdiga och orienteringsfrälsta hade kommit igång med att arrangera orienteringstävlingar, ordnades sockenmästerskapen i orientering år 1946 i norra Esbo, med samling i Dalsvik.

21 september 1946 handhade föreningen arrangemangen av sockenmästerskapen i orientering. A-klassen vanns av Harald Mattsson C-klassen av Gösta Roberts och K-klassen Ebba Ekström. Tävligen fungerade samtidigt som generalrepetition för FM-tävlingen påföljande år.

Sedan blev det redan följande år en ännu större tävling.

## FM I ORIENTERING

Föreningens orientergång hade fått blodad tand. Då föreningen redan arrangerat tävlingar ville man visa, att nog klarar man också av att arrangera en FM-tävling.

FM för ungdomar arrangerades i september 1947 i Nouxterrängen. Som tävlingsledare och banmästare fungerade FM-guldmedaljören från föregående år Heljo Lepäsmaa. Flera



*Pärmen av programbladet vid FM tävlingen 1947.*

andra av föreningens ledare ställde också upp som funktionärer vid tävlingarna. Sammanlagt deltog 210 orienterare i tävlingen.

## ANDRA ORIENTERINGSTÄVLINGAR

FSO mästerskapen i budkavle och individuellt arrangerades 1960. Därtill arrangerades några andra tävlingar under året. Sammanlagt var det över 800 deltagare i de olika orienteringstävlingarna under år 1960.

Flera nationella tävlingar har arrangerats under årens lopp, 1 augusti 1965 i Forsbacka och 20 september samma år i Gunnarskulla. Samma år var föreningen initiativtagare till en banläggarkurs för Helsingfors kretsens föreningar. Kursen hölls i Kilo. Föreningen hade flera kunniga banläggare som klarade sig bra i tävlingar. År 1967 hade föreningen 6 st. 1-klass, 4 st. 2-klass och 9 st. 3-klass kursgångna banläggare. Rolf Hirn deltog i en internationell banläggartävling i Estland år 1967, där han blev sjätte bästa bland finländska deltagarna.

Under 1960-talet gick föreningens orientering kraftigt tillbaka. Femtiotalets framgångar var ett minne blott och de som då hade visat framfötterna vid många budkavletävlingar hade av olika orsaker avslutat tävlingskarriären. Samma personer som hade tävlat hade också fungerat som sektionens ledare, funktionärer och tränare. Rekryteringen av nya hade nästan helt försumrats.

Det fanns dock en grupp orienterare som ännu fortsatte. Dessa fick under slutet av sextiotalet arrangerade en del tävlingar, som t.ex. klubbkampen mot Väsby OK från Sverige. Tävlingen gick av stapeln i Sjundeå den 18 maj 1969.

En nationell orienteringstävling hölls den 25 oktober 1970 med 292 startande. Följande år arrangerades sedan DM i budkavle av Esbo Idrottsförening.

En internationell tävling hölls år 1974 i augusti. Tävlingen var en nattorientering och den gick av stapeln i Haapajärvi i Kyrkslätt, med ca 150 deltagare.

I brist på ledarkrafter föreslogs år 1973, att man skulle sammanslå orienterings- och skidsektionen med motionssektionen. Vid CS-mötet den 9 januari 1974 beslöts att orienteringen och skidningen sammanslås till en sektion, men motionen förblir en skild sektion.

#### **SKIDARRANGEMANG**

Skidsektionens största arrangemang hölls på 1950 och 1960 talen. På 1950-talet arrangerades det distriktsmästerskap i kombinerat och backhoppning i Hemtans, med den lokala underavdelningen som huvudansvarig. NÅID:s mästerskap i stafett gick av stapeln i Brobacka den 10 mars 1968.

FSS-förbundsmästerskap hölls 1961 i Pirttbacka tillsammans med IK Örnen, Kilo IF och Esbo Skytteförening.

#### **MOTIONSEVENEMANG**

Föreningen höll Riksskidningar och Riksmarscher årligen, bl.a. 1942 hölls Riksskidningen vid Valhalla i Köklax.

Senare kom Tåhkoloppet med i bilden. Föreningen var under många år var en mycket aktiv arrangör.

#### **BOXNING**

Bemböleavdelningen hade under några års tid boxning på programmet. Föreningen anordnade den första boxningstävlingen den 27 april 1947 på Fallåker. Senare samma år arrangerade föreningen en nationell boxningstävling i Grankulla FBK-huset.

#### **FRIIDROTT**

Esbo hade i slutet av 1940-talet äntligen fått två fina idrottsplaner för utövande av friidrott. Alberga idrottsplan i östra delarna av Esbo och Köklax idrottsplan i väster. Intresset för att arrangerade förbundsmästerskapen på den nya fina planen i Köklax var märkbar. Esbo IF hade redan på fyrtiotalet under flera års tid haft deltagare på olika domarkurser som arrangerats inom Mellersta Nylands distrikt och SFI. Också egna domarkurser hölls. Den 23 september 1951 arrangerade föreningen SFI-seriefinalen i Köklax. Tävlingen vanns av Esbo IF. År 1953 arrangerade föreningen för första gång förbundsmästerskapen i Svenska Finland. Tävlingen gällde juniorer under 20 år. Tävlingarna hölls på Köklax idrottsplan 18-19 juli med Harald Mattsson som ansvarig ledare för tävlingen.

Esbo IF har arrangerats SFI-mästerskapen har flera gånger, bl.a. åren 1955, 1964, 1975, 1984 1991 och under jubileumsåret 2016.

#### **FM FÖR DAMER 1958**

1958 fick föreningen det hedersamma uppdraget att arrangerade FM i friidrott för damer. Tävlingen arrangerades tillsammans med Grankulla IFK på Grankulla idrottsplan som en endagstävling.

Tävlingsarrangemanget kom mycket lämpligt för Esbo Idrottsförening, då våra stronga flickor just hade börjat visa framfötterna.

#### **LANDSKAMPER**

Första landskampen som föreningen arrangerade var 5-6 september 1970, då Esbo Idrottsförening tillsammans med Leppävaaran Sisu hade äran att få stå som värd för flick- och pojklandskampen Finland-Sverige på Alberga idrottsplan (den gamla planen med kolstybbsbanor). Efter denna landskamp arrangerade



*SFI-mästerskapen för seniorer hölls 30-31 juli 1955 på Grankulla idrottsplan.  
Tävlingarna arrangerades tillsammans med Grankulla IFK.*

föreningen flick- och pojkkamperna regelbundet då Sverigekamperna hölls i Finland. På 1980-talet kom sedan Espoon Tapiot med som en tredje part i alliansen. Landskamperna hölls under 1970-talet i Dalsvik och efter VM 1983 en gång i Otnäs och efter att den nya planen i Alberga idrottspark stod färdig.

#### **ANDRA STORTÄVLINGSARRANGEMANG**

Esbo köping hade i början av sjuttioalet byggt idrottsplanen i Dalsvik, med på den tiden toppmoderna gummi-asfaltsbeläggningen. Då väcktes inom Esbo IF och Leppävaaran Sisu tanken på att arrangera nationella och t.o.m. internationella tävlingar i Esbo. Nästan samtidigt fick





*Bubi och Nisse inför landskampen på Alberga planen 1970.*

också Otnäs och Grankulla idrottsplanerna gummiastfältbeläggning. Invigningen av planen i Dalsvik hölls den 15 augusti 1972 som en nationell tävling. Denna tävling arrangerades tillsammans med LeSi. Åskådarantalet var hela 1200 personer. Redan föregående år i maj hölls det en nationell tävling på Grankulla sportplan med GrIFK som medarrangör.

#### **ESBO SPELEN**

År 1973 hölls de första Esbo Spelen den 14 maj på Dalsviks idrottsplan. Året innan hade Lasse Virén och Pekka Vasala vunnit OS-guld i München och en internationell tävling i Esbo kom därför mycket lägligt. Nisse Lindstedt hade bl.a. lyckats få OS-guldmedaljören Lasse Virén med på startlinjen. Tävlingen lyckades



*Öppningsceremoni vid en Nordisk juniorlandskamp i Alberga. Foto: Tage Strandström.*



*Lasse Virén deltog i Esbo Spelen i Dalsvik 1973. Året efter OS segrarna.*

utomordentligt ekonomisk och publikmässigt. Det var en lyckad start för Esbo Spelen. Esbo IF hade förstås också med de egna olympierna Bo Grahn och Leo Pusa.

Esbo Spelen arrangerades därefter årligen i Dalsvik till år 1980. När det hade blivit klart att Finland får arrangörskapet av historiens första VM i friidrott 1983 gjorde Esbo stad för friidrottens framtid ett viktigt beslut. SUL, Helsingfors och Esbo kom överens om att idrottarbyn placeras i Otnäs i Esbo. Detta beslut betydde, att Esbo stad anlade ny beläggning på Otnäsplanen och byggde en helt ny idrottsanläggning i Alberga. Samtidigt förnyades också Dalsvik idrottsplan. Dessa idrottsplaner fungerade som träningsplaner under VM-tävlingarna. I samma veva fick också Köklax idrottsplan ny beläggning och Mattby idrottsplan byggdes. 1981 hölls Esbo Spelen på Köklax idrottsplan. Den 11 augusti hölls de VII Esbo Spelen på Köklax idrottsplan tillsammans med Leppävaaran Sisu. Toppidrottare från bl.a. Östtyskland och många inhemska och föreningens egna toppar drog hela 1300 betalande åskådare till Köklaxplanen för att följa med tävlingarna. Det var en idrottsfest som heter duga. Esbo Spelen hölls i Köklax också 1983. Betalande åskådare uppgick den gången till ca 1000 personer.

Byggandet av en ny fin läktaranläggning i idrottsparken i Alberga startade och tills läktarutrymmena stod färdiga ordnades år 1985 de Internationella Esbo Spelen i Otnäs.

När sedan den fina arenan i Alberga med en stor fin läktare och resultattavla stod färdig 1986 anhöll föreningsalliansen om att få arrangera FM i stafettlöpning år 1987. Före det hölls Internationella Esbo Spelen den 12 juni 1986 som tillika var invigningstävling av den nya idrottsanläggningen.

#### **FINLANDIA JUNIOR GAMES**

FJG arrangerades för första gången 22-24 juni 1985. Tävlingarna hölls på flera olika idrottsplaner i huvudstadsregionen. FJG arrangerades sedan årligen ända till en bit in på 2000-talet. FJG föreningsalliansens drygt 10 medlemsföreningar stod för arrangemangen. Esbo Idrottsförening drog sig i slutet av 1990-talet ur arrangörskapet av FJG. På 2010-talet änd-

rades konceptet och namnet byttes till YAG och då var Esbo IF igen med. Under de senaste åren har Esbo IF och Espoon Tapiot skött om arrangemangen av YAG.

#### **FM I STAFETT 1987**

Föreningsalliansen blev beviljad arrangemangen av FM i stafett 1987. Tävlingarna arrangerades av alliansen som bestod av Esbo Idrottsförening, Leppävaaran Sisu och Espoon Tapiot. Tävlingarna gick av stapeln 11-12 juli. Tävlingarna var mycket lyckade och fina framgångar skördades av arrangörsföreningarna. Föreningsalliansen hade direkt fått ett rykte som duktiga arrangörer. Detta gav upphov till att esboarrangörerna erhöll under årens lopp många ansvarsfulla arrangemang.

#### **FM I TERRÄNG 1992**

Samma föreningsallians som arrangerade stafett-FM 1987 fick i uppdrag att arrangera FM i terräng 1992 i Alberga idrottspark. 820 löpare kom i mål. Bästa Esbo IF placering var Olli Koivusalos fjärde plats på seniorernas korta distans (4 km).

#### **HANDIKAPPTÄVLINGAR**

Esbo Idrottsförening har under många års tid stått för handikapptävlingsarrangemang. Föreningen var redan i början av åttiotalet delarrangör vid handikappdagar på Dalsvik idrottsplan. Tävlingar hölls också för utvecklingsstörda. 1994 ansvarade föreningen för arrangemangen av V Europeiska Hjärt- och lungtransplant spelen i friidrott och volleyboll i Alberga idrottspark.

Under årens lopp har föreningen varit med som arrangör vid olika handikapptävlingar, men den absolut största och mest krävande var de öppna Europeiska handikappmästerskapen i friidrott år 2005. Tävlingarna arrangerades av föreningsalliansen Esbo Idrottsförening, Leppävaaran Sisu och Espoon Tapiot i Alberga idrottspark med start en vecka efter VM i friidrott på Olympiastadion. Under ca en veckas tid arrangerade handikapptävlingar var en stor styrkemätning för föreningarna. Tävlingarna avklarades med bravur och arrangemangen fick mycket positiv feedback.





*Bild från öppna handikapp-EM 2005 i Alberga idrottspark.*

#### **FINSKA MÄSTERSKAPEN I FRIIDROTT, KALEVA SPELEN 2009**

Esbo Idrottsförening har under årens lopp arrangerat tävlingar i olika grenar. Större och mindre tävlingar, DM, SFI-mästerskap, internationella och nationella tävlingar, FM-tävlingar och landskamper mm. Tävlingsarrangemangen som föreningen har stått för har alltid fungerat berömligt. Föreningens domare och funktionärer har alltid varit kunniga och det har aktivt skolats nya domare. Friidrotten som varit den dominerande grenen inom föreningen hade under många års tid haft ett stort mål angående arrangemang. Redan på 1980-talet allt sedan den nya fina idrottsparken i Alberga stod färdig, arbetade föreningens ledning tillsammans med LeSi och Tapiot för att få Kaleva Spelen till Esbo. När föreningsalliansen sedan på våren 2007 blev beviljad arrangemangen för år 2009, var det klart att nu skall det bli en alla tiders Kaleva Spel.

Esbo Idrottsförening tillsammans med de båda andra esboföreningarna jobbade ihärdigt och med stort hjärta för att få arrangemangen att lyckas. Och, visst lyckades arrangemangen mycket fint. Alla tiders Kaleva Spel kallades

tävlingarna av många som ändå hade varit med på många Kaleva Spel under årens lopp. Idrottsligt, ekonomiskt och arrangörmässigt var tävlingarna en fullträff. Tävlingarna sågs av över 20 000 personer. Tävlingarna förlöpte som smort, läktarna var fullsatta under tre dagar och tävlingarna gav arrangörerna en viktig hacka för mödan. Esbo IF hade flera idrottare med i tävlingarna. Robert Rotkirch, Matti Vesterinen m.fl.

#### **ELITTÄVLINGEN 2010**

Arrangörsföreningarna blev tyvärr fartblinda efter de förträffliga Kaleva Spel arrangemangen 2009, med stor ekonomisk vinst och superbra arrangemang. Esbo Idrottsförening och Espoon Tapiot beslöt strax efter Kaleva Spelen anhålla om att få arrangera Elittävlingar på följande år, 2010. Målsättningen ställdes högt men slutresultatet blev tyvärr mycket förnedrande. Depressionen eller lågkonjunkturen hade redan 2009 nått Finland. Möjligheterna att skaffa sponsorer hade avsevärt försämrats under året och stadens satsning låg heller inte på samma nivå som under Kaleva Spelen. Elittävlingen gav ett stort minusresultat.



*Föreningens domare- och funktionärer vid VM i friidrott 1983 i Helsingfors uppställda. Från vänster: Christer Kanerva, Leif Engblom, Kaj Widbom, Börje Jansson, Eduard Zukale, Nils Lindstedt, Aimo Mehtonen, Monica Robertson, Kurt Aström, Helena Aström, Göran Ekegren, Tage Strandström och Ake Löfgren*

## DOMARE OCH FUNKTIONÄRER

Förutom det att föreningen arrangerat egna tävlingar, ensam eller tillsammans med någon annan har föreningens förträffliga och kunniga domare/funktionärer fungerat i andra sammanhang på ansvarsposter.

Redan i början av 1950-talet hade föreningen domare inkallade till funktionärsuppgifter på Olympiastadion i Helsingfors. Vid Olympiska Spelen i Helsingfors 1952 var Esbo IF:s Harald Mattsson domare i friidrott.

Värdetävlingarna som EM 1971 och för att inte tala om VM 1983 med 20 domare/funktionärer från Esbo IF är ett bra bevis för den uppskattning föreningens funktionärer har. EM 1994 och VM 2005 och EM 2012 fortsatte sedan den tidigare kutymen att föreningens domare hört till stortävlingarnas stomme.

Herr- och damlandskampen mot Sverige har också gett flera av föreningens internationella domare tillfället att få fungera som domare på Olympiastadion i Helsingfors, några har också agerat som domare på Stockholms stadion och i Göteborg.

## SKOLORNAS STAFETTKARNEVAL

Skolornas Stafettkarneval har arrangerats från år 1961 i Helsingfors. Första åren arrangerades karnevalen på Djurgårdens sportplan, men ganska snart flyttades arrangemangen till Olympiastadion. I några repriser då Olympiastadion har varit under reparation har karnevalen arrangerats på annan ort. Esbo IF hade äran att få vara värd då evenemanget 2011 hölls i Alberga Idrottspark i Esbo. Nu piffas Olympiastadion upp igen och karnevalen hålls år 2017 i Esbo.

Under årens lopp har många av föreningens domare och funktionärer ställt upp som frivilliga vid Stafettkarnevalen. Nämnas kan att föreningens mångåriga starter Rolf Mattsson fungerade som huvudstarter under många års tid.

## HANDBOLLENS ARRANGEMANG

Föreningen startade handbollsverksamheten år 1953 och redan från början utgjorde matcharrangemangen en viktig del av handbollssektionens verksamhet.

Under de första årtiondena var seriematcherna i stort sett de enda arrangemangen för eningen skötte om. Därtill hölls det bl.a. internationella klubbkamper.

Då allaktivitetshallen i Mankans stod klar 1974 kom även värde tävlingsarrangemang och landskamper med i bilden. Att arrangemangen gavs åt Esbo IF var dels att hallen i Mankans hade byggts och dels att "Bubi" hade goda kontakter till Handbollsförbundet. Första landskampen i handboll som föreningen var delarrangör vid var landskampen mot Frankrike den 29 september 1975. Följande landskamper som hölls i Mankans skedde 1978. Finland-Israel 19 januari, Finland-Japan 22 januari och Finland-Holland 5 februari hölls med Esbo Idrottsförening som ansvarig arrangör.

På 1980-talet anförtroddes föreningen flera värde tävlingsarrangemang. Esbo IF var delarrangör vid nordiska mästerskapen för juniorer 11-13 april 1980, VM kvalmatch Finland-Holland 1981 med 389 betalande åskådare och handbolls VM för juniorer 1983 m.fl.

År 1990 hölls Europa-zon VM-kval i Hagalundshallen 31.3-6.4. Tävlingsarna drog ca 10000 betalande åskådare. Handbollsarrangemang hölls sedan mera sporadiskt under resten av 1990-talet. När man kom in på 2000-talet var det egentligen endast seriematcher som fanns på programmet.

#### **ARRANGEMANGEN INOM FÖRENINGENS ÖVRIGA SEKTIONER**

Från 1970-talet har föreningens "gamla" sektioner, skidning och orientering varit på nedåt gående. Verksamheten hade stagnerat och klubb tävlingar var i stort sett de enda arrangemang dessa sektioner ordnade.

#### **BOWLINGSARRANGEMANG**

Bowlingssektionen hade startat sin verksamhet år 1963. Redan från starten arrangerade föreningens bowlingssektion en augustitävling. Första åren hölls tävlingen i Tali, men efter det att den nya hallen i Hagalund stod färdig, hölls tävlingen där. Sektionens första egentliga större tävling i Hagalundshallen hölls 1966 då föreningen fyllde 50 år. Tävlingen hölls den

10-18 september med 198 deltagare. Redan år 1967 arrangerades den första internationella klubbkampen i Hagalund mot Lidingö BK från Sverige. Internationella klubbkamper har sedan dess hållits turvis på hemmaplan i Hagalund och i Sverige.

Augustispelen hölls årligen och vid sektionens 20-års festtävling år 1983 deltog hela 500 bowlare. Vid ingången till 1980-talet döptes tävlingen till augustiskrällen.

Bowlingssektionen har årligen deltagit i riks- och H:fors serierna samt utkämpat klubbkamper. Detta har förstås medfört många hemmarrangemang varje år.

#### **VOLLEYBOLLENS ARRANGEMANG**

Volleybollsektionen har under årens lopp haft varierande antal lag med i serierna. Herrarna har haft 1-2 lag och damerna högst ett lag, men under 1990-talet fanns det också några juniorflicklag. Hemmamatcherna hade sektionen ansvaret för.

År 1987 var volleybollsektionen arrangör för en internationell volleybollturnering. Turneringen hölls i Hagalund 18-19 april.

År 1991 arrangerades det en påskturnering i Hagalundshallen. Samma år, den 27-28 april hade Esbo Idrottsförening hand om arrangemanget av en juniorvolleybollturnering.

Dalsvik kupolhall fungerade som tävlingsplats för en beachvolleyturnering i maj 1993. Därefter hölls det årligen en turnering varje vår i Dalsvikshallen tills det att hallen revs ner. Efter det flyttades arrangemangen av beachvolleyturneringen till simstranden i Oitans, där det årligen ordnats en turnering i mitten av juni. Viking Line har varit sponsor för turneringen och därför döptes den till Viikkari-Beachturnering.

#### **GYMNASTIKARRANGEMANG**

Verksamheten var i början främst inriktad på barn- och motionsgymnastik, men med åren förbättrades barnens färdigheter och ledarnas kunskaper. Intresset för tävlingsgymnastik växte och föreningen arrangerade flera tävlingar under 1980- och 1990-talen tillsammans med gymnastikföreningar från Grankulla och Hel-





*Viikkaribeach vid Oitans simstrand.*

singfors. Esbo hade ju en förträfflig sal i Väderbacken, som också kunde utnyttjas för tävlingsbruk.

Nämnas kan, att gymnastiksektionen var delarrangör vid junior FM i rytmisk sportgymnastik 24.-25.11.1984 i Esbovikens idrottshall tillsammans med Tölö Gymnastikförening. Därtill arrangerade föreningens gymnastiksektion flera gånger FSG-mästerskap i rytmisk sportgymnastik och redskapsgymnastik åren 1986-2005. Mästerskapen hölls i Väderbackens gymnastiksal.

#### **RODDARRANGEMANG**

Roddsporten kom med i föreningen i slutet av nittiotalet. 1995 var det första gången rodden fördes fram till diskussion som en eventuell

ny gren eller sektionen inom Esbo IF. Redan följande år beslöt föreningens Centralstyrelse, att rodden tas med. Först gällde det kyrkobåtsrodd. Sedan gick det av bara farten. Rodden blev år 1997 en egen grupp och året därpå en egen sektion.

Redan från början hölls det också olika arrangemang. Skärgårdsregattan arrangerades och första större tävling i juni 2000, då gymnasiernas FM i rodd ordnades. Esbo Idrottsförening var delarrangör vid tävlingarna.

Skärgårdsregattan hölls sedan årligen under roddens ca tio år långa verksamhetsperiod inom Esbo Idrottsförening. Andra evenemang som hölls var bl.a. roddtävlingar för Esbo skolelever och kyrkobåts-FM för skolelever, som hölls 2 juni 2005.

## Internationella kontakter

### KONTAKTER TOGS TILL UTLANDET

#### 1940-TALET

Efter att Finland hade upplevt andra världskriget började ett starkt intresse vakna för kontakter till utlandet, främst till de nordiska länderna. I slutet av 1940-talet fanns det inom föreningen aktiva förespråkare för klubbkamp mot svenskar. Kontakt togs 1948 med en idrottsförening i Sverige för att få idrottsutbyte till stånd. Föreningen ifråga hade dock inte friidrott på programmet. Därför blev det ingen kamp mot svenskarna på 1940-talet.

#### NY EPOK INOM ESBO IF

Året 1950 kommer för alltid att sammankopplas med föreningens första utlandsresa, som herrlaget gjorde till Hilleröd i Danmark. Dåvarande föreningsledning med Harald "Lala" Mattsson och Rainer Holmberg i spetsen var de drivande krafterna för att få till stånd en resa till Danmark. Den första klubbkampen utomlands utkämpades år 1950 mot Frederiksborgs IF i Hilleröd, där vårt stronga herrlag kämpade hårt mot de starka danskarna, men fick till slut ge sig med siffrorna 49-47. Detta var enligt våra danska vänner historiskt idrottsligt sett, det var första gången en finländsk klubb tävlade i Danmark.

Året därpå fortsatte sedan kontakten till utlandet, genom en klubbkampsresa för juniorerna till samma Hilleröd, med 21 deltagare. Den 15 juli utkämpade våra juniorer en triangelkamp på Hilleröd stadion i Danmark mellan Esbo IF, Fredriksborgs IF och Skovbacken, båda lagen från Danmark. Esbo IF slutade tvåa. Nämnas kan att föreningens lovande junior Sven Wessman hoppade 175 centimeter i höjd,

ett resultat som omnämndes också i danska radion. Våra juniorer deltog under samma resa också i tävlingar i Köpenhamn.

#### ÄVEN ORIENTERARNA RESTE UTOMLANDS

Den nya aktiva orienteringssektionen åkte samma år med en trupp på 13 personer till Sverige. Resan startade den 16 augusti 1951. Med på resan var Aarno Sahramaa, Nils Huttunen, Kaj Lindholm, Mårten Weurlander, Stig-Göran Bergman, Pekka Korpijaakko, Jarl Kumlin, Per-Erik Pettersson, Rea Långström, Marita Kumlin, Ann-Mari Weurlander, Maj-Britt Roberts och Gösta Roberts som också fungerade som färdledare. Klubbkampen mot Rytterne Idrottssällskap vanns av Esbo IF. Under samma resa deltog orienterarna i ett par andra orienteringstävlingar med fina framgångar.



*Orienterarna uppställda för att åka på klubbkamp till Västerås i Sverige 1951.*



*Sven Wessman hoppade i höjdhoppet över sin egen längd i Hilleröd 1951.*

## OLYMPIAÅRET 1952

Då Finland för första gången och hittills enda gången hade fått arrangemangen av Olympiska Spelen år 1952, var det helt naturligt att föreningen bjöd danskarna till Esbo på svarsvisit för att utkämpa en klubbkamp. Danskarna var också mycket måna om att få sammankoppla besöket i Finland med att uppleva olympiastämningen på Olympiastadion i Helsingfors. Denna klubbkamp som hölls på Köklax idrottsplan blev ett festligt tillfälle med ca 1500 åskådare på plats. Som en tredje part hade det norska laget Tyrving inbjudits.

Danskarna var inkvarterade hemma hos Köklaxbor. Privatinkvartering var en kutym i Danmark. I samband med danskarnas besök hölls också en folkfest på Björkhagen. Under den festliga klubbkampstillställningen invigdes föreningens nya fana. Den jämna klubbkampen slutade oavgjort 63-63 mellan Esbo IF och Frederiksborgs IF.

Idrottsvännerna från Hilleröd tävlade först en internationell klubbkamp på Köklax idrottsplan och resterade dagarna användes till att följa med Olympiska Spelen i Helsingfors.



*Esbo IF:s fana invigdes i samband med klubbkampen på Köklax idrottsplan 1952. Harald Mattsson håller fanan och Göran Petterson håller tal. Som fanvakter fungerar Gretel Kjellberg och Brita Ekblad.*





*Esbo Idrottsförenings representationslag som kämpade mot danskarna 1952, uppställda vid Köklax idrottsplan. Förenings fina nya fana hålls uppe av Eugen Svartsjö. Bakre raden fr. v. Frans Grönlund, Ville Nieminen, Sven Vollsten, Eugen Svartsjö, Stig Hellman, Kaj Engman, Per-Erik Fransman och Nils Lindstedt. Mittersta raden fr. v. Bengt Grönberg, Timo Niimi, Keijo Täbkäpää, Tage Strandström, Georg Lindroth, Helge Nieminen, Ove Nyman, Sven Vessman, Pekka Helin och Erik Pettersson. Främre raden fr. v. Per-Erik Lönnberg, Göran Lindström, Gretel Sjögren (Kjellberg), Brita Strandström (Ekblad) och Erik Malmström.*

## NYA KONTAKTER

Handbollssektionen som var en nystartad sektion (grundades 1953) startade också klubbkamputbyte med nordiska vänner. Gäster från Fyn i Danmark var på besök i Esbo 1955 och en klubbkamp utkämpades den 18 juli. Följande år var damer från Vejgaard AIK från Ålborg på besök i Esbo. Handbollens första svarsvisit till Ålborg gjordes sedan år 1958.

Friidrotten breddade 1958 sina kontakter till Sverige. En klubbkampsresa för seniorer och juniorer på ca 30 personer gjordes till Stockholm. Klubbkampen utkämpades i Hjorthagens idrottscentrum mot Frederikshofs IF dagen före invigningen av EM-tävlingarna på Stockholms stadion. De påföljande dagarna hade föreningens medlemmar möjlighet att följa med EM på plats och ställe.

1959 i augusti kom en tysk friidrottsklubb på besök. Föreningen Dortmund Turngemeinde tävlade på Köklax idrottsplan mot Esbo Idrottsförening.

Nyköpings Idrottsklubb (senare bytte föreningen namnet till Nyköping BIS) besökte för första gången Esbo i klubbkampens tecken 11-13 juli 1960, med ca 30 personer. Också den klubbkampen utkämpades på Köklax idrottsplan.

## LÄGER OCH TÄVLINGAR UTOMLANDS

I slutet av 1950-talet, året var 1957, åkte orienterarna till Trondheim i Norge på träningsläger. Orienterarna var mycket aktiva under 1950-talet som bevisas av att man åkte flera gånger till 10-mila i Stockholm, till vilket föreningen beviljade ett resebidrag.



*Harry Julin blir slagen på kalksträcken av en norsk löpare i klubbkampen mot Tyrving på Köklax idrottsplan 1962.*

#### **IDROTTSUTBYTET MED VÅRA NORDISKA VÄNNER FORTSATTE AKTIVT**

1961 gjordes för första gången en resa till både Sverige och Danmark under samma resa. Dessa kombinationsresor kom att bli flera gånger återkommande under åren. Resan föregick 25.7-1.8.1961.

Tyrving från Norge besökte Esbo 1962, och en svarsvisit gjordes till Norge påföljande år, då ett 40-tal föreningsmedlemmar åkte till Sandvika i Norge för att utkämpa en klubbkamp.

#### **KURSER OCH INTERNATIONELLA LÄGER UTOMLANDS**

Föreningens tränare och ledare deltog på 1960-talet aktivt i kurser och läger som hölls inom Norden. Redan år 1956 deltog en Esbo IF:are på juniorfriidrottsläger i Danmark. Hjalte Karlsson deltog 12-15 juni 1962 på ungdomsledarkurs i Nyköping och Lars Korsström 8-14 juli på ett ungdomsläger.

Bowlingssektionen startade klubbkampsutbyte till Sverige

Bowlingssektionen som grundades år 1963 var ganska snart i kontakt med en svensk klubb för ett idrottsutbyte. På våren 1967 kom svenska klubben Lidingö BK på besök till Esbo och en klubbkamp hölls i Hagalund den 16 april, Esbo IF vann kampen med 613 poängs marginal. Följande år spelades en vänskapsmatch i Solnahallen, Sollentuna BK:s hemmahall. Esbo IF förlorade matchen med stor marginal, men det till trots beslöts att fortsätta utbytet med Sollentuna BK följande år. I början på 1980-talet kom BK Splitt från Stockholm in i bilden som motståndare i de internationella kamperna och matcherna mot dem har fortsatt in på 2000-talet.

#### **VÄNORTSKONTAKTER**

Då Esbo stads vänort i Kongsberg i Norge besöktes 1974 av stadens handbollslag var det sammanlagt nio spelare med från Esbo IF i dam- och herrlagen. Båda kaptenerna var Esbo IF:are.



*Friidrottslaget tog ett charterflyg till Stockholm och åkte sedan med tåg till Nyköping och därifrån vidare till Hilleröd i Danmark. Deltagarna stod för 50 % av kostnaderna som sammanlagt utgjorde 280 000 mk. Resten av kostnaderna täcktes av inkomster från danstillställningar på Björkhamnen. Några företag gav också understöd till resan.*

Orienterarna Karl-Erik Åberg och Kurt Wickström representerade Esbo i vänortsträffen i Kristianstad 1977.

Volleybollslaget gästade vänorten Køge i Danmark den 1 juni 1979, staden gav 3150 mk i understöd.

#### **PÅ 1970- OCH 1980-TALEN HADE SEKTIONER ÄNNU AKTIVT KONTAKT TILL UTLANDET**

Friidrottsektionen uppehöll en aktiv kontakt med Nyköping BIS. Kamper mot svenskarna hölls ungefär vartannat år på sjuttioalet, men på åttioalet blev det sedan ett uppehåll. Frederiksborgs IF från Hilleröd hade föreningen några klubbkamper mot. 30-års jubileumskamp gick av stapeln på Dalsvik idrottsplan den 25 juni 1980 mot danskarna från Hilleröd. Efter kampen som Esbo IF vann med 2 poängs marginal hölls det en kvällssits i allaktivitetshuset som är beläget invid idrottsplanen.

Under 1980-talet var det endast en kamp mot Hilleröd. Föreningens friidrottslag åkte i

juli 1982 till Hilleröd med ett pojk- och flicklag. Kampen för pojkar vanns, men flickkampen förlorades.

Norgekontakten upprätthölls också, då det 30.7–3.8.1985 företogs en resa till Fredriksstad i Norge.

Då första friidrotts VM i Helsingfors år 1983 gav föreningen genast en guldmedalj, då Tiina Lillak vann världsmästerskapet beslöt en grupp friidrottsentusiaster åka till Rom 1987, där det ordnades historiens andra VM-tävlingar. Till Olympiska Spelen i Barcelona i Spanien ordnades det också en resa för en grupp Esbo IF:are.

Handbollssektionen fortsatte också flitigt umgänget med utländska klubbar. På 1970-talet var det främst en klubb från Uppsala som det kämpades mot hemma i Hagalund eller i Uppsala. Den danska klubben Risöhøj BK kom sedan med i bilden med ett besök till Esbo år 1976. Matcher mot danskarna hölls i juli i Hagalunds idrottshall som föreningens



60-årsjubileum. Kontakten med Risöhøj BK blev mycket aktiv under flera års tid. Hugo Engman som var en av personerna som var med om att grunda Esbo IF år 1916 kom att spela en stor roll. Eller egentligen hans dotter Inger Engman, som hittade sin livskompis i Söllinge kommun på Fyn, där Risöhøj BK är verksam. Inger Engman-Kirkeløkke spelade bl.a. mot Esbo IF i jubileumskampen i Hagalundshallen 1976 representerande Risöhøj BK tillsammans med sina tre döttrar. In på 1980-talet hölls det kamper mot både mot danskarna från Risöhøj BK och Sollentuna BK från Sverige.

Friidrottssektionens kontakter till utlandet var aktiva ända in på åttiotalet. Nittiotalet var redan kontakterna mera sporadiska. Behovet av att ha klubbkampskontakter med våra vänförningar i de nordiska länderna hade minskat. Resor utomlands var tidigare mycket attraktiva

och intressanta, men tiderna hade förändrats. Redan på sjuttioalet åkte man till södern eller med båt över till Sverige allt mera. Det var inte mera någonting speciellt med att åka utomlands.

#### **TÄVLINGSSYSTEMET HAR FÖRÄNDRATS**

Tävlingssystemet inom friidrotten i Finland hade redan på åttiotalet byggts upp så, att det ordnades internationella och nationella tävlingar i det egna hemlandet. Finlandia Junior Games som startade i mitten av 1980-talet var en sådan tävling som var riktad mot juniorer och knattar. Sedan kom också elittävlingar och juniorelittävlingarna in i bilden. Bl.a. dessa tävlingar och SUL:s och SFI:s utveckling av klubbkampssystemet inom det egna landet ändrade behovet av internationella klubbkamper.

20.

## Esbo Idrottsförenings ordförande



**Ivar August Ståhle**  
1916-1918, 1922-1928  
*f. 15.7.1889 d. 6.7.1979*



**Frans Ivar Kytö**  
1929-1930  
*f. 24.7.1882 d. 2.5.1977*



**John Richard Sjögren**  
1919  
*f. 6.6.1893 d. 3.9.1974*



**Helge Reinhold Lönnberg**  
1931-1932, 1936, 1938, 1940-1945, 1949  
*f. 4.9.1911 d. 2.7.1990*



**Nils Göran Petterson**  
1920-1921  
*f. 2.11.1900 d. 27.11.1964*



**Olle Gustaf Halme**  
1933  
*f. 6.7.1906 d. 9.2.1987*



**Allan Varpanen**  
1934-1935  
*f 20.9.1912*



**Tage Gustav Lejonqvist**  
1947  
*f 30.1.1921 d 16.6.2002*



**Rainer Isidor Holmberg**  
1937, 1956-1959  
*f 24.9.1899 d 2.5.1977*

**Thor Werner Nordström**  
1948  
*f 27.12.1920 d 29.12.1990*



**Per Harald Mattsson**  
1950-1955  
*f 15.6.1917 d 19.12.1991*



**Kurt Adolf Engman**  
1939  
*f 10.4.1916 d 12.3.1940*

**Paul Olof Lundell**  
1946  
*f 22.6.1921 d 29.7.1991*



**Mårten Gustav Weurlander**  
1960-1972  
*f 14.10.1931 d 26.8.2006*





**Tage Bernhard Strandström**  
1973-1978  
*f 1.2.1933*



**Kaj-Erik Lindberg**  
1990-2004  
*f 29.10.1950*



**Nils Olof Huttunen**  
1979-1981  
*f 16.10.1930*



**Karl Håkan Blomberg**  
2005-2010  
*f 19.11.1957*



**Kaj Holger Höglund**  
1982-1989  
*f 24.3.1944*



**Göran Valdemar Ekegren**  
2011-  
*f 16.5.1949*



*Esbo IF:s förstärkta centralstyrelse 1956. Från vänster stående i bakre raden: Yrjö Ekblad, Guy Wickström, Hjalmar Ekblad, Nils Lindstedt, Tor-Erik Forsberg, Ville Nieminen, Aarne Laakso, Eugen Svartsjö, Stig-Göran Bergman, Stig Hellman och Tage Strandström. Sittande i främre raden: Kaj Lindholm, Märten Weurlander, Dagny Staaf-Busch, Eduard Zukale, Rainer Holmberg, Erik Pettersson och Gösta Roberts.*

## SEKRETERARE

John Sjögren .....	1916	Thor Nordström .....	1949
Göran Petterson .....	1919	Helle Lindholm .....	1950-1951
Paul Fransman .....	1922	Lars Appel.....	1952
Erik Halme .....	1929	Eduard Zukale .....	1953-1959
A.Sjöman.....	1930	Tage Strandström .....	1960-1970
Olle Halme .....	1931-1932	Fjalar Smeds.....	1971-1980
Svea Fagerström .....	1933	Hjördis Nordström.....	1981-1986
Olle Halme .....	1934	Maj-Britt Johansson .....	1987-1991
Rakel Varpanen.....	1935-1936	Bernt Blom .....	1992-1999
Helge Lönnberg .....	1937	Ann Juslin .....	2000-2006
Göran Nyholm .....	1938	Ulla-Riitta Nordberg .....	2007
Ville Nieminen .....	1939	Hjalte Karlsson .....	2008-2011
Doris Lejonqvist.....	1947	Ulla-Riitta Nordberg .....	2012-
Paul Lundell .....	1948		

## KASSÖRER (EKONOMER)

Erik Pettersson .....	1916	Thor Nordström .....	1947
H.Liljeberg .....	1919	Erik Sohlberg.....	1948-1949
S.Hagman .....	1922	Bernhard Dahl .....	1950-1953
I.Bergström.....	1929-1930	Guy Wickström .....	1954-1956
Allan Varpanen .....	1931-1933	Birger Wirlander .....	1957-1959
Birger Henelius .....	1934	Georg Lindroth .....	1960-1984
Olle Halme .....	1935	Anna-Lisa Lindroth.....	1985-1987
Rainer Holmberg.....	1936	Anita Lindström .....	1988-
Gretel Nyström .....	1937-1938		
Rakel Varpanen.....	1939		
...			

## Sektionsordföranden

Under årens lopp har det använts olika benämningar för sektion, som t.ex. avdelning, kommitté och utskott. Sektionsordförandena har titulerats, som ledare, chef osv.

Bildandet av sektioner diskuterades redan på trettioalet. Det utsågs ansvarspersoner för bl.a. orienteringen och fotbollen.

## BOWLING

Jaakko Halme.....	1964-1966	Per Björklund .....	1973-1983
Carl-Gustav Halme .....	1967-1971	Walter Wollsten.....	1984-1995
Guy Lindström.....	1972	Paul Sihvonen.....	1996-



*Några av bowlingssektionens  
stronga ledare under åren.  
Från vänster: Per Björk-  
lund ordf. 1973-83, Larry  
Sundell, Walter Wollsten  
ordf. 1984-95, Carl-Gustav  
Halme ordf. 1967-71 och  
Pentti Kirjonen.*



## FRIIDROTT



*Friidrottssektionens styrelse år 1956 från vänster: Villiam Nieminen, Nils Lindstedt, Helge Nieminen, Eugen Svartsjö och Georg Lindroth.*

Eugen Svartsjö..... 1951-1953  
 Ville Nieminen ..... 1954  
 Nils Lindstedt..... 1955-1973  
 Pål-Olof Björklund..... 1974  
 Nils Lindstedt..... 1975-1977  
 Åke Löfgren..... 1978-1988

Anita Löfgren ..... 1989  
 Åke Löfgren..... 1990  
 Georg Lindroth..... 1991-1993  
 Göran Ekegren ..... 1994-2005  
 Ulla-Riitta Nordberg ..... 2006-2012  
 Anders Wikholm ..... 2013-



*Friidrottssektionens ordförande åren 1955-2005. Från vänster: Göran Ekegren, Georg Lindroth, Åke Löfgren, Anita Löfgren, Pål-Olof Björklund och Nils Lindstedt.*

## GYMNASTIK

Risto Pöntinen .....	1984-1985
Hjördis Trygge .....	1986-1996
Birgitta Rautalin .....	1997-2007
Christer Grönberg.....	2008-2010
Bengt Nyberg .....	2011-2012

## HANDBOLL

Eduard Zukale .....	1954-1984
Rainer Björklund .....	1985-1991
René Blomster .....	1992-1993
Ghita Granlund .....	1994-1998
Christel Roine.....	1999
Birger Grotell .....	2000-2007
Mika Konsin .....	2008-

## MOTION (FRILUFT)

Tage Strandström .....	1965-1969
Per-Olof Ahokainen .....	1970
Tage Strandström .....	1971-1972
Kaj Weurlander .....	1973-1974
Leif Söderholm.....	1975
Leif Strandström .....	1976-1977
Kaj Weurlander .....	1978-1979
Leif Strandström .....	1980-1981
Ralf Simonsson .....	1982-1983
Kaj Weurlander .....	1984-1985
Hans Lundmarck.....	1986
Kaj Weurlander .....	1987-1988
Håkan Hagman.....	1989-1992
Bernt Blom .....	1993-1994
Håkan Hakulin .....	1995-1997
Jan-Olof Stengård.....	1998-2004
Ulf Johansson .....	2005-2006
Jan-Olof Stengård.....	2007-2012
Håkan Blomberg .....	2013-

## ORIENTERING

Harald Mattsson .....	1945
Heljo Lepäsmäa .....	1946
X .....	1947
X .....	1948
Thor Nordström .....	1949
X.....	1950
Gösta Roberts .....	1951-1953
Kaj Lindholm .....	1954-1955
Stig-Göran Bergman .....	1956
Nils Huttunen .....	1957-1958
Jarl Kumlin .....	1959-1960
Kaj Lindholm .....	1961-1964
Karl-V Ahokainen .....	1965-1966
Rainer Limnell.....	1967-1968
Karl-V Ahokainen .....	1969
Jan-Erik Helminen .....	1970-1971
Per-Olof Ahokainen .....	1972
Karl-V Ahokainen .....	1973
Stig-Göran Bergman .....	1978
Jan-Erik Helminen .....	1979-1984
Eero Ahlström .....	1985-1986
Mårten Malmström .....	1987-1988
Magnus Weurlander .....	1989-1992

## RODD

Zita Svahnström- .....	1997-1999 (grupp)
Gammals .....	2000-2002
Vesa Tuomi .....	2003
Kati Korkeaniemi-Leppänen .....	2004-2005
Kjell-Johan Karlsson .....	2006
Christian Kinnula .....	2007-2008

## SIMNING

Dagny Staaf-Busch .....	1957
Ragnar Österlund .....	1958-1959
Dagny Staaf-Busch .....	1960

## SKIDNING



*Skidsektionens styrelse  
1956. Från vänster:  
Yrjö Ekblad, Rumar  
Gustavsson, Stig Hell-  
man, Gösta Roberts och  
Tage Strandström.*

Yrjö Ekblad..... 1951-1953  
Erik Gustavsson..... 1954  
Tage Strandström ..... 1955  
Yrjö Ekblad..... 1956-1957  
Gösta Roberts..... 1958  
Ove Genberg ..... 1959-1969  
Stig Hellman..... 1970-1973  
...

Leif Roberts..... 1978  
Stig Hellman..... 1979-1983  
Per-Olof Sjöberg ..... 1984-1985  
Jan-Olof Stengård..... 1986-1990  
Kurt Lostedt ..... 1991-1992

---

## SKIDNING OCH ORIENTERING

Kaj Weurlander ..... 1974-1977  
...  
Kurt Lostedt ..... 1993-2005

## TYNGDLYFTNING

Eduard Zukale ..... 1960-1961  
Guido Bäckman ..... 1962-1964

## UNGDOM/KNATTE/JUNIOR

Dagny Staaf-Busch ..... 1955-1959  
ingen ordförande ..... 1960-1970  
Bertel Waenerberg ..... 1971-1975  
Tor-Erik Forsberg ..... 1976-1977  
Kaj Sirén ..... 1978-1980  
Hjalte Karlsson ..... 1981-1984  
Christer Strandvall ..... 1985  
Hjalte Karlsson ..... 1986  
Kaj-Erik Lindberg ..... 1987-1990  
Roger Dyhr..... 1991-1992  
Juhani Lindfors..... 1993



## **VOLLEYBOLL**

Taisto Heikkilä.....	1977-1982
Rune Pettersson.....	1983
Markus Moilanen .....	1984-1985
Kari Siren.....	1986-1987
Harri Ketonen .....	1988-1989
Merja Mantila .....	1990
Camilla Wikström-Grotell.....	1991-1992
Sanna Seppälä .....	1993-1994
Pia Sinerma-Hirvonen .....	1995-1997
Taisto Heikkilä.....	1998-2001
Pekka Sormunen.....	2002-2005
Milla Rolig .....	2006-2007
Merja Rissanen .....	2008-2015
Milla Rolig.....	2016-

## **EKMA**

Nils Lindstedt.....	1981-1982
Lars-Olof Lindfors .....	1983-1990
Nils Lindstedt.....	1991-1999
Anders Wikholm .....	2000-2006

## **INA-GRUPPEN**

Tuula Kankkonen .....	1978-1979
Maj-Britt Jensen .....	1980-1982
Maria Lundqvist .....	1983-1987
Sirkka-Liisa Suvanto.....	1993
Maj-Britt Pirvola .....	1994-2002

# Representation i olika organisationer

## FINLANDS SVENSKA CENTRALIDROTTSFÖRBUND/ FINLANDS SVENSKA IDROTT

### Styrelsen

Ivar Ståhle .....	1945-1954
Mårten Weurlander .....	1968-1971
Eduard Zukale .....	1972-1975
	1987-1992
Birgitta Rautalin .....	1997-2004

### Förbundsfullmäktige

Georg Lindroth .....	1993
----------------------	------

### Regelnämnden

Mårten Weurlander .....	1959-1960
-------------------------	-----------

### Ekonomiutskottet

Bengt Hagman .....	1973-1992
--------------------	-----------

### Sportpressens styrelse

Åke Löfgren .....	1987-1989
-------------------	-----------

## SVENSKA FINLANDS IDROTTSFÖRBUND

### Styrelsen

Ivar Ståhle .....	1922-1930
Rainer Holmberg .....	1958-1962
Nils Lindstedt .....	1968-1988
Eduard Zukale .....	1973-1974
Åke Löfgren .....	1984-1985
Kaj Höglund .....	1989
Bengt Hagman skattm. ....	1973-1997
Anders Wikholm skattm. ....	2016

### Arbetsutskottet

Bengt Hagman .....	1973-1997
--------------------	-----------

### Sekreta utskottet

Bengt Hagman .....	1984-2009
--------------------	-----------

### Revisor

Georg Lindroth .....	1978-2001
----------------------	-----------

### SFI-stiftelsen

Bengt Hagman .....	1995-2010
--------------------	-----------

### Friidrottsrådet

Harald Mattsson .....	1951-1955
Lars Appel .....	1956
Nils Lindstedt .....	1957-1985
ordförande .....	1968-1985
Barbro Lindström .....	1976-1978
Bo Grahn .....	1977
Göran Ekegren .....	1979-1980
	2004-2007
Katarina Sederholm .....	1993

### Funktionärsutskott o.d.

Nils Lindstedt .....	1962
	1978-1979
Eugen Svartsjö .....	1974-1976

### Skolning- och träningsutskottet

Göran Ekegren .....	1976-1989
Bo Grahn ordf. ....	1977
Krister Lönnqvist .....	1993-1996

### Krafrådet

Eduard Zukale .....	1957-1962
Guido Bäckman .....	1963-1966
Torolf Sjölund .....	1978-1979

## SUOMEN URHEILULIITTO

### Förbundsfullmäktige

Nils Lindstedt.....	1971-1990
Reijo Ståhlberg .....	1977-1980
Göran Ekegren .....	2005

### Styrelsen

Reijo Ståhlberg .....	1981-1982
	2001-2006
Göran Ekegren .....	1990-1993
	2006-2009

### Tävlingsutskottet

Nils Lindstedt.....	1978-1985
Göran Ekegren .....	1996-1998
	2006-2009

### Tekniska utskottet

Göran Ekegren .....	1996-1998
	2006-2009

### Organisationsutskottet

Bengt Hagman.....	1974-1975
-------------------	-----------

### Damutskottet

Mona-Lisa Pursiainen .....	1983-1988
----------------------------	-----------

### Aktivas utskott

Reijo Ståhlberg .....	1989-1991
	2001-2006
Leo Pusa .....	1992-1996

### Gångutskottet

Kurt Åström.....	1992-1995
Helena Åström.....	1996-1998
	2004-2012
	2014-

### Utskottet för fritidsverksamhet

Göran Ekegren, ordförande .....	1991-1992
---------------------------------	-----------

### Ekonomi- o marknadsföringsutskott

Reijo Ståhlberg .....	2003-2008
-----------------------	-----------

### Yleisurheilun Tuki-säätiö

Reijo Ståhlberg .....	2010-2014
-----------------------	-----------

## FINLANDS GÅNGFÖRBUND

### Styrelsen

Kurt Åström.....	1983-1991
------------------	-----------

## FINLANDS SVENSKA SKIDFÖRBUND

### Styrelsen

Ivar Ståhle .....	1921-1952
ordförande .....	1946-1952
Ove Genberg .....	1966-1981

### Arbetsutskottet

Ove Genberg .....	1968-1981
-------------------	-----------

## FINLANDS SVENSKA ORIENTERINGSFÖRBUND

### Styrelsen

Kaj Lindholm .....	1956-1957
Mårten Weurlander .....	1958-1963
Per-Olof Ahokainen omb.m .....	1972-1975

### Ungdomsutskottet

Per-Olof Ahokainen .....	1971-1977
--------------------------	-----------

### Tränarutbildning

Per-Olof Ahokainen .....	1972-1974
--------------------------	-----------

### Information

Per-Olof Ahokainen .....	1980
--------------------------	------

## FINLANDS ORIENTERINGSFÖRBUND

### Skolningsutskottet

Mårten Weurlander .....	1950-1963
Per-Olof Ahokainen .....	1970-1974

### Internationellt tävlingsutbyte

Per-Olof Ahokainen .....	1975
--------------------------	------

### Informationsutskottet

Per-Olof Ahokainen .....	1981-1982
--------------------------	-----------

### Motionsutskottet

Per-Olof Ahokainen .....	1983-1987
--------------------------	-----------



## HANDBOLLSFÖRBUNDET

### Tävlings/Seriekommitté

Eduard Zukale ..... 1978-1983

Ann Juslin ..... 1984-1990

### Damkommitté

Marita Zukale ..... 1973-1984

## FINLANDS SVENSKA GYMNASTIKFÖRBUND

### Styrelsen

Hjördis Trygge ..... 1983-1985

Birgitta Rautalin ..... 1997-2000

## KONDITIONSFRÄMJANDET

### Styrelsen

Kaj Weurlander ..... 1975-1980

1985-1987

1992-1993

Nils Kankkonen ..... 1986-1994

Håkan Hakulin ..... 1998-2001

Jan-Olof Stengård ..... 2002-2007

### Ledningsgrupp/Arbetsutskottet

Kaj Weurlander ..... 1980-1984

Håkan Hakulin ..... 2000-2001

Jan-Olof Stengård ..... 2002-2005

### Förbundsfullmäktige

Tage Strandström ..... 1993-1996

### Beredningsutskottet

Kaj Weurlander ..... 1978-1979

### Kampanjutskottet (500-klubben)

Kaj Weurlander ..... 1984-1991

### Ekonomiutskottet

Kaj Weurlander ..... 1990

Hjördis Nordström ..... 1993

### Konditionsskrinning

Tage Strandström ..... 1977-1979

Leif Strandström ..... 1979-1980

### Revisor

Bengt Hagman ..... 1994-1999

Kaj Weurlander ..... 1996-1997

## SOLVALLA

### Delegation

Nils Lindstedt ..... 1975-1994

Eduard Zukale ..... 1975-1997

Mårten Weurlander ..... 1983-1997

### Styrelsen

Tage Strandström ..... 1977

Nils Lindstedt ..... 1986-1993

Jan-Olof Stengård ..... 2003-2011

### Byggnadskommitté

Tage Strandström ..... 1978-1983

Åke Löfgren ..... 1984-1993

### Planering och utveckling

Tage Strandström ..... 1980

## FINLANDS RODDFÖRBUND

### Styrelsen

Zita Svahnström-Gammals ..... 2001, 2007

### Ekonomiutskottet

Zita Svahnström-Gammals ..... 2004-2007

### Ungdomsutskottet

Zita Svahnström-Gammals ..... 2006-2007

### Tur- och motionskommitté

Zita Svahnström-Gammals ..... 2001

### Nordisk Roförbund, revisor

Zita Svahnström-Gammals ..... 2004-2007

## VÄSTRA NYLANDS IDROTTSDISTRIKT

### Styrelsen

Ivar Ståhle ..... 1917-1920

Gösta Pettersson ..... 1924-1926

Helge Lönnberg ..... 1943-1944

## MELLERSTA NYLANDS IDROTTSDISTRIKT

### Styrelsen

Helge Lönnberg .....	1945, 1949
Harald Mattsson .....	1946, 1950 1952-1953
Birger Helin.....	1946-1947
Heljo Lepämaa .....	1947
Eduard Zukale .....	1952-1955
Lars Appel.....	1954-1956
Eugens Svartsjö.....	1956

## NYLAND-ÅBOLANDS IDROTTSDISTRIKT

### Styrelsen

Eduard Zukale .....	1964-1996
ordförande .....	1985-1996
Bengt Hagman.....	1966-2001
kassör .....	1968-2001
Tage Strandström .....	1985-1986
Georg Lindroth .....	1988-2004
Håkan Nyman ordf.....	2004-
Göran Ekegren .....	2004-2007
Åke Löfgren ombudsman.....	1986-1995

### Arbetsutskottet

Eduard Zukale .....	1964-1995
Bengt Hagman.....	1964-1998
Mårten Weurlander .....	1967-1970
Åke Löfgren.....	1986-1994
Georg Lindroth .....	1992-2004
Håkan Nyman .....	2003-

### Sekreter utskottet

Georg Lindroth .....	1997-
Eduard Zukale .....	1997-2004
Åke Löfgren.....	1997-2004
Bengt Hagman.....	2002-2004
Håkan Nyman .....	2005-

## Friidrottsutskottet (NÅID-Friidrott)

Nils Lindstedt.....	1957-1962
Bengt Hagman.....	1966-1967 1971-1980
Carl-Gustaf Lindewald.....	1969-1970
Göran Ekegren, .....	1990-1999
ordförande .....	2004-2007
punktränare	
distriktsutbildare.....	1975-1989
ärevärschef .....	1983-2005
Krister Lönnqvist .....	2002-2003
Ulla-Riitta Nordberg .....	2009-2013
Anders Wikholm .....	2014-

### Skidutskottet

Karl-Viktor Ahokainen, ordf.....	1957-1958
Stig Hellman.....	1967-1969

### Orienteringsutskottet

Stig-Göran Bergman .....	1957
Nils Huttunen .....	1958
ordförande .....	1959-1960

### Kraftutskott

Eduard Zukale .....	1957
---------------------	------

## Helsingfors kretsen av NÅID

Eduard Zukale .....	1957-1984
ordförande .....	1966-1984
Bengt Hagman.....	1965
Georg Lindroth .....	1972-1995
Fjalar Smeds.....	1974-1980
Tage Strandström ordf .....	1985-1995

## FINLANDS BOWLINGSFÖRBUND

### Styrelsen

Valter Wollsten .....	1969
-----------------------	------

# Utmärkelser

## HEDERSORDFÖRANDE

Ivar Ståhle.....	1.7.1956–6.7.1979
Mårten Weurlander.....	5.10.1991–26.8.2008
Tage Strandström .....	23.3.2009–

## HEDERSMEDLEMMAR

Rainer Holmberg .....	10.12.1959
1. Nils Lindstedt .....	70 år .... 15.8.1995
2. Yrjö Ekblad .....	70 år .... 23.4.1997
3. Eduard Zukale .....	70 år .... 12.5.1997
4. Tage Strandström .....	70 år ..... 1.2.2003
5. Georg Lindroth .....	70 år ..20.12.2004
6. Bengt Hagman .....	70 år ....26.4.2006
7. Åke Löfgren .....	23.3.2009
8. Kaj-Erik Lindberg .....	15.11.2010
9. Tiina Lillak .....	15.11.2010
10. Stig Hellman .....	15.11.2010
11. Göran Ekegren .....	24.3.2015

## FÖLJANDE PERSONER HAR ERHÅLLIT FÖRENINGENS STANDAR MED SILVERPLATTA, GULDPLAKETT, SILVERPLAKETT, BRONSPLAKETT ELLER FÖRENINGENS STANDAR:

### Standar med silverplatta

Nils Lindstedt .....	60 år..... 15.8.1985
Yrjö Ekblad.....	60 år ....23.4.1987
Eduard Zukale .....	60 år .... 12.5.1987
Tage Strandström .....	60 år ..... 1.2.1993
Georg Lindroth .....	60 år ..20.12.1994
Bengt Hagman .....	60 år ....26.4.1996
Stig Hellman .....	70 år ..... 6.1.1999
Åke Löfgren .....	70 år .... 17.2.2001
Christian Blomberg .....	80 år ..27.11.2006
Göran Ekegren .....	60 år .... 16.5.2009
Mirja Stenvik .....	70 år ....28.9.2009
Ulf Johansson .....	70 år .... 1.10.2011
Hjalte Karlsson .....	70 år ....22.1.2013





## FÖRTJÄNSTMEDALJER

Förtjänstmedaljer (plaketter i guld och silver), stadgarna godkändes på CS-möte den 10 mars 1970. Stipulationerna för utdelning av förenings bronsplakett beslöts på CS-möte våren 1975.



*Guld*



*Silver*



*Brons*

### Guldplakett

1. Ivar Ståhle .....85 år 15.7.1974
2. Rainer Holmberg .....75 år 24.9.1974
3. Nils Lindstedt .....50 år 15.8.1975
4. Harald Mattsson .....9.10.1976
5. Yrjö Ekblad .....50 år 23.4.1977
6. Eduard Zukale .....50 år 12.5.1977
7. Stig Hellman .....50 år 6.1.1979
8. Mårten Weurlander .....50 år 14.10.1981
9. Tiina Lillak ..... VR, 72.40 29.7.1982
10. Tage Strandström .....50 år 1.2.1983
11. Georg Lindroth .....50 år 20.12.1984
12. Bengt Hagman .....50 år 26.4.1986
13. Keijo Kanerva .....60 år 9.8.1986
14. Christian Blomberg .....60 år 27.11.1986
15. Fjalar Smeds .....70 år 8.3.1988
16. Åke Löfgren .....60 år 17.2.1991
17. Walter Wollsten .....70 år 24.3.1992
18. Rolf Mattsson .....60 år 4.12.1993
19. Kaj Höglund .....50 år 24.3.1994
20. Kaj Weurlander .....60 år 4.6.1994
21. Kurt Åström .....60 år 15.4.1995
22. Nils-Holger Roberts .....70 år 3.8.1995
23. Göran Ekegren .....50 år 16.5.1999
24. Mirja Stenvik .....60 år 28.9.1999
25. Kaj-Erik Lindberg .....50 år 29.10.2000
26. Nils Huttunen .....70 år 16.10.2000
27. Reijo Ståhlberg .....50 år 21.9.2002
28. Hjalte Karlsson .....60 år 22.1.2003
29. Ann Juslin .....50 år 23.5.2005
30. Aimo Mehtonen .....60 år 24.9.2005
31. Christina Malm .....60 år 5.11.2007
32. Ulla-Riitta Nordberg .....60 år 12.12.2008
33. Jan-Olof Stengård .....60 år 15.2.2009
34. Rolf Wallenius .....80 år 23.3.2011
35. Bernt Blom .....70 år 22.11.2011
36. Anita Lindström .....50 år 5.12.2011
37. Paul Sihvonen .....70 år 25.7.2012

### Silverplakett

1. George de Godzinsky .....60 år 13.5.1970
2. Kalervo af Ursin .....30.6.1970
3. Helle Lindholm .....21.8.1970
4. Nils Nyström .....60 år 28.9.1970
5. Adolf Holmberg .....60 år 17.10.1970
6. Lars Appel .....50 år 1.2.1971
7. Gösta Roberts .....60 år 29.9.1971
8. Ove Genberg .....60 år 5.3.1972
9. Walter Wollsten .....50 år 24.3.1972
10. Per Björklund .....50 år 20.4.1972
11. Holger Ollberg .....50 år 6.8.1972
12. Tor Österberg .....60 år 19.6.1974
13. Leo Valo .....60 år 25.8.1974
14. Bror-Erik Winqvist .....50 år 12.1.1975
15. Guy Wikström .....50 år 23.2.1975
16. Lars-Olof Liljeström .....60 år 27.6.1975
17. Erik Sohlberg .....50 år 1.7.1975
18. Erik Pettersson .....50 år 22.8.1975
19. Helge Jansson .....50 år 10.9.1975
20. Karl-Viktor Ahokainen .....70 år 16.10.1975
21. Eugen Svartsjö .....50 år 12.5.1976
22. Keijo Kanerva .....50 år 7.8.1976
23. Enzio Sevón .....70 år 11.8.1976
24. Keijo Tähkäpää .....50 år 9.9.1976
25. Olli Manninen .....50 år 9.10.1976
26. Christian Blomberg .....50 år 27.11.1976
27. William Nieminen .....70 år 26.2.1977
28. Hjalmar Ekblad .....70 år 8.3.1977
29. Nils Nemlander .....50 år 4.12.1977
30. Fjalar Smeds .....60 år 8.3.1978
31. Paula Ekblad .....50 år 31.1.1979
32. Börje Nordman .....50 år 2.6.1979
33. Erik Francke .....60 år 16.6.1979
34. Maj-Lis Lindstedt .....50 år 10.8.1979
35. Alarik Nyberg .....60 år 5.9.1979
36. Aarne Laakso .....60 år 15.12.1979
37. Alexander Zukale .....50 år 16.12.1979

38. Kurt Widbom .....60 år 16.1.1980  
 39. Aarno Sahramaa .....50 år 21.1.1980  
 40. Marita Zukale .....50 år 20.4.1980  
 41. Per Wickström .....50 år 14.7.1980  
 42. Nils Huttunen .....50 år 17.10.1980  
 43. Åke Löfgren .....50 år 17.2.1981  
 44. Per-Olof Sjöberg .....50 år 12.4.1981  
 45. Viola Hellman .....50 år 1.6.1981  
 46. Tor-Erik Forsberg .....50 år 21.6.1981  
 47. Kaj Lindholm .....50 år 7.9.1981  
 48. Pekka Korpijaakko .....50 år 20.12.1981  
 49. Fjalar Adolsson .....50 år 12.3.1983  
 50. Maria Lundqvist .....60 år 25.3.1983  
 51. Birger Wirlander .....50 år 25.7.1983  
 52. Ethel Holm .....50 år 27.7.1983  
 53. Uno Sjögren .....50 år 3.9.1983  
 54. Karl Koivunen .....50 år 11.8.1983  
 55. Rolf Mattsson .....50 år 4.12.1983  
 56. Kaj Weurlander .....50 år 4.6.1984  
 57. Matti.S.Rauhala .....23.1.1985  
 58. Kurt Åström .....50 år 15.4.1985  
 59. Carita Rehula .....50 år 1.5.1985  
 60. Henry Lönnqvist .....50 år 23.5.1985  
 61. Nils-Holger Roberts .....60 år 3.8.1985  
 62. Viljo Ekblad .....50 år 19.9.1985  
 63. Stig-Göran Bergman .....50 år 14.10.1985  
 64. Brita Strandström .....50 år 24.10.1985  
 65. Carl-Olaf Homén .....50 år 24.3.1986  
 66. Torsten Gustafsson .....50 år 25.6.1986  
 67. Maj-Britt Blomfelt .....50 år 17.9.1987  
 68. Jan-Erik Helminen .....50 år 9.11.1987  
 69. Edvin Svartström .....50 år 27.1.1988  
 70. Teuvo Hatakka .....50 år 26.3.1989  
 71. Nils Kankkonen .....50 år 25.4.1989  
 72. Håkan Hagman .....50 år 27.8.1989  
 73. Mirja Stenvik .....50 år 28.9.1989  
 74. Pentti Nikulainen .....50 år 9.1.1990  
 75. Maj-Britt Jensen .....50 år 4.8.1990  
 76. Rolf Wallenius .....60 år 23.3.1991  
 77. Leif Engblom .....50 år 3.6.1991  
 78. Hjärdis Nordström .....50 år 28.6.1991  
 79. Ulf Johansson .....50 år 1.10.1991  
 80. Hjärdis Trygge .....60 år 18.2.1992  
 81. Maj-Britt Cavonius .....60 år 28.5.1992  
 82. Hjalte Karlsson .....50 år 22.1.1993  
 83. Harry Julin .....50 år 17.9.1993  
 84. Ghita Granlund .....50 år 25.9.1994  
 85. Carola Karlsson .....50 år 10.6.1995  
 86. Aimo Mehtonen .....50 år 24.9.1995  
 87. Leo Pusa .....50 år 21.3.1997  
 88. Christina Malm .....50 år 5.11.1997  
 89. Jan-Olof Stengård .....50 år 15.2.1999  
 90. Lauri Lindström .....50 år 27.2.1999  
 91. Christer Kanerva .....50 år 27.4.1999  
 92. Rainer Björklund .....50 år 29.7.1999  
 93. Alexander Zukale .....70 år 16.12.1999

94. Stig Lönnqvist .....50 år 12.4.1999  
 95. Bjarne Jansson .....50 år 24.4.2000  
 96. Bertel Waenerberg .....70 år 16.5.2000  
 97. Maj-Britt Johansson .....50 år 9.6.2000  
 98. Björn Ahlroos .....50 år 10.11.2000  
 99. Bernt Blom .....60 år 22.11.2001  
 100. Paul Sihvonen .....60 år 25.7.2002  
 101. Maj-Britt Pirvola .....70 år 14.5.2003  
 102. Kurt Lstedt .....60 år 1.8.2003  
 103. Siv Lövgren .....50 år 2.10.2003  
 104. Håkan Nyman .....50 år 8.12.2004  
 105. Håkan Blomberg .....50 år 19.11.2007  
 106. Peter Waenerberg .....50 år 7.6.2008  
 107. Max Strandström .....70 år 16.6.2008  
 108. René Blomster .....50 år 7.10.2008  
 109. Birger Grotell .....50 år 7.1.2009  
 110. Merja Mantila .....50 år 13.4.2010  
 111. Krister Lönnqvist .....50 år 14.3.2010  
 112. Anna-Liisa Blom .....70 år 16.2.2013  
 113. Kaj Widbom .....60 år 30.6.2010  
 114. Carola Fransman .....60 år 30.6.2013  
 115. Helena Åström .....50 år 28.1.2014  
 116. Terhi Koskinen .....50 år 26.6.2015  
 117. Tuula Stengård .....70 år 3.2.2016  
 118. Jan Holmberg .....60 år 12.7.2016  
 119. Ritva Engman .....80 år 17.4.2016

#### Bronsplakett

1. Erik Lindbäck .....50 år 31.12 1974  
 2. Åke Mansner .....50 år 22.1.1975  
 3. Ove Sundström .....50 år 29.1.1975  
 4. Egord Nyström .....50 år 4.4.1975  
 5. Armas Karjalainen .....50 år 3.7.1975  
 6. Holger Lindholm .....50 år 27.8.1975  
 7. Artur Grotell .....50 år 22.11.1975  
 8. Henrik Nordström .....50 år 26.12.1976  
 9. Karl Henrik Olin .....50 år 12.8.1977  
 10. Karl-Gustaf Leijonqvist .....50 år 6.1.1978  
 11. Berit Manninen .....50 år 1.10.1978  
 12. Henry Sjöberg .....50 år 31.1.1979  
 13. Göran Nemlander .....50 år 31.7.1979  
 14. Paul Wickholm .....50 år 1.7.1979  
 15. Henry Rosenblad .....50 år 17.10.1979  
 16. Runar Karlsson .....70 år 14.3.1980  
 17. Bertel Waenerberg .....50 år 16.5.1980  
 18. Rolf Wallenius .....50 år 23.3.1981  
 19. Brita Berggren .....50 år 28.3.1981  
 20. Ada Winqvist .....50 år 16.6.1981  
 21. Kaj Engman .....50 år 27.7.1981  
 22. Inger Wahlsberg .....50 år 8.9.1981  
 23. Bert-Erik Fridman .....50 år 25.3.1982  
 24. Tor Wikström .....50 år 21.4.1982  
 25. Olof Lindberg .....50 år 29.5.1982  
 26. Maj-Britt Cavonius .....50 år 28.5.1982  
 27. Håkan Holm .....60 år 29.7.1982  
 28. Gretel Sjögren .....50 år 23.9.1982

29. Nils Hellman .....50 år 13.11.1982  
30. Bengt Söderblom .....50 år 18.1.1983  
31. Helge Nieminen .....50 år 12.12.1983  
Lis-Marie Weurlander .....50 år 5.5.1983  
32. Ove Nyman .....50 år 4.11.1983  
33. Aarni Pitkänen .....50 år 25.7.1984  
34. Per-Olof Ahokainen .....50 år 23.12.1984  
35. Bengt Grönberg .....50 år 11.3.1985  
36. Anna-Lisa Lindroth .....50 år 5.12.1985  
37. Kaj Sirén .....50 år 18.4.1986  
38. Ilppo Aarnio .....60 år 25.1.1987  
39. Guido Bäckman .....50 år 10.4.1987  
40. Esko Lilja .....50 år 10.6.1987  
41. Tage Nordström .....50 år 23.6.1987  
42. Leif Strandström .....50 år 28.8.1987  
43. Britta Hagman .....50 år 28.4.1988  
44. Kalervo Korsiala .....50 år 19.7.1988  
45. Guy Lindström .....50 år 27.9.1988  
46. Per-Olof Björklund .....50 år 23.9.1988  
47. Juhani Miettinen .....50 år 3.4.1989  
48. Åke Laurila .....60 år 4.8.1989  
49. Kaj Lindström .....50 år 1.12.1989  
50. Kurt Jansson .....60 år 13.12.1989  
51. Sten Hämäläinen .....50 år 24.1.1991  
52. Ben Strömberg .....50 år 1.3.1991  
53. Karl Stenvik .....60 år 10.5.1991  
54. Marita Weckström .....50 år 1.8.1991  
55. Gun Eriksson .....50 år 28.9.1991  
56. Bernt Blom .....50 år 22.11.1991  
57. Torsten Lindquist .....50 år 20.11.1991  
58. Gunnar Heinonen .....50 år 9.1.1992  
59. Leif Söderholm .....50 år 30.4.1992  
60. Per-Erik Hildén .....50 år 29.6.1992  
61. Jaakko Korpijaakko .....50 år 4.7.1992  
62. Paul Sihvonen .....50 år 25.7.1992  
63. Magnus Weurlander .....50 år 9.11.1992  
64. Anna-Liisa Blom .....50 år 16.2.1993  
65. Ivar Lillak .....60 år 11.5.1993  
66. Kurt Lustedt .....50 år 1.8.1993  
67. Mikko Vuorinen .....50 år 29.8.1993  
68. Lille-Maj Karlsson .....50 år 22.9.1993  
69. Harriet Snell .....50 år 2.5.1994  
70. Taisto Heikkilä .....50 år 28.12.1994  
71. Bengt Juslin .....50 år 29.7.1995  
72. Carl-Gustaf Lindewald .....50 år 9.8.1995  
73. Torolf Sjölund .....50 år 16.9.1995  
74. Risto Pöntinen .....50 år 9.11.1995  
75. Tuulikki Nikulainen .....50 år 10.11.1995  
76. Tuula Stengård .....50 år 3.2.1996  
77. Anders Rönqvist .....80 år 16.4.1997  
78. Barbro Ollberg .....50 år 26.4.1998  
79. Max Strandström .....60 år 16.6.1998  
80. Lars-Olof Lindfors .....50 år 22.7.1998  
81. Ulla-Riitta Nordberg .....50 år 12.12.1998  
82. Rune Pettersson .....50 år 23.12.1998  
83. Mauri Johansson .....50 år 11.5.1998  
83 b. Olli Johansson .....50 år 23.9.1998  
84. Harri Rinne .....50 år 4.10.1998  
85. Peter Koivula .....50 år 28.11.1998  
86. Christina Lindholm .....50 år 4.1.1999  
87. Risto Sirén .....50 år 7.3.1999  
88. Håkan Hakulin .....70 år 19.3.1999  
89. Benita Sandström .....60 år 3.3.1999  
90. Göran Streng .....60 år 28.7.1999  
91. Christel Roine .....50 år 22.8.1999  
92. Kaj Christiansen .....50 år 7.11.1999  
93. Juhani Bildjuschkin .....50 år 11.12.1999  
94. Maarit Valve .....50 år 16.1.2000  
95. Gun Björkskog .....50 år 14.1.2000  
96. Paavo Lindholm .....50 år 28.3.2000  
97. Kaj Björkskog .....50 år 16.4.2000  
98. Hannu Rajamäki .....50 år 27.5.2000  
99. Else-Maj Kihl .....60 år 29.5.2000  
100. Kaj Widbom .....50 år 30.6.2000  
101. Margareta Mattsson .....60 år 13.5.2000  
102. Monica Robertson .....50 år 22.4.2001  
103. Maj-Lis Tengström .....70 år 27.5.2001  
104. Brita Nikander .....70 år 17.6.2001  
105. Paul Lemström .....60 år 20.7.2001  
105 b. Seppo Pulkkinen .....50 år 15.8.2001  
106. Kerstin Ahlroos .....50 år 13.9.2001  
107. Roger Kanerva .....50 år 30.10.2001  
108. Kjell Krook .....50 år 25.3.2002  
109. Gun Finne .....50 år 14.11.2002  
110. Björn Holmberg .....60 år 8.4.2003  
111. Ken Roberts .....50 år 28.6.2003  
112. Carola Fransman .....50 år 30.6.2003  
113. Birgitta Rautelin .....60 år 4.11.2003  
114. Zita Svahnström-Gammals .....60 år 4.4.2004  
115. Hilding Wikner .....50 år 18.4.2004  
116. Hannu Häkkinen .....50 år 15.6.2004  
117. Ritva Winberg .....60 år 16.9.2004  
118. Dick Lönnberg .....50 år 11.2.2005  
119. Hans Ilmoni .....60 år 22.8.2005  
120. Ritva Engman .....70 år 17.4.2006  
121. Jan Holmberg .....50 år 12.7.2006  
122. Ove Lindholm .....60 år 28.7.2006  
123. Harriet Weurlander .....50 år 10.10.2006  
124. Gun Widbom .....50 år 25.1.2007  
125. Pirjo Salmio  
126. Christer Grönberg .....50 år 18.7.2009  
127. Mac Bussman .....70 år 1.12.2009  
128. Camilla Wikström-Grotell .....50 år 7.3.2010  
129. Rolf Röman .....70 år 30.9.2010  
130. Olof Sandell .....50 år 14.4.2011  
131. Kari Kalliola .....50 år 24.1.2013  
132. Magnus Selenius .....50 år 3.1.2013  
133. Kirsi Liitsola .....50 år 5.5.2015  
134. Peter Fagerstedt .....50 år 11.8.2015  
135. Elina Kari .....50 år 2.5.2016  
136. Jari Törrönen .....50 år 21.5.2016  
137. Jyri Blomqvist .....50 år 22.3.2016



## FÖRENINGENS STANDAR

Erhålls av landslagsmän, organisationer  
och förtjänta personer

Aarno Sahramaa .....	1954
Mårten Weurlander .....	1955
Gusti Laurell .....	1957
Stig Österholm .....	1959
Harry Julin .....	1961
Ethel Holm .....	1964
Ivar Ståhle	
Rainer Holmberg	
Lille-Maj Strömberg .....	1967
Aimo Mehtonen .....	1967
Kaj Widbom .....	1967
Rolf Englund .....	1967
Lauri Lindström .....	1968
Kimmo Jaatinen .....	1968
Håkan Lindberg .....	1968
Pertti Lantti .....	1968
Kilo Idrottsförening 20 år .....	1968
Väsby IK .....	1968
Sollentuna BK .....	1968
Stig Lönnqvist .....	1971
Leo Pusa .....	1971
SFI 60 år .....	1972
Bo Grahn .....	1972
Mikael Udd .....	1973
Barbro Lindström .....	1974
Grankulla IFK 50 år .....	1975
Skärgårdens Vänner i Esbo 70 år .....	1976
Tiina Lillak .....	1976
Roger Kanerva .....	1977
Bjarne Jansson .....	1977
Reijo Ståhlberg .....	1977
Boltsi-72	
Grankulla Bowlare	
Tapiolan Honka 20 år .....	1977
Solvalla Idrottsinstitut .....	1977
Tapiolan Patteri .....	1980
Kurt Jansson .....	1980
Helena Åström .....	1980
Esbo Bollklubb 40 år .....	1980
Kari Töyrylä .....	1981
Risöhöj .....	1982
Monica Robertson .....	1982
Niklas Rehula .....	1982
Katja Hagman .....	1983
Esbo Mellersta Ungdomsförening 75 år .....	1983
Leppävaaran Sisu 60 år .....	1983
Sari Röman .....	1984
Edafejden 15 år .....	1984
Esbo Skytteförening 80 år .....	1984
Helsingfors Bowlingsförbund 60 år .....	1984
Kyrklätt IF 60 år .....	1984
Reima-34 50 år .....	1984
Esbo stads idrottsverk .....	1985
Tuomarilan Urheilijat 40 år .....	1985

Fredrikstads IF .....	1985
Ingå IF 50 år .....	1985
If Helsinge-Atlas 40 år .....	1985
Gammelgårds ungdoms- och allmogeförening 80 år .....	1986
Noux nytta och nöje 80 år .....	1986
Carla Häkli .....	1986
AGA IF 40 år .....	1987
Eevamaija Laitinen .....	1987
Mira Saastamoinen .....	1987
Mika Tapanainen .....	1988
Olli Koivusalo .....	1988
Jani Lehtinen .....	1988
Mika Westerberg .....	1991
Katarina Sederholm .....	1993
Andreas Lång .....	1995
Peter Westerlund .....	1996
Tiina Viitanen .....	1996
Suvi Päällysaho .....	1997
Mari Närhi .....	1998
Maria Airaksinen .....	1998
Riitta Pelli .....	2000
Martta Leppänen .....	2000
Rolf Wallenius .....	2001
Tor-Erik Forsberg .....	2001
Matti Vesterinen .....	2001
Niklas Nyman .....	2002
Nelly Widbom .....	2002
Rolf Mattsson 70 år .....	2003
Robert Rotkirch .....	2003
Riitta Paasio .....	2003
Kaj Weurlander 70 år .....	2004
Jan Bosas .....	2004
Giia Lindström .....	2005
Robert Rotkirch .....	2006
Keijo Kanerva .....	2006
Keijo Tähkäpää .....	2006
Martina Mickos .....	2007
Celine Fogde .....	2009
Joachim Koivu .....	2010
Elmo Koivunen .....	2010
Annika Norrman .....	2010
Tinja Lindgren .....	2010
Jemima Backman .....	2011
Mikko Kivinen .....	2012
Oskari Mörö .....	2012
Joli Koivu .....	2012
Roope Saarinen .....	2013
Donatello Dallai .....	2013
Jessica Rautelin .....	2013
Aurora Troberg .....	2013
Grankulla Airbags 10 år .....	2013
Susanna Törrönen .....	2014
Nadia Korkman .....	2014
Kira Kytölä .....	2014
Eliisa Räsänen .....	2014

## ESBO IF MEDLEMMAR SOM ERHÅLLIT ESBOMEDALJEN, UTDELATS SEDAN 1972

Per Björklund .....	1975
Lars Appel.....	1979
Mårten Weurlander.....	1980
Eduard Zukale .....	1983
Tor Wikström .....	1986
Tiina Lillak .....	1987
Kaj Halme.....	1989
Tage Strandström .....	1991
Per-Olof Ahokainen .....	1993
Ulf Johansson .....	1994
Nils Lindstedt.....	1995
Kaj Weurlander .....	1995
Leo Pusa .....	1996
Kaj-Erik Lindberg.....	2006
Göran Ekegren .....	2009

## MARJO MATIKAINEN MEDALJ

Eduard Zukale .....	1993
---------------------	------

## VIKTIGA UTMÄRKELSER AV FÖRBUND OCH DISTRIKT

### SPORT-PRESSENS GULDMEDALJ

Bo Grahn .....	1972
Reijo Ståhlberg .....	1973
Roger Kanerva.....	1978
Tiina Lillak .....	1982

## FINLANDS HALL OF FAME

Tiina Lillak .....	2016
--------------------	------

## FINLANDS SVENSKA CENTRALIDROTTSFÖRBUND/FSI

### Förtjänsttecken

Ivar Ståhle .....	1949
Hjördis Trygge .....	1982
Nils Kankkonen.....	1983
Maj-Britt Cavonius.....	1985
Eduard Zukale .....	1995

### Guldplakett

Ivar Ståhle .....	1974
Esbo IF.....	1976
Hjördis Trygge .....	1985
Birgitta Rautalin .....	2006

## SVENSKA FINLANDS IDROTTSFÖRBUND

### Hedersmedlem

Ivar Ståhle .....	1962
Bengt Hagman.....	2002

### Förtjänstkors

Ivar Ståhle .....	1936
Nils Lindstedt.....	1976
Bengt Hagman.....	1982
Göran Ekegren .....	2006

### Guldplakett

Ivar Ståhle .....	1964
-------------------	------

### Standar

Ivar Ståhle .....	1969
Rainer Holmberg.....	1969
Nils Lindstedt.....	1975
Eduard Zukale .....	1977

## FINLANDS SVENSKA SKIDFÖRBUND

### Hedersmedlem

Ivar Ståhle (hederordf.) .....	1957
Ove Genberg	

### Förtjänsttecken i guld

Ivar Ståhle	
Ove Genberg	

## FINLANDS SVENSKA ORIENTERINGSFÖRBUND

### Guldplakett

Per-Olof Ahokainen .....	1994
--------------------------	------

### Stormästarmärke

Tapio Laaksonen.....	1985
----------------------	------

### Förtjänstmärke I-klass

Per-Olof Ahokainen .....	2014
--------------------------	------

## NYLAND-ÅBOLANDS ID

### Hedersmedlem

Eduard Zukale .....	1997
Bengt Hagman.....	2002
Georg Lindroth .....	2004

### Guldplakett

Eduard Zukale .....	1987
Bengt Hagman.....	1991

Åke Löfgren.....	1991
Georg Lindroth.....	1994
Göran Ekegren.....	2006
Håkan Nyman.....	2014

#### Standar

Ivar Ståhle.....	1969
Rainer Holmberg.....	1969
Ove Genberg.....	1972
Nils Lindstedt.....	1975
Eduard Zukale.....	1977
Åke Löfgren.....	1981
Tiina Lillak.....	1984
Georg Lindroth.....	1984
Bengt Hagman.....	1986
Tage Strandström.....	1993
Göran Ekegren.....	1999
Håkan Nyman.....	2004

#### NÅID-FRIIDROTT

##### Guldplakett

Göran Ekegren.....	2009
--------------------	------

#### KONDITIONSFRÄMJANDET

##### Förtjänsttecken

Nils Kankkonen.....	1990
Kaj Weurlander.....	1995

##### Standar

Kaj Weurlander.....	1985
Tage Strandström.....	1995

#### FINLANDS IDROTTSFÖRBUND (SUL)

##### Hederstecken

Tiina Lillak.....	1983
-------------------	------

##### Förtjänsttecken i guld

Nils Lindstedt.....	1985
Leo Pusa.....	1996
Reijo Ståhlberg.....	2005
Göran Ekegren.....	2012

##### Guldplakett

Bengt Hagman.....	1986
Göran Ekegren.....	1986
Eduard Zukale.....	1996

##### Paavo Nurmi-medalj

Nils Lindstedt.....	1996
---------------------	------

##### Lasse Viren-medalj

Göran Ekegren.....	2009
--------------------	------

#### FINLANDS HANDBOLLSFÖRBUND

##### Handbollshjälte

Marita Zukale.....	2016
--------------------	------

##### Förtjänsttecken i guld

Eduard Zukale
---------------

##### Funktionärstecken i guld

Rainer Björklund
------------------

#### STATENS FÖRTJÄNSTECKEN

\*Beslöts år 1962 att i fortsättningen ansöka åt förtjänsta personer som fyllt 60 år statens förtjänstkors.

##### Förtjänstkors i guld

Eduard Zukale.....	1991
--------------------	------

##### Förtjänstkors i silver

Nils Lindstedt.....	1982
Eduard Zukale.....	1982

##### Förtjänstkors

Nils Kankkonen.....	1990
Göran Ekegren.....	2006
Per-Olof Ahokainen.....	2011
Hjalte Karlsson.....	2016
Kaj-Erik Lindberg.....	2016
Jan-Olof Stengård.....	2016
Helena Åström.....	2016

##### Förtjänstmedalj med förgyllt kors

Maj-Britt Cavonius.....	1985
Per-Olof Ahokainen.....	1985
Georg Lindroth.....	1991
Åke Löfgren.....	1991
Rolf Mattsson.....	1993
Tage Strandström.....	1995
Keijo Kanerva.....	1996
Henry Lönnqvist.....	1996
Kaj-Erik Lindberg.....	2000
Anita Lindström.....	2016
Christina Malm.....	2016
Ulla-Riitta Nordberg.....	2016
Björn Stenvik.....	2016



**Förtjänstmedalj i silver**

Hugo Engman .....	1954
Sigurd Hagman.....	1954
Olof Fagerström .....	1954
Erik Francke .....	1970
Nils Nyström.....	1971
Runar Karlsson .....	1971
Eugen Svartsjö .....	1975
Yrjö Ekblad.....	1975
Mårten Weurlander.....	1977
Tage Strandström .....	1980
Bengt Hagman.....	1982
Jan-Erik Helminen .....	1986
Kaj Weurlander .....	1986
Walter Wollsten.....	1987
Maria Lundqvist .....	1987
Christian Blomberg .....	1988
Hjalte Karlsson .....	1988
Åke Löfgren.....	1989
Håkan Hagman.....	1990
Kaj Höglund .....	1990
Nils Kankkonen.....	1990
Nils-Holger Roberts .....	1991
Mirja Stenvik .....	1991
Kurt Åström.....	1991
Rolf Mattsson .....	1993
Harry Julin.....	1993
Maj-Britt Johansson .....	1994
Hjördis Nordström.....	1994
Paul Sihvonen.....	1994
Rainer Björklund .....	1996
Ghita Granlund .....	1996
Jan-Olof Stengård.....	1996
Carola Karlsson .....	1999
Christina Malm.....	1999
Carola Fransman .....	2006
Ann Juslin .....	2006

Anita Lindström .....	2006
Siv Lövgren.....	2006
Merja Mantila-Knuuttila .....	2006
Brita Nikaner.....	2006
Ulla-Riitta Nordberg .....	2006
Maj-Britt Pirvola .....	2006
Camilla Wikström-Grotell .....	2006
Ritva Vinberg.....	2006
Marita Zujale .....	2006
Bernt Blom .....	2006
Håkan Blomberg .....	2006
Birger Grotell .....	2006
Taisto Heikkilä.....	2006
Ulf Johansson .....	2006
Harri Ketonen .....	2006
Pekka Korpijaakko.....	2006
Kurt Lustedt .....	2006
Markus Moilanen .....	2006
Håkan Nyman .....	2006
Rolf Wallenius .....	2006
Elina Kari.....	2016
Mika Konsin .....	2016
Krister Lönnqvist .....	2016
Peter Waenerberg.....	2016
Anders Wikholm .....	2016

**Förtjänstmedalj i brons**

Anders Eriksson.....	1954
Villiam Nieminen .....	1957
Hjalmar Ekblad .....	1957
Stig Hellman.....	1976
Keijo Kanerva .....	1976
Fjalar Smeds.....	1981
Georg Lindroth .....	1982
Åke Löfgren.....	1983

# Källor och litteratur

## ARKIV

### Esbo Idrottsförenings arkiv, Fallåker, Esbo

Verksamhetsberättelser, årsmötesprotokoll, centralstyrelse- styrelseprotokoll, AU- och ledningsgruppsprotokoll, ekonomi- och marknadsföringsprotokoll (EKMA), avdelningarnas styrelseprotokoll och verksamhetsberättelser, sektionsprotokoll, tidningsurklipp, cirkulär, fotografier och andra dokument

### Brages pressarkiv, Helsingfors

### Esbo Västra Ungdomsförenings arkiv, Valhalla, Esbo

### Finlands Svenska idrotts arkiv, Helsingfors

### Nylands Åbolands Idrottsdistrikts arkiv, Helsingfors

### Personliga arkiv

Ivar Ståhles album

Marita Zukales album

Taisto Heikkilä, Volleybollssektionens säsongspublikation, 1977-78, 1978-79, 1979-80

Material har fått av Bo Lundell, Rolf Mattsson, Tage Strandström, Per-Olof Ahokainen, Rainer Björklund, Taisto Heikkilä, Matti Leikas och Åke Löfgren.

## HISTORIKER

### Esbo Idrottsförening

40 år med Esbo Idrottsförening, 1916-1956, Rainer Holmberg, Ekenäs 1956.

Esbo Idrottsförening 1956-1966, Bo Andersson, Rolf Hirn, Tage Johansson, Ulf Johansson och Uno Sjögren, Helsingfors 1966.

Esbo Idrottsförening 1966-1975, Rainer Holmberg, Esbo 1976.

Esbo Idrottsförening 1976-1986, Ulf Johansson och Åke Löfgren, Esbo 1986.

Esbo Idrottsförening 1986-1996, Ulf Johansson och Åke Löfgren, Esbo 1996.

Esbo Idrottsförening 1996-2006, Ulf Johansson, Ekenäs 2006.

Esbo IF friidrottssektion, historik, Ulla-Riitta Nordberg, Esbo 2002, Göran Ekegren, Esbo 2011.

Esbo IF:s bowlingssektion 30 år, Esbo 1993.

## ÖVRIGA HISTORIKER

Idrottsklubben Örnén r.f. 1933-1983, 1983.

Leppävaaran Sisu 60 vuotta 1923-1983, Risto Nieminen, Helsingfors 1983.

Finns Folkhögskola 1891-1984, Ragnar Mannill, Gunilla Cavonius, Margareta Pietikäinen, Urban Fellman, Esbo 1984..

Finlands Svenska Centralidrottsförbund 1945-1985, Ingmar Björkman, Helsingfors 1985.

Svenska Finlands Idrottsförbunds jubileumsskrift 1987, Ingmar Björkman, Helsingfors 1987.

Helsingfors IFK 100 år, Ingmar Björkman, Helsingfors 1997.

Kyrkslätt IF, 75 år 1999, Guy Hindrén, Kyrkslätt 1999.

SFI jubileumsskrift 2002, Ingmar Björkman, Ekenäs 2002.

Svenska Finlands Idrottsförbund 1912-2002, Ingmar Björkman, Ekenäs 2002.

Esbo bygdens Ungdomsförbund 100 år, Det unga Esbo, Henry Rask, Esbo 2006.

Hundra år i Gammelgård, Gammelgårds Ungdoms- och Allmogeförening 1906-2006, Ulla-Lena Lundberg, Lasse Hoffman, Unni Malmgren, Ekenäs 2006.

Suomi voittoon – kansa liikkumaan, Suomen yleisurheilun 100 vuotta, Seppo Martiskainen, Antti O.

Arponen, Ingmar Björkman, Matti Hannus, Helsingfors 2006.

Kunniakierroksen kolme vuosikymmentä, Suomen Urheiluliitto ry, Harri Merta, Antti-Pekka Sonninen, Ilpo Kaukoranta, Ingvald Wik, Pertti Raunio, Göran Ekegren, Joensuu 2011.

SFI jubileumsskrift 2012, Mikael Finell, Vasa 2012.

Svenska Finlands Idrottsförbund, 100 år i siffror 2012, Torsten Lindquist, Vasa 2012.

Idrottsliv, Idrottsprofiler från SFI:s hundraåriga historia 1912-2012, Ingmar ”Pelle” Björkman, Ekenäs 2012.

Sjutusan bra! Svenska Finlands Idrottsförbund 1913-2012, Mikael Finell, Vasa 2012.

Esbo – Hembygd i förvandling, Aapo Roselius, Saarijärvi 2015.

## FOTOGRAFIER

Foton har fåtts av Tage Strandström, Knut Strandström, Jan Strandström, Kaj Lindstedt, Georg Lindroth, Lis-Marie Weurlander, Bo Lundell, Åke Löfgren, Torsten Lindquist, Håkan Blomberg, Rolf Mattsson, Marita Zukale, Kaj Halme, Per-Olof Ahokainen, Rainer Björklund, Taisto Heikkilä och Matti Vesterinen.



# Suomenkielinen yhteenveto

## 1900-LUVUN ALKU

Espoossa harrastettiin urheilua jo 1800-luvulla. Mikä onkaan luonnollisempaa kuin voimienmittaaminen toisten kanssa? Siihen aikaan metsästettiin, kuljettiin purjeveneellä sekä liikuttiin hevosen ja kärryn kanssa. Niinpä oli luonnollista että nämä lajit, jotka olivat muutenkin arjessa läsnä, tulivat olemaan myös kilpailulajeja. Ammunta, purjehdus ja raviurheilu ovat näin ollen vanhimpia Espoossa harrastettuja urheilulajeja.

Helsingin puolella perustettiin seuroja jo 1800-luvun puolella. Espoossa ensimmäinen seura, Esbo Skytteförening, perustettiin 1904 ja pari vuotta myöhemmin, 1906 Esbo Segelförening. Ravikilpailuja pidettiin Espoossa vuosisadan alussa talvisin jäällä mm. Luomassa ja Kirkkojärvellä. Myös Kauklahden ravirata Mankissa oli oiva kilpailupaikka raviurheilulle aina sisällissodan alkuun saakka.

## 1910-LUKU

### URHEILU NUORISOSEUROISSA

Kun nuorisoseuratoiminta alkoi vuonna 1906, kuului urheileminen yhtenä osana niiden toimintaan. Kilpailuja pidettiin lähialueiden eri nuorisoseurojen välillä. Urheilussa jaettiin kandidaatti- ja maisteriarvoja sekä kruunattiin Espoon ”urheilukuningas”. Vuodesta 1912 lähtien järjestettiin pitäjien välisiä otteluita: Espoo vastaan Kirkkonummi. Urheilu tuli entistä tärkeämmäksi ja pikkuhiljaa kypsyi idea erikoisseuran perustamisesta.

Nuorisoseuran alkutaipeella Emil Lundell (Träskbyn koulun opettaja) ja Gabriel Biaudet (Finns Folkhögskolan opettaja) veivät urheiluharrastusta vahvasti eteenpäin. He toimi-

vat jonkinlaisina ”kylähulluina”, positiivisessa mielessä. Heillä riitti aikaa nuorille, he järjestivät urheilukilpailuja ja kannustivat nuoria urheilemaan.

### ESBO IDROTTSFÖRENING PERUSTETTIIN

Alkuvuodesta 1916 keskusteltiin vilkkaasti urheiluseuran perustamisesta. Kokouksissa ja keskusteluissa oli yhtenä vaihtoehtona esillä seuran perustaminen käsittäen sekä läntistä Espoota että itäistä Kirkkonummea. Päädyttiin kuitenkin perustamaan Esbo Idrottsförening, kotikuntana Espoo.

Perustava kokous pidettiin 20. toukokuuta 1916 Lill-Bassin tilalla Kauklahdessa. Läsnä oli 14 innostunutta henkilöä. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Bruno Engman ja sihteeriksi Paul Fransman. Ensimmäisenä asiana käsiteltiin perustettavan seuran säännöt, jotka oli laatinut jo aikaisemmin perustettu komitea. Säännöt hyväksyttiin kokouksessa. Johtokuntaan valittiin puheenjohtajaksi Hugo Engman, varapuheenjohtajaksi Ture Stähle, sihteeriksi Paul Fransman, rahastonhoitajaksi Sigurd Hagman ja jäseniksi Bruno Engman ja Artur Lindgren.

Säännöt tarkastettiin 22. kesäkuuta 1916 John Sjögrenin ja Harald Silverbergin toimesta.

Heinäkuun 2. päivä 1916 kokoonnuttiin sitten Finnsiin, jossa seuran perustamiskirja allekirjoitettiin. Seuran ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin Ivar Stähle. Seura rekisteröitiin ry:ksi vasta 28. tammikuuta 1933.

1910-luvulla urheiltiin Finnsin pihassa ja nuorisoseuran piha-alueella Valhallassa. Piha-alueelle tehtiin talkoovoimin suorituspaikat eri lajeille ja yhdellä hiekkatien pätkällä juostiin.

Seuran toiminta lähti reippaasti liikkeelle. Urheilijat kilpailivat pitäjien välisissä otteluissa ja seurakilpailuissa. Vuosi 1918 oli sitten käännekohta. Kesällä 1918 seuran urheilijoille tuli ensimmäisen kerran menestystä piirimestaruuskisoissa Karjaalla mitalien muodossa. Harald Nyman voitti kuulantyönnön, Hugo Engman oli toinen. Harald toi myös pronssia korkeushypyssä ja Bruno Engman kiekonheitossa.

## 1920-LUKU

### ALKU OLI HANKALA

1910-luvun loppupuolella toiminta kangerteli, syystä. Sisällissota vuonna 1918 aiheutti katkon toimintaan ja yleinen eripura maassa teki toiminnasta haasteellista. Jo vuonna 1922 seuran olemassaolo oli vaakalaudalla. Ivar Ståhlen kokoon kutsumassa seuran kokouksessa 25. tammikuuta 1922 kyseenalaistettiin seuran olemassaolo. Päätös oli kuitenkin, että toiminta jatkuu.

Myös vuonna 1924 seuran toiminta takerteli ja oli varsin vaatimatonta useamman vuoden. 1920-luvun loppupuolella Suojeluskunnat pitivät yllä urheilutoimintaa myös Espoossa.

### TOIMINTAPAIKAT

1920-luvulla alettiin Kauklahden entisen raviradan aluetta käyttää urheilemiseen. Seuran urheilijat harrastivat urheilua siellä, lajeina lähinnä yleisurheilu ja jalkapallo. Raviradan alueelle rakennettiinkin sittemmin seuralle niin elintärkeä urheilukenttä, joka valmistui vuonna 1949.

Nuorisotalo Valhalla valmistui marraskuussa 1925, minkä jälkeen talosta tuli seuralle hyvin tärkeä kokoontumispaikka useiksi vuosikymmeniksi eteenpäin. Esbo IF:llä oli hyvät suhteet nuorisoseuraan. Useita seuran jäseniä, jopa johtohenkilöitä toimi myös nuorisoseurassa.

Myös Vanhakartanossa ja saaristossa rakennettiin piha-alueille talkootyönä suorituspaikoja urheileville nuorille.

1920-luvun viimeisinä vuosina ja etenkin vuonna 1929 seuran toiminta alkoi taas elpyä. Ravirata-alue oli vilkkaassa käytössä. Yleisurheilijat ja jalkapalloilijat olivat vallanneet kentän.

## 1930-LUKU

### UUSIA LAJEJA OTETTIIN MUKAAN

Esbo IF:ssä harrastettiin aluksi yleisurheilua ja maastohiihtoa. Maastajuoksua harrastettiin myös. 1930-luvulla lajivalikoimaan nousi myös muita lajeja. Jalkapallo, jota harrastettiin jo 1920-luvulla Kauklahden entisellä raviradalla, nousi hyvin nopeasti suosituimmaksi lajiksi. Lajin kesto oli kuitenkin varsin lyhyt. Jo 1937 päätettiin jalkapallon pelaaminen lopettaa seurassa.

Toinen laji, joka näyttäytyi 1930-luvulla, oli pyöräily. Laji oli hyvin suosittu ja seura järjesti useita pyöräilytapahtumia. Seuran urheilijoita osallistui myös aktiivisesti pyöräilykilpailuihin.

Seuran tuleva menestyslaji, suunnistus oli rantautunut jo vuonna 1935 Espooseen. Esbo IF:ssä oltiin mukana innokkaasti heti alusta alkaen ja laji muotoutui jo seuraavalla vuosikymmenellä seuran menestyslajiksi.

### UNELMA OMASTA URHEILUKENTÄSTÄ

Kauklahden Mankissa sijaitsevaa entisen raviradan aluetta käytettiin ”urheilukenttänä” jo 1920-luvulla. Aluetta kunnostettiin talkoovoimin ja kenttä toimi seuran kotikenttänä. Esbo IF osti vuonna 1934 alueen suuruudeltaan 18 000 m<sup>2</sup> yhtiöltä A.B. Köklaks Travbana rakentaakseen siihen kunnollisen urheilukentän. Talkoovoimin sitä ei kuitenkaan pystytty rakentamaan. Vuonna 1940 alue myytiin Espoon kunnalle, mutta kunnan rahat olivat sodan myötä vähissä. Rakentaminen venyi 1940-loppuun, jolloin kenttää alettiin kunnostaa. Kenttä valmistui vuonna 1949.

### HARRASTETEATTERI

Esbo IF:llä oli läheinen suhde paikalliseen nuorisoseuraan ja sen harrasteteatteriin. Seuran oma teatteriryhmä esiintyi ensimmäistä kertaa Valhallassa maaliskuun 21.pnä 1933. Näytelmän nimi oli ”Per Olsson och hans kärning”. Usea seuran johtohenkilö esiintyi ahkerasti eri näytelmissä, mm. Helge Lönnberg ja Villiam Nieminen.

## **VALHALLA OLI SEURAN KESKUSPAIKKA**

### **1930- JA 1940-LUVUILLA**

Esbo Idrottsförening järjesti kilpailuja, juhlia ja teatteriesityksiä Valhallassa ja piti kokouksiinsa siellä. Seuran toimisto sijaitsi 1940-luvulla nuorisoseuratalossa.

Seuran 20-vuotisjuhla pidettiin myös Valhallassa kesäjuhlanä sunnuntaina 5. heinäkuuta vuonna 1936. Ohjelmassa oli mm. arpajaiset, puhallinsoittokunta, tervetuliaispuhe, juhlapuhe sekä kupletteja. Juhla alkoi juhla viestillä Kaukalahden ympäri.

### **ENSIMMÄINEN KYLÄOSASTO**

Vuonna 1939 perustettiin ensimmäinen kyläosasto Espoon keskukseseen. Muita kyläosastoja ei ehditty perustaa ennen sodan syttymistä.

## **1940-LUKU**

### **SOTA-AIKA**

Sodan aikana vuosina 1940-1944 seuran toiminta oli ymmärrettävistä syistä lamaantunut. Kokouksia pidettiin harvakseltaan, vuosina 1940 ja 1941 ei ollenkaan. Aikuiset miehet olivat sodassa ja lähes ainoastaan nuoret urheilivat kotirintamalla. Usea lupaava urheilija menetti henkensä puolustaessaan maata vihollista vastaan.

Nuoret kehittyivät pikku hiljaa ja seura nousikin jo vuonna 1943 piirin parhaaksi yleisurheilun junioriseuraksi.

Seuran ensimmäiset SM-mitalit tulivat jo sodan aikana. Eugen Svartsjö tuli kolmanneksi M 18 sarjan korkeushypyssä vuonna 1943 ja heti seuraavana vuonna Heljo Lepäsmä saavutti niin ikään pronssimitalin suunnistuksessa, sarjassa M 21. Samat urheilijat voittivat sitten sodan loppumisen jälkeen vuonna 1946 kultaa Suomenmestaruuskilpailuissa: Eugen Svartsjö nuorten kuulantyyönössä tuloksella 15.38, ja Heljo Lepäsmä suomenmestaruuden nuorten suunnistuksessa.

Lokakuun 17. päivänä 1943 järjestettiin suunnistuksen piirin mestaruuskilpailut Snettaan kartanon mailla.

## **SEURAN TOIMINTA ALKOI KASVAA**

Sodan jälkeen alkoi seuran toiminta kasvaa vauhdilla. Kyläjaostoja perustettiin aktiivisesti ja jäsenmäärä kasvoi sen myötä. Kyläjaostotoiminta oli vilkasta, varsinkin kahdessa kylässä: Kaukalahdessa ja Bembölessä. Kummassakin oli tulisieluiset urheilumiehet pyörittämässä innokkaasti toimintaa. Kaukalahdessa oli Nisse Lindstedt etunenässä ja Bembölessä Bubi Zukale. Jäsenmäärä mainituissa kyläjaostoissa ylitti kummassakin sadan jäsenen rajan.

### **ENSIMMÄISET SM-KISAT JÄRJESTETTIIN**

Suunnistus oli löytänyt paikkaansa seuran toiminnassa ja heti vuonna 1947 järjestettiin ensimmäisen kerran SM-tason suunnistuskilpailut. Ne pidettiin Bembölen ja Nuuksion välisessä maastossa, mutta maali sijaitsi Kaukalahden keskustassa Sakan kohdalla. Palkintojenjaot tapahtuivat lasitehtaan ruokasalissa.

## **1950-LUKU**

Seuran toiminta jatkoi kasvuaan 1950-luvulla. Seuran jäsenmäärä nousi 1950-luvulla monella sadalla jäsenellä, lähestyen 800:aa jäsentä.

### **ULKOMAISET KONTAKTIT**

Vuonna 1950 alkoi useamman vuosikymmenen kestävä yhteydenpito lähinnä pohjoismaalaisiin urheiluseuroihin. Seuran miesjoukkue lähti Tanskaan kilpailemaan Frederiksborgs IF:ää vastaan Hillerödiin. Seuraavana vuonna nuorten joukkue matkusti Tanskaan ja olympiavuonna 1952 tanskalaiset tulivat vastavisiitille kilpailemaan Esbo IF:ää vastaan Kaukalahden urheilukentällä. Seuran muut lajiryhmät lähtivät myös aktiivisesti ottamaan yhteyksiä ulkomaisiin seuroihin. Suunnistajat kävivät vuonna 1951 kilpailemassa Ruotsin Västeråsissa.

### **SUUNNISTUKSEN "KULTAINEN VUOSIKYMMEN"**

Suunnistus oli jo 1940-luvulla nostanut päätään ja kehitys jatkui 1950-luvulla. Esbo IF:llä oli Jukolan viestissä joukkue jo vuonna 1950. Sinä vuonna ei vielä menestytty, mutta jo seuraavan vuonna tuli kuudes sija ja vuonna 1957 tuli sitten hieno toinen sija. Suunnistajat toivat seuralle menestystä myös SM-tasolla. 1950-lu-



vulla peräti kolme Esbo IF:n suunnistajaa edusti maamme, Aarno Sahramaa, Märten Weurlander ja Stig Österholm.

#### **YLEISURHEILUN SM-KISAT**

Myös yleisurheilussa oltiin aktiivisia. Vuonna 1955 järjestettiin SFI:n mestaruuskisat Kauniaisten urheilukentällä. Vuonna 1958 olivatkin sitten vuorossa ensimmäiset SM-kisat, kun seura järjesti Kauniaisten urheilukentällä naisten SM-kisat yhdessä Grankulla IFK:n kanssa.

#### **LAJIJAOSTOJA PERUSTETTIIN**

Nyrkkeily oli seuran lajina jo 1940-luvun lopulla ja vielä muutaman vuoden 1950-luvun puolella.

Käsipalloa alettiin Espoossa harrastaa ensin EBK:ssa, mutta jo vuonna 1953 Eduard ”Bubi” Zukale toi lajin Esbo IF:ään. Naisten joukkue kuului heti alusta lähtien Suomen kärkeijoukkueisiin, mistä osoituksena oli useampi vuosi mestaruussarjassa. Vuonna 1957 joukkue saavutti hienosti sarjan toisen sijan.

Painonnostoa harrastettiin lähinnä Fallåkerissa 1950-luvun lopulta vuoteen 1964 asti.

#### **KESÄJUHLIA BJÖRKHAGENILLA**

Yhtenä tärkeänä rahanhankintakeinona toimi kesäjuhlien järjestäminen Björkhagenilla. Kesäjuhlien yhteydessä järjestettiin useimmiten myös tapahtumia viereisellä Kauklahden urheilukentällä. ”Hagenilla” oli parhaimmillaan lähes 1000 henkilöä juhlimassa.

#### **GEORGE DE GODZINSKY**

George de Godzinsky -konsertit olivat suosittuja. Jo vuonna 1949 aloitetut vuosittaiset konsertit pidettiin aluksi Fallåkerissa ja Valhallassa, mutta myöhemmin yleensä Lagstadin koululla.

#### **YLEISURHEILUN NOUSU JATKUI**

Seuran yleisurheilu koki 1950-luvulla selvän nousun. Jäsenmäärä kasvoi, mutta myös tulosellisesti edistyttiin. Esbo IF nousi SFI:n kärkiseuraksi, jonka aseman se on siitä lähtien pitänyt. Menestykseen vaikutti Kauklahden kentän valmistuminen sekä se, että seuralla oli useita vahvoja ja innokkaita johtohenkilöitä. Menestystä saavutettiin niin SM-, SFI- kuin PM-tasolla.

## **1960-LUKU**

#### **YLEISURHEILUN NOUSU JATKUI**

Yleisurheilun nousu jatkui 1960-luvulla. Edellisellä vuosikymmenellä alkanut yleisurheilutoiminnan kasvu harrastajien määrissä ja laadussa vahvistui. Seuran urheilijat osallistuivat innokkaasti PM-, SFI- ja SM-kisoihin. Seura järjesti kesäisin säännöllistä toimintaa nappulaikäisille ja nuorille eri urheilukentillä, kuten Kauklahdessa, Fallåkerissa ja Kauniaisissa.

#### **YLEISURHEILUN ENSIMMÄISET**

##### **MAAOTTELUEDUSTUKSET**

Harry Julin oli seuran ensimmäinen yleisurheilun maaotteluedustaja, kun hän vuonna 1961 edusti Suomea nuorten maaottelussa Ruotsia ja Norjaa vastaan. Harry osallistui 400 metrin aitajuoksuun ja oli kilpailussa kuudes tuloksella 56,6.

Samalla vuosikymmenellä oli useita muita seuran urheilijoita, joilla oli maaotteluedustuksia. Nämä olivat: Håkan Lindberg, Pertti Lantti, Kaj Widbom, Lauri Lindström, Rolf Englund, Stig Lönnqvist ja Kimmo Jaatinen.

#### **UUSIA LAJEJA TULI MUKAAN**

Jo 1950-luvun loppupuolella alettiin Fallåkerissa harrastaa painonnostoa. Painonnostoharjoitukset jatkuivat 1960-luvulla vuoteen 1964 saakka. Seuran painonnostajat saavuttivat useita SFI- ja piirimestaruusmitaleita.

Vuonna 1963 aktiivikeilajat Rolf Fransman ja Jaakko Halme toivat keilailuharrastuksen seuramme siipien alle. Molemmat olivat keilanneet Grankulla Bowlarna -seurassa, mutta olivat muuten Esbo IF:n jäseniä. Keilailujaosto perustettiin syksyllä 1963 ja seura lähti heti mukaan sarjapeleihin. Vuonna 1967 keilailujaostolla oli ensimmäinen kansainvälinen seuraottelu Tapiolan keilahallissa. Vastassa oli Lidingö BK Ruotsista. Heti seuraavana vuonna lähdettiin Ruotsiin pelaamaan Sollentuna BK:ta vastaan. Kymmenmiehisellä joukkueella hävittiin ottelu, mutta siitä jäi kuitenkin hyvä mieli. Tästä lähti keilailun kansainväliset seuraottelutraditiot liikkeelle.



*Aimo Mehtonen edusti Suomea ensimmäisenä aikuisten maaottelussa vuonna 1967. Maaottelu oli Norjaa vastaan ja Aimo oli 800 metrillä kuudes ajalla 1.53,8.*

#### KUNTOLIIKUNTA JA ULKOILU

Seuran riveissä oli jo 1960-luvulla innokkaita kuntoilusta kiinnostuneita henkilöitä. Tage Strandström järjesti 1960-luvun alkupuolella patikointia metsässä tuttujen perheiden kanssa. Siitä lähti kehittymään ulkoilujaoston perustaminen vuonna 1964. Erilaista toimintaa alettiin järjestää halukkaille heti alusta. Järjestettiin mm. melontaa, patikointia ja hiihtoretkeä.

#### VIESTIJUOKSUSSA MENESTYSTÄ

Viestijuoksu on ollut suosittu laji seurassa. Menestystä on tullut 1960-luvulta lähtien. Vuonna 1965 tuli seuran joukkueelle ensimmäinen mitalisijoitus, kun alle 17-vuotiaat pojat ylsivät pronssille ruotsalaisviestissä. Joukkueessa juoksivat Lars Svenskberg, Alf Dahlsten, Lauri Lindström ja Kaj Widbom. Siitä eteenpäin tulikin SM-viesteissä mitalisijoituksia useana vuonna. Mitalisteina mm. Aimo Mehtonen, Harry Julin, Lauri Lindström, Christer Kanerva, Stig Lönnqvist, Krister Fallenius, Rolf Englund jne.

#### 1970-LUKU

##### YLEISURHEILUMAAOTTELU JÄRJESTETTIIN ENSIMMÄISTÄ KERTAA VUONNA 1970

Seuran koulutettu ja jo monessa kisassa kymmentensä näyttänyt toimitsijakaarti sai heti vuosikymmenen alussa kovan haasteen. Esbo Idrottsförening ja Leppävaaran Sisu olivat sopineet, että he hakevat nuorten Suomi-Ruotsi yleisurheilumaatottelun järjestettäväkseen. Ja vuonna 1970 seurat saivat maaottelujärjestelyt. Maaottelu järjestettiin Leppävaaran kentällä (vanha kenttä). Järjestelyt onnistuivat hienosti ja siitä lähtien onkin lähes aina nuorten maaottelu järjestetty Espoossa kun aikuisten maaottelu on ollut Suomessa. Esbo IF:n ja LeSi:n onnistunut yhteistyö isojen tapahtumien järjestelyissä on jatkunut siitä nykypäiviin asti.

##### ESPOON KISAT

Kun maaottelujärjestelyt onnistuivat hienosti, alettiin suunnitella toisiakin kisoja yhdessä järjestettäväksi. Vuonna 1973 järjestettiin ensimmäistä kertaa Espoon Kisat Laaksoalahden ken-

tällä. Kisojen vetonaulaksi saatiin edellisvuonna kaksi olympiakultaa voittanut Lasse Virén. Katsomossa oli noin 1500 maksanutta katsojaa ja taloudellisesti kisat onnistuivat erinomaisesti. Espoon Kisat järjestettiin toista kymmentä vuotta lähes vuosittain, vuoroin Laaksolahdes-  
sa, Kauklahdessa ja Otaniemessä.

#### VALMENNUSTOIMINTAA KEHITETTIIN

Yleisurheilussa tehtiin 1960-1970-lukujen taitteessa kovasti kehittämistyötä valmennustoiminnassa. Kalervo af Ursin joka toimi SFI:n valmennuspäällikkönä, aloitti jo 60-luvulla valmentajakoulutuksen kehittämisen. Kurseja järjestettiin Solvalla ja Esbo IF oli heti alusta alkaen juonessa mukana. Seuran yleisurheilukilpailuita osallistui A-B-C-kurseille runsain mitoin ja seurassa urheilijat jaettiin ryhmiin. Ryhmien valmentaja toimi sitten näiden henkilöiden henkilökohtaisena valmentajana. Tällainen henkilökohtainen valmentajajärjestelmä oli siihen aikaan uutta Suomessa ja Esbo IF lähti heti innokkaana toteuttamaan tämän. Se, että seura lähti tähän mukaan valmentajakoulutuksiin, tulisi poikimaan menestystä tulevina vuosikymmeninä.

#### SOLVALLAN MARSSI

Edellisellä vuosikymmenellä käynnistetty kuntoilujaosto Tage Strandströmin ja Kaj Weurlanderin johdolla ideoi ja lähti käynnistämään Solvalla Marssin vuonna 1974. Solvalla Marssi on sen jälkeen ollut ympäri maan ja Pohjoismaissa hyvin tunnettu ja arvostettu kuntoilutapahtuma.

#### NAISTOIMIKUNTA PERUSTETTIIN

Jo 1930-luvulla naiset järjestivät juhlia ja pelasivat pesäpalloa. Esbo IF:ssä naiset ovat siis aktiivisesti olleet mukana seuran toiminnassa. Naistoimikuntaa viriteltiin uudestaan käyntiin 1960-luvulla joka sitten 1970-luvulla, tarkemmin vuonna 1978, sai nimekseen INA. Naiset järjestivät teatteri-iltoja, viini-iltoja, retkiä ja hoitivat kahvilatoiminnat lähes kaikissa kisoissa ja seuran muissa tapahtumissa.

#### LENTOPALLO TULI UUTENA LAJINA MUKAAN

Vuonna 1977 kaksi SM-tason pelaajaa, jotka asustelivat Kirstinmäellä, lähtivät perustamaan

seuraan lentopallojaoston. Alussa toiminta käsitti ainoastaan miesten lentopalloa. Miehet pelasivat parhaimmillaan II-sarjassa. Myöhemmin tuli naisten lentopallo mukaan ja toimintaa laajennettiin käsittämään myös junioritoimintaa.

## 1980-LUKU

### HULLU VUOSIKYMMEN

1980-luvulla talouden nousukausi vauhditti toimintaa niin Suomessa kuin maailmalla. Esbo IF:ssä se näkyi siinä, että toimintaan satsattiin rahaa ja resursseja ja toimintaa kehitettiin. Menestystä tuli ja seura eli viime vuosisadan parasta vuosikymmentään.

### TIINA LILLAKIN ME JA MM-KULTA

Vuosikymmenen suuri tapahtuma ja menestys oli tietenkin Tiina Lillakin menestys. Tiina heitti vuonna 1982 Tampereen stadionilla uuden maailmanennätyksen. Seuraavana vuonna, 1983, hän voitti ensimmäisissä yleisurheilun maailmanmestaruuskisoissa kultaa ja vuonna 1984 olympiahopeaa Los Angelesissa. Tällainen menestys oli loistavaa PR:ää seuran kehitykselle. Tiina voitto Helsingissä pelasti MM-kisat ja seuran tulevaisuuden.





## KUNNIAKIERROS

Vuonna 1982 SUL toi Suomeen rahankeräyskampanjan nimeltä Kunniakierros. Esbo IF oli alusta lähtien mukana ja on kerännyt rahaa seuralle ja urheilulle yleensäkin.

## LAAJA MENESTYS

Seura menestyi 1980-luvulla useamman urheilijan voimin. Tiinan lisäksi voi mainita Reijo Ståhlbergin, joka jo edellisellä vuosikymmenellä nousi maailman parhaiden kuulantyohtajien joukkoon. Reijo voitti Euroopan mestaruuden hallissa kolme kertaa 1970- ja 1980-luvuilla ja oli Moskovan olympiakisoissa vuonna 1980 neljäs. Kävelijät Helena Åström ja Monica Robertson edustivat maamme maailmancupeissa ja maaotteluissa. Sen lisäksi moni seuran urheilija oli maaotteluedustajina.

## KAUPUNGIN AVUSTUSTOIMINTA

Espoon kaupungin liikuntatoimi lähti vuosikymmenen taitteessa kehittämään seura-avustuksia niin, että seurojen varsinaista perustointia tuettiin. Kaupunki satsasi valmentaja-, koulutus-, leiri- ja kansainväliseen toimintaan. Esbo IF hyödynsi nämä erinomaisella tavalla, tuet olivat tärkeä lisä seuran talouden tasapainottamisessa. Lisänä oli vielä liikuntapaikkojen ilmaiset käyttövuorot.

## UUSIA URHEILUPAIKKOJA RAKENNETTIIN KAUPUNGIN TOIMESTA

1980-luku oli rakentamisen kulta-aikaa. Espooseen rakennettiin väestönsuojia: Kannusiltaan yleisurheilun suorituspaikat ja Tuulimäkeen hieno voimistelusalali. Muillekin lajeille sopivia suorituspaikkoja valmistui mainittuihin väestönsuojiiin.

Ehkä tärkein suorituspaikka seuraa ajattelun valmistui Leppävaaraan, kun vuonna 1982 valmistui kenttä, joka vuonna 1986 sai hienon katsomorakennuksen siihen aikaan huippumoderneine tulostauluineen. Espoossa oli näin ollen yleisurheilun kilpailupyhättö, joka mahdollisti suurkilpailujen järjestämisen. Vuonna 1983 Leppävaaran urheilupuisto, Otaniemen ja Laaksolahden urheilukentät toimivat ensimmäisten MM-kisojen harjoituskenttinä. Otaniemi toimi jopa kisakylänä. Samalla saatiin

oma kotikenttä peruskorjattua ja pinnoitettua Sportan päällysteellä. Vuonna 1987 järjestettiin seurayhtymän toimesta SM-viestit Leppävaarassa.

## SEURAAAN PALKATTIIN ENSIMMÄINEN HENKILÖ

Seuran jäsenet olivat useamman vuoden ajan keskustelleet henkilön palkkaamistarpeesta. Tarve oli saada joku hoitamaan seuran juoksevia asioita. Monen mutkan kautta seura teki vuonna 1989 päätöksen palkata Bernt Blom hoitamaan seuran asioita. Varsinaista palkkaa hän ei saanut, mutta pienen korvauksen siitä, että hän hoiti tärkeitä sihteerin tehtäviä, postin ja toimi linkkinä seuran johdon ja jaostojen välillä.

## VOIMISTELUJAOSTO PERUSTETTIIN

Jo 1930-luvulla järjestettiin seuran toimesta kuntovoimistelua mm. Valhallassa. Voimistelun todettiin olevan hyvää tukiliikuntaa keholle.

Hjördis Trygge, joka toimi Solvallaassa opettajana oli huolissaan siitä, että voimisteluohjausta ei ollut tarjolla ruotsin kielellä Espoossa. Hän järjesti toimintaa tytöille ja pojille 1970-luvun lopulla Espoonlahden alueen kouluissa. Kun sitten Tuulimäen väestönsuojan voimistelutila oli viittä vaille käyttövalmiina syksyllä 1983, hän ehdotti Esbo IF:n hallitukselle, että seuraan perustettaisiin voimistelujaosto. Voimistelu oli alusta alkaen suosittua ja jo 1980-luvun loppupuolella se oli noussut seuran toiseksi suosituimmaksi lajiksi yli 200 juniorin jaostoksi.

## 1990-LUKU

### NUORISOTOIMINTAAN SATSATTIIN

Seura kasvoi myös 1990-luvulla. Yleisurheilu, voimistelu, käsipallo ja lentopallo olivat lajit, joissa toiminta oli hyvin vilkasta. Voimistelijoina oli mukana toiminnassa parhaimmillaan yli 250 ja lentopallossa alkoi virkeä nuorisotoimintajakso.

Yleisurheilun nuorisotoimintaa vetämään hankittiin nuorisokoordinaattori. Koordinaattorille maksettiin pieni korvaus. Vaikka 90-luvun alussa Suomeen iski lama, oltiin seurassa sitä

mieltä, että nuorisotoiminta on hoidettava kun-  
nolla, säästötoimet eivät saaneet ulottua siihen.

### **JÄRJESTETTIIN VAMMAISKISOJA JA MUITA KISOJA**

Esbo IF järjesti useita vammaisten kisoja. Vuonna 1994 seura oli osajärjestäjänä V Euroopan Sydän- ja Keuhkovammaisten kisoissa Leppävaarassa. Muitakin vammaiskisoja järjestettiin.

Finlandia Junior Games järjestettiin ensimmäistä kertaa 22.-24. kesäkuuta 1985 ja siitä lähtien vuosittain. Seura oli mukana alusta lähtien. Pääpaikaksi muodostui Leppävaaran hieno moderni urheilupuisto.

Vuonna 1994 kun EM-kisat järjestettiin Olympiastadionilla, seurasta oli useita tuomareita ja toimitsijoita kisojen vastuutehtävissä.

### **SOUTUTOIMINTA**

Zita ja Bo Gammals toivat soututoiminnan Esbo IF:ään vuonna 1997. Alussa keskityttiin lähinnä kirkkovenesoutuun, mutta muutaman vuoden sisällä toiminta oli jo laajentunut käsittelemään myös kilpailusoutua ja mm. koulu-laissoutua.

### **TOIMINTA- JA KÄYTTÖVUOROMAKSUJA**

Lama joka iski 1990-luvulla, myllersi myös urheilumaailman. Esbo IF oli vuosien varrella onneksi rakentanut seuran talouden vakaalle pohjalle. Tämä auttoi selviytymään laman läpi. Kaupunki joka 1980-luvulla oli tukenut seuroja ilmaisilla käyttövuoroilla ja tuilla, alkoi 90-luvulla periä harjoitus- ja kilpailuvuoroista maksua ja hyvin kehittynyt seurojen rahallinen tukeminen tyrehtyi. Vuosikymmenen lopulla kun lama alkoi hellittää, kehitettiin seurassa myös uusia rahanhankintakeinoja, kuten oman mainoslehden toimittaminen.

Nissen ideoima urheilukoulu joka toimi vuosina 1989-1991 oli sysäys kohti toimintamaksuja. Urheilukouluun osallistuneet reilut 20 oppilasta joutuivat maksamaan lukukausimaksut saadusta ammattitaitoisten vetäjien laadukkaasta opetuksesta. 1990-luvun puolesavälissä tulleet käyttövuoromaksut ja kaupungin vähenevä tuki johtivat siihen, että seuran nappula- ja junioritoiminnalle asetettiin osal-

listumismaksut niin yleisurheilussa kuin voimistelussakin. Tämä varmisti sen, että seuran toiminta pysyi laadukkaana ja, että vetäjille pystyttiin maksamaan korvauksia.

## **2000-LUKU**

### **SEURA KASVOI EDELLEEN**

Esbo IF oli jo vuosikymmeniä kasvanut varsinkin yleisurheilun osalta. Voimistelujoukko oli 2000-luvulle siirtyessä vankistanut asemansa seuran toiseksi suurimpana jaostona. Yleisurheilun osalta voidaan sanoa, että sen ammatillinen ote toimintaan alkoi tuottaa tulosta. Jo 1980-luvulla alettiin maksaa valmentajille pieniä kulukorvauksia tehdystä valmennustyöstä ja vuonna 1990 ”palkattiin” ensimmäistä kertaa henkilö hoitamaan nappula- ja junioritoiminnan koordinointi. Erinäisten vaiheiden jälkeen päädyttiin pikkuhiljaa laajentamaan korvaamisjärjestelmää kohti palkattua väkeä.

### **ENSIMMÄINEN KOKOPÄIVÄINEN TYÖNTEKIJÄ**

Solvallan Urheiluopiston ja Suomen Urheiluliiton kanssa tehtiin yhteistyötä 2000-luvun alussa. Vuonna 2005 palkattiin Glenn Lignell kokopäiväiseksi nuorisovalmentajaksi Opetusministeriön ja SUL:n tuella. Tämä oli käännteentekevä asia seuran yleisurheilun kehitykselle. Glenn osaavana ja innokkaana vetäjänä sai seuran kukoistamaan entisestään. Jatkumona tuli sitten Riitta Paasio jatkamaan toiminnan kehittämistä vuonna 2009. Hän sai seuran nuorisotoiminnan laajenemaan ja monipuolistumaan. Seura nousi Top10-listalle koko maata ajatellen.

### **ISOJA KILPAILUJA JÄRJESTETTIIN**

Seuralla oli edelleen osaamista ja halua järjestää isoja kisoja. Kun Suomi sai toistamiseen järjestettäväkseen Yleisurheilun MM-kisat vuonna 2005, oltiin taas mukana. Tuomareita ja toimitsijoita oli Olympiastadionilla erinäisissä tehtävissä ja Espoon kaupunki teki jälleen suuria investointeja parantaakseen suorituspaikkoja myös Espoon puolella kisoja varten. Espoon kentät toimivat myös tällä kertaa harjoituskenttinä ja Otaniemi kisakylänä.

## VAMMAISTEN EM-KISAT

Vuonna 2005 tulivat kylkiäisenä vammaisten avoimet EM-kisat. Seurayhtymä otti vastaan haasteen Espoon kaupungin kanssa ja järjesti noin puolentoista viikon vammaiskisarupeaman, joka alkoi muutama päivä MM-kisojen jälkeen. Kisa oli iso voimannäytös ja erilainen tapahtuma. Kisajärjestelyt onnistuivat erinomaisesti ja osoittivat, että espoolaiset seurat hallitsevat isojen kisojen järjestämiset.

## KALEVAN KISAT 2009

Kaleva kisojen järjestäminen Espoossa oli ollut tapetilla vuosia. Jo 90-luvulla seurayhtymä haki kisoja, mutta ei saanut niitä. Mutta vuonna 2007 haku onnistui. Seurayhtymälle myönnettiin keväällä 2007 vuoden 2009 Kalevan kisat järjestettäväkseen Leppävaaran Urheilupuistossa. Tämä oli suuri haaste ja mahdollisuus seuroille. Todettiin heti alusta, että Espoon kaupunki tulisi saada mukaan takaamaan taloutta ja kunnostamaan suorituspaikkoja. Espoo lähti vahvasti mukaan mm. asettamalla omilla palkkalistoillaan olevan liikuntapaikkapäällikön Göran Ekegrenin hoitamaan pääsihteerin tehtävät kaupungin piikkiin. Sen lisäksi kaupunki satsasi suorituspaikkojen kunnostamiseen. Urheilupuisto sai uuden Mondo-pinnan, katsomoita hankittiin ja harjoituspaikkoja rakennettiin.

Kisat olivat menestys, katsojia oli yli 20 000 yhteensä kolmena päivänä ja järjestelyt onnistuivat erinomaisesti. Kisojen jälkeen kehuja tuli paljon ja yleinen mielipide oli, että Espoon Kalevan kisat olivat kaikkien aikojen Kalevan kisat. Kisat olivat myös taloudellisesti menestys. Järjestäville seuroille tuli voittoa hyvin merkittävästi. Tällä paikattiin seurojen taloutta jatkossa.

## ESPOON RANTAMARATON ALKOI 2008

Espoon kaupunki täytti 550 vuotta 2008. Edellisenä vuonna kaupungin johdossa heräsi ajatus järjestää joku tapahtuma Espoon kauniilla Rantaraitilla. Kaupunki päätyi ehdottamaan seurayhtymälle Espoon Rantamaratonin järjestämistä. Seurat lähtivät innokkaasti mukaan ja niin päädyttiin järjestämään maraton ja puolimaraton syksyllä 2008. Kaupunki oli

vahvasti mukana reitin vetämisessä ja muutenkin työvoiman osalta tukemassa tapahtumaa. Juoksutapahtuma onnistui jo heti ensimmäisenä vuonna hyvin, joten juoksutapahtuman järjestämistä päädyttiin jatkamaan vuosittain. Espoon Rantamaraton on vuosien saatossa kasvanut maan toiseksi suurimmaksi juoksutapahtumaksi.

## 2010-LUKU

### LASTEN JA NUORTEN TOIMINTA MONIPUOLISTUI JA KASVOI

Seuran yleisurheilutoiminta on 2010-luvulla kasvanut ja monipuolistunut. Uusia toimintamuotoja on kehitetty. Leiritoimintaa on järjestetty vuosittain kesäisin päiväleireinä. Juoksua ja maratonkoulut sekä aikuisten urheilukoulut ovat suosittuja. Urheilukoulut toimivat ympäri vuoden ja nappulaikäisten ja junioreiden määrä on 2010-luvulla kasvanut käsittämään noin 700 urheilijanuorta. Kaiken kaikkiaan yleisurheilussa on aktiivisesti mukana noin 1000 jäsentä.

Voimistelussa on mukana reilusti toista sataa nuorta, koostuen temppukoululaisista ja telinevoimistelijoista. Aikuisille järjestetään mm. pilatesta ja kuntopiiriä. Muissa jaostoissa ei nuorisotoimintaa ole.

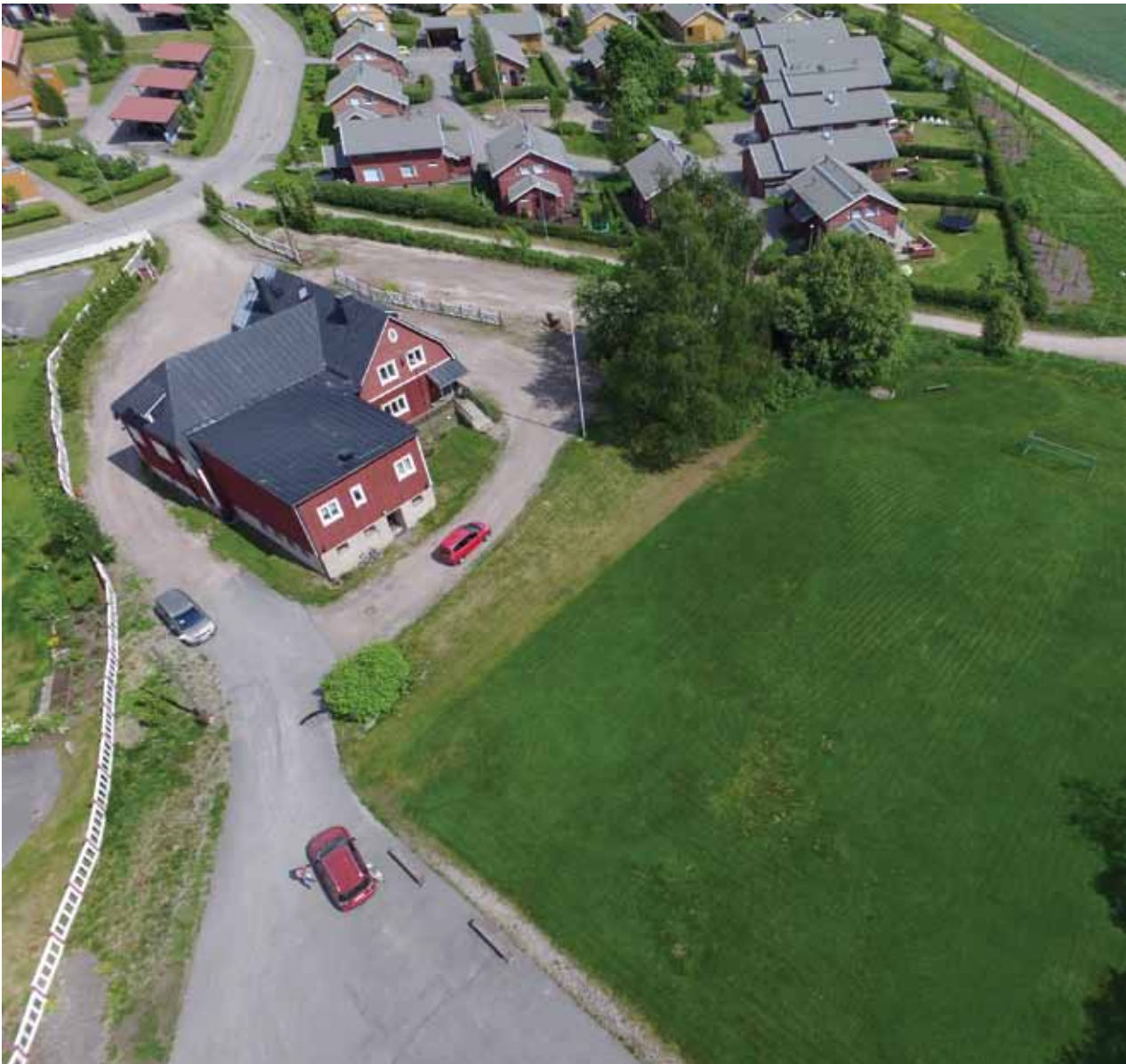
### LISÄÄ PALKATTUJA HENKILÖITÄ

Seuran toiminta on jatkuvasti kasvanut ja jotta pystyttäisiin hoitamaan lisääntyviä haasteita kiristyvässä nyky maailmassa, on jouduttu saamaan entistä enemmän palkattuun väkeen. Seuralla on tällä hetkellä kun juhlavuosi on meneillään, Oki Vuonoranta kokopäiväisenä toiminnanjohtajana, Kira Kytölä puolipäiväisenä nuorisopäällikkönä ja Tinja Lindgren projektityöntekijänä. Näiden henkilöiden lisäksi on valmennuspäällikkönä Matti Vesterrinen sekä useita muitakin valmentajia, jotka saavat pienen korvauksen valmennus- ja/tai ohjaustyöstään.

### KUNTOILUTAPAHTUMIA

Seura on järjestänyt kuntoilutapahtumia yksin tai seurayhtymän puitteissa. Omia tapahtumia on 2010-luvulla ollut keväisin Kurrenkierros





*Kuvassa on Falläkerin nuorisoseuratalo, jossa sijaitsee Esbo IF:n kerhobuoneisto ja toimisto.  
Kuva: Knut Strandström*

Kauniaisissa ja syksyllä Solvallon vaellukset ja NouXtreme lokakuussa sekä Tonttumarssi ensimmäisenä adventtina. Seurayhtymällä on ollut Nice Run kesäkuussa ja Espoon Rantamaraton -tapahtuma syyskuussa. Vuonna 2016 ei enää järjestetty Nice Run -tapahtumaa, vaan tilalle tuli uutena juoksutapahtumana Iltajuoksu, joka järjestettiin ensimmäistä kertaa toukokuun 28. päivänä Tapiolassa.

#### **SUURIA KILPAILUJA JÄRJESTETTIIN**

Vuonna 2009 järjestetyt Kalevan kisat olivat menestys ja niiden myötä seurayhtymän kaksi

suurinta seuraa lähtivätkin innokkaasti järjestämään seuraavana vuonna Eliittikisat suurin toivein. Mutta lopputulos ei ollut kovin mairitteleva: kilpailujen järjestelyt onnistuivat hyvin, mutta taloudellinen puoli huonosti. Eliittikisojen järjestäminen Espoossa jäänee toistaiseksi yksittäiseksi tapahtumaksi.

Suomen Urheiluliitto sai järjestettäväkseen ns. EM-välikisat vuonna 2012. Seuran tuomarit ja toimitsijat olivat runsaslukuisina niissäkin kisoissa toimimassa.



